

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம் பலம்.

திருப்புத்தூர்ப் புராணம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது.

ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள் மாணுக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி.

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

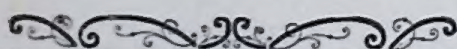
ஷையூர் மே. பேரி. ராம. மே.

ஞானசம்பந்தச் செட்டியாரவர்களால்

குமரன் அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பெற்றது.

ருத்விரோத்காரிஸ் கார்த்திகைமீ.

IM50033

திருப்புத்தூர்ப்புராணம்.

முதலில் சிவபாகம் ஞானம்பிகாப் பிரசிலும்
மத்தியில் சிவபாகம் ஞானசம்பந்த விஸாசப் பிரசிலும்
முடிவில் குமாள் பிரசிலும் அச்சிடப்பெற்றது.

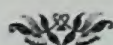
முகவுரை.

ஸ்ரீமந் மணிவாசகப் பெருமான் “பாண்டிநாடே பழம் பதி” என்பது முதலிய பற்பல திப்பிய வாக்கியங்களால் விதந்தெடுத்தோதப்பெற்ற பாண்டிநாட்டிலே பரமசிவாபேதர்களாகிய சுத்தாத்துவித சித்தாந்தசைவ சமயாசாரியர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திராவிட சுருதிகளாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட் பாடல்பெற்ற திருத்தலங்களின் ஒன்றாய்த் திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரப்பதிக மிரண்டு பெற்று விளங்குவது திருப்புத்தூரென்னும் சிவஸ்தலம்.

இத் தலமகிமை, பதினெண் புராணங்களுட் சிறந்த காந்தமகா புராணத்தின் ஆறு சங்கிதைகளிற் சிறந்த சங்கர சங்கிதையிலே ஸ்ரீ தலமான்மியம் நவபுரி மான்மியமென விளங்குவதாம். இம்மகிமை வடமொழியி் விருத்தலால் இது தமிழுலகர்க்கு குபயோகமாகும்படி பெரியாராஞ்ஞை சிரமேற்கொண்டு திருவருள் விளக்கியவாறு தென்மொழியாகிய தமிழ்மொழி பெயர்த்துத் திருப்புத்தூர்ப் புராணம் என்று பெயர்த்தது இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்று நாளடைவிலே செலவாகி விட்டபடியால் மேலும் பல அறிஞர் விருப்பம் நோக்கிச் சிற்சில குறிப்புரைகளும் விளக்கி மெ. பெரி. ராம. மெ. ஞானசம்பந்தச் செட்டியாரவர்கள் பொருள்கொண்டு அச்சிடப்பெற்றது.

இதில், சிற்சில இடங்களில் எதுகை முதலியன நோக்கி நகரத்துக்கு நகரம் சேர்த்துள்ளது.

ராம. சோ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீ வீணாகாந புரஸ்த நல்லூராக்கிய நகரநிவாஸ

சுத்தாத்துவித சித்தாந்தசைவ வியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந் நாவலர் பெருமான் பாததுளி சிரமேற்கொண்ட

ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவல சுவாமிகள் இயற்றியது.

திருவளரு மலர்ச்சம்மைச் செழும்பொழில்கள் சூழ்ந்திலங்கு
மருவளர்செந் தமிழ்ப்பாண்டி மண்டலத்துப் பன்னான்கா
முருவளர்வான் மதிச்சடையார்க் குகந்ததல மவற்றென்று
புருவளர்வீற் திருவளர்மா புரிதிருப்புத் தூராமால்.

(க)

அன்னதல மதுகௌரி யரியலர்மின் காரிசுரர்
மன்னவன்சே யிவர்முதலோர் தொழுதுவரம் வாய்ந்ததெனி
லின்னதென விதன்பெருமை யியம்புநர்யா ரிவ்வுலகின்
முன்னுபல மொழியுள்ளு முதன்மொழியாம் வடமொழியில்.

(உ)

குதமுனி யொருவாறு சொற்றனைத் தாய்மைமிகு
மாதவத்தோர் வழுத்தமருள் வளஞ்சால்செந் தமிழ்மொழியி
லோதுகென வானன்பர் பலர்வேண்ட வுவந்துரைத்தான்
போதமலி நூல்கள்பல புரைதபக்கற் றுணர்புனிதன.

(ங)

அருளடக்கம் பொறைவாய்மை யன்புநடு நிலையின்சொற்
பொருண்மிகுமெய்க் கொடையாதி பொருந்துணைக் குன்றையான்
திருவருளே யுருக்கொளுஞ் சீமான வலர்பெருமான்
குருபதத்தன் பாலுரிமை யெனக்கிணைத்த கொண்கையினுன்.

(ச)

சைவசிகா மணியெங்கள் சாதுசிகா மணிபாசத்
தெய்வைமுனிந் திடுதீர சிகாமணிநா வலர்செம்மல்
செவ்விதருட் டொடர்புநிகழ் சிறப்பதனா லெஞ்ஞான்று
மெவ்வழியுந் திறம்பாம லென்பாலு மன்புடையான். (இ)

வேதவா கமங்கனெலாம் விளம்புபொருள் சிவமென்றே
போதமலி தாவரசங் கமமிவற்றிற் பொருந்துநெறி
யாதரவின் வழிபடுவோ னக்கமணி வெண்ணீறு
மோதுதிரு வெழுத்தைந்து முறுதனமாக் கொண்டியர்ந்தோன். (ஈ)

பாடுபுகழ் நால்வருரை முதன்முறைகள் பன்னிரண்டுந்
தேடியியன் மெய்கண்ட சித்தாந்தம் பதினான்கும்
வீடுறுமெய்ச் சிவாநுபவம் வினாநிலமா வதுவேட்டு
நாடுமருட் டாளாண்மை வழுவாத நன்மையினான். (எ)

அரியயற்கு மரிதாய வசிடாரா விராதமென்ப
பார்மனையை நயவாமை யங்கதையிப் பார்மீதே
திரமுறுதன் செயலதனாற் றெருட்டுமுயர் சீலனெனத்
தரியலரும் வியந்துரைக்கத் தகுநிதரி சனமாதேனான். (அ)

என்போல்வார்க் குற்றதுணை யியல்காரைக் குடியதனி
லின்பால்செய் வணிகர்குலத் திராமநா தக்குரிசி
றன்பான்மெய்த் தவத்துதித்தோன் சைவநெறி தகவளர்க்கு
மன்பானன் நெறிநின்ற சொக்கலிங்க மாநிதியே. (ஊ)

சூசுபத்திரம்

பச்சம்.	சருக்கம்.	பாடற்றொகை.
க	காப்பு நூற்பயன் வாழ்த்து	சு
உ	கடவுள் வாழ்த்து	௩௦
எ	பாயிரம்	கக
அ	திருநாட்டுச்சிறப்பு	கக௩
உ௩	திருநகரச்சிறப்பு	கடுக
ச௩	புராணவாலாறு	௩௩
சௌ	தலவிசேடச்சருக்கம்	கஅ
சக	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	கஅ
டுக	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	உ௩
டுச	திருக்கைலாயச்சருக்கம்	அடு
கச	கௌரி தாண்டவச்சருக்கம்	உ௩௦
கடு	இலக்குமி தாண்டவச்சருக்கம்	கசஉ
ககௌ	வைவரவச்சருக்கம்	கடுச
க௩ௌ	செதனி தீர்த்தச்சருக்கம்	கக
கடுக	ஆதிசந்திரபாண்டியச்சருக்கம்	உ௩உ
		ஆ த௩௩௩௩௩

பிழைத்திருத்தம்.

—0—

தேவாரம்.

பக்கம்,	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	க	உ	ளொடு	ளொடு
உ	அ	ந	வல்லி	வல்ல

புராணம்.

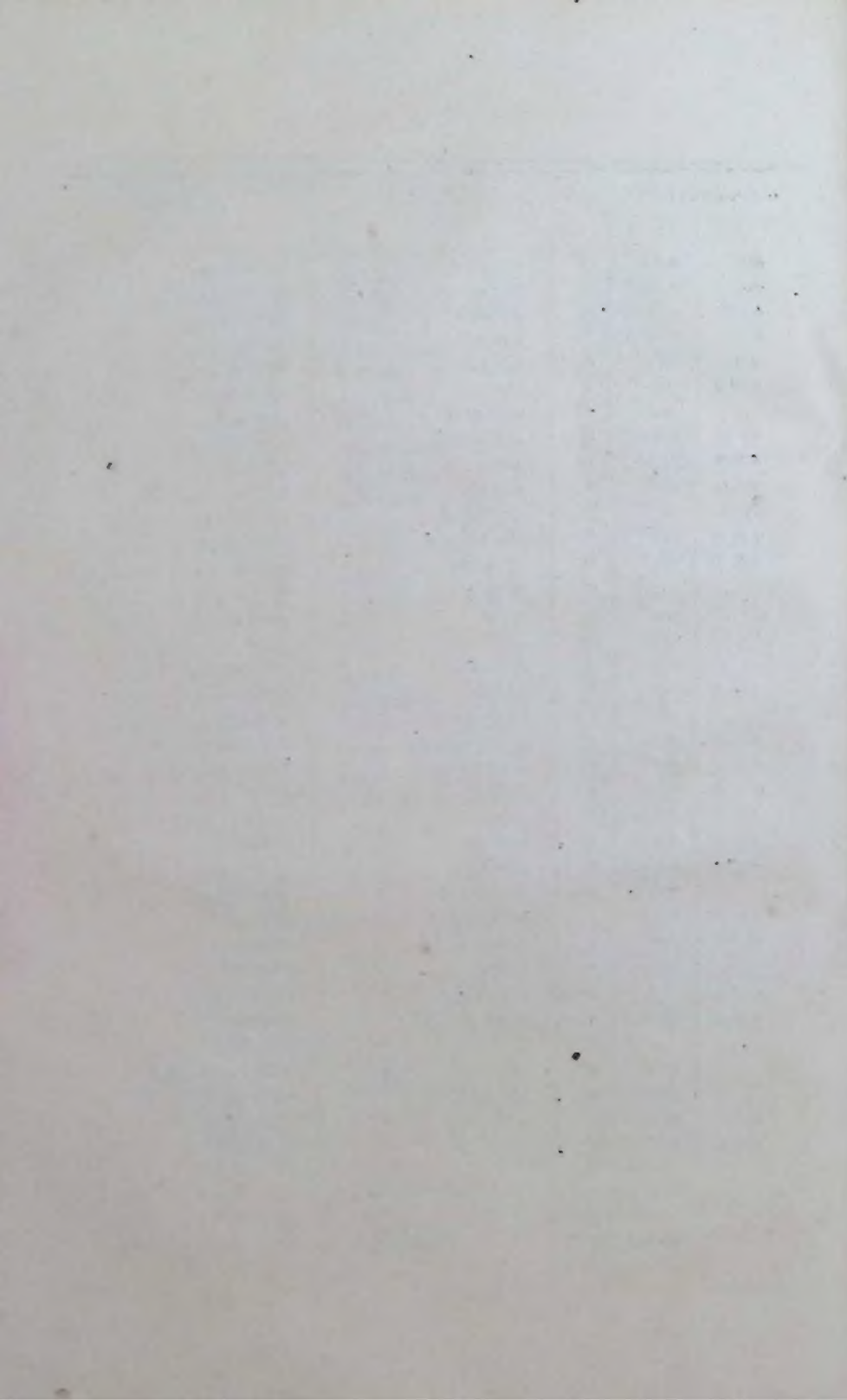
ந	அ	உ	வந்தருளு	வுவந்தரு
”	”	”	கண்ட	கண்டந்
ச	கஅ	உ	சொல	சொல்
ச	உச	உ	நீத்த	கோதுநீத்த
கஉ	நக	உ	வம்பணி	வெம்பணி
கந	நஉ	ச	காற்றினி	காற்றனி
”	நச	க	கோண	கொண
”	நஎ	க	மெய்தரு	மெய்தரு
கச	சரு	ந	ரிடைபுண	ரிடைப்புண
கஅ	எந	ந	யார்போ	யாற்போ
உ0	அஅ	ச	நிறன்	நிரன்
உக	கஎ	க	படார்க்குப்	படார்க்
”	க0க	க	தொன்றோர்	தொன்றோ
”	க0உ	ச	புறப்ப	புரப்ப
உஉ	உ0ந	ந	உணந்தி	உணர்ந்தி
உஉ	க0அ	க	நிலத்தில	நித்தில
உந	ககந	ச	பெனார்	பெனற்
உச	சு	க	மேதலாய்	மேலதாய்
”	க	க	மஞ்சங்	மிஞ்சங்
உடு	கடு	க	கவினைக்	கவினைக்
உச		உக	சல்பன்	கல்பன்
உஎ	உச	ந	மெய்யார்	மெய்யார்
உக	சரு	ந	ஞெழிசெய்	ஞெழில்செய்
நஉ	எக	ச	கவாவர்	கவர்வர்
நந	எச	உ	யுயர்த்திய	யுயர்த்தியு
”	எஎ	ச	ருமிவர்	ரும்மிவர்
நடு	கடு	ச	வோடும்	வொடும்
நச	நக	ந	பசுபடு	பசுப்படு
”	க00	ச	வினபுரி	வினப்புரி

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	விழை	திருத்தம்.
11	க0இ	ச	கமந்து	கமந்து
௩௮	ககச	௩	முப்பொ	முப்பொ
11	ககடு	௨	யரியமுத	யரிமுத
11	ககக	௩	றியைந்த	றியைந்த
11	க௨௨	ச	ரண்பார்காசி	ரண்பாற்காசி
௪0	க௩க	ச	லுலகி	லுலகி
11	க௩ச	க	கனினிடை	கனினிடை
11	க௩௭	ச	வேவு	மேவு
௪௨	க௪௮	ச	செல்வன	செல்வன
௪௩	க	ச	மேதியின்	மேதினியின்
௪௪	க0	ச	துண்ண	திண்ண
௮௨	க	௩	ரேனு	ரேனும்
௮௩	கக	11	பாட்டு	இரட்டித்துவிட்டது
௮௪	கக	ச	டகைய	டகைய
11	க௪	௨	காத்தி	கரத்தி
௮௮	௨௮	க	கிளர்	கிளர்
11	௩0	௨	சந்து	சந்து
௯0	௪௮	க	முதல்	முதல்
௯௧	௪௭	க	முன்றும்	முன்றும்
௯௨	௪௯	க	திகழ	திகழ
௯௪	௭௧	ச	மராக	மராக்
11	௭௮	ச	பங்ச	பங்க
௯௭	௮	௩	மன்றி	மன்றின
௭௧	௪0	௨	பால	பால்
௭௨	௪௪	௩	கரச	கரச
11	௪௯	௧	நகவே	நகவேத

புட்டுகோட் * ஆதம்—விருப்பம்

11	௪௧	௧	கணியி	கணியி
௭௩	௮௧	௨	பிறராற	பிறராற்
11	௮௩	௩	யானரோர்	யானரோர்
11	௮௮	ச	கிதழ	கிதழ்
11	11	11	ணர்ந்து	ணர்ந்து
௭௪	௪௨	௨	கைகெங்கை	கைக்கொங்கை
11	௪௩	ச	தொழலிரு	தொழலிரு
௭௭	௩0	ச	பெருவ	பொருவ
௮௧	௧௨௨	௨	திப்பய	திப்பிய
௮௨	௧௩௧	௩	துகிலொடுக்	துகிலொடு
௮௪	௧௪௧	ச	கண்ட	கண்டை
௮௯	௧௮௧	௪	மஞ்சனம்	மஞ்சனம்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ0	ககக	க	மாதவரா	மாதவன
கூந	உகடு	உ	ள்வேயருான்	யருள்வோன்
கூடு	உஉக	உ	தகமை	தகைமை
கூஅ	புட்டோ	ட்	தத்தம்	தந்தம்
க0உ	டுஉ	ந	வுந்தம்	வுந்தச்
க0டு	எச	ந	பருகு	பிருகு
”	அக	ச	பிதிவுற	பதியுற
க0க	ககஉ	க	யதிகேட்	யதுகேட்
ககஅ	உஅ	ச	தண்ட	தண்ட
கஉ0	சஉ	ந	கழுவு	கழிவு
கஉஉ	டுச	ச	புரிந்தியி	புரிந்திய
கஉச	சுசு	ச	சிவனிருத்	சிவநிறுத்
கஉச	சுஎ	ந	ருமலி	மருலி
”	”	ச	திருவு	திருவ
”	எக	ந	சமர	சமரச
கஉடு	எந	ந	பசு	பேசு
”	எஎ	ந	தம்பர	தம்பவ
கஉசு	எக	ந	திடுச	திடுகு
”	அ0	ந	வித்தகு	வித்தகு
கஉஎ	கஉ	ச	தரிவனவாய்	தரிவனவாய்ச்
கஉஅ	கச	ந	யெனசிவா	யெனச்சிவா
கஉக	க0உ	க	ஞானி	ஞாளி
கந0	க0சு	ச	யலக	யலக்க
கநக	ககச	ச	கொள்	கொல்
கநஉ	கஉடு	ந	மிக்குய	மிக்குப
”	கஉசு	ந	சிரமிகை	சிரமிசை
• கநசு	கசஎ	உ	வில்சார்	வில்வார்
கச0	கசு	ந	வில்ங்க	வில்ங்க
”	கஎ	க	நெறி	நெறி
கசஉ	நச	ச	ணிமிரிய	ணிமிரிம
கசசு	டுஎ	க	மலாடி	மலாடி
”	”	ந	நேர்கின்	நேர்கின்
”	சு0	க	அயனைபெரும	அனையபெரும்
”	சுச	க	புரிந்து	புரிந்த
கசஎ	சுஅ	உ	பதிபுகழு	பதிபுகலு
கஎந	கடுஉ	ச	மார்ப்பி	மார்ப்பி

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரத்திருப்பதிகம்.

பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்மு வெறியார்பொழிற்சோலை
திங்கனொடுதிளைக்குந்திருப்புத்தூர்க்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு
மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

(க)

வேனல்விம்மு வெறியார்பொழிற்சோலைத்
தேனும்வண்டுநிளைக்கூந்திருப்புத்தூ
ருனமின்றியுறைவாரவர்போலு
மேனமுள்ளுமெயிறம்புனைவாரே.

(உ)

பாங்குநல்லவரிவண்டிசைபாடத்
தேங்கொள்கொண்டறிளைக்குந்திருப்புத்தூ
ரோங்குகோயிலுறைவாரவர்போலு
தாங்குதிங்கடவழ்புன்சடையாரே.

(ங.)

நாறவிண்டநறுமாமலர்சுவீதத்
தேறல்வண்டுநிளைக்குந்திருப்புத்தூ
ருறல்வாழ்க்கையுடையாரவர்போலு
மேறுகொண்டகொடியெம்மிறையாரே.

(ச)

இசைவிளங்குமெழில்கூழ்ந்தியல்பாகத்
திசைவிளங்குபொழில்கூழ்திருப்புத்தூர்ப்
பசைவிளங்கப்படித்தாரவர்போலும்
வசைவிளங்கும்வடிசேந்துதலாரே.

(ரு)

வெண்ணிறத்தவிரையோடலருந்தித்
தெண்ணிறத்தபுனல்பாய்திருப்புத்தூ
ரொண்ணிறத்தகொளியாரவர்போலும்
வெண்ணிறத்தவிடைசேர்கொடியாரே.

(சு)

நெய்தலாம்பல்கெழுநர்மலர்ந்தெங்குஞ்
செய்கண்மக்குசிவனாந்நுப்புத்தூர்த்
தையல்பாகமகிழ்ந்தாரவர்போலு
மையுணஞ்சுமருவுமிடற்றாரே.

(எ)

கருக்கமெல்லாங்கமழும்பொழிற்சோலைத்
நிருக்கொன்செம்மைவீழ்வார்திருப்புத்தூர்
நிருக்கவல்லவிறைபுரவர்போலு
மரக்கனெல்கவிரலாடர்த்தாரே.

(அ)

மருவியெங்கும்வனருமடமஞ்ஞைஞ
தெருவதோறுந்தினைக்குந்நுப்புத்தூர்ப்
பெருகுவாமும்பெருமானவன்போலும்
பிரமன்மாலுமறியாப்பெரியோனே.

(சு)

கூறையோர்த்நுந்தொழிலாசமண்கூற
தேறல்வேண்டாதெளிமின்றிருப்புத்தூர்
சாதுநான்குமமர்த்தாரவர்போலு
மேறுகொண்டகொடியெம்மிறையாரே.

(க0)

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன்
செல்வர்க்கேடருறையுந்நுப்புத்தூர்த்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று
மல்லநீருமவலமடையாவே.

(கக)

இந்நூல்கள் நிறைவு.

உ

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருவாரூர் பல்லந்திருப்புகழ்

தேவாரத்திருப்பதிகம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புரிந்தமரர் தொழுதேத்தும்புகழ்தக்கான்காண்போர் விடையின்பாகன்கா
ண்புவனமேழும், விரிந் துபலவுயிராகிவிளங்கி னுன்காண் விரைக்கொன்றை
க்கண்ணியன் காண்வெதான்துத், தெரிந் துமுதல்படைத்தோனைச் சிரந்தொ
ண்டோன்காண்டூர் தன் காண்டிரு ாலோர்ப்பங்கத்தான்காண், திருந் துவயல்
புடைசுழுவுருப்புத் தூரிற்றிருத்தளியான் காணவென்னிசிறையானே (க)

வாராருமூலமங்கைபங்கத்தான்காண்மாமறைகளாயவன்காண்மண் னும்
விண்ணுங்கடாராவெந்தழுவ னுவகாற்றுநீருங்குலவரை யு ாயவன்காண்கொ
டுஞ்சுண்ட, காராருந் கண்டன்காணெண்டோளன்காண்கயில மூலப்பொரு
ப்பன்காண்விருப்போடுத் துந், தேராருநெடுவித்தித்திருப்புத் தூரிற்றிரு
த்தளியான் காணவென்னிசிறையானே. (உ)

மின் காட்டுவொழுநருங்குலுமையாட்டுகென்றும்விருப்பவன்காண் பொ
ருப்புலிச்சிலக்கையோன் டு, ணன்பாட்டுப்புலவ னுட்கமேறிநற்கனகக்
கிழிதருமிக்கருளிநோன் காண், பொன்காட்டக்கடிகொன்றையருகேநீன்
றபுனக்காந்தன்கைகாட்டக்கண்வெண்டு, தென்காட்டுச் செழும்புறவிற்றிருப்
புத்தூரிற்றிருத்தளியான் காணவென்னிசிறையானே. (ங)

எடே றுமலர்க்கமலத்தயனுமாலுயிந்திரணுப்பணிந்தேத்தவிருக்கின்ரு
ன்காண், டோடே றுமலர்க்கடுக்கைவன்னி மத்தந்தன்னியசெஞ்சடையான்
காண்டுகடர்ச்சுக், மடேறிமுத்தி னுவகாண்வெலிமறைக்காட்டுமாமணிகா
ண்வளங்கொண்மேறி, சேடேறிமடுப்படியுத்திருப்புத் தூரிற்றிருத்தளியான்
காணவென்னிசிறையானே. (ச)

கருமருவுவல்லினைநோயகற்றி னுன்காண்காமருபுங்கச்சியேகம்பத்தான்
காண், பெருநருவுபெரு வகிற்பணிகடர்க்கும்பெருப்பற்ற தண்புலியூர்மன்
ருடகாண், டருநருவுபெருவைத் தட்டகையளகைக்கோன்றன்சங்காத்தியாரு
ரிற்றனியானேகாண், யுருநருவுபொழில்புடைகுத்திருப்புத் தூரிற்றிருத்த
ளியான் காணவென்னிசிறையானே. (ரு)

(五)

(६)

(2)

(五)

(50)

FF

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத் தூர்ப்புராணம்.

விநாயகர்.

காப்பு.

திருத்த லம்புக ழாரியந் தென்மொழிப்
பொருத்த லம்புனை சொற்பொருள் பொற்புறத்
கருத்த லம்புணர் காட்சியர் காழுறு
மொருத்த லம்புயச் சேவடி யுன்னுவாம்.

(௧)

வேறு.

திருவாக்குத் கிறைவனெனுந் தேவகுரு முதலெவருஞ் செயலா ரம்பத்
தொருவாக்கும் பிடுதலையெப் பொருட்கியற்றிக் கருமசித்தி யுறுகின் றூரப்
பொருவாக்குந் தலின்பொருளாங் கைவலிய பத*நிபனைப் புரையி றுனத்
துருவாக்குங் கருணைமழை யும்பன்முக நம்பினையெம் முனத்திற் சேர்ப்பாம்.

நூற்பயன்.

திருவாமூர் திருப்புத்தூர்ச் சிவசரிதம் படனவிதி சிறப்பச் செய்து
ஞருகார்வத்தாடன் கேட்போருரைப்போர் நன்மகவுபொருளுலப்பில் போகந்
தருவாழ்வு பெற்றுநெடு னாளமர்ந்து நரேந்திரராய்த் தருபொன் னாட்டின்
மருவாநின் நிற்பமுநீ து மறைமுதல்வ னறைகழற்கீழ் மன்னி வாழ்வார்.()

வாழ்த்து.

வே.நெறி மகம்வளர்க விண்மாரி முறைபொழிக விரிநீர் வையத்
தோதுவன மறம்பொரு ின் போங்குகவை திகைசைவ முயர்க வென்று
மீதுறுக கண்மணியு டெ ன்ணீறு மை.தெழுத்தும் விமல னான
பூதபரம் பரைபொலிக் புரவலன்செங் கோல்வாழ்க புவன மெல்லாம். (௨)

கடவுள்வாழ்த்து

சீதளிநாதர்

திருமாத வன்புவனி பெருதுவப் பிருதுகன திருத்தான் சென்றே
திருமாதீ வன்புவனர் சிந்தையராய்த் தினம்போற்றஞ் சீத லீசன்
நிருமாத வன்புவன மதியிதழி பொதிவேணிச் செம்மல் பாதக
திருமாதீவன்புவனத் தருபரமன் நிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (க)

பிறந்தைபல புக்கொழிந்தும் பிரமமெனத் தலைமான்ற பிரமன் மாற்குச்
சிறத்தவய னக்கதனாற் திருப்பெயரீந் தவர்க்குயர்வு திகழ வேதத்
தறைந்தருளுநீஹைத்தனியருட்கடல்பொற்றிருத்தலத்தினன வாச்செல்வத்
சிறத்தவையுஞ் சீதனியிற் சீதனியை யகன்மலர்த்தான் சிந்தை சேர்ப்பாம். (உ)

சிவகாமியம்மை.

கரத்தானைத் தோட்டெழின்ம கரத்தானை யறம்வளர்த்த கமல நான்செங்
கரத்தானை யருணிஹைசா கரத்தானைத் திருத்தலமென் கவினாச் மாந
கரத்தானை ஞானபஞ்சாக் கரத்தானை யிலங்குசிவ காமி யைச்சே
கரத்தானை மதிமறைச்சி கரத்தானை மலர்த்தானைக் கருசிவாழ்வாம். (ங)

தடேசர்.

பைதூக்கி உருமரவப் பணிதூக்கிச் சடையின். மிசைப் பயங்கொ ண்ணு
மைதூக்கித் கரத்தினமான் மறிதூக்கி மறிதூக்கி மரியத் தூக்கிப்
பொய்தூக்கித் தருநிடைச் சிவகாமி காணவெமைப் போல்வார் தம்மைக்
கைதூக்கி யாளுகைக்கோர் காறுக்கி நடித்தவரைக் கருத்துள் வைப்பாம். (ப)

சிவகாமியம்மை. (வேறு.)

தத்துவமே கண்டிசென்றி கண்டு தன்னைத் தான்கண்டு தற்சத்தி தனையுங் கண்
டாக், கொத்தகிடங் கண்டிலைத் துரிய போகத் துற்றிடுபே ரின்பதனை யுணர்
வி லேழுங், கைத்தலமெல் லியிற்கண்டு கலப்ப வெம்மான் கௌரிநடங் கண்
மெனத் தனிப்பா னாகிச், சித்தமகிழ்ந் தெமையளிக்கு மன்னை யெங்கள் சிவ
காம சத்தரிதான் சென்னி சேர்ப்பாம். (ஞ)

தட்சி னுழந்தி. (வேறு.)

படவீருக்கம் மறைமுடிவு தாமுழுதுங் கேட்டுணர்ந்துத் தம்மு லாயப்
படவீருக்க எல் - ருத் தஞ் சித்தார்த்தத் தனிப்பொருளைப் பகர்ந்து தேறக்
கடவீருக்க வின்பொருளைத் தருட்குறிச்சின் முத்திரைக்கை காட்டினான
படவீருக்கத்தமர்த்தருளு மறைப்பொருளினறைப்ப தமமலர்த்தான்போற்றி.

வன்னியடிவிநாயகர்.

எவரெனினு நீனைப்பவரவிக் கினந்தீர்த்தல் லார்க்கதனை யியற்றும் வாய்மை திவன்பெயர்தன் றறக்கேயாய்ச் சிறப்பவொளிர் மறைப்பொருளைத் தெய்வ வானம், புவிதொழுமன் னவபுரியிற் புண்ணியனை வன்னியடிப் புனிதவாழ் வைக், சவளமத களிற்றினையெங் கற்பகத்தையற்பகத்திற் கண்டுவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியர்.

அருகுமரற்[†]றெலுகனற்க ணவதரித்தெம் பவமிரித்தற் கஞாதி தொட்டே திருகுமரந் டையையகற்றிச் சிவந்தழைப்ப வந்தருளுஞ் சேய்தன் கண்ட கருகுமரன் குமரனென னிருப்பத மாத்திரத்திற் காண மேவு மொருகுமரனிருசரணமுள த்திலுஞ்சிரத்திலும்வைத்துவந்துவாழ்வாம்.

வீரபத்திரர்.

அரு மறைமுற்றுணர்ந்தாலுமருளினடங்கார்கெவொதுமெய்யென்ற [மெ] நெருளமுற்றுங் கோர மதேகிருவுருவாப்போந்து மகந்தெறன்மேற்கொண் வருமுறைமற்றடக்கினர்க்காங்கருளறெளிவுறவயற்குவலவனாகுந், சிருவளித்தமறக்கருணையறக்கருணைப்பெருங்கடருள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

வைரவர். (வேறு.)

துயர[†] வந்தனை யருள்கெனத் துதித்தவர் சுசுமார்த்
துயர வந்தனை வடற்றியவ் வுறுசெய் தவர்பாற்
பயர வந்தனைப் புரிந்தவன் சயந்தனைப் படரு
மயர வந்தனைக் காண்டலு மாற்றிஞோற் பணிவாம். (க0)

திருநந்திதேவர். (வேறு.)

ஆயுமரன் சுயிலைமுதல் வாயிலமர்ந் தகம்புறமு மவனே தானே, யாயுமடை வார்தமைத்தன் னடியுறவைத் துட்புகுத்து மரிய காவற், றாயபணி தலைக் கொண்டோன் மெய்ப்போத முணர்த்துருந் துவமுங் கொண்டு, சேயரை யுமண்ணியராச் சேர்த்துருந் கந்திசன் றிருத்தான் போற்றி. (கக)

விட்டுணு.

பாயு[†]வீடை யாயொருபாற்பைக்கொடியாய்ப்பாணமாய்ப் பான்மேற் கொள் ளந், தூயய[†]மர் பெற்றானைத் துலங்குமவன் றிருநடமே தொழுமுன் னோ னை, மாயவனை மாயவனை மாயவனை யாண்முலையுண் மாண்பி னானை, யாய வரன் சிதளியி னமர்த்தருளெம் பெருமானை யடியிற் ருழ்வாம். (கஉ)

[†] அருதும் மரன் : துயர-துயருறுதலால். நீரவம். ஒலி.

திருப்புத்தூர்ப்புராணம்.

இலக்குமி. (வேறு.)

வேரி சத்தி னருளின் விரியுஞ்செவ்*
வாரி சத்தின் மருவு மடந்தைமு
ராரி சத்தித னல்லரு ணைக்கம
பாரி சத்தின் ஊரப் பரசவாம்.

(க௭)

சரசுவதி. (வேறு)

ஆலிய கமண்ட லத்தோன் ருலுவி னமர்த்திட் டன்பர்
சாலிய கமல வேணித் தற்பா ருள்பெற் றுய்வான்
கோலிய கமமெய் தூல்கள் குறித்துண ரறிவு கூட்டும்
வாலிய கமலத் தன்னை மலரடி மனத்துள் ளைப்பாம்.

(க௮)

தமிழாசிரியர். (வேறு.)

அகத்தியல வகுத்தமிழ்மா மறைமுதலா லாய்துதமி ழுவனி மாக்க
ளகத்தியத் துப் பற்பொழித்தின்படைவறச்சந்தன்தொ ழுறலாவு ட்வெற்பி
ளகத்தியனா லகத்தியத்த் தமர்த்தருளுத் தமிழ்க் குரவ னகில ட்போற்று
மகத்தியனை யகத்தியனை வகலவறி வகலவினைத் தடியிற் ருழ்வாம். (க௯)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

நாதனுமை நாப்பணின் ற நரருருவிற் காழிவந்து நயந்த ஞான்று
மாதியன் டொருள் டி தார்ச் சித்தனக்கா திலுணர்த்து மமைதிவாய்ப்பச்
சேரானக் கானருட சித்தித்த புத்தமுதைத் தீயே னுள்ள
பீதுமொளிர் மணிவினக்கை வித்தகனை தீத்தலமுள் விரும்பி வாழ்வாம். ()

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பார்த்தனவேமனஞ்சோர்துபடைத்துநன்வருணன்முதற்பற்பலோரைக்
கூர்த்ததுணைகொடுருர்ப்புதுயிற்றியிலேகடந்திமெக்குரிசினுண
வார்த்தெறிசீரமிச்சிலைதன்னருள்வாக்கினுணையினுட்பியாக
நீத்தமுக்கீர்த்தெமையுட்பயக்கடனித்திட்டவந்தானினைத் துபாழ்வாம். (க௯)

சுந்தரமுர்த்திநாயனார்.

ஆத்துசலங் காத்துதலு மாமிரண்டு வல்லுனை ன் மர்த் துத் தன்சேப்
கோக்கெரிய னீராய் கைபற ிய் டென் டெவாரு டெர்டிற் ருள்சொல
வாக்கிஒரு டேயினுயிர் பெனவுகோ பாவியி ரீர் நருயிர் சீர்தான்
காக்குமன் பணிவுறவென்கரியுணைத்திதான் விமை ட்த்தார்: ரு டொழ்வாம்

*வேரியானது சத்தாயுள்ள தனது இன் அருளை டென் விரியும் செவ்
வாரிசெமென்ச.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

ஆசுரர்களை வந்நிலைத் தொருமூவ ரிடைப்பலியா தகன்ற மாறன்
மாசினுளங் குலைவுறப்புத் தொருக்கொழித்தாங் கரசடிமை மருவக் கொண்
றேசுபெறு முபரிடத சிந்துதகர்ந் தரியதமிழ்த் தெய்வ வேத [டோன்
வாசகமாம் வரதமணி மழைபொழிசும் வர்த்தமுதின் மலர்த்தான் போற்றி.]

சண்டேசுரநாயனார்.

தாதையுனக் கொருநாமே மைந்தவென்றாண் டெந்தையரு டகையி னோன்
றென், வேதமெலாமாங்காங் துவிதந்துரைப்பவுயர்ந்தபொருந் விதமுன்றய,
பாதகமேசோறுதரப்பற்றிநோன் றனைப்பணிகோர்பைம்போதாதி, யாதுமொ
ருபொருடனக்கென் றீட்டாமே பூசைகொள்வோ னிணைத்தான்போற்றி. (1)

அறுபத்துமூவராதியோர். (வேறு.)

திருக்கலை தனிவரகு தரிசு கோக்கிச் சிவமைகிழ வழைத்திடவந் துலகி
னோரைத், தருக்குறமா சைகநெறி நிறுவத் தானோர் சலம்புணர்த்திந் நிலம்
புகுத்தச் சார்ந்த நம்பி, யருக்கணியோன் றாதாதி பணிசெய் வாக்கி யவன்
முதல்கொண் டியற்றுதொண்டத் தொகையின் மேவி, யிருக்குமவ ரியல்பு
ணர்த்த கியாமா ணனோ'ரிணையடித்தா மரைகணித மேத்தி வாழ்வாம். (உக)

நம்பியாண்டாநம்பிகள். (வேறு)

பொல்லாத லிபமுகற்குச் சண்டசு பாகமுநேர் பொற்பி னூட்டும்
வல்லரள னுதிசைவ மரபன்மணி யடியர்தொகை வகைசெய் வாழ்வு
வில்லாரூந் திருமுறைபன் னென்றாகக் கோத்தருளும் விமலன் வானிற்
செல்லாரும் பொழிநுரைத் திருநகரி னம்பிகழல்சென்னிசேர்ப்பாம். (உஉ)

சேக்கிழார்நாயனார். (வேறு.)

திருவருள்வா ரித்தருவான் குன்றையுநீஇ மரபிற் சேக்கிழார் கண்மணியா ய
னபாயன் வினாக்க, டரலிடைதந் தினம்பருவத் தமாத்தியமேற் றமனூதற் சா
ர்பகற்றி யுலகுமுதல் கொடுமெய்ந்நா லுரைத்தவ், வருண்முறைமன் றந்த
ணர்பூ சிப்பவரங்கெற் றியரசிரட்டக் கவரிமுலா யிரர்வேதமோதி, வரமதமா
லூர்த்துதிரு வருண்மருவு ிதிருபா வாசீச பாணுவையுட் கொண்டிருண்மாற்
றிவோம். (உஉ)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். (வேறு.)

அருமறையின் சிரத்தெளிவாஞ் சித்தாந் தப்பே ராழிகடைந் தருட்போதவ
முத மீந்த, மருமுதலைக் கறைமிடறு நெற்றினோக்கு மறைத்தருளி வெண்
ணெய்நகர் வந்த வாழ்வைப், பரசுறமே முழுமுபரியர் பாங்கு சூழ்ந்து பணி
வுறத்தன் மயமளித்த' பால ரூப, குருமணியை உரமணிமெய் கண்ட நாம
குலமணியை மலரடியைக் குறித்து வாழ்வாம். (உச)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

புலவேடர் புருத்தரசு புரியு நெஞ்சப் புலத்துயரைம்பொறிவாண்மெய்ப் பு
லக்கையேந்தி, விலகாமற் றவரொழிய வீட்டிக் காம விலங்காதி தடிந்தரு
ளாம் வேல் கோலி, வலமாகு மன்புவித்திச் சிவமார் போக மல்துபர முத்தி
நலம் வாய்ப்ப வாய்வம, நலமாகுஞ் சிவஞான சித்தி தந்த நாதன ரு ணந்திபத
நயந்து வாழ்வாம். (உடு)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

குலமறையோர் சிவமணியைப் பார்த்து வாச கோத்தி ரஞ்செய் தவப்பயனைக்
கூறும் பேதத், தலைமுத்த களிபிழிந்து நீத்த சாரைவ சித்தார்த்தத் தணிப்
ப்பே ரின்ப, நிலைமுத்த நிலையடைந்தார்க் கருளி னோக்கு நீர்க்கணத்தா ல
ளித்தருளு நிமல வாழ்வை, நலநிறையு மறைஞான சம்பந் தப்பேர் ஈயகனை
ச் சேயடியை நயந்து வாழ்வாம். (உ௯)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

எளியேன்யான் குடியாருத் கெழுது சிட்டென் நேகவெகு வசனத்தாற் றுழ்
த்தி யேற்றி, விளியாத பாமுத்தி கொடுக்க வன்னும் வியக்கோளின் வே
ண்டோள் வினங்க வேக, மசிபாசின் ரோலமிட வயன்மா நேட வரியிரா
ன் நனிக்கவிசெய் தன்பு கூரு, மொளியாரு முமாபதிமெய்ச்சிவன்னுள்போ
ந்து முழுவலன்பர் கழல்கனன்பி னுவந்து வாழ்வாம். (உ௭)

பட்டினத்தடிகள் (வேறு)

அருத்தற வான் வெண்காட் டடிகளங் கமல னன்னாட்
டருத்தனி மிலக்க மேற்ற சற்குரு தாவின் ஞானப்
பெருந்தகை மருத் வண்பப் பிள்ளையாப் பெற்ற வாழ்வு
திருத்தும் பட்டி னத்தெஞ் செம்மறன் சிந்தைசேர்ப்பார். (உ௮)

அரத்தாசாரியர். (வேறு.)

திரிபுரத்தார் வெர்யம சித்த தோடஞ் சிந்தற மால் வந்துறித்தா னெனமுற்
ரோன்றிப், பரதவித முணர்த்தவரு பொது னாறனும்பதிகெனென் றஞ்ச
லியாற் பகர்தல் காட்டித், திருமுனை யுணையர்க்கு நேமிநாமத் திறஞ்செரி
த்தாங் கரத்தத் தொனம்பேர் தாங்க, யெரிநுப்புப் படியேறி யவர்கோள்
வீட்டி மிலகவை காட்டியரு ளிறைதான் போற்றி. (உ௯)

தேவசிகாமணிதேசிகர். (வேறு.)

ஆவனியின்மும் மலர்க்கருந டருருக்கொண் டருணையிலவ் தமர்ந்துமே
னோர், புவிபுருகென் றுன்கியிடர்ப் புலாவகைதன் சிரப்பெயரோ புனைந்து
தற்சேர், பவம்பையர்முன் விகாரமுதப் பண்ணியவர் விகாரமெலாம் படுக்கு
ம் வாய்வைச், செஞரவ சிகாமணியாய்த் திகழ்தேவ சிகாமணிதான் சென்னி
சேர்ப்பாம். (உ௦)

கடவுள்வாழ்த்த முற்றிற்று

—இ திருவிருத்தம்—உ௭.

—

பாயிரம்.

அவைபடக்கம்.

மாசொரு பாகத் தெந்தை வந்திசெய் நந்திக் கோத
மேதகு சனற்கு மார முனிக்கவன் விளம்ப வன்னோ
னோதுற வியாதற் கன்னோன் குதனுக் கோது மூவா
றேதமில் புராணந் தம்முட் கார்தமிக் கிவங்கு மாதோ. (க)

அத்தகு புராணத் தீச சங்கிதை யதனு னோங்கு
மெய்த்தகு திருத்த லத்தின் மேன்மையவ் வடநூ றன்னோ
யித்தமிழ் நாட்டி னுள்ளார் யாவரு மெளிதி னோர்ந்து
புத்திமுத் திகன்பெற் றுய்வான் நென்மொழிப் புணர்த்து கென்னு. (உ)

இறைவன்மெய் யன்பர் கூற விவர்கொலு மினைய மாற்ற
மறிவிலா வெனக்கி தாற்ற லரிதெனு மெண்ண மாற்றிப்
பிறவினோய் மருந்தி தென்றே பேணுமா னுளத்தை யுந்தி
நிறைமகிழ் தரலா லன்ன நிலைமையே கடைப் பிடித்து. (ங)

அனையமாண் வடநூர் றன்னி லறைதல விசேட மாகி
தனோநிகர் அழுதியாதி சந்திரன் கதைய ருய
வினேதெறு கதையொன் பாணஞ் சருக்கமா விருத்த யாப்பி
னனியிரு பெரியர் னோக்கி நகைமலர் முகத்த ராக. (ச)

இன்றமிழ்ப் புணர்த்தா நின்றே னித்தல மேன்மை தன்னைத்
தென்றமிழ் முணிகன் றானுஞ் செப்புத லரிதென் னோது
மென்றிம னறிவி லாத வேழையே னியம்ப வெண்ணி
நின்றதென் னறிவி லாமை வெளியிடு நெறியே யாமால். (இ)

ஆய்னும் புல்லு நீரு மருந்தமா னவற்றை மிக்க
தூயதீம் பால தாகச் சார்தளிப் பதுபோ லென்றன்
வாயசொற் பொருள்கண் முற்று மணக்கொடு அழனித் தான்றோர்
மேயசீ தனிகா தர்க்காந் கினியவா விளைப்ப மாதோ. (ஈ)

வேறு.

மறையுமளப் பரியயிரா னமர்ந்து வாழு மாண்புகொடெம் பெருமக்கண்மது
ரகாக்கி, னிறையுந் புரிமேன்மை யாது மோரா நீசனேன் சொலத்தொட
ங்க னிலையி லாச்சிற், றறவிமொன்று பற்றிடினுங் குலையு நாங்கு முயர்சே
டன் முடிப்புவிமுற் றோருதா னேன்று, பொறைபுரிந்து நிலபெறுவான்
றுணிந்து சென்னி பொற்புறமேற் றாக்கியெழல் போலு மன்றே. (எ)

குன்றெதிர்கூப் பமோபோ லோங்கு விர்தக் குன்றடக்கு தமிழ்மலயக் குன்
றக் கோமா, னன்றுரைத்தா னென்றுரைத்த குதன் வாக்கை யடியேனின்
றுரைத்தனன் தமலன் காதை, வென்றிதரு குணநாடிக் குற்ற நாடி மிகை
நாடி மிக்ககொளு மேன்மையோர்க, ணன்றிதெனக் கொள்வன னிறவையே
யாய்வார் நயக்கவிகளி யற்கவிக்கு கவில்வா ரன்றே. (அ)

இணைதவிரு பியற்றமிழ்தூற் புலவர் கற்பார்க் கெடுத்துக்காட் டிலக்கியங்க
ளியையு தோன்றக், குணமருபா வினமன்றே குற்றம் யாவும் குறித்துணரு
மிலக்கியமும் கொளுத்தற் கித்துன், மணமுடைய தாகலிற் சொல்வாக்கி யா
ர்த்தம் வாக்கியையு தொடையிசைகண் மற்று மெல்லா, மெணயரிய குற்ற
முடைத் தென்று தன்னா தேன்றுகொள்வ ரொணுந்துணிவா லியற்றி னே
னல். (க)

மாற்றமொன்று சொலச்சொலித்தம் மகவம் மாற்றம் வயங்காமை யுரைப்பம
கிழ் பிதாக்கண் மானத், தேற்றமிலேற் குணர்த்தியவன் றொண்டநாதன் றி
ருவாலயாயமர்மெப் யப்பனெம்மா, னாற்றுபணி கொண்டடிவென் முடியிற்
குட்டு மாறுமுக நாவலர்கோ னவன்றூட் கன்பே, போற்றுவழி வந்தவிமற்
சாமெய்ச் சேவர் புத்திமகிழ் வுறுவென் சொற்புன்மை நோக்கி. (க௦)

வேறு

காண்டரு புத்தூர் படசொன்மான் பியத்தைக் கவின்கொன்செந் தமிழ்க்மா
ழி பெயர்த்துச், சேண்டவழ் மதிசேர் வேணியன் றேவ மொணனி சிற்சபைப்
புரியுச், தாண்டல ளாய சிதனி நாதன் சந்நிதி தனிலரங் கேற்றித், தேண்டரு
ம் பெருமை பூண்டனன் காணாத் திகழ்சொக்க லிங்கதே சிதனே.

பாரிசார் அனவாடக்கப்

முற்றிற்ற.

சூ சிருவிருத்தம்-சடு.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

திருத்தது புரத்திற் சிவபுர மனுவிற் செப்புமைத் தக்கா னுவி
னுருத்தது சிகமா கமடிய வுசரி னுமாபதி மதங்களிற் சைவ
மருத்தியி சனுக்காந் துதிகளி னருட்பா வும்பணி களிற்சரி யாதி
செருத்தியம் போலச் சிறத்தது பாண்டிக் கோண சிங்ககன் னுநி. (க)

எம்மைநீ யொப்பாய் கௌரியை யுலோபா முத்திரை யிழையுந்மென் நீசன்
பொய்ம்மையின் மாற்ற முகமனென் றெனையோர் புகன்றிடா தாண்டுசெய்
செயலான், மெய்ம்மையே நாட்டு முனியைமேற் கொண்டக் கையே வி
ழையுமா மலய, நன்மலை யதனைத் தன்னினடக் கொண்டெந் நாட்டினுஞ்
சிறந்ததிந் நாடு. (உ)

இறையிலக் கணஞ்சொ லியைபிஞ்ஞவம நெய்தினு நால்வர்வாக் கியஞ்செய்
நிறைபலற் புத்தா லினிமையென் பொருளே நிலவுநீ இ யோகரு டிப்பே
ரறைதலாற் கொங்கு மதியுல கன்பி னைந்திணை திலையடி யார்முன்
மறையருள் வாக்கி தலின்வட சொலினு மாண்டமிழ் வளர்வதிந் நாடு. (ங)

எரிமணி மகுட பங்கமுற் றேகி யெழிலியை யருள்கென விரந்தாங்
கரிபெநீ இ யாஞ்ஞை வழிமழை பொழியு மாடல்சா லரசினர் முனிவு
பரிவகல்வாத புரேசர்தாம் பாண்டிப் பதிகமுன் ளும்பல பாவன்
வரிசையின் விதந்து புகழ்த்துசொல் வழிதி மரபினர் புரப்பதிந் நாடு. (ச)

குருக்கனெவ் வெவர்க் னவர்க்கெலா மூல குரவனா யமர்ந்த ருளால்
விருக்கநன் னிழிலோன் டேனாய்ப் பணிவு மேன்மையும் புகன்றருட் பாக்க
டிருக்காஞ் சிவப்ப லெழுதிய மொழிந்த சின்மணி வாசகப் பெருமான்
பெருக்கருணை தி யமைச்சிய னடாத்தப் பெற்றதிந் கொற்றநன் னாடு. (டு)

அரனமர் தலங்கள் பற்பல வுளவெத் தேயமு மாயினு மிதன்பின்
விரிவுற வமைத்த புதியன வவைகள் வின்மைசா றென்மைய திதுவென்
பரிசுனர் சான்றாய்ப் பாண்டிநன் னாடே பழம்பதி யாகவென் றெமையான்
வரதநன் மணிவாக் கடிக்கண்முன் பரசு மகிமைபிக் குடையதிந் நாடு. (சு)

கயிலையிற் பரம குரவன்வாய் மலர்ந்த கட்டுரை மறந்தமை கருதாப்
பயிதுறப் புகன்ற சாபமேற் கொடுபா டாணத்தின் படிவுறு மியக்க
வயில்விழி மடவா ஈறுவரும் யாண்டு மகற்றருந் தீங்கெளி தகன்று
நயனூறு மட்ட சித்தியெம் பெருமா னல்கிடப் பெற்றதிந் நாடு. (ஏ)

கூடலா டானை பூவணஞ் சுழிய நிருத்தலங் காணுகுற் றால்
மேடக மாப்ப னூரிரா மேசம் பராசலம் பிரான்மலை சாலி
வாடியே வாத புரிபுன வாயின் மங்கையே பெருந்துறை பாவஞ்
சாடுமூர் முதலாத் திருவருட் பாக்கொ டலம்பல நிறைந்ததிந் நாடு. (அ)

குலத்தினிற் பொறையிற் நிருப்பணிச் செயலிற் குணத்தினின் மானத்திற்
கல்வி, வலத்தின்மெய் வாக்கி லெவற்றினுஞ் சிறந்த வணிகர்கள் சென்னி
நா டுகந்து, நிலத்தினி லுயர்ந்த தரனரு ணிறைந்த நீதிசேர் கௌரியர்புரக்
கு, நலத்தினி லுயர்ந்த தெனக்குடி கொண்ட நயந்துவாழ் வுறுவதிந் நாடு. (இ)

இளைப்பகற் தகரங் கணேசும னகா மிரணிய புரம்பை ரவப்பேர்
வளப்பதி மே மதுமா புரம்பே வவன்புரி குரைபொன் மாற்று
ரண்பிலிவ் வொன்பான் சிவாலயங் கனும்வ் வணிகரா கமவழிப் பூசை
செப்பரு நிதிகொண் டங்குமன் னுருற்றக் கிளர்வுறப் பெற்றநிங் காடு.(௧0)

வேறு.

மன்றிறைவன் திருவருஞ்சா ரந்தணரு னொருவர் மற்றவனைப் பெட்டகத்
துன் வைத்தவமா பதியார், குன்றைமுனி பதவணக்க மேயமல மோக்கங்
கொடுப்பதென வழுத்துபுச ரிதஞ்சொலருண் மொழித்தே, வன்றருந் நார்
மன்னுகிந்தை கந்திறைப்பன் மாந்த ரவர்போற்றும் பார்மனுதொன் மைப்
புகழ்ப்புண் டதுரேந்த, சென்றமிழ்நா டென்பதுமுற் பற்பலிடை விதவாச்
செப்பிக் கொப்பனைசெய் திப்பியகா உதால். (௧௧)

வேறு.

புன்ன பொல்வன பற்பல வற்புதத் தியற்கை
யென்ன நாட்டின மில்வன வுன்ன விசன்
தன்ன நிலைகள் மலமலை யாகவே சார்ந்து
மன்று கின்றன விதற்கினை யாங்குனம் வகுப்பாம். (௧௨)

தலைமை பெற்றன தால்வகைச் சாதித டத்த
நிலையி னித்தன சிவமல லொழுக்கொடு நிலாவி
யலகெப் பன்னிதி களுகிறை யகரங்க னெவையும்
வலனை யாவருப் பரிக்கவ னுடனும் வயங்கும். (௧௩)

எங்கு மாலய செங்குணு மகோற்சுலத் தீட்ட
மெக்கு மாலய செங்குணு நிராவிட வேத
மெக்கு மாலய செங்குணு மெக்கண்ட தூங்க
செங்கு ம் வேர்வித செங்குணு மெக்கெனு மாதம். (௧௪)

எங்கு மாலய செங்குணு மெக்கெனு மால
மெக்கு மாலய செங்குணு நுழ்மலர்ச் சோலை
மெக்கு மன்றல்க செங்குணு மியமயம் பியற்கி
மெக்கு மாதவ செங்குணு மடாலயச் செறிவ. (௧௫)

எங்கு மோதன தாலக செங்குநிப் பங்க
செங்கு நீதிபன் தெங்குணு தூப்பயில் கழக
மெக்கு மீரவ செங்குணு சிறைபசம் பயிர்க்
செங்கு கீர்வின செங்குநெற் பேராகரின் பிறங்கல். (௧௬)

+ பெட்டு அகத்துள்ளவத்தளப்பதுமொன்று.

நி லர்மன்று சிவமலமல பற்றைமார்தர் போற்றும், பார்மன்னு
தொன்மைப்பகற் புண்டது பாண்டிநாடு என்பது பெரிய புராணம்.

வேறு.

தண்டலை கற்ப தாருத் தண்டலை கலிழப் போயுந்
தண்டலை யுறம லண்டத் தண்டலைச் சார்ந்து நிற்குந்
கொண்டலைத் தீப தாருக் கொண்டலை யெல்லை பாக்கும்
வண்டலை மலர்சேர் யாறு வண்டலை யொதுக்கி யேகும். (௧௭)

ஒதனக் குவையி னோங்கு முவனக மடால யங்கள்
கேதனக் காடு சூழு மாடங்கள் கெழுவு மின்பந்
கோதனத் தங்கண் மேவும் புறவினன் னெறியிற் கூறுஞ்
சாதனத் தியையும் யோகர் முயல்செயல் சாலே யங்கள். (௧௮)

மாதவர் கார்கோ ணப்பண் மாதவப் போழ்ந்த சீய
மாதவழ் கடாத்த முக்கண் மாதவ னோப மான †
மாதவ னாழி தான்கொண் மாதவப் பரசும் வாம
மாதவற் பூசிப் பார்கண் மாஸ்தவத் துடச மெல்லாம். (௧௯)

சாற்றிடிற் பொருளி லாரைத் தனதனிற் குறைந்தா ரின்ற
லேற்றச பன்னி மாரை யிகந்திருப் பவரு மின்றூற்
போற்றுமித் தன்மை யாலே புரவலர் முனிவர் பான்மை
தேற்றிவே ளாண்மை யாரு யாற்றுவர் திகழு மாந்தர். (௨௦)

மழைவளம். (வேறு.)

வேத வாகமத் துணிபொருள் பசுபதி விமலன்
‡காத னாயகி யரசுசெய் கனக்கொளிந் நாட்டி
வேது மேதது பொதுச்சிறப் பெதைத்தெரிந் துரைத்தாஞ்
சீத மாமுகின் மழைவளஞ் சிற்சில மொழிவாம். (௨௧)

பாலின் வேலைமுன் மதித்திட மதித்திடப் படர்வெண்
மாலின் மாலினம் வாரிபோய் வாரியிக் கருந்தி
யாலின் மெய்கறுத் தகன்றவம் மாலென வகன்று
சூலி யாலவன் கொண்ணிற மின்னிவிண் சூழ்ந்த. (௨௨)

எம்மி னங்கனான் மாடமாய் முற்பக லெழுந்து
தம்மு ளொன்றின் னோங்குமித் தண்ணடை சார்தும்
வம்மெ னாவிளித் திடல்ந்வாய் விட்டுவல் விரைவ
வெம்மை யாங்கனாந் தீர்த்தருள் வெம்மையின் சாலம். (௨௩)

† தவனோபமான ஆழியென்றியையும் தவனன்-சூரியன்.

‡ தவம்-காடு. † காதல்-மகன்.

சகர் தம்முடி மெய்மின னாங்குமுன் னிகப்ப
கெடில் கூட மா யினையந்தன வென்பவிம் மலைமே
லாசி லம்முடி வசுத்ருவா னேற்பமென் நடுத்து
ஆசு தன்மையி னேற்றுவெற் படைந்த சீமூதம். (உச)

மல மாகிட பருதியின் முக்குணத் தொகையின்
மல வானின்முன் வெண்மைபின் கருமைமின் னிலைமை
சால வேற்றுவா னேற்றவான் நடத்தினிற் படிந்த
லை லாடைபு மகண்முலைக் கொண்டுறு நிலைபோல். (உடு)

தனது வெம்பழி பாற்றசுந் தாப்பெறுந் தகையா
ளினிய நாட்டினைத் தெறப்படர் மறப்பசு வினைக்காய்
புனித நந்திவெற் பென்றந் பொற்றியாட் டதல்போற்
றனிக லானமக் கிரியினிற் றாரைகான் றனவால். (உசு)

கசு மாயெழுந் துவநிற் ரொடுகலந் திரவி
நிந் விந்துவித் தித்துவாய் தொருங்குந் விடுத்த
மேக மானிலை மனையனை வெற்பமர் விபின்
மேக லுந்து ந் தான் றனைத் துறவினய யினையும. (உ௭)

பெற்றி டக்களிற் பொ ள்க்கண வெண்ணகை யரும்புங்
கத்தி டக்களிற் பொ ள்க்கண களிவனம் பிணைஞழ்
பொற்றி டக்களிற் பொ ள்க்கண புணலா சமரு
மத்தி டக்களிற் பொ ள்க்கண வமைவிளர் கொடைபோல். (உ௮)

யாகும் மாவின் குளிர்ச்சிமொத் துறச்செயு மெழில்
யாகு மன்றல் னருட்மகாடை தெரியவாக் கெவர்க்கு
மோரும் லாசக தீக்கையென் காதல்வாக் குதவி
மேகி லின்பருள் கௌணியர் குலமணி ள்கரும். (உ௯)

லிரியம் வெண்டுதில் போர்த்தெனக் குளிர்க்குவென் னருவி
பாவம் வெற்பெலா மன்னது படர்த்திழி யகைவு
மாவ முக்குளிர் பின்னரு மாற்றொணு துடற்கண்
வருக ளிக்கமு மதிற்படு மொல்மென வயங்கும். (௩௦)

சோதி மென்கொடி படர்தரத் தூயவெண் பிறைதான்
மீதி லக்க வம் பணிபல குழ்தர வினக்கும்
பூத சத்தனி னின்னிழி யருவியப் புராரி
செதமாழுடி சின்னிழி கக்கையிற் றிகழும். (௩௧)

வேறு

ஏற்றவெற் பதனி னருவியாய் நதியா யிருநிலத் தொருகுலப் புனலே
பாற்றொ குகுணங்கா லோடைமும் பலவுட் பரம்பியல் வப்பெயர்த் தாகி
நாற்றிசை பரவச் செலுமர னுயிர்க ணலமுறப் பலவுரு நயக்குங்
காற்றினி யருளாஞ் சத்தியை யடுத்துக் கருதுபல் பெயர்கொளல் கடுப்ப.()

இடபநன் மலையின் ரெழுமுதியி னீத்த மிணையில்சீர் நவபுரித் தென்பாற்
படநடந் துலக மணிமுத்த நதிப்பேர் பகர்தரப் படர்ந்திட வடபால்
விடுசிலையெனு ம்பேர் நதியுமொன் றதன்பால் விரலிவந் திரண்டுமொன்றாகி
நடவுமாற் சிவமுஞ் சத்தியு மொன்றாய் நலந்தரக் கலந்துறு நயம்போல். ()

பிரசன வதன மலர்முகந் தலையம் பிறைத்தென வருதலாற் பாரந்
தருமிகு தரமைந் தறனிவற பாணி தாங்கலாற் கயமுகன் குகன்மா
திரமுறு சீர்மா மையின்மரு வுறலாற் திருக்கைவா மயிலையேந் துதலால்
வரனம ரமலை யமலையின் வரலான் மலையுமந் நதிப்பிர வாகம். (ந.சு)

ஆம்பிகை யிடத்தா லம்மல களைவா லிலைதரு மேனத்தின் கோட்டால்
வம்புறு முலைமுன் னுழைதரு மார்பான் மலையுமான் மணிமிடற் றவனை
யும்பரந் தராக முறப்பா வுதலா லோதிமா சலந்தரு மரபாற்
கம்பலை நலஞ்சார் களத்தினு லுமையைக் கடுக்கு மங் வடுக்கலங் கலுழி. ()

மாறரு நீரான் மலரினா னைத்தால் வழங்குபா ரதிகோளு வாயா
லேறிய கோதி மத்தினில் வரலா லிரணிய கருப்பனை யிழையும்
பாறுகைத் திடலாற் பாலன முறலாற் பரவுவபாற் திருமலர் நிறத்தா
ளுறுதன் னுளவம் புயமலர் தரலா னுரணன் பொலுமந் நதியே. (ந.சு)

கைமார் கலியின் முகந்துமெய் தருமில் விரைநதி புநியெலாம் விரிந்து
தாகமா ரிடம்பே நில்லாமையா லோடிச் சலத்தோர் தொன்றிய தாங்கே
யேகமா யெங்கு ிறைந்துமெய் திரண்டாக் கின்னுயிர்க் கருணவல் வவற்றின்
நேகமே தான்கொண் டிறிணைந் பரன்றன் நிறத்தினவே றுறுதமர் செய
[லின்.

நலிதரு தழலாய் முரம்பையே மருவி நண்பகற் காலையாம் பாலே
சிலைமுகில் பெருநீர் பொழிதலு முழுதுஞ் சிதைந்தது தீமையே யுருவாய்
மலிபுகழ் நிறையிற் நாட்டின்முன் னொருகான் மாசுறப் படாமண் காழிக்
ருலமணி திருவாக் கமுதமா மழையாற் குலைத்தொருங் கழிந்ததே போல.()

கோழைய ருரைக்கொங் டாதுடைந் தனபோற் குயில்கன்வா யடைப்பனருவ
போப், போதுகண் டாட்டந் தனவுக ண்கைப்பப் புனமயி லினமுனம்பொரு
ந்துங், காதர மொழிந்து காதர ிறைந்து களிமிக வகவுறக் காணு, வீதரு ம
வர்போற் சம்மியா கங்க ளிலங்குபொன் சொரியன யாண்டும். (ந.சு)

குறிஞ்சி.

வென்றிமால் வீடையோன் வீற்றிருப்ப - வுமேவுகன் றாய்பிறந் தகழு,மன்
றலார் கோடை = வன்னிநாயகியை மணந்ததுங் கணந்தரு வரைக, னென்றவா
ஞ்சைவினோ பெயினர்சீர் விழாக்கொண் டேத்து மகோத்திரக் கிறையாய்க்,
குன்றதோ ஐடல் புரிந்தெமை யானுங் குமரமே னமர்தருங் குறிஞ்சி.

அருவியன்முழ்கி நீறணித் தெனமற் றதுபர வுறப்பெறீ இ யளியாம்
வான்விழி மணிபூண் டசைவற நோற்கும் வாய்மையான் வறப்பினும் வளமே
தருகரை மினக்கண் முருகருள் சார்ந்து சதமகற் பொருவெழுந் தனபோன்
மறுவுற வானிற் கரத்தமர்க் கழைத்து மாறென வரையசைந் தொலிக்கும்.

நிறவா ராண்டை உணக்குறித் தார மெரிமணி யாதிதொட் டெறிதன்
மறைபுப ிட்ட மியாவுமென் னில்லா வாய்மையாற் பதியிலக் கணங்க்[றும்
ஈறையொருள் சிவனே யெனக்குறித் தென்னெஞ் சசுன்றிடா நாவா சாற்
விறுது வாரத் திருப் னியதனை விழைதர நினைப்பிக்கு மாங்கே. (௪௨)

ஆரீசர் காண்மே வாய்பல்வெண் மருப்பார்ந் தமைதரு மிதணம ரெயினர்
சரியர் துரவார் பராசனக் ; தூர்ப்ப கண்ணியா யோவென விசைத்தாங்
கேரியபரித ராதனக் தாந மெறியவ மினத்திசை குவித்துச்
சார்சிறை மினக்க உங்கனி யமலை தாமென வணிமையிற் சார்வ. (௪௩)

வென்றிடைபெயிர்ந்தன்னிழங்காணுவெகுண்டொய்த்தவனியின்வெண்
நின்றறத் தீண்டு சென்றசென் றிபமாங் குயர்கணி கீழ்ப்புத் தூங்கு, [கோ
மச்சிருண் மலந்தான் வேறுகண் டனவி னப்பகை தெறும்வகை யாற்றித்
தென்னுடன் னெறியிற் சென்றா னடிக்கீழ்ச் சிவானந்த மடுக்குநர் செயலின்.

பெருகார் மறவர்கயமுனிக்குவங்கன்பினைத்துவிட்டேனலின்பெரும்போர்
சரிவறப் பாப்பி பவற்றி னு னாக தணத்தியத் தானியங் கவர்வா
மருமணி சிவந்தோன் மாயையைப் புணர்த்தி யாருயி ரிடைபுண ரழுக்கார்
தருமலமக ந்றித் தாய்கைமசெய் தவற்றைக் கவர்ந்தடி யிருத்துதல் கடுப்ப. (4)

மருகரை மசைக்கி ழிழிபது மருவி யாங்குமே வெழுவது மருவி
குரவி குறிமாய் மலர்வதும் வேங்கை குறவர்க் குடுப்பதும் வேங்கை
தெரிமைய ருதைப்ப மாட்டது மசோக்கு செர்த்தவர் சிந்தையுமசோகங்
கருமுதி னிகருத் குறத்திய ராகக் காள்முதில் பொழிபது மனகம். (௪௬)

மலையருங் குறவர் மாற்றமுங் கடிய மாநர்க் கோதியுங் கடிய
கொலையு நிலை விழிகளுக் கொடிய கோப்பமை காப்பனங் கொடிய
மலர்தழை நாக நிதம்பமு நாகம் உகையணி கெளமு நாக
வெற்றைப்பனியகொழிசுருத் திவாக னாமமுது புயமும்வண் தினைகன்.(௪௭)

முல்லை.

இனிதுறப் படைத்தல் புறந்தர லழித்த லென்றிவற் றிடைத்தொழில்செய
லா, னன்னிமகிழ்ந் ததனை யுயிர்க்கெலாம் பொதுவாய் நவீற்றலா லிடையன்றி
பொதுவ, னெனவுரை தருமா லப்பெய ருடையா ரிந்நிலத் தவரென வெ
ண்ணு, முனிவற வனைய நிலக்கிடை யாகி முதமிகப் பயில்வது முல்லை.

வானுறு மண்டர் தானொரு பாலை மதித்தமு தளித்திட வாழ்வார்
கானுறு மண்டர் மகளிர் தாம் பாலைக் கடைந்திழு தனைவ நீதந்
தானுணத் தருவா ரன்றியும் பிருந்தை தனைமணந் துவத்தலுந் தருமா
லானபா னரலை யோபுலி வனமோ வாங்கவந் கார்வமிக் களிக்கும். (௯௯)

காசையாங் கொருபாற் செருந்திமற் றொருபாற் கடிமலர் செறிந்துநின்றிட
தேசமர் பலாச மிடைமகி முடிமேற் சேர்வுறத் திகழ்கரு முசுவொன் ப்பூந்
ருசறு நிழற்கீ முறங்குற வமர்த லரியயற் கிடையனல் வெற்புந்
காசறு மிரண்டுந் துருவிடு மேனத் தெகினத்தின் காட்சியுந் காட்டும். (௧௦௦)

மறைத்தகார் முகிலைத் துரத்தலுஞ் சூறை வயங்குமோர் சோதியந் தாரு
மறைத்தகா ரெழினி வாங்கலுந் தளியின் வயங்கு மாதிபமே மாணு
மறைத்தனீத் தொளியை வயக்குமச் சூறை மாணவ ராணவ மாய [வயங்கும்.
மறைத்தனீத் தவர்மெய்ப் போதமன் விளக்கு மாண்மையோ ரென்னவும்

பொதுவனோர் புதல்வன் வங்கிய மிசைத்தோர் புடையுறப் புதுமதி சிகை
மேற், பதிவுறப் புதுப்பூந் தனவமேற் படர்ந்து பாதியா வரிப்பவோர்சிகிமேற்
கதுவுற வமர்பூந் கடுக்கையிற் தொருவாக் கற்றைவே னியனுமை யோடும்
விதிதவா னுயர் குழலிசை கேட்டு விடையிவர் தணியுறல் விழையும். (௧௦௧)

பன்னிற வேனல் சாமையென் னிறுங்கு பகருநீன் மாடமுற் காதி
மன்னுதா னியங்கள் பலநவ மணியின் வரையின் மெனத்திகழ் தருமிந்
நன்னில மாக்க னென்றுமீ தியங்கி ரவிமுதற் கோள்களுக் கிரங்கி
யன்னவைக் குரிய மண்களி னிளைப்பாற் ருதன மமைத்தன ரென்ன. ()

வேறு.

ஆய்ச்சியர் குழலங் காசை யவரிடை யாயர்க் காசை
பூச்செறி கடுக்கை யாசைப் புதுநிறம் விரியு மாசை
காய்ச்சுபால் கடைதந் தேங்குங் கலிதிகை யெட்டுந் தேங்குந்
தூச்செறி தளவு நாறுந் தூரெலாங் கீர நாறும். (௧௦௨)

முலைவரு குடத்தி னா முலைவரு குடத்தி மார்தம்
பலினிசை தளவை நேரும் பரந்துகா தளவை நேரு
மலர்வழி களவை யெயு மாண்முழல் களவை யெயுஞ்
சொலுநடை பிடியை யாகுந் துவளிடை பிடியை யாரும். (௧௦௩)

மருதம். (வேறு.)

மகலிங்க புரிந்தான் கலியேமக் து-வு மறைமல ராதியெய் வயிர்க்குந்
தகுமுன மணித்தக் கலியெய் யறுத்துத் தகைத்தென வமரர்க டலையன்
மதுவாய் பொலய மழைவனம் புரிந்து மேலியாங் கியாவரும் வீழ்ந்து
டகைபற வணக்க கனியுள் மகிழ்ந்த மன்னிவீற் றிருப்பது மருதம். (௫௬)

அணிவார் பதமங் கற்பக மூரு உரம்பைய ரிமையவ ரணிக [ம்
டிண்டொர் சிந்தா மணிமுதற்பொருளாற் கிவணினு முகணையச் சிறக்கு
பணிலமென் பழைப் பயிரினும் யாண்டும் பச்செனப் பரத்துசீ தளமாய்க்
கணினப் பணர்த்துஞ் சீரிசென் றடலக் கண்ணன்வாழ் தருகைக மருதம்.

சேமபுக் குழக்க வெடிசெலும் யாங் விண்ணெய் மிலாங்கலி மிடற்றின்
மேதழுப் படைக்காய் வீழ்த்தியங் வாலி முழுவது மறைந்தமக் கெக்கு
போதமக் குடையார் தமக்கிடர் சிறியார் புரியினு மவர்க்கிடர் புரியா
தேதமற் றவர்பின் செயாவகை தடையாங் கியற்றுறு மிபற்கையே போல.

அனியினக் குழுடி மோரியசெங் கமல மலத்தைக டொறும்பல வலர்ந்து
கெளியதன் கமல மேலொளிர் காட்சி சேனத் தாக்கள மாரின்
யனமிது மனியோடுகுத்திரம் புகன்ற வருத்திர பசுபசிப் பெயர்வாய்ந் [கும்.
தொனிரு மெய்யன்பர் பல்லுரு வெடுத்தாங் குற்றனர் கொல்லென வோங்

கண்ணுநர் முன்ன மிலாங்கலி கழகைக் கழகெனார் மற்றது காணுரண்ண
பல் கரும்பைக் கரும்பெனார் காணு ரதனைநெல் சாலியென் றறையா,ரெண்
முயின் னையதை முன்னதா மகிழ்ந் ரெய்திற்தே பெரிதெனு மவர்போ
னாந்நடைய் கூயத் ததுகது பெரிதா நயக்குறு மயலவர் போல. (௬௦)

கழைமலர் சிலந்தோய் கைக்களிற் றலையைக் களிர் மணி மலைபடி வயிரத்
தருதமன் றிவந்திற் களிர்முகென் மருப்பத் தருமணி மாசுணங் கான்ற
விழைமன் றுதவ பருமணி உரன்றி சேங்கைசக் தகருமுன் சாய்த்து
மழைமக் கிண்கெத் கொட்டித் தொண்டு வரந்நற மணிமுத்த நதியே.

மலபக் கதக மூலபி சிசம் உண்டி ரிமுதுவன் பழனங்
துவபக் கழையி சகலைய உத் தகலையலக் குவரியுட் புதுத
மலபக் கணிமுத் ததுதான் கடக்க வாரமெக் சென்றுவர்க் கடலி
விவபக் குடிக்கித்தேந் தையமெந் து வேர்கொடை புரிகென னிகளும்.

விவபக் கதக மணிமுத்த கதியம் விரைச்சிரு பாணப புரிதா
விவபயற கட்டி துணக்குநீ து போன்று பேரென் சீதனி விவறகைப்
தொகிவ கையிருவர்பா நயிர்க் கவருந் தோன்றருட் பெருக்கே
கடக்கவன் குகி மென்பதங் கது காந்தி தரைப்பதொன் றிலையால்.

துவகையமென்றுப்பொ ருட்டாய் கடமொழி.

உரப்பிர வாகங் காண்பு மள்ள ருள்ளமிக் குவகையர் கிணையி
னிரைப்பொடு வறுமைப் பகைமுடித் திடுகடும் கிதந்தர மடைதிறந் தியக்க
வரைப்பறு கால்க ளிடைப்புநுந் தினைய வான்பயிர் வளர்க்குமந் நீத்தங்
கரப்பறு வழுநி படைக்குந் ரளித்த கண்ணுதல் கமண்டலங்கடுக்கும். (௬௪)

அலப்படைபுயங்கொண்டனேழுதற்பாடி யயின்றவ னைய்தமுன் னவன்போ
னலப்படு கரிந்போய்த் திருத்தலத் திறைசெய்நடரினைந்தனர்நடிப்பவர்போ
னிலப்பட வொருநா லுன்றுபு தூக்கி நின்றொ ருகாணுகத் திருபால்
வலப்பகட் டெருத்தி னமைத்தனர் பூட்டிவரம்புற வுழுவரான்மள்ளர். (௬௫)

வேறு.

அலதுதிதேய் வறக்களம ராழமுற வுழுவாரவ் வுதித மேற்று, நிலனுரிமபொ
றையெனுங்கா ரணப்பேர்தா னிடுகுறிபோ னிகழ வாய்ந்த, நலமதனுக்கிசை
யநனி பலன்றமும் கழுகளினி னயனாங் கெண்ணிப், புலனுறப்பின்னிதந்
செய்வார் போல்வினர்து பரம்புகைத் தொப் புமைசெய் வாரால். (௬௬)

வால்வளைகள் சால்வழிச்சென் றுழுவர்கரக் குதவிபுரிவயல்க டோறுந், சேல்
வளையங் கணத்தைநவ நீதமெனப் பதப்படுத்தித் தேவர் கோமான், கால்வளை
யுமுளத்தினராய்க் களமர்நன்னாட் கொண்டிவிதை கரத்திற் கொண்டு, கோல்
வளைக்கை யுழத்தியர்கள் குரவையிட வித்துவிழாக் குலவச் செய்வார். (௬௭)

தெளித்தவிதை காண்முளையைக் காண்முளையிற் கண்முழுவர் சிறப்ப வுள்ளங்
களித்தூரிய தொழில்புரிய விதழ்விரிந்து வளர்ந்துமர கதத்தி னுன்ற
வளத்தகடு பதித்ததெனப் பாவாற்றி நிரைத்ததென வம்ப லோர்கள்
கிளத்தொருநாட் டிங்களை வுழுவர்களைப் புதமிதெனக் கிளர்வ சாலி. (௬௮)

உளமகிழ வொருவாம லுடனுட்டி வளர்த்தாலு மொருப தாண்டி
னளவுறிற் றம் புதல்வியரைத் தம்மனையி னகல்விக்கு மறிஞர் போல
வளருமிளந் சாலிகள்பேர்த் திடும்பருவ மருவுதலு மள்ளர் மாதர்
விளைவுநாந் றங்காலிற் கடிவினையைக் கடிவினையம் விளங்கச் செய்வார்.

தத்தமநற் பயனுதவா வேனையிடங் களில்வானா சார்ந்து நின்ற
வுத்தமநற் கோள்கணற்பார் வையினொடுமே காட்சுத்தி னுறுமா போலக்
காந்தலத்திற் பறித்துநட வுணஞ்சாலி வளர்த்தொன்று கணக்கின் ருகும்
வித்தகர்கைத் தானமெனப் பின்றருபல் வளன்குறியால் விளங்கக் காட்டும்.

வயலுழவர் பதம்பகரக் கடைசியர்கண் முதலவய வங்க ணேருந்
செயலெவனும் முரங்காண்டு மெனத்திருகு சினஞ்சேக்கு சிந்தையார்போற்
பயமருவு நீலமுன்னா மருவலரைப் பாற்றியசெல் பரிசி னோராய்
வியல்வளைவென் றிடுமொலியின்மிகமுழங்கு கழுகியெங்கும்விரவினரால்.

உயகமொருங் கருடாழை மொளிர்தூவன் வேயனென் றயர்ச்சி பூண்ட
தவையன்மயர்க் கட்டுமயன் காற்றமவன் றுறையினடைச் சாதி யாசை [ன்ப
யட்டுகொடுசெய் செய்பவனெவம் மகபதிலென் ளாம்பன்மிசை வரத்த நெ
யவனிகென் றெய்திகழ்வொன்பார்போன் றுறுகள்ளு ணையந்தாரன்னோர்.

கதானத்திற் கிங்வுதிபட் காண்டுமெனச் சினந்திருநிக் களமர் மாத, ரினவ
பொன்னை மாந்தாய்த்தார் கீர்ந்திழிசார் துடஞ்சாய்த்திட் டிலங்கு வள்ளந், த
னையம்கி பன்போழ்ச் தகைமைமினம் மதுவாக்கித் தங்கைக் கொண்டாங்
கணையமதுச்சு வதுனிபொட்டமலெறித் து வாய்மடுத்திட் டயில்பமன்னோ.

பொதுகொரு கொடுசெய்தோர் போதலெனல் வருகலுக்கும் பொருளென்
னோரு, மதுனார்வி னுப்போல மொழிக்கார்பாற் புதுவார்மயன் முதிர்ந்துதிசி,
மாந்தரின் றமைத்தார்பால் டார்கருதி யவாசினெடு வழிச்சென்றாங்கோ, ரோ
யிமகென் னென்கொண்டென் றெவனின்தி பென்கொலென வுரைசெய்வாரால்

தகரமின முலத்திமிர்வார் தளையடக் குழற்குழ்வார் தங்கை வாக்கி
முதிராமதன் பமகொக்க முகத்தோன்றி திறப்பணித்தா முத்திற் றேகொல்
பகர்மனைகக் கவல்கொதிர் படர்குரால் வாடியிற்றம் முகமுன் பாரா
கதமர் மயன் றகைமக வய்பார்முகம் தோன்றிலதென் னல்வு சோர்வார்.

கொந்துணர்வற்றின்னா ன்பல்கொல்விளம்பிச்சொல்விளம்பி துய்த்தமள்ள
மெய்கவப் பற்பலசெயலும் வீசற்பமுறக் களியாட்டின் மிக்கா ரேனு [ர்
மொழிமுறி கதகைக்கிட் டெற்பலா ருணர்வாட்க்கி யோவக கத்தைக்
கொன்றுமத் தா கவார்க்குச் சேய்போகம் விள விக்தும் குரவார் போல. (1)

விளம்பெந் திசையடைப விமன்பரிருக் கிடப்புக்கான் விரவி விரிமுங்
கொழுமுனக் கிட்கினக் களித்தெழுத்து பலன்றரச்செய் காட்சி யாக்கே
யவர்குறார் விளம்பென மறைமுதலால் பகல்சைவ மாண்பி னுங்கந்
தாத்திவிமெனப் பள மகந் காழி றுமம் பொரிபர்செய றண்ணக் காட்டும்

கடைசியர்க் கொப்புணரா பெருண்டனபோ றுழக்கவழி கமல மாநி
யினையன் பணமகோத்தின் பித்தெங்கண் னுதலோன்முன் விளம்பி
யாந், படைவாத்திற் பரித்துவாயிற் பாரதமாய் படைஞர்தமைப் படுத்தப்
பய்த்த, னாச்சிலகொண் டமையது மத்திரக்கொன் றுத்துவக்கு மமைதி
போலும். (௪௮)

படைவாக்கன் மாதாரு கமாமுதற் காட்டவரு கமல மன்ன
படைவாக்கனைப்பரிது மக்கடற் கமர்தமல மொன்று விட்டு
படைவாக்கருகடற் ககர்த்தென மொன்செயலோ ரொருவ ராற்றித்
கொண்டபடை பவரிசர் சொட்டிவாண டுத்தவினக் குடிச்சி போல.

வலமிசுவா ளவுணரிறை வாள்வருக் கண்டிரிந்த வாடோர் போல
வலவன்னா யுட்புதுவ வைந்துமொடுங் கினவாகி யாமை மாய்வ
ஞலவுமினவ சாலிரிவ கொழுங்கயலி னொழுங்கயலிற் சூதிப்ப மாதர்
நலனிறைசாணுவைமுனுறுப் பவைக்குடைந்தே யிரிவவென நயப்பமள்ளர்.

பிறத்தகத்திற் றணந்தசெலீஇமணந்தகத்தி லீணந்தமூடும் பேதையாரிற்
சிறந்தகட வுறுசாலி தணப்பரியா வன்றினெனத் தெண்ணீ ரென்னும்
விறத்தனை யொருகணமு மொருவறமெய் மருவுறநன் னெனி காட்டிப்
புறந்தரன்முற் றொழிலுறக்கொண்டறத்திகழக் கருப்பமுநீ இப்போலிவ மா
தோ. (அக)

கருப்பமுநீஇ வளர்சாலி வலாரிதரு வரப்பேற்றற் கருக்கொள் காலும்
பொருப்பமுறழ் முலொருமுங்கப் புருடந்தமைப் புணரமகிழ் டுவை மார்
ஹுப்பமுற வாகிநிறை நலனொழித் ஹுமையுட ஹுறத லாக [போ
விருப்பமுறத் தழுமனகத் துடன்கலந்தே கருவீன்று விரிவமன்னோ. (அஉ)

பூதிநிறை யாணுருவம் புரைதரவெண் ணீறமருவிப் பொருப்பன் மாத
பாதியுமால் பாதியுமாய் நிறைதருமப் பாணுருவிற் பசந்து பின்ன
ராகியவ னியலெழில்கூ ரரியதிரு மேனிநிற மதுபோற் சேந்து
மீதிலகச் செறிந்தெழுத்து விளங்குறுதண் ணெற்கதிர்கள் வீளவ மாதோ.

இலகுபொரு ணணிபடைத்தே மெமக்கெதிரின் நெனவிறுமார் திவறன்
மைக்கோர், திலகமென மருவுபுதுச் செல்வரெனத் தலைநிமிர்ந்து சிவன்ற
ஹீணைத், திலகமென வுணர்ந்தடங்கி யுயிரெனினுங் கொடைபெரி தென்று
றுதி வாய்ந்து, தலைவணங்கித் தரலுவக்குந் தகையரெனத் தலைவணக்கஞ்சு
ல்வ சாலி. (அச)

வேறு.

பிரிவினிற் கனலா வனலுமிழ் பிறையைப் பேதுற வக்கையிற் பிடிந்த
பரிசெனக் குயங்கை கொடுகடை சியர்தம் பவளகாய் வன்றோபா நெருள்
விரிகிதி ரரிந்து பொருசுமர் புரிந்து வெற்றிகொள் வீரர்வெங் களத்திற்
பரிமுந் திரையம் பொருள் லங் கிடத்தும் பான்மையிற் றரைப்பபித் திடுவார்.

வேறு.

அரிபடுத்த வரிகடமை யாடவர்க ளாரிவையர் களரிய வாசஞ், சொரிதரக்கொ
ண் டேகியவை குழ்ந்துபல வரைகனெனத் தொகவப் பூமி, வரை நிலங்கொ
லெனக்குளிப்ப மற்றையவா னிநிர்ந்துறலங் வலாரி தங்கட், கருள்பவமுற்
றவர்க்குணர்ந்திப் பெ றன்மரபென் றுழவரவ ணமைத்தல் காட்டும். (அசு)

எமதிறைவற் கிவைபகையென்றி றும்புகளின் றலைதடிந்தாங் கினிதமள்ளர்
கமமுறுவங் வரிதொகுபோர்த் கதிர்முடிக டமைசிலத்திற் கதுவச் சாய்ப்பா
ரமைவுறுமச் சிதரியுறு மம்புதங்க ளதொருங்கி டுடைந்து குழ்ந்தாங்
கிமைதருமம் நெந்துட்டி ணிடைச்சுழிக் கவரிப்பிணத் தியக்கு வாரால். (அசு)

பெரிய ஸ்கர் வேறுபடுத்திடலும் மிகைதொழில் துருந்த நீலிர், கடவி
 ின் தக் துரைநீரில்போற் கனமர்புகல் பாட்டினுளக்களித்தம் மேதி,பட
 கனமர் துக்கினமுற் நழுகியவை பொழிந்ததந் னயந்தாங் கண்ணோர்
 படைமொழியப் பனா வகரை புடைத்தொதுக்கி செற்றிறன்கள் பொருப்பிற்
 சேர்ப்பார். (அஅ)

கிண்கிணியப்பா கழிப்பாடி செங்காவி னொதுகிமணித் திரள்கள் கூப்பி
க், கிண்கிணியப்பா கழிப்பாடித் தெய்வதம் தவர்க்குரிய திறத்தி னல்கி, யார்த்
திபுர மகபாந்தம் வளவையினி லாறினனொன் றரசர்க் கீந்தாய், கோர்த்தி
யம்மந் தவாவி யிணைச்சுடக் கிபக்துபுதம் மிடத்திற் சேர்ப்பார். (அக)

வேறு.

செறிந்தவை நம்முட்குழைத லோடு, திகழ்வுறச் சேர்த்தனர் பலதாவ், குறி
க்கல் தெய்வம் விருத்தொக்கல் பிதிரர்கொளவெனவமைத்தனர் சிலவ், மறி
க்கல் விதைக்கென் றமைத்தனர் மேலும் வயங்குமத் தொழின்முயன் றிடு
கார், திறத்தவை கரும மலத்தின்மூத் தோயார், திண்ணிய விளைச்செயல்
போலும். (க0)

தென்சீர்த் குழப்போருடமுதி ஐழல் ரோதுசா தூங்கமோ நிகளும், வண்கதி
வாய் மருவிக் கடயென் வாண்முதல் வயப்படை தாங்கித், தண்கழ னிகளாந்
தச்சீர்த் தலைவர் தம்மொடுத் தண்பிணை வேந்த, னென்கொள் போர்க் கோ
வத் தென் ஈசின் திடைய ஸெறுங்க்கலி யெய்தலின் முலையால். (கக)

திருப்பவீ மெய்க்கு மிடர்புரி மரதிக் கிமன்பதி மெழிற்கைகவில் வினமால்
கூடுப்பவர் கசமர் கருவியங் கரத்தாற் கணக்கில கண்டமாய்க் களத்தி
னாசர்த்துரு கழித்த மனத்தர மனவா ளடப்படு மடாதுசெய் தவர்பின்
பரிந்துரைப் பதுபடுவென் பழமை பனித்தெனப் பாயையர் பகர்வார். ()

[illegible]

கேப்தஸ்.

பொருள் தராமல் பிழைய பொருள் (பிழா) கொடுக்காது நிறுவில் முழுதுஞ்
பிழாப் பிழா சிறைமையாய் மகிழ்ந்து சிறிதூற்தான் குறைவுறாச் சீர்த்தா
மாய் தரு ம் ஞாந்திபம் பங்கா ர் சிறு த் தியை தென்றமார்து
சிறு உருணை பார்த்தினை மகி சிலபாப் பெற்றது செய்தல். (39)

புத்தகம் எழுதிப் பன்னாட்டு அறிவுரை மன்றத்தின் மூலமாகப் பரிசு வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறு பரிசு வழங்கியுள்ள புத்தகம் 'புத்தகம் எழுதிப் பன்னாட்டு அறிவுரை மன்றத்தின் மூலமாகப் பரிசு வழங்கியுள்ளது'.

பரதவர் சோங்கின் பாங்குசெல் லமலை படவினிற் கடல்புகுஞ் சும்மை
விரவுறு சாலம் வீசுகம் பலைபன் மீன்கவர்ந் தீர்த்திடுந் துழனி
திருமியந் தவைதண் கரைசொரி யரவந் தெரிவையர் கொழுகளோப் புறுசீர்
தரமென வுணங்கல் குவால்செயா குலத்தாற் சலதிபற் பலவெனத் தயங்கும்.

அலையெறி வளைதன் றலையுறத் துகிர்சென் றாங்கொரு பாங்கினிற்படரக்கும்
கலைமதி கீரண முழுவதும் போர்ப்பக் கவினிறுன் மற்றொரு பாலி
ளிலவு புன் னாக மிந்துசே கரன்ற னேமியங் கைக்கொளு நிறையார்
தலைவியோர் பாலி னிலவிவாழ் வுறுமத் தவளநீற் றுருவமே தகையும்.(௧௭)

வரகதி பலரும் தரமிகு நரலை வாயுதித் தாயதின் மறித்தும், விரவுறு புனித
மருவலின் விதுவை மிலைந்தன னெமையிகழ் விமல, னரலையுற் றியானோற்
குவமினி யமல னமை முழிக் கொளுமென நயந்தாங், கரியவெண் டுகன்போ
ர்த் துரியகண் மழைவார்த் தமருமாங் கலர்த்தமுண் டகங்கள். (௧௮)

அருமறை முதலா மெத்துறைப் பொருளு மொருதுறைத் திரட்டியாங் களி
க்குங், குரவர்தஞ் செயல்போ னாலிரண் டெனுங்க குபங்களி னுறம்பொரு
ளெவையும், விரிதரு பிடத்த கலத்தகத் தமைத்து விரைசெல விற்கொண
விரிகீர், கரையினிற் நிகழ்நா வாய்களா லளிப்பக் களித்தினி துவப்பவக் க
ரையார். (௧௯)

சூயின்மழை வளத்தின் வீளைதரு முறுபைங் கூழெலா மம்மழை யிலையேற்
செயலற வாடு மிவைதரு முண்பெஞ் சேர்க்கைபெற் றேபயன் செயுமங், வி
யல்பின் வதனாற் றிலைமைகொ ணுமு மிவையென வெய்தொணு தென் னாப்
பெயல்வளம்வேண்டா தியலுமுப்போங்கல்பெருகுந் குவிப்பாலுமணர்.

பாலை.

தலைக்கென நிலமொன் றுறப்பெறு தென்றுந் தங்குறா மாலைய தொன்றோர்
வுணற்கருந் தழற்றும் பாலைபென் றொழித்த லொல்லுமோ வுண்மைதேர்பெ
ரியோர், மனக்குறு மேனுங் குற்றங்க ணீக்கி வருகுணங் கொண்டுகப் புறுச
கெனக்கழு றுஉரா லத்தகு பாலை யிடைக்குணம் பலசிலவிசைப்பாம். (௨௦)

வாகைதான் பெறவேண்டு நர்களைங் வெவரும் வந்தனை தத்துதம் மனத்த
வாகைமேற் கொளவாங் கருளுமம் பணத்தி வாகையீ தரல்வயக் குதலின்
வாகைபாற் சூழ வாக்நன முறையு மறவர்தங் குலம்புரிந் திறைஞ்சும்
வாகையா லையத்தி னமர்ந்தினி திருந்து வாழ்வறப் புறப்பதப் பாலை. (௨௦)

தனநிற வலைய வளிமுரன் மலர்க் டாங்குபு கன்னிகா சங்க
ளினமுற நின்றல் கனவொழுக் கத்தி னியன்றிடு தலைவரோ டெழில்சால்
வனமுலை மகளி ரணிகளோ மறந்தும் வருவதங் வழியவர்க் கீது
மெனவிலை பகர்வோர் கொப்பணி யணியங் கேந்துபு நின்றிட லீழையும்.(1)

செவிலியர் தாய் ரிதுனையர் குழுவின் நினைப்பில் செயலினைத் தொருகாற்
நவரொடு மாங்குத் தனிபுது மடவார் தாம்வெருக் கொடுத்தியத் குறலிப்
புலியிடை யுரினும் போக்குது மனைய புன்கணென் துன்னியோ குரவத்
கவிரித் தீயர்பற் பலர்கமைத் தாக்கிக் கவினுறத் திகழமக் கடத்தில். (௧௦௪)

அரியவா மலக மித்துதம் பலங்க னாக்குது மவர்விடாய் பசினோ
யிரியவாட் கா கு னையனித் திடவு மெய்துறு தமைப்பல தென் னாப்
பாணவர் கபோத மடவாரிற் தொல்கெய் பரிசினே யுணர்ந்திடார் பதிகர்
தெரிவையர் உயாவே தனையொலி யென்னுச் சென்றவட் காணுறார்களைப்ப

தினைமயக்கம்.

கணிமல குகுத்தப் பாடியின் மனைகள் கனகமா ளிகையெனக் காட்ட, வணி
மலர் செருத்தி செறித்துவெற் பெல்லா மாடக வரையென வற்று, முணும்
வரைக் கிளையொன் திறுத்துமென் பாற்போ யும்பலொன் தும்பலை மாறெ
ன், நனுதிசின்னோச்சத்துண்ணெனவலமீர்த்தாங்குதுங்களமரின்படைய.

கவரிதன் கழைவாய் மென்றகொண் டேகிக் கணிசிழற் களிநென வுறங்குந்
தவரமற் ததன்வாய் வழிமது துகர்ந்த சுரும்பின வெய்தற்புஞ் சுரும்பிற்
குடகையிற் குறிஞ்சி பயிற்று வ ிரையா ஹிலைநரு மாம்பலிற் பமரர்
திவன்சின மலர்குழ் பிரமரம் பயிலச் செவ்வழி பயிற்று வ செறிந்து (௧௦௭)

கழைவெடித் தொனிய சிலத்தில முகுப்பக் கபோதகம் பாலென துகர்வ
தழைதரு கோக்காச் சுருவியா மகட்டுத் தையல்கூர் காதுணி தருவ
வுழைமறி மேதி செருத்தலி னுடைப்ப பொழுக்குபான் முலைப்புதல் வளர்ப்ப
தெழிடைன் மூழ்சி யுறமவர் பாற்பொன் நெக்குவ மேக்குயர் செருந்தி. ()

புதிசேர் மாலி னுருவெனப் பொடித்தும் புவைமேற் மைதையுன் மேய்மான்
சித்தவேட் டமர் களிப்பர் யெனப்போக் திரள்களி யுஞ்ஞுவேம் பிதழிப்
பாதவத் திலிங்கம் பாலெனக் காட்டிம் பைத்தட வாய்மான் றுழை
மோதவா சினிமா டமர்கையி னிரத மூரிசீர்ப் புலவினை முருக்கும். (௧௦௯)

கிளையெறி தரணம் புதந முகையிற் செறிநா டேற்றுமை தெரியார், புரை
தபத் தொழித்துச் சித்திரை கிழைப்பர் பொய்தலாற் துழத்தியர் பொலிபு
மருதவன் கிளையர் தரவன் மலர்மேன் மாதர்கைக் கிளையென வயங்கு,
கொடைவி னுண்ணெற் பொருந் திக் கழும்புன் திடைக்கழு கென்னுமா நி
லங்கும். (௧௧௦)

பண்ணுப குத்திற் கமல்விழி யுடகுட் கேகெனெல் வியக்கனி வாங்கி, நண்
புதற் கொகையின் பரத்தியர் மார் கல்குடா ரிருகயல் குடத்திற், கண்ணு
வர் திடைப்பர் துராமலர் புன்னு வந்திழ் மருத்தறப் பரத, ருண்ணயர் து
மைமுன் போற்றினி உழன்பல் வுருக்கொடுந் நனர்கொனென் துவப்ப ()

அகருவிற்படர்ந்த கறிக்கொடியிதழி யணுகுற வதிற்நன வகிலிற்
புகுதா மதமாக் கன்னலை முறித்தப் பூங்கொடி மிசையிழுத்தேக
மிசைய லாடு பாய்தர வலையேர் வெள்வளை வீழ்த்தவை யிறுக்குந்
தகைமைகா ருகர்நெய் தொழில்புரீஇக் கலைகடறியின்வே ருக்குத நகையும்

அரிபிர மாதிரி தேவரெண் ணிறந்தோ ரானிக ஈகத்திய னாதி
யிருடியர் நந்தி கணமுருத் திரர்க ளெனைப்பல கோடிய ரிறைஞ்சும்
விரிதரு கைலை யொருவிழுந் விமலை மேவுறு திருத்தல மென்னும்
புரிதனக் குயிரா யமைந்தவிந் நாட்டின் பொற்பெனாற் புகலுதற் கெளிதோ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

முற்றிற்று.

திருவீருத்தம்-கடுஎ.

திருநகரச்சிறப்பு.

பொது.

வேதநெறி வீயாதனுரை யீரொன் பானில் விடையவன் மெய்ப் புராணங்
ள் விளம்ப வற்றி, னோதுறுசீர்க் காந்தமதன் வகையு ளீச னுயர் பெயர்ச்சங்
கிதைமேன்மை யுற்றவாபோன், மேதினியிற் றமிழ்நாடு மதனிற் பாண்டி
வியனாடு மன்னகிற் றீ தலமு மேலா, மேதகலத் திருநகரச்சிறப்பு முற்று யி
யம்புநர்யார் ிதறிந்தாங் கிசைக்கின் றேனாள். (க)

வேறு.

திருநகரச் சிறப்பெனநூல் செயங்கவிஞர் முணந்திகழத் தீட்டு வாரத்
திருநகர்யா தெனவுணர்காற் சொற்பெய்தே யறிவுறுமச் செயல தாகுந்
திருநகர மெனுமதனைப் பொதுநீக்கித் தனதாக்கொ டிறத்த திர்த்தத்
திருநகர மெனிலிதனுக் கிணைநகர மெங்கேனுஞ் செப்ப லாமோ. (உ)

வேறு.

பல்கு மேனைய தலமுத லுலகெலாம் பரம்பிப்
புல்குறும் பொரு ளெவையுந்தன் பெயர்சிரம் புனைந்து
மல்கு மேன்மைபெற் றிலகுற மற்றவைக் கதனை
நல்கும் வாய்மைவண் மைத்திறத் ததுதிரு நகரம். (ங)

புலனிற் காணாந் ரெவர்க்குமா தாரமாய்ப் பொலிந்து
பலமிக் கீதலாற் கிகரங்கள் நிகழ்பல பண்பால்
வலமுற் றெங்கணு மருவியின் சீர்நிகழ் மாண்பா
னவனிற் கூர்நிருக் கைலைபோல் வதுதிரு நகரம். (ச)

எவர்க்கும் ஆதாரமாய், மாதாரமாய் எனவும், கிகரங்கள்-கோபுரங்கள், மலை
யுச்சிகள் எனவும், இன் சீர்த் தி எங்கணும் மருவி எனவும், அருவியின்சீர்
எங்கணும் நிகழ் எனவுக கொள்க. தாரம்-வெள்ளி. சீர்-ஒலி.

திருத்த குஞ்சுடர் வலமுறச் சூழ்தலாற் சிவனார்
காத்த வில்லென த்தரித்தலா னூடகக் கவின்குடர்
தாத்தி ஏற்கன முறுதலாற் பொன்னிறை தாலால்
காத்த மேருவை நிகர்வறு வளத்திரு நகரம்.

(ரு)

ஒளியுடைய நம்பரம்புதலால், சூரியசந்திரர்கள் வலமாகச் சூழுதலால், சிவனார்
ஒளியுடைய வில்லாகவசித்தலால், கையின்கண்ணதாசிய வில்லாகத்தரித்தலா
ல், நாடகம்-நூடகம். கனம்-பெருமை. மேகம்-பொன். இலக்குமி-பொன்.
எனக்கொள்க.

சீநி பான்மைய நேமியின் மேதலாய் நிகழ்பொன்
ஓட சாதியர் மதித்துறு தம்பமாய் நயந்து
வாடி லின்புற வவர்க்குமு தந்தரு மரபாற்
பீடு சாஸமர் தரம்பொரும் பெருத்திரு நகரம்.

(சு)

பான்மைய நேமி-சன்மையுள்ளபூமி. பாற்கடல்; மதித்துறு தம்பம்-கரு
திடும்புகலிடம், ஈடையப்பட்டுள்ளமத்து. அமுதந்தரும்-மிர்தமினையைத்த
ரும், அமுத்தைத்தரும் எனக்கொள்க.

வேதன் னாலரி யாதிய விபுதர்கள் விமலன்
பாத சேகையின் செவ்விபார் தடிக்கடி பணிந்து
லீதி சூழவும் புயம்வனம் வினங்குந் பகப்போ
தாதி சாஸமா வெங்கணு மத்திரு நகரம்.

(எ)

வாடு னுதபொற் றாரித்தொடை யாதிய வயங்கு
மாட வஞ்சுகறி விமானங்க னாடல்வெண் களிறு
பீடு சான்றவென் னெகினம்புன் னரசிவை பிரியா
வாடு னன்புறஞ் சூழ்வன பெருத்திரு நகரம்.

(அ)

வெக கொடணஞ் சொகம கொடண மஞ்சங்
நெ கொடண மிடறுமொ றுயாகஞ்சு விரோயாழ்ச்
சீத கொடணந் திராவிட கேகமா தியவிந
பாத கொடண வயந்துமல் குறுத்திரு நகரம்.

(க)

கலத்தின் மிக்கன நருமங்கள் பற்பல சான்ற
வலத்தின் மிக்கசெல் வத்தொகை யாடையு மலிந்த
பலத்தின் மிக்கவின் பத்திறம் பங்குவ பயிவோர்
கலத்தின் மிக்கமோக் கம்பெறும் பெருத்திரு நகரம்.

(கர)

ஒன்றி குஞ்சிறை குறைத்தவ னிறைத்தபொற் கோயிற்
சென்றி னாவகல் திருச்சுவைச் செவ்விய கீர்தான்
புன்ற லைச்சுவை தனிப்பன தாளிதீர் மங்கு
செந்த மேலத்தொகை னவரிபலன் நகுமென நயப்ப.

(கக)

திரையன் மென்கொடி செறிதரத் திரையெறி வளைமேன்
மருவ வானியிர் பூகத மருத்துண வலது
தெரித ராவிமை யோருண யோதனத் திரளை
யரிய பாகடை யனித்திடல் போன்மென வமரும். (௧௨)

சூல டிப்பல விருங்கனி வேரிடைச் சுமந்து
ஞாலம் விள்ளுறக் காண்டலும் வலிமு உயந்தாங்
கேல வந்துபார் கீண்டெடுத் தின்சுளை கவர்வ
சாலு மையினுற் புதையல்கண் டெடுப்பவர் தகைய. (௧௩)

திய ரும்பியாங் கிளந்தளிர் செறுந்துள சூத
மீயி லங்குறு மாங்கண்ல் வெற்பென மிசைபோற்
தூய வெண்மதி நிறுந்துஞ்சு கவரிமுன் றுருவிப்
போய வன்னமு மேனமு மாமெனப் பொலியும். (௧௪)

வேறு.

மாரண கவிகைச் காம்பின் வண்குருத் தெழுந்து திங்கட்
சாரலின் றிலங்கு வாழைத் தண்கனி கவர்ந்து மந்தி
யாரான் களிப்ப காதற் பிணையினுக் காசா னன்பர்
சீரிய கரத்தி னல்லு சிவலிங்க தான மான. (௧௫)

களியளி முரலுட் கன்னல் கண்முத்த முகுக்குந் தோற்றம்
வளைதனு வாய னங்கன் மாட்டுநீ இ யுலகர் யார்க்கும்
தளரிடர் புரிந்த பாவஞ் சாடுகென் றமலற் போற்றி
யொளியதன் கண்ணீர் சிந்தி யொருங்குநோன் பியற்ற லொக்கும். (1)

ஆடவர் மாதர் மாறி யாடுபொற் சுண்ண மாதி
பூடினர் கலன் களாதி யுஞ்றுசிற் றிலிற் குவித்த
பீடுறு மணிக ளாதி சிறுரொடும் பிணங்கி நல்லார்
வாடியோச் சணிக ளாதி மறுகெலாந் குப்பை யாமால். (௧௭)

மைந்தர்க ளுகைக்கு மாம்பல் வயப்பரி மதம்வி லாழி
சந்தந் நீத்த மாகித் தயங்குடன் னியமத் தோடிச்
சிந்திய குப்பை யாவு மரிக்கொடு செல்லு நாளுங்
கந்தர மின்றி யீண்டுக் கலந்ததென் வெள்ள மென்ன (௧௮)

ஆழ்வன சுகோ ததிக்க ணங்குளா ருள்ள மேயம்
போழ்வன தத்த மின்னா நகில்களாற் புருடர் மார்பே
வீழ்வன பொழிலிற் செம்மன் மிகுசுடைக் கனிக ளாதி
தாழ்வன உகழி உவி யோடைமா தடமுன் னாவ. (௧௯)

பாடுவ நகிற் கிளைத்த மின்னனார் மருங்கு லன்றேற்
நேடியா துலகைக் காணாக் கவிகையோர் சிந்தை யாகு
மோடுவ நகரி னெல்லை யுறுபவர் பாவ சால்
மாடுமே. தன்றே லூரு மிரதயா னங்க னாவ.

(௨௦)

துன்மையென் றியம்பு மாற்ற மில்லறத் தன்மை யென்னப்
புன்மையா ராம மாட மாதியிற் புணரு மேகந்
துன்மதி சிரரி யிஞ்சித் தன்னுமிந் தென்ன வின்ன
சொன்மய விலா தியற்சொ லாகவே துணிவர் கேட்போர்.

(௨௧)

வஞ்சமென் துரைப்பின் யாகு முதற்குறை மாற்ற மாக
நெஞ்சறப் பவஞ்ச மென்னும் விதிதமே நிறுப்பர் கேட்போ
ரஞ்சமோ திமமே வேட்கை யருமக மியற்றல் கூற்றஞ்
செஞ்சொலே கோப மாலிந் திரப்பெயர் முன்கொள் செந்தாம்.

(௨௨)

மாதர்க ணல்கு றாமு மாதரும் வாமம் தாமு
மீதுசெல் யோக ருள்ளு நோற்பவர்க் கருளமேவுஞ்
சேதளி நாதர் வாமஞ் சிவநிய மத்தார் செய்கை
விதிசுத் தமயம் போற்று மிக்கவ ரம்பை யேயும்.

(௨௩)

கண்ணும்அல்குலும்-மக்க அரத்தையும்சர்ப்படத்தையு ல்லையும். மாதர்அரம்
பைவையும் மாதர்-அழகு.அரம்பைதேவப்பெண்.வாமம்- அரம்பைவையும்.வாமம்-
ம்தாடை.யோகர்உள்ளம்-மிக்கவர்அம்பைவையும். அம்பு-பாணகதி. சேதளிநாதர்
வாமம். மிக்கவர்போற்றும்அம்பைவையும். எய்தல்-பொருந்தல். சிவநியமத்
தார்செய்கை, மிக்கவரம்பைவையும். விதிசுத்தடிவரப்புக்களையு. வீ-பூ. தடி-
வயல்.

வலிதரு விடைய நீத்த முனிவர்காத் தீரங்க ளுள்ளங்
வலியைவர் கரங்கண் மின்னார் கருத்தெயி முறுவல் காக்கள்
வலிகன்செய் வலிக னோதுங் காமர்மா னுட்கர் நெஞ்சங்
வலினுது மிகையோ ரெட்டுங் கற்பனை யகாலி னேரும்.

(௨௪)

காத்திரம்-கற்பகங்களையதுவிகேரும். உள்ளம்-கற்பிதப்பொருள்களில்அ
வாஇன்மைகேரும். கொடை-ஞர்சரங்கன்-கற்பகர்களையுநயவா.தவில்கேரு
ம். கருத்து. கற்பைஅழ்நடைஅவாவுடன்கேரும். முறுவல், கற்பு அனையவாய்
வில்கேரும். காக்கன்-சல்பன் யவகாலிகேரும். வலிகன்-கற்பனையவாய் இனி
மைகேரும். நெஞ்சம்கற்பனாவதறையத் தவில்கேரும்.

கம்பலை உத்த மேல்லை கம்பலை யுத்து நீடு
கம்பலை கண்ணார் மைத்த கம்பலை யகற்றி வாழ்வ
கும்பலை யுருட்டி யாடு மும்பலை யினக்கைக் கொள்வார்
கம்பலை முலைக்கோ டாயர் கம்பலை யனக்கும் வீதி.

(௨௫)

கம்புகளை அலையால் உந்துமல் வைகளில் கம்பலையும் நீடும். உம்-உந்தாயது கம்பலை-ஒலி. அம்பலை-புதிச்சொற்களை. உம்பல் இனம்-அழகியசேயின் ம். கோடாயர்-கைத்தாயர். தாயர்கொள்வாரென்க. வம்பல்-திசை.

சந்திர நிலாவு மாடஞ் சந்திர நிலாவும் போர்ப்பத்
தந்திர மறைசொல் பூ தந்திர நாத னோந்து
வந்திர வசன்ற பெய்யார் வந்திர மாய வுள்ள
மந்திர மேவு நீற்றின் மந்திர மேனி மாணும். (௨௬)

சந்திரம் நிலாவும்-பொண்ணுற் செய்யப்பெற்று விளங்கும். பூததந்திரன்-பூதசேனையன். ஒந்து உவந்து எனப்பிரிக்குக. உள்ளமந்திரம்-உள்ளக்கோயில். நாதன்மேனி எனக்கூட்டுக.

செப்பரும் வளஞ்சா வின்ன திருநகர்ப் பொதுமை யாய
வொப்பரும் வளத்தின் மேன்மை யுற்றுணர்ந் தெவை யுரைத்தா
மிப்பெரு நகர்ப் புறத்து மிடையினு மகத்து மேய
வப்பெருஞ் சிறப்பி னுள்ளுஞ் சிற்றில வறைய லுற்றும். (௨௭)

புறநகர்.

கானகத் துதிக்கை யாலுங் கந்தர நேர்த லாலுங்
தானமா மருவி யாலுஞ் சைலநேர் தான மாக்க
ளானவை முத்தி தத்த வளப்பில செறிந்து மல்கி
வாழிய ரோளி பல்ல நகர்ப்புற மருவு மாதோ. (௨௮)

வின்னொடு புழைக்கை நீட்டிக் கற்பக விடப மாட்டிக்
கொண்டலை வளாரி னோச்சிக் குஞ்சர மழைபெய் விப்ப
மண்டிமப் பெயனி ரன்ன மத்தமா மதப்பே ராற்றை
வன்னெழுந் தலற வோட்டி வாரியில் வீட்டு மன்னோ. (௨௯)

ஆருயிர்க் கிதமே யாக வவைக்குறு போக முட்டிச்
சேர்புதன் வசம தாகச் செலுத்துறுந் திரோதை மானக்
கார்செறி வனம்பெற் பாற்றிற் கஞல்கரி யீட்டிப் பாகர்
நேருண ளுட்டி யாணை நெறிச்செல வியக்கு வாரால். (௩௦)

கரிபதங் கறைகள் கோடு கைக்கொளு முலக்கை யன்ன
சொரிமணி வல்சி காலிற் றுயல்செவி சூர்ப்ப மாக
விரிபுகர் நிறந்த விட்டின் விரவவார்ப் பொருவா வோளி
யரிவைய ருலக்கைப் டாட்டி நெற்குறுங் கனம தாமால். (௩௧)

பரிமுக நிரைகள் சாலிப் பழக்க்திற் நிரைக ளாகத்
தரையுறச் சொரிவி லாழித் தண்டுளி சாலி முத்தா
மருவநேர் ிறுவு மத்தி கைந்நிரை வரம்பிற் கண்ணல்
பொருவுமந் துரைகள் சாலி விளைநிலம் போலு மன்றே. (௩௨)

ஞமுறுத் தாங்க மாகக் கோடரத் தொகுதி பல்ல
வீழுறு பேன மாக விலாழிகூடங்க ளங்குக்
காழ்மரக் கலன்க ளாய் காமர்கள் வலவ ராக
யாழிபந் பலவங் குற்றங் கமருமந் துரைய னேகம். (௩௩)

கந்துகம் வன்னி கோட கம்பரி யிவுளி பாட
லத்திக ழூட்ட மங்க லம்பயில் பஞ்ச கல்யா
ணந்தெய்வ மணிக்க ளத்தி னயந்தரு குதிரை யாதி
யந்தயில் பாய்மா னுல்கொன் மரபெலா மமைந்து சூழும். (௩௪)

மண்டலம் வீதி யாதி மரபினி லோடிச் செல்வ
தண்டலி லீடப மல்ல மயூரஞ்சார்த் தூலம் யூகங்
கண்டிடு கதிய பாணஞ் சசமுதந் கதியுங் கொள்வ
கொண்டல்கிம் புஞ்சங் காதிக்க் குரவின குந்த மெல்லாம். (௩௫)

பாவுந் சுழிக ளெல்லாம் பயில்வுறப் பெற்று தூறு
விரலுயர் வுடைய மாவின் மென்றளிர் நாவ நெய்தன்
மருமலர் விழிய வன்ன மலர்மணம் வாய்ந்த மெய்ய
விரவுபல் ளனிய கிள்ளி விதம்பல மேவு மாங்கே. (௩௬)

ஆடகச் சில்லி கொத்த வயிரவச் சவீர்மா னிக்கப்
பீடிகைப் பரப்பு நீலக் காண்மிசைப் பிறழ்கோ மேத
முதிற வமைந்த தேர்கண் மொழிதரு மைம்பூ தங்கண்
கூடுற வடுக்கி மேன்மே னின்றெனக் குலவு மாங்கே. (௩௭)

பாருல கனைத்துங் கொள்ளும் பரப்பதா விரிந்த விவ்வுர்த்
தேரினைப் புலவர் னோக்கித் திரைக்கடல் வைய மேயிவ்
வேர்ய வீரத மென்றா விசைத்தகா ரணத்தால் வாய்த்த
பேரினம் பற்றி மற்றும் பெற்றன பிறிதொன் றின்றால். (௩௮)

தூட்டத்தினில் வைய மென்ன வியைந்தவிவ் லொன்றோ வேளை
முடித்தலை யாலவ் வண்ட முகட்டையுங் கடந்து காலாற்
படித்தலை கிழியச் சென்று பாதலங் கிடைக்கும் பண்பா
வடுத்தவா னாரும் தம்மு னொன்னுமா நமைந்த தேர்கள். (௩௯)

மலர்விழி யிமைத்தவ செய்மார் வஞ்சிமூழ் குஞ்சி சோரா
ரிவருமுன் காஸின் னோக்கா நிரும்படைத் தடக்கை சோரார்
குலங்க வென்ன மாந மொன்றையே குறிப்பர் மேற்சென்
தலமரப் பகைகள் காடும் வீரராக் களப்பி லாதார். (௪௦)

தும்பரின் வீர மேயன் நெதிர்த்தவ ரிமைத்த லில்லா
வம்பரே மெனினு னோக்கா லொப்பினு மவர்கட் கண்ணோர்
செய்புரை மாநப் மேற்பச் சிறுவரை சிலமுன் கோட்டித்
தும்பரிகைப் பெயா நூற்றித் தொலைத்திடு மாற்றன் மிக்கார். (௪௧)

அத்திர சத்தி ரங்க ளாமிரு தொகைய வாகிப்
பத்திர முதலீ ரொன்பான் உகையவாய்ப் பரம்பு கூர்மைப்
பொத்திர குலங்கள் யாவும் புரையறச் செறிந்து மல்குஞ்
சித்திர கருவிச் சாலை திகழ்வன வனேக மாங்கண். (சஉ)

கரும்பொனை யிரும்பொ னாகக் காண்பவர் செயற்கு மேலா
யிரும்புசெம் பதுமராக மெனச்சிகை முகம் பழுத்து
வரும்பரி சூலிற் காய்ச்சி மறித்தகை வெண்பொ னென்னத்
தரும்பல கருவி யாங்கே சமைத்திடுங் கொல்லர் பல்லோர். (சஉ)

அச்சுரு ளார்பூ ணணி யாதிய உமைப்பார் பல்லோர்
கைச்செறி ருந்த நேமி கப்பண நாந்த கந்தோல்
வச்சிரர் தோம ரஞ்சுல் வளையுடம் பிடிதண் டாதி
நச்சுழற் படைக ளாங்கு நவிறுநகிற் பார்கள் பல்லோர். (சச)

ஒடுரு துடுப்பி னங்க ளொருங்குநூற் கிடப்ப தென்னென்
ருடுமா சேய்மை கண்டோ ரலத்தகக் கொழுக்க ளாற்றி
மாடுறப் பரப்பு வாரக் கண் மற்றும்பல நொழிசெய் மாக்கள்
கூடுபு புரிவார் முற்று யினைத்தெனக் குறிக்கொ ணுதால் (சரு)

இடைநகர்.

இந்நக ரிடைவா னுள்ளா ரியாடருஞ் சீத ளீசன்
றன்னடி பணிந்து ளாளுஞ் சார்தல் னவளார் போற்ற
லென்னது கடமை யென்ற லீயைந்தரண் புரிந்த தேய்ப்பப்
பொன்னகர் மேலும் பொக்கர் போய்ப்பொழில் பிறவுஞ் சூழும். (சக)

தாதகி கன்னி காரஞ் சண்பகம் வழை செருந்தி
மாதுன நாரங் கஞ்சம் பீரமா வுளா நீபஞ்
சாதியான் குரவு கோளி சந்தகி னறவஞ் சாலம்
பாதிரி ளூழல் கொன்றை பலவுமுற் பலவுமேவும். (சஎ)

அயலுறு குயில்க டாமு மரிவையர் மொழி பயின்றர்
நயனுறு தடைத்து வாய்பின் னுணுபு சின்ன ளுள்கிப்
பயிலுறு மேலு மன்ன பான்மைப் பென்ற லன்னோ
ரியன்மொழிக் குருகி மாழ்து மைந்தரை யிகழ்வ தெவ்வன். (சஅ)

கிள்ளையின் மாலை பூவை கோகிலங் கிளர் மரான
முன்னன புடசு னெல்லா மோடுவ போது கொய்வா
ன்னெழின் மகளிர் போதக் காண்டலு மலைகுழ் ளூலங்
கொள்ளுந் மெனலி வேந்தர்க் கண்டிரி குறு மப் போல. (சக)

பன்னியுள் ஞாயப்பக் கோங்கின் முகையினைப் பறித்தங் கோவான்
முன்னியோர் புருட ஞங்கு மொய்குழ லொரு தி கொங்கை
தன்னையங் கையாற் பற்றி யுணர்ந்துபின் றனா மேலு
மன்னவன் கவலச் செய்வா ரவ்விரு மடந்தை மாறும். (௧௦)

செருந்தியி னுதுமென் போது செறிந்தில் கலர்ந்த கோங்கி
னரும்பினைத் திதலை பூத்த வாயிழை முலையென் றுங்கே
விரும்பியோர் மகன்றோட் டுர்ப்ப மென்முறை யதுகைம் மீது
வரும்பரி சுணர்ந்து காணி மறைத்தது மாடர்க் கீயும். (௧௧)

கைவலங் கமல சீலங் கைரவங் தரனம் வள்ளை
மொய்வளை குமிழ்கல் லோலஞ் சுழிவரால் கூர்ம முன்சார்
மெய்வனர் தடங்கன் பல்ல வினங்களேற் றோகை மேவப்
பெய்வளை யவர்கள் போந்து பெட்டுநீர் குடைவ ராங்கே. (௧௨)

கீளானேர் மாதர் பல்லோர் நிறைதரு பகர மாதி
வள்ளைபாய் தடங் கவர்ந்து கலங்கலாய் மல்கப் புங்கிப்
பாளானேர் கூந்தல் பூப்பப் படிந்தனர் கரையிற் போந்து
மீளவு முழுகச் செல்வார் பங்கமெய் விரவிற் றென்னு. (௧௩)

கொந்தலர்க் குழலி னூதங் குடங்கையி னடங்க வைத்துப்
பந்தழித் தாநீர் தோறும் பனைமுலை படத்தை நீக்கி
ந்தமக் கணிகன் பூட்டி நயந்தெழில் புணர்க்குங் கையாற்
கந்துக மடிபட் டேங்குங் காட்சிகன் றென்று காண்ப. (௧௪)

இட்டிடை யணங்கி னல்லார் செம்மணிக் கழங்கை யேந்தி
மொட்டிவின் வீசியாட வுறுங்கனி யனவான் கிள்ளை
கீட்டியா றலைப்பார் போலக் கவர்ந்திடக் கெட்ட ஊன்றோ
பெட்டதும் மொட்ட மென்பா ரன்றென்பார் பிணங்கு வாரால். (௧௫)

தேங்குசெங் கமலப் போதிற் தேங்குயின் மிழந்துந் தேமொப்
பாக்கடை துதியின் வார்ப்பப் பான்மலர் கழுது தூர்ப்ப
துங்கிசை மறைக னோதித் துடுவையா னறகெய் வார்த்திட்
டாக்குடுவன் பொருகி டிவி யங்கிலேட் பவரின் மாதோ. (௧௬)

அகநகர். (வேறு.)

முரலிசைவன் முழுதுழங்க முறக்கவிழ்த்து னுறபென்ன முனரியாதி
விரிமலர்க் கெனாமுக்கமது வேலையென வாயுப்பின் மேதிதம்பாய்
தரவுகளும் வானசெருத் தலின்மோதக் கன்றைநீனை தந்தம்மேதி
சொரியபத்தாற் பாற்கடலாய்த் துலங்குறுமிக் ககர்மதின்குழுகழினீறெற்றம்.

வேலையென விசும்பனுதி வீழ்ந்தருந்த வெங்கடங்கை வெற்பீதென்ன
வாலினடித் தப்புனலம் மலர்க்கிடங்கிற் பெய்விக்கு மாண்பக்கேளி
ஞாலமுணற் குதவாத நாலையன்றோ நீகடர்ந்து கல்கவேண்டும்
பாலதுனக் கத்தொழிலெம் பாலிலையென் துடன்வரும் பான்மைபோலும்.

கண்ணுதல்செய் கெளரிநடங் கண்டனந்த னுதியருங் கண்ணனுதி
விண்ணவரு மண்ணவரும் யேறெவரு மெட்டுஞ்ஞான்று மேவாரிற் ப [த்தாய்
வெண்ணருமுற் றுலகினுஞ்சா ரெப்பொருளு ளிறைந்தமைய யாமென்சேய்
நண்ணுதலென் றண்டமதி னயந்திவணின் றதுகொலென நல்குமாரல். (1)

அடியதனாற் பிலமேழென் பவைகடந்தப் பாற்செல்லு மமைதியாலு
முடியதனல் வானுலக முற்றுமனந் தப்பாற்சென் முறைமையாலு
நெடியமதி லொளியுடனே நெய்க்கதை கரம்பரிக்கு நெடுமால்வேதன்
படியகல்வான் துருவநிமிர் பரனுருவ மென்பதலாற் பசுந்தலென்றோ. (௨0)

ஐம்பொறியே முதலாய வகப்பகையு மெல்லுபுதற் தாயேநீக்குந்
தற்பமதாய் வயங்குவதித் தனிநகர மெனினுமுரை தகுதல்காற்றுஞ்
செம்பொருடே ரங்கமென்மாத் திரையேயா யகழ்புரிசை திகழ்ப்பெற்றாந்
கும்பர்புது ம்ப்பதணத்துறும்பொறிகள் செயுத்தொழிலங் குலப்பிலாத. (௨௧)

உவ்ணமுத லுலகேழு மொருங்குடந் தேகுதலா லும்பர்யாரு
மலரவர்த முலகினின்று மாங்குடெளிப் போய்வருந் கமையப்பெற்றாங்
கிவர்தருபன் மணியாயி லேழிலகு கோபுரமங் விஞ்சிமேவித்
திவளுநாந் நிசையினுமச் சிகரநல மினைத்தெனயார் செப்பவல்லார். (௨௨)

வேறு.

இனையமா நகரிற் சாபமோ சனந்தா னெய்திவா னிடத்தமர் சயந்த
னனையவி ழுலங்கற் புயாசல ஁டுக நாயகன் றனக்குரை வாய்மை
தனையரம் பையர்தம் போகத்தான் மறந்து தங்கினு முணர்ந்திவட் சார்வான்
மனமுறவழைக்கும்பரிசெனச் சுதன்மை மருங்கைசவுறும்விலோதனங்கள்.

செம்மணி மாட மைம்முதில் போர்த்துச் சிவனுருக் காட்டிடு மெதிரே
மைம்மணி மாட மவற்றொழுப் புருந்த நாயக னுருமும் வளஞ்சேர்
பொன்மணி மாடந் திருமக னுருவுங் பொற்புறத் திகழ்மா கதமா
நன்மணி மாட மிமகிரி பயந்த நக்கைதன் னுருவமுங் காட்டும். (௨௩)

ஆடக மரித மரதன் மாடு யணிநிறத் தசலமுற் றடைந்தாங்
கேடல ரிதழி வேணியஞ் சேத ளீசனை கேசமிக் கிறைஞ்சி
நீடலர் கா த லாந் திரி ஞாற்றா ிர்த்துநின் றனடென நிமிர்பன்
மாடமிக் கிருபான் ிடை மறு கேனகம் வயங்குமற் றடற்றையார் வகுப்பார்.

பரத்தையர்வீதி. வேறு.

மானவர் முனிவர் யோகர் வானவர் வன்கட்டிய
தானவ ராதி யானோர் யாரையுஞ் சாம்பி நெஞ்சம்
பொனவா றறியா ராகிப் புலம்புகொண் டினையத் தங்கள்
பானலங் கண்ணுங் வெல்லும் பரத்தைய ரிருக்கை சொல்வாம். (௬௬)

மானமர் தெம்பால் யாரு மகிழ்ந்தினி தளிக்கா நின்ற
தனமதே யறமாஞ் சோகந் தணத்தியா மளிப்பக் கோள்வல்
லனதனத் தம்பா லீட்ட லாம்பொரு ளிதய மொத்த
லினிதுறு மின்ப மாமவீ டிணைவிழைச் சதுவே யென்பார். (௬௭)

வேறு.

பலதர மொருவர் கனதனங் கொடுக்கிற் பலதரங் கனதனங் காட்டி
ய்ப்புதுபை மறித்தாக் கிணையுற வெழிலான் யாரையு மபத்து வ ரிஸ்ஸார்
வலியடர் துறினு முகத்தையு நோக்கார் மைந்தரை உசித்தனாத் தெழுந்த
கலகமார் காம சாகரத் துலாவங் கடமெனுந் தடமுலை மடவார். (௬௮)

விழிவலை வீசி மைந்தரைத் தூண்டின் மிதப்புநோக் துநர்செயல் புரியார்
கழிவளை வாயின் மறகெதிர் நிற்பார் கால்வழிச் செய ன் ணம் விதிப்பார்
மொழியிசை தருவார் முலைப்பட நெகிழ்ப்பார் மூடுகா ராடைதம் மருங்கி
னமூவியாக் குடுப்பா ரிவைமுத லிவர்செய் நாடக லவிற்பரி ம்ம. (௬௯)

இசையுமென் மன்பே கப்புன றருமென் றியம்புதான் மறுக்கொரு சிறிதும்
பசையிலிம் மடவார் தம்விழி வலையிற் பட்டுறு மைந்தராக் கொருகாணசை
தமி லிருத்தி செவிலும்பின் போய்த்ததங்கயனார் பெருக்கினின்றதனை,யசை
வின்முன் பரிந்தார் தமைவினைத் தழுதங் கவருமங் குறவெதிர் மொழிவார்.

திருவ்வலி கடந்தவருள்வலி யினர்பா வெய்தினர் மலச்சிமிழ்ப் பவிழ்த்தே
யரிபமெய்து ஞான மணித்துடல் பொருளோ டாவிதாங் கவர்குல ரிவர்தங்
கருவிழி யதஞர் பிணித்தஞர் தமையுங் கலந்தனர் போகமுங் கவர்த்து
மருவுமம்முன் துக்கவாவந்தாமொன் றும்வழங்கிடார்திறமையார்வகுப்பார்.

சூத்திரர்வீதி. (வேறு.)

உலகமேலிய வுயிர்ப்பசி மொழி யவெஞ் ஞானறு
மல்கிலாவிய வழுதொழி லாற்றியங் வனத்தா
ன மனலாடிபற் பலபொரு ளீட்டுவர் நாலாங்
துவ்வாவுவே ஞானர்தம் மறுகணி குறிப்பாம். (௭௦)

காளுட்டிடு பொருளெலாந் திருத்தனி நாதன்
காணினன்பருக் கணித்தலே விரதமாச் சமைந்தார்
கீரிடைச்சில னன்பரைக் காணினெக் குருகித்
கானகண்டனே யென்றுமுட் கருத்தொடிக் பணிபார். (௭௧)

அடிகணற்றிரு மாளிகை யோடருள் வாக்கென்.
நிடரிலன்பரை யுயர்த்திய மெளியரோஞ் சிறியேவ்
குழல்கள் புன்சொலென் நிழித்துமுற் றங்களைக்குறையாப்
படியில்பூச்சிய நைச்சிய மாற்றங்கள் பகர்வார். (௭௪)

படருமன்பொடு குரவர்தம் மடியிணை பணிவார்
விடையிணைடி யருச்சினை விடாதுசெய் திடுவா
ரிடையறாதுமெய் யன்பருக் கின்னமு தளிப்பார்
கடையினின் றவர் வரவையே மேலுங்கா முறுவார். (௭௫)

நேருமொவ்வொரு வருடவர்த் தனைப்பல நிதியுஞ்
சேரவீந்துமுன் மகம்புரி செயலின்மட் கலத்திற்
சாருமாமுனிக் கருக்கியத் தத்தவேந் தொப்பார்
பாரிலின்னரைச் சூத்திர ரென்றிடப் படுமே. (௭௬)

அண்டர்நாயக லிகிதமு நம்பிதா தயில்வேல்
கொண்டவுக்கிர வழுதிமு னிவர்சூலத் தினர்சொல்
விண்டவேதத்தி னம்பிமால் விடுத்தன னென்ற
லெண்டரு மியர் மகிமைநா மியம்பலாந் தகைத்தோ. (௭௭)

வைசியர் வீதி.

அணிகொ ணம்பிசொ லம்மையா ரமர்ந்தி யன்பர்
கணிகொண் ணுர்த்தியா ரியற்பகை யார்கலிக் கம்பர்
தணிவி லின்னனோர் தஞ்சுலத் துறத்தவம் புரிந்த
வணிக ராவண வளஞ்சிறி தறிந்தவா வகுப்பாம். (௭௮)

மறைக ளோதுமெய்ச் சிவார்ச்சினை முதனிய மம்போ
லுறையும் பற்பல பொருள்களீட் டேக்கமிக் குடையார்
குறைவி னன்னிதக் குபேரராந் களவிலார் குலவி
நிறையு மோர்நகர் போலுமவ் வணிகர்க்கும் நியமம். (௭௯)

ஏழுவோ கமுனைப் பொருள்களுந் தழீஇ யிமையோர்
வாழுந்தம் முலகில் பொருள்கொள வரும்வளஞ் சேர்
பாழி யாவண பேருவி னமரர்முன் பயில்வே
வாழிநாயகன் கொண்டபே ருருவமே யொக்கும் (௮௦)

வரை நரும் பொருண் மாவணம் வழங்குபல் பொருள்க
ணரலை நற்பொரு ளுடுகைப் பொருளெலா நனுகும்
புறையில் பிழைக்க மணி பலவொளிர் பொலிவா
லிரவி முற்கிர களவர்க்கும் வானென லியையும். (௮௧)

பரமகோட் டையா மனுவன வெனிணும்பைம் பொருளை
யிரவி * கேரென விட்டுவ ரிதற்கெதிர் மறையா
வான தாலயப் பணிமுத லறங்களுக் களிப்பார்
பொருளின் வாஞ்சைப் ரென்பதெங் கிவரிடைப் பொருந்தும். (அஉ)

தனதன் முன்னா னெடுசெலீஇ யிவர்தனப் பெருக்கி
னனித லோக்கலி னருளிநுற் பட்டினத் தழிக
னென வுதித்தமை யிவர்குலத் தென்றிடி லினையோர்
புனித மான்மிய மனப்பவ ரெவர்கொலோ புகல்வீர். (அஉ)

இராஜலீதி. (வேறு)

தனா மேலாம் புகழுமாதி சந்திர உழுதி முன்னோர்
மரபினி லுதித்தோர் மூன்று லையமுஞ் செல்லுங் கோலா
ரான்மகி ழீண்டினாச தானியா யமர்ந் தோர் வாழும்
வரைபுரை மாட மாலை மறுகணி வகுக்க லுற்றும். (அச)

இறைமெனக் குடிகளியு மிறைப்பொரு னொருபா லோங்குந்
திறங்கெழு பேத்தரீயுந் திறைப்பொரு னொருபா லோங்கு
முறைதிறம் பினரென்றீட்டு முறைப்பொரு னொன்று மின்றான்
மறைமவர் காளுமோது மறைப்பொருண் முழங்கும் வாயில். (அடு)

மூதகு மனுவானீதி மொழிநு ரொருபால் வாய்மை
மேதகு சிவபராணம் விரிக்குக ரொருபான் மேவிப்
போததொ ணைத்துறப்பும் புகலுந் ரொருபா லாசி
மாதவ ரொருபால் வேத்த மருவுமத் தானிவாயில். (அசு)

அணிமணி யிரதமேறி யருக்கெஞ் சமழ்ப்ப வுப்ப்பார்
வணர்மறி : புலவைமால் மாலமுட் கிடவுகைப் பார்
குணனமை தூக்கமாந் குலனுமெய் குலையபூர் வார்
திணிமயின் முதலயிஞ்சைச் செல்வவேத் தினைய மைத்தர் (அஎ)

செங்கரி தரன்திரிந்தெ ரொதுக்குநச் சிறு மணித் தேர்
வைவற வகுட்டிச் சிற்றில் பேதைமர் நலீந்துவிசும்
பெய்மணி யாசத்தப் பூமயின் சிறுந் தான்தோர்
கைதந் தோற்றுப் பின்னாக் செயற்கெதிர் காட்டுமார்தன். (அஅ)

கெனருந் வலியால் யாங்குந் செங்கிடற் கரிபசெய்கை
பயிமந் மரபிதோன்கள் புரிந்தன ரென்று வாய்மை
மகைய வாய்வாயின் மான்மிய முதலா னோத
புலக்கல் மென்னினென்னு லியம்புதற் செகரிப ரேமோ. (அக)

* இரவி-மலை. : உலவைமால்-கோடு நீளமேகம். அது யானை.
பித்தினமால்-இத்திரன்.

பிராமணவீதி. (வேறு.)

தழுவுமங் கலங்கள் பற்பல பொலியச் சகாதியின் விகோத்திரத் துதித்த வெழினல நிறைசா லேந்திழை வதுவை யிலங்குற வெய்துநான் வேட்ட வழலினை நாளு மோம்புறு மெளபா சனமங்கி கோத்திர மாதிரி யொழிவறப் புரியும் வைதிக மறையோ ரொளிமறு கணிசிறி துரைப்பாம்.)

அரனருள் சுருதி வழியசிரௌத மாநெறி யனையநான் மறையை முரணுறு மிருதி வழியன் மாந்த மாநெறி யென்றுற மொழியு மிருவகை நெறியாம் வைதிக முறைநின் நீசனே பேசரும் பொருளாம் பிரமமென் றுணர்ந்தாங் குயர்சிவார்ச் சனமே யுயிரினும் பேணுறு மனத்தார்.

அங்கியை யான்மா ரோக ணஞ் சபிதா ரோகண மவைபுரிந் தேனு மங்குறா தென்றும் வளர்ப்பவ ரனைய மன்றலின் வேட்ட தியதுவே தங்கடே காந்தத் தியல்சமக் காரந் தனக்குரித் தாமெனரி லிதனை யிங்குயி ரளவு மிடையறா தோம்பு வாரென விசைப்ப தென்யாமே. (கூஉ)

பிரதமை தொடங்கித் தெரிச ச்சின் முடித்துப் பின்னும் முறையென்றும் பேணுந், தெரிசபூ ரணம்பல் பலிகளோ தனத்தார் செயத்தும் வைச்சுவ தேவம், பரவுறு தாலி பாகமுன்னாகப் பகர்ந்தசற் கருமங்க ளெவையுங், கிரி யைமந் திரம்பா வனெகுறை யாமற் கினருமன் புளமுறப் புரிவார். (கூஉ)

ஈங்குறும் யாகத் தவிதுகர் வோர்க ளிமையவ ரிம்மகப் பொருட்டா லோங்குரீர் பொழிவ தம்புத மிதனுக் குதவில வொன்று மூவங்கி பாங்குறு நாமிப் பயோதரந் குதவி பண்ணலே கடனெனும் பரிவா லாங்கிடை யறம லெழுமகத் தூம மம்முதி லனாவுமெஞ் ஞான்றும். (கூச)

வைகறை யெழுந்து நியதிகள் புரிந்து மகம்வளர்த் துலகினை வளர்ப்பார் தெய்வநான் மறைமுன் னூல்களெஞ் ஞான்றுஞ் சிவவணஞ் செய்துதிந் க துப்பா, ருய்வகை விழையு மாணவர் தம்மை யோதுவித் துட்டுக ளொழிப் பார், பைவிரி பணிப்பூட் பரமன்மான் மியங்கள் பற்பல பரிவோடும் பகர்வார்.

ஏகமுத் திறத்து விதப்பகை யாவு மிரித்தொரு மாத்திரை யமைய மாகுத லயலிற் செலாமனச் சதுர ரம்பஞ்ச மதற்றெறு கினத்தோர் வேகநஞ் சடுத்த வேதமாசத்த மிடற்றா னட்டமா ரடிக்கே மோகர்மா னவங்க ணிதசம தமங்கண் முயன்றான் பான்மயங் குறுவார். ()

அரிதினி லாதி சந்திர பமு ி யந்தரவே தியின்கணி ராற வருடமன் பணிசெய் தழைத்திட னூல வாய்ச்செல வரும்வழி யருள்கூர் தரவெறிர் போந்து விட்டிர னெனச்சி தரிபரன் றகைந்திவ ணிருத்தும் வரமிகு மறையோர் வழிவரு தினையோர் மாண்பெவ ருரைக்கவல் லாகோ.

சிவாசாரியலீதி (வேறு.)

உருவருவோ நிருகாணி னன்னந்தலையங் விருகிறனு முறலின் றானும்
பாணமுனோற் பணராய கெனசிகர்கா சிபலிருடி பரத்து வாச
நூலர்கென தமரெமைபா னகத்தியர்தங் கோத்திரத்திற் குலவப் போந்த
வாமுறுமா சிவமறையோர் வாழ்வியமத் தணிசிறிது வகுத்து மாதோ. (௧௮)

மேதகைய சிவாகமஞ்சொ னித்தியனை மித்திககா மியங்க ளென்னு
வோதமொரு மூன்றினுக்கு மொருவாத வதிகார வுரிமை தன்னை
பேதமறப் புரணமா யுற்றோர்கள் பசுபடுத்தாங் கியற்றும் வேள்வி
வேதலீதி பெனினுத்தஞ் சிவாக்கினியா கமலீதியே விழைந்து செய்வார்.

ஆனியங்க டோறுமான் மார்த்தபார்த்த தம்மெனது லறையும் பூசை
யானியங்க வருமொருவற் கவன்சொல்சிவா கமலீதிக ளாய்ந்தொன் றேனு
மானியங்கன் மருவாம லாற்றுநர்சி வாங்கியினெய் பாயசாதி
யானியங்க வினபுரிவா ராகுதிகள் விலக்கியன வயர்த்துஞ் செய்வார். (௧௦௦)

முத்திறத்த தத்துவமும் பாளுறுங் கடந்துயர்ந்த முறைமை தேற [றுங்
வத்திரம்பன் னிருமுழுத்தொவ் வொன்றாக வொருமூன்று மருங்கி லொன்
கத்தாசை யுச்சரிய மாயொன்று முத்தமாவ் கத்தின் மீது
பொத்தமுட்டி னீடமா யொன்றுமுறப் புனைந்துருற்றும் புனித சீலர் (1)

கோதிலக்க மணியாறு கோத்திமொற் றுயர்சாத கும்பத் தாய
கோதிதிக ழாறுகட்டி யோர்மணிச்சந் தாவேடந் துலங்கப் பூண்பா
மேதிதனும் சடத்துவசோ தனைபுரிந்து பக்குவர்க ளெவர்க்கு மேலா
மேதியனித் திருகாதற் றந் திக்கைபுரிந் தொன்றுறச்செ யுரிமைதோன்றும்.

சகான முதலென்று வத்திரங்கொள் சதாசிவமா மிலிங்க பூசை
நேசாரப் புரிபவர்களை ப்ணநேத் திரச்சுடியி னிலாவு நாகந்
தேசாரம் புயவாசஞ் சேசரகோ சிதமலர்ப்பூஞ் செய்கைக் கொள்ளு
மாகார மெனவைத்து வத்திரதா ரண மிவர்க்கே யமைந்த மன்னோ. (௧௧௬)

வேறு.

தயக்குங் துடைபா யனமுனி தருவே தாந்தகுத் திரத்துண்மை தெளியாச்
சயங்குளாஞ் சிவாக மத்தெளி வாஞ்சித் தாந்தத்தோ டொவ்வுறாச் சிலர்பா
டியங்கொ டேண்டா ரொதுக்குபு லை கண்டபா டியமொன்றே ிறைசொ
னவங்கொணாமத்தோடொத்ததென்றதை யேவலந்தரப்புகன் றுரைலிரிப்பார்

பிபங்கு, சிவா கமலீதி காசம் புராணமுற் றுனமுறப் புகல்வார்
தாக்கற விதைந் தார் தாசுப்புத் திரங்கா தாக்கியல் சமயமுன் னாய
தீர்வைசெய் துரிய சரியையா திகளிற் செலுத்த வ ரியு, ின நியம [வார்.
மாக்கொளஞ் செயல்கண் முடித்தந் னொருபாற் கமந்துதத் த மிலிவையாய்

அத்துவி தார்த்தம் யாதென வுரைப்பா ரதற்கிரண் டன்மையே பொருளா
வொத்துரைதருவாரொன்றெனலமையாதோவெனவுரைப்பர்பண்ணேனைச
மெத்திய கனிதிஞ் சுவையென விறைவன் வேற்ற யாண்மே வுதலாற்
சுத்தநான் மறைக னேகமென் னுதத் துவிதமே சொற்றிடு மென்பார். (1)

என்றிடிண் மறைக னேகமே துவித மின்றென லென்கொலென் றிசைப்பார்
நன்றுநீர் மொழிந்தீர் பதிப்பொரு ளொன்றே யிரண்டல நவிலுறு மேனைத்
துன்றிய யாவும் பசுக்கொன் றுணர்வான் சொற்றதா லருமறை யேக, மொ
ன்றுணர்வில்லாரொன்றெனிடெனென்றென் றுரைப்பவரயாவ மற்றென்பார்.

தத்துவ மசிமுன் னுன்குவே தார்த்தத் தனிமகா வாக்கியங் கொண்டே
நித்திய பதார்த்தம் பதிபசு பாச நிகழ்த்துமிம் மூன்றென வுரைப்பா
ரொத்தலிம் மூன்றுஞ் சலதிநீ ருவர்போ லுட்கிடை யீதுண ராதோர்
சித்தீமான் றுரைப்பி னுரைக்கமற் றவரத் தீநெறிச் சேறலென் னென்பார்.

அப்பொரு ளானாதி நித்திய மாகி லாவிசேர் மலமழி வீலையா
லெப்படி யுயிரா னந்தமேவுறு மற்றென்ப ராணவ மலமனேக
வொப்பில் சந்திகடா னுடையதச் சத்தி யொழிந்திடுங் குருவரு னோக்காற்
றப்பிலல் வான்மாச் சிவனடி நிழலிற் றணிதினைத் தின்புறு மென்பார். (௧௦௬)

மேவிருண் மனையி னமர்பொரு ணையன விடயமா காமையிற் றுயர்ந்தோர்
நீவமொன் றாங்க னுற்றிடு காலைத் தெளிவுநீஇ யின்பமே தினைப்பா
ராவரித் துளமுன் னிருள்வியா பகம்போ யவ்வலி யடங்கிய தல்லாற்
சாவடைந் திலதா லிதுகொடு துணிக சார்மல நித்திய மென்பார். (௧௦௭)

ஒன்றென வுரைப்பி னுறுமிடர்ப் பாடோ வொன்றல பற்பல வுளவாம்
பொன்றிய விகார பிரமத்தி னுயிர்கள் போந்தவென் றுரைத்த லோஒனந்
துன்றிய வவற்றை மலமுற லானஞ் சொலுமவை வீலையென் றிடிற்ற
னன்றினோக் குநர்வே நின்மையிற் பிரமக் கவத்தொழி லுண்மையோ ஁னம்

அல்ல தூஉப் பிரமமொன்று பற்பலவா யமைந்ததென் றுரைத்தலோ ஁னஞ்
சொல்லுறு மாயோ பாதியா லென்னிற் சுத்தசே தனத்தை மாயை
புல்லுறா திதனாற் போந்ததோ ஁னம் புவியினிற் கடநிறை யிடையோ
ரெல்பல வாகத் தோன்றலிற் பிரம மனேகமாத் தோன்றுமென் றியம்பில்.

பிரமமொன் றொழிந்த யாவுஞ் சூனியீ பேசலாற் கடமதிற் கண்டோ
ரொருவர்வே நின்றா மாதலிற் பிரம முண்மையோர்ந் திலதென மூனம்
வரமுறு காய மொன்றுபற் பலவாய் மடகடா காயமா வதுபோ
லுரைசெயிற் பலவா யேகமென் றேற்றோ ளொழியுமஃ துய்வினா ஁னம்.

இன்னபல் லான மெய்தவும் வானா வியம்பலென் னென்றென விரைப்பார்
சொன்ன நாம் வெவ்வே றுரைத்திடி னன்றோ தோய்ந்திடு மின்பறு மென்பா

மன்னமுட் ப்பாருளும் வியாபக வியாப்பி யத்தொடு வியாத்தியா மென்
பார், தன்னுண் னெனியா ரிருன்கதி ரரவி தொகுமிவைக் குவமனென்று
[ரைப்பார்.

இவ்வுழுத லாக வுண்மைதால் விசாரம் யாவுஞ்செய் திறைவனெஞ் சிவனே
பவனெழுதித் தேனை யரியமுத லானோர் பசுக்களா மடிமையென் றுரைப்பா
ரிவர்க்குநர் திலிங்கத் துபரறி விலிங்க மென்னிலா ரிவர்கிற னிசைப்பா
ரவர்கொ ரேனை மறைச்சிறார் மறுகி லாடுறுஞ் செயல்சிறி தரைவாம். ()

இன்றியந் துதுஞ்சத் திரமக மென்பா ரியற்றின னெருனலின் மகப்பேர்
துண்டகா மேட்டி புரிசுது மென்பார் துலக்குவல் வட்டமே சதுர
மென்றழன் றங்கி குண்டங்க ளமைப்பா ரெச்சேனா டிருத்தவிக் கியைப்பார்
சென்றபுந் சமித்தே யாதிமிட் டிடுவார் செயவினை வரன்முறை செய்வார்.

விச்சலு மிவ்வா றக்கினிட் டோம சிகழ்த்துறு வாசபே யந்தான்
விச்சைகொண் ணோட சாகடு மசோமம் விச்சவ சித்துமுந் புரிவார்
நச்சுத கனத்தோன் பதிட்டைமா சாந்தி நவபஞ்ச குண்டங்க ளமைத்தே
யச்செயன் மரபி னாறுவார் பூர னுதுதி யாதிகள் புரிவார். (கக)

அங்கண்மா ஞாலத் தமணிருள் பாற்றற் கலரியிற் காழியி னருளிற்
தங்கமெய்ஞ் ஞான வடிவுகொண் டெழுந்ததோன்றன்முந் சான்றவ ரீங்குத்
தங்குதி தனியா தனைப்பணித் தரிய தமிழ்மறை புக்ன்றவா நென்பார்
பொங்குமிச் செந்மொவடிசன் யாங்வாழப் போந்ததென் றன்புரைபுகல்வார்.

கிண்டி தனியின் வெண்ணிறப் பன்மீ னிலவுசெங் கமலத்தோர் பசுமீன்
காண்டக வமைந்தாந் குறுதிற னோக்கிக் காழியா மணியெதி ராண
ரீண்டெர் மீடுமே டெரிந்துவெண் னிறம்பெற் றியைநததுமெட்பிரானேடு
கிண்டிமுன் னையினு ம்பசுமையிற் றிகழ்ந்த விதத்தைபுக காட்டுமீ தென்பார்.

மாணிக மீது வயங்குபொற் குடமுன் மருவுநப் பின்னொரு மகட
நீரிரு காமுங் குவித்தான் கிரி நேருநப் பார்த்துநின் றிடக்கண்
பாணியன் மயில யரன்முனெம் மண்ண லக்கமர் பொற்குடத் தெழுப்பும்
பாணிருங் கட்டும் பாவையமுந் போந்த வகையினைக் கட்டுமீ தென்பார். ()

பாணிய மசனி கவந்தா ரீதுத்து மானிகைக் கோனிரை மருங்கே
கீற்றி முசுக்க கமந்தா னெக்கி நிலைப்பு மமணநா யருளான்
ஞானசம் பந்த வாய்செய்பா தகங்க ளையுய்ப்பின் விரிந்தன விரங்கிக்
கொழுதித் தழுவி நிபட்டமை போலக் குவவுமித் தோற்றமென் றிசைப்பார்.

திருக்கோயில்.

மறைச்சிற ரிங்க குறிநுத் தரள வாதுகம் பாப்பிய மறுகு
செய்ப்பொடு குத ளப்பனெம் பெருமான் சீதளிக் கினகார் திகழ
நிறைத்தகா னவி குழ் மணிகரு னிகைப்பேர் சீகேதன மிதென நினைந்தே
யாங்கத்தபே ரென்பார் காசிக்கே கும்ப ருடங்கிழிந் தாக்குறிது யுடப்பார். ()

தந்திர மறைத ளவைதெளித் துரைத்த சமயசந் தானமா ராவர்
தந்திர விடமெய்ச் சுருதிக ளேனைச் சார்புதான் முற்றுணர்ந் தயல்வா
தந்திரக் கரியாச் சைவமே நிறுவிச் சாற்றுபஃ நீக்கைசெய் தருளீ
தந்திர வகற்றா சிரியர்வாழ் மடங்க டன்புறஞ் சூழமக் கோயில். (௧௨௩)

திரவிட மாரி யக்கலை தேற்றுஞ் சீடர்தங் குழுக்கனெண் டிசை*ய
திரவிட மாரி யக்கலூரி கன்பஃ ரேவச மூகமுற் றெறுபத்
திரவிட மாரி யக்களு யுணர்ந்து சிவனரு ணீதிய ரமர்க
திரவிட மாரி யக்கறு சிவைமன் தகம்புறந் திகழுமக் கோயில். (௧௨௪)

திருவன ரேழொன்பான்றனி தொகையொன் பானென நம்பிமுன் செப்புங்
குருவன ருண்மை நாயன்மாந் பூசை கொண்டருள் புரிமடா லயமும்
பொருள்வன ரன்ன சாலேரீச் சாலே புண்ணிய முனிவராச் சிரமந்
தருவன ருத்தி யானமுன் னுவ தன்புறஞ் சூழமக் கோயில். (௧௨௫)

ஒருதினம் போலப் பரிதிதேர் தேய்ப்ப வுருவினை யுவன்பரி மிதிப்பப்
பரிவுகூர் நேமி சேதளி நாதந் பணிந்துரைத் தவையொரீஇ யருளா
விரவிதேர் பன்னு ளேகினு மெட்டா வியல்புபெற் றருணினேந் திறைவன்
நிருமுனாச் சூழ்த்து பணியினின் றிடல்போற் றிருமதில் சூழமக் கோயில்.

மாயையிற் றேன்று மளப்பறு மண்டம் வரும்பொழு தவற்றொடு மலருஞ்
சேயபொன் மேருப் பலப்பல செறிந்து திருத்தரு நிமித்தகா ரணனும்
பாயசீ தளியான் பாங்குநின் றொளிரும் பரிசெனப் பன்மணிப் பரப்போ
டேயபல் லுருக்கள் செறிந்தகோ புறங்க ணெண்கடந் திலங்குமக் கோயில்.

திருமதி லுடனாய்ச் சேணெலாவ் கடந்து திகழ்த்தரு மடுக்குமா ளிசைகள்
கருமணி கண்டன் றிருவிழாக் கொண்டு கருணைதந் திடவெழுந் தருளும்
பருமணி வசந்த மண்டப மிமைபாப் பாவையர் சமழ்ப்புற நடிக்கும்
வருமுருத் திரநந் கணிகையர் நிருத்த மண்டப மோங்குமக் கோயில்.

புரிசைசூ டிகத்தி னிலங்குமீ சான புலியிற்பல் புவனமும் பூத்த
கிரிசைவாழ் கருவி லாதிமண் டபங்கள் கெழுமிய விழுமிய மணியின்
வரிசைசூழ் விமான மாதிபல் லுறுப்பு மன்னிமா லயனரி முதன்மா
கரிசைமா முனிவர் மிடைநிகே தனத்தைக் கவினுறக் கொண்டதக் கோயில்.

மந்திர ரூப துவாதச நாம மருஉந் துதிதடு மரிமகன்ச
மந்திரங் குறுசா பந்தெறு காரி வாழ்த்தேவ சித்தமென் றுரைநா
மந்திர மாமண் டபமுதந் பணிகண் மன்னுற மயன்முன மமைத்த
மந்திர மடுத்த வடதிசை மேவி வயங்குறத் திகழுமக் கோயில். (௧௨௬)

*அதிர விந்தம் ஆரியம் கல்லூரி உபத், ர விடம்ஆர் இயன், கதிர்அவ்விடம்
ஆர்இயக்குஅறு, எனப்பிரிக்க.

†காரிவாழ் மந்திரமெனக் கூட்டுக. காரி-வைரவர்.

அலைதரு தளிர்பைப் தழையரும் பலர்பிஞ் சரியாகாய் நிகரப் தார்த்த
நிலையென வபரி பக்குவர்ப்பிரீ தங்கொரு நிலைமைய தேனு
ம்லைமறை கனியிற் றெளிபொரு ளரிதுள் எலகியுய்த் துணர்தர வீச
லுலகினர்க் களித்த நான்மறைச் சாலை பொலிதின மலியுமக் கோயில். (1)

ஈசனெம் வாக்கி நெழுமறை போலன் றினிமையே பெயர்கொ டென்மொ
ழியா, னேசினம் மபேதர் வாக்கினு முதிப்பித் திட்டதம் மறைவடித் தெடுத்த
தேசுடைத் தெனவம் மறைக்குறு சுரம்போற் பண்வகுப் பித்தவா திறம்பா
தாசற வோதுந் தமிழ்மறைச் சாலை யாவமீக் கூருமக் கோயில். (கூஉ)

அகமுற வுலக ரதியொணு நிலைத்தா யரன்பதி யெனல்வெளி மலைபோற்
றிகழ்தரு சமய விசேடநிர் வாண தீக்கையா தியசமக் காரத்
தவக யதிகார சத்திரி பாதர் தாமினி துணர வீசான
முகனிடைத் தோற்று சிவாகம சாலை முழக்கம்மப் பாங்குமக் கோயில். (1)

வேறு

பரவுசிவா கமக்களினிலை ரொளரவா கமதூற் பாசவிமோ சனபடலத் திரா
றுகுத் திரமா, யரியவட நிழற்குரவன் மலர்க்கரத்தின் மேற்ற யகிலசிவாக
மத்துணிவா மத்துவி தானந்த, மருவுசித் தார்த்தத் தெளிவாய் நந்திபரம் பரை
யின்வர் தொளிர்மெய் கண்டபிரான் வண்டமிழின் வகுத்த, திரமுறு மெய்ச்
சிவஞான போதமுன்னீ ரோமுசிர வணசாத் திரசாலை திகழுறுமக் கோயில்.

வேறு.

ஈசனே பதியாம் பசுக்களென் றிம்ப ரிசைத்தனன் வியாச ரூபத்தா
லாசற யான்செய் தவத்தினு லன்னோ னருட்கையா லெடுப்பவு மடியேன்
மாசறு வெரிநி லிருப்பவும் பெறுமிங் வடிவினா ல் வானுல கெவைக்கும்
பேசுவ லெனமா லெழுதலின் மேற்போய்ப் பிறங்குமான் றுவசமக் கோயில்.

முந்துறு சரியா தியசுதுப் பாதர் முராரியா தியசுரர் முனிவோர்
தந்திர நிகம பாடகர் நால்வர் தமிழ்மறைச் சிவவணப் பெரியோர்
புந்தியி னிணந்த பெறவரும் புதியோர் போதுதோ றுங்குவர் துவந்து
வந்தனை புரியு நந்திமண் டபமுன் வயங்குறத் திகழுமக் கோயில். (கூசு)

பிரதமா வரணத் திசன்மா திரத்திற் பேச்சிறத் தமைந்திடு பெரியோர்
வரதமா வரண நீத்தொளி ருளநான் மறைமுடி யாதியா மகிமா
விரதமா வரணத் திரையமுற் தகித்தோ னிமாத்திரி குமாரியா னடன
பரதமா வரணன் வேவுசிற் சபையெய் பவனமும் விளங்குமக் கோயில். (1)

வரதமா நுவரணம், மகிமா இரதமா, மாபரத நடனவரணன் எனப்பிரிக்குக.

சமயமா நவைக்கு மிறைவிசெய் திடுபூ சனெகொருங் பரமனெம் பிரபஞ்
சமயமா நவைக்குஞ் சேதமி நாதன் சார்ந்துவாழ் கருவிலா தியவிஞ்
சமயமா நவைக்குஞ் சிவாகம மோந்த சான்றவர் விரும்பு மண் டபபுஞ்
சமயமா நவைக்கு ணப்பல பணிக டயங்குறப் பொலியுமக் கோயில். (கூஅ)

பிரபஞ்ச மயம் மாற, விஞ்சமயம்மாறு அனைவக்கும், புஞ்சம் மயம் மால்வடி
ய்க் துணம், எனப்பிரிக்குக.

கருத்தரு விடைய வாதனை யகற்று கண்ணுதால் கமழ்கொன்றை யெனப்ப
கருத்தரு விடைய வாதனை யகலங் காட்டிலீற் நிருப்பவ மாண

கருத்தரு விடைய வாதனை யகத்திற் கண்ணுநன் தோற்கருள் கருணி
கருத்தரு விடைய வாதனை யகமாக் கருணைசெய் திருப்பதக் கோயில். • ()

பகர் உத்தருவிடை, மால் நகர் உத்து அருவிடை, கருத்து அருவிடு யெய்
வாதம் நை எனப்பிரிக்குக.

[யுருவாற்
அடித்துவேண் டெங்கே யித்தியப் பொருளே யளிக்கும்பொற் றருவினை
கிடுத்துள தெனினுஞ் சேய்மையிற் றன்னைக் காண்குநர்க் கும்பவ முழுதுங்
கெடுத்து நித்தியமா சுகமருள் செயலாற் கிளந்தவத் தருவினை மிகக்கீழ்ப்
படுத்திமே லோங்குஞ் சுவன்னக விருக்கம் பச்சிமத் திலகமக் கோயில். ()

தலவிருக்கம்.

அரக்கர் மாமுனிவ ரசாரே னையரா லரிட்டமயா தியாதுறுங் கொல்லென்
நிரக்கமுந் துயரு மச்சமு மல்லா லின்பிலற் பாயுள்வேந் தமரும்
விருக்கமுஞ் சருவ சத்திமா னித்தன் விமலனாஞ் சதாசிவன்மேவு [விதழி.
மிருக்கையா மெமக்கு மேலுற வெவனென் றெழுந்துபோய்த் தாழ்த்து மல்

வியத்தமங் வியத்த மாதிரா கத்தின் வீற்றிருப் பவன்சிவ னென்னு
வயத்தரு கருந் யுரைத்திடு மதிரி சியத்தினை மாநிலத் தெவர்க்குந்
நியக்கற விட்ட விலக்கனை யாகத் திரிசிய முறத்தெளித் திடல்போ
னயத்துணர் சூழ்ந்து பூவுற ஞான்றந் நாதன்மாட் டிலகமங் விதழி. (கசஉ)

நிகழ்மறை புகலத் துவதவாக் கியத்தின் செம்பொரு டெரியா னின்றி
யகமிரு மவிச்சை யாற்றிரித் துணர்வார்க் கன்னது மமலமா மோக்கத்
தகைமையு ரிதரி சனத்தினு லுணர்த்தா சாரியன் போன்றதா தலைந்து
பகைமது துகர்த்து களியளி யினஞ்சார் நான்மலர் பொதுளமங் விதழி. ()

சிதளிசன். (வேறு)

தலத்திருயர் திருத்தளியான் சததமனத் திருத்தளியான்
பிலத்தமர்மா திடப்பணியான் பிணியெமைத்தோய்ந் திடப்பணியா
னிலத்தினைய் கனவிடையா னினைப்பினுஞ்சேர் கனவிடையான்
கத்திதழற கங்கையினுன் கமலசிவ கங்கையினுன். (கசச)

மணிப்பவன் மாசுணத்தான் வண்டவன் மாசுணத்தான்
சுணப்பவன் மையப்பாத்தான் கருபமகி யம்பாத்தா
னாணிக்கைய பங்கிரியா னடியவர்க்கீ யக்கிரியான்
தாண்டிப்பகை திருத்தலத்தான் சார்த்துபணி திருத்தலத்தான். (கசரு)

மெய்யாகிய அம்பாத்தான். அம்பரம் சிதாசாசம். கருபமாகிய அம்பாத்தான்.
கருபம்—சிறை. அம்பரம்—வஸ்திரம். பகைவரைத் திருத்து அலத்
தான். பவராமனாகிய விட்டுணு.

வேண்டி நூற் கந்தரத்தன் விட மருவ கந்தரத்தன்
காணியிவெந் கந்தரத்தன்கழிதலையா கந்தரத்தன்

மாணகரங் கந்தரத்தன் மாண்மையில்ங் கந்தரத்தன்
பேணுவில்புங் கந்தரத்தன் பிறங்குதரங் கந்தரத்தன்.

(கசசு)

நாத்கந்தரம் நாலுமேகம். கழிந்த தலைமாலேகளை மார்பிற்றரித்தவன். மாண்
நகர்அங்கு அந்தரத்தன் இலங்கு அம் தரத்தன். வில்லாகிய புங்கம் தரத்தன்.
தரம்-மலை. தரங்கம் தரத்தன், தரம்-சிரசு

தறைபுகழிச் சேனியான் சார்ந்துறையிச் சேனியான்
மறைமுழக்கின் வாணியமர் மலர்மகன்றன் னுவாகு
நிறைமலை யுறையலினு னெடியன்மணி மார்பாகு
மிறையியமர்ந் திடுதலினு லீசனிடப் பாலாமால்.

(கசஎ)

வேறு.

மையேந்து மணிமாட மதுரைகர்ச் சதுரன் மருவுபழி யஞ்சியசுந் தர
நாதன் வாய்மை, யெய்யேந்துன் பறப்புரிந்த லீலையறு பாளுன் கிடையொ
ன்ற னிப*னா வெழின்மறை யோன்பதியாய்த், துய்யேந் துய்த்தரு
ளுபாஞ்சோதிமுனி வரன்றான்சொல் லாடற்புராணமதிற் றெல்லலகம்போ
ற்றச், செய்யேந்து திருப்புத்தூ ரென்றுவிதந் துரைத்த சீர்த்திமிகப் பெற்
றுளதிச் செல்வளம் பதியே.

(கசஅ)

திங்கரிய வெங்கன்விம்மு வெறியாந்த சோலை திங்கனொடு திளைக்கின்ற
திருப்புத்தூ ரென்றுந், தேங்கொன் கொன்றை திளைக்கின்ற திருப்புத்தூ
ரென்றுந் திகழ்நெய்த லாம்பல்கழு நீர்கண்மலர்ந் தெங்கு, மோங்குசெய்க
ண் மல்குபுத்தூ ரென்றுமட மைஞ்ஞையொழியாது தெருவுதொறு முலாவு
புத்தூரென்றும், பாங்கொழவை முற்பலவாய்க் காழிவரு சேயின் பவள
வாய்த் தமிழ்ச்சுருதி பாசியதிப் பதியே.

(கசக)

திருந்துவயல் புடைதழுவு திருப்புத்தூ ரென்றுந் தேராரு நெடுவீதித்
திருப்புத்தூ ரென்றும், புரிந்திடுபைம் பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை
மருங்கே புனக்கார்தன் கைகாட்டக் கண்டுவண்டு சொடைமை, தெரிங்கி
னிசைத் தென்காட்டு திருப்புத்தூ ரென்றுஞ் செப்பிவைமுற் பற்பலவாய்
த் தீவினையே னுனத்தும், பரிந்துமலர்ப் பதமளிக்கும் வாசீசப் பெரு மான்
பவளவாய்த் தமிழ்ச்சுருதி பாசியதிப் பதியே.

(கரு0)

வேறு.

இன்னவா பரசி யுகமெய் புணர்ந்தே யின்பவி டெய்துவா னுனத்திற்
றுன்னவா வுந்த நிலம்புரி தவத்தாற் குவிதன் னுணையா லவன்றன்
மன்னவா ரருளே யுருக்கொடு வந்தோர் வழுத்துமிந் நவபுரி மகிமை
பன்னவா யனந்தம் படைத்துள் வனந்தன் பல்லுக மொழியினும் படியா.()

திருக்காந்திரப்ப

முற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம்-௨௦௮.

* ஒன்றன்விபன்— ஒன்றுக்குக் காணன்.

* துய்யம்—சுத்த இன்பம். ஏம்கடைக்குறை.

புராண வரலாற்றுச்சுருக்கம்.

—o—o—o—o—o—

வேதநெறி வாயிடுதன விரிந்தமையி னளந் துணரு மேதை யில்லார்
பூதர்பலர் வைதிகசை வத்தயலிற் புக்குலேதல் பொறுது முக்கட்
டாதை கழல் பணிந்துரைத்தப் பரனருளா னரிதனமி சத்தால் வந்திம்
மேதியின் மறைநாண்காய் விரிவகுத்துப் பெயர்வேத வியாச னென்றே. (க)

வேறு.

கொண்ட மாமுனி யாயதன் குருபரன் பாத
புண்டரீ கத்தை மனத்தினுஞ் சிரத்தினும் புனைந்தோ
னண்ட நாயக னமரர்க ணுயக னீல
கண்ட நாயக னருள்வழி யொழுதுமெய்க் கருத்தோன். (உ)

தூய நீற்றொடு கண்டுகை துதைந்தொளிர் மெய்ய
னாய கன்றிரு வைந்தெழுத் தேசொலு நாவோன்
மேய தொல்கதை யொன்பதிற் றிரட்டியும் விமல
மாய னான்மறை யாதிமூன் னாலுமாய்த் தறிந்தோன். (ங)

தான றிந்துள புராணமெய் யன்பினர் தமக்காங்
கான வன்பொடு சென்றுசென் றறைதொழி லதுவே
மாண வாழ்வென மனக்கொளு மாண்புறு குத
ஞான மாமுனி யொருபக னேமிசத் தடுத்தான். (ச)

அப்பெ ருந்தவ னனுகுத நெரிந்தன ரறவோர்
கைப்ப டுங்கனி நெல்லியிற் கலையெலா முணர்ந்த
வைப்பெ றுந்தவ மாமுனி யீங்குவந் தருள
வெப்பெ ருந்தவ மியற்றின மென்றுகொண் டெழுந்தார். (இ)

எழுந்த மாதவர் யாவரு மெதிர்புகுந் திறைஞ்சி
யழுந்து மன்பொடு மழைத்துவந் தாசனத் திருத்திச்
செழுந்தண் மாமல ரருக்கிய மாறிய திருத்தி
மொழிந் து பற்பல முகமனும் பூசனை முடித்தே. (ஊ)

முன்னர் பின்றன மெந்தைதின் வாக்கனின் முனைத்தாங்
கின்ன யந்தரு முதுமொழி யமுதமுண் டிருந்தும்
பின்னு மம்மொழி யமுதமே துகர்ந்திடப் பெரிதும்
துன்னு மானையெம் முனத்தக ளாதெனத் தொழுதார். (ஈ)

அனைய மாதவர் யாரையு மாயிடை யிருத்தி
வனைய வென்றொளி ரந்தனர் தும்முனம் விரும்பு
மனைய தொன் னுல குயிரெலா மிழைநில னரும்பெற்
றனைய கின்புது மேதுவு மாருமா லதுவே. (அ)

என்ன தூர்ப்புரானம் மிக்கெழு மிச்சையென் றினையோன்
பன்னா ன் பரு சீதனிப் பரமனைப் பாங்கின்

என்று மன்னையை மனத்துவைத் தொருப்படு சமாதி
என்னி சின்றுயின் முனிவரப் பார்த்திது சொல்லும்.

(௪)

அன்னன் மாதவி ருள்பெற்றற் குரித்து வேயென்
தென்னு மாக்கதை மொன்றுள தல்தெவ ரோனும்
வண்ண மான்செலிக் கொளினுடன் மாசெலா மிரிக்குந்
துண்ண மோககமும் போகமு மெளிதினிற் சேர்க்கும்.

(௫)

ஆய மான்மிய மகளிலஞ் சமநிலை யடைய
மேய் தென்மலை வீற்றிருந் தருள்புரி மேன்மைத்
தூய மாதவன் முன்னொரு காற்றினைச் சூழ்ந்து
பாய மாதவர்க் குரைத்தன னுங்கது பகர்வாம்.

(௬)

என்று கொண்டொ முனிவர்கா ளினையமான் மியத்தை
மொன்று முன்னத்தோ டெவந்தனிர் கேட்குதி ரென்னு
என்று கூறுவான் றொடங்கியே நற்றவச் சூத
வென்றி மாமுனி குறுமுனி யிசைத்தவா விளம்பும்.

(௭)

உலகு போற்றுகா னவிழுத னதிகளி னோங்கிக்
குலம மான்னொள்கோ தாவிரி மறிக்கரைக் குழுமி
யுலகு மோசன பாறைத்தி னெல்லெத்தா மிடங்கொண்
டகதி லாவனஞ் சால்வன மொன்றுள தறவீர்.

(௮)

நீருது வானொளவ் லொன்றிற்கே யரிமவென் றியைந்த
கொண்டோர் கொடுநீர் லெவ்வகாடி யாவும் வரம்பின்
சொட ன்பபகற் போதுமெப் பருவத்து சிங்கா
தூய மென்மல ராதிக்கான் நிறைய முதவும்.

(௯)

நெஞ்சு உயி ருந் தவக்கடென் றிகழ்கனி யாதி
நறைத்த வய்வனத் துறுபகை நீங்கிமா வாதி
மயத்தின் சிவநெஞ் சலிப* பா டோபுத்தூர்ப் பிச்சர்
விடத்தும் பாபநா னாத தன் பொதிக்குமல் விபினம்.

(௧௦)

நிலம் விளையுநீ வாரமுன் னும்பயிர் நிலவும்
புலம் விளையா முநிவட்டா முடசங்கப் பொலியும்
புலம் விளையத் தாரைக் குழுநீதம் பங்கு
புலம் விளையான் னறையொந் தாக்கற வலிபும்.

(௧௧)

* ஸ்ரீபாபம்- ஸ்ரீபாபம்அது என்ஓ மிகுதி.

அரணை யொத்தன் முனிவர் ராஜ்யஞ் சூழ்ந்து
விரியும் பன்மல ரங்கையி னெடுத்துமேற் றுமம்
வரமுறப் புனைந் தளித்துவண் மலர்த்தலை வணங்கிச்
சரியை யாளரைப் போன்றன புருக* சாலம்.

(1௧௭)

நனைய னாவிய மகரத்த கந்தநாண் மலர்கள்
கனிக ளாதிதேன் மஞ்சனங் காட்டியங் கீற்றி
லினிய லோமதூ மத்தனி யெழ்த்திகழ் தருக்கன்
புனித பூசனைக் கிரியைசெய் மாக்களைப் புரையும்.

(1௧௮)

ஏக மேவுகான் மீதெழுந் தினர்தனர்க் கனன்மே
லாக மாமயி நெக்கபுத் தழுதென வலர்த்தேன்
மீக மழ்ந்தொழு குறவர னுருக்கண்டு விமல
யோக மாக்கன்போ னிரந்தபல் விருக்கமங் கோங்கும்.

(1௧௯)

அலர்க ளாதிதம் முறுப்பினை வேறுசெ யகிதங்
குலவு நீர்தரு மிதம்புரி குறவெனக் குறியா
துலகில் யாவர்க்கு நிழலளித் திருவினை யொப்பி
னிலவு ஞானியர் போன்றன நிகழ்தரு நிகரம்.†

(1௨0)

இன்ன வாகிய பல்வள மியையுயிவ் விபினர்
தன்னின் மாதவர் கருக்கர்சா பாலினுன் டினரோ
மன்னு றங்கென தமர்முத லினர்மருஉ மவையி
ன்னன்னர் மாநதி சேர்கட லுண்டரு னாதன்.

(1௨௧)

லிந்த மால்வரை தனைக்கரத் தடக்கியவ் வீறு
சிந்து மாதவச் சிந்துமா முனிவரன் சேர்ந்தான்
புந்தி யார்வ முன் பெருகநேர் புருந்தடி வணங்கி
யிந்த னுளராங் குவகைகடர் தாசன மளித்தார்.

(1௨௨)

ஆய பாத்திய மருக்கிய மாசம னீய
நேய மோடளித் தனையர்நற் றுதிசெய கிமல
நாய கற்பொருங் குறுமுனி குசலநேர் நயந்து
வாய வன்பினுன் மகிழ்வித்து வினவுற வகுப்பார்.

(1௨௩)

முனிவர் புங்கவ காகியின் முத்தமண் டபத்தி
லினமி லங்குமா முனிவர்கேட் டெப்பற வினிதான்
டனக சோமசுந் தரனென்று மமர்ந்திருந் தருளும்
புனித வாலவாய் மான்மய மாதிரால் புகன்றாய்.

(1௨௪)

நின்ன தானன மதியமு தெனுமுறை நிறையக்
கன்ன பாகமார் தானனி மாந்தியுங் கருத்தி

* புருகம்—மரம் † தருகிகம்—மரவரிசை.

வன்ன மாதர மமைத்தில தாதல் னெந்தாய்
வன்னர் மாக்கைத பிளவக் கேட்பது நயந்தாம். (௨௫)

பாட பிலுட்டத் தலங்களின் மகிமைமுன் பகர்ந்து
தேரு மன்னவற் றென்றதா யுயர்ந்திடுந் திருப்புத்
தூரின் னவபவ மந்தன மெனச்சிறி னுரைத்தா
யாரு மங்கைத முழுதுமின் றருடியா லெப. (௨௬)

என் ன ரைத்தனர் கேட்டகத் தியமுனியியம்பு
மன்ற வத்தல மகிமைமற் றுன்னவா வகுத்த
லென்ற னுலைய யாதுணர் வானிறை சிவனே
நன்று கேட்டனி ராதலி னறிந்தவா நலில்வாம். (௨௭)

வேத மாண்பொருள் வியங்கியம் வெளிப்படத் தோன்ற
நாத னாரகுள் வழிப்புரா ணங்கள் ரொன்பான்
மேத குந்திரத் துதித்தன வவற்றினுண் மேலா
மோது காந்தடி விரண்டிசங் கிதைகளை யுடைத்தால். (௨௮)

போதன் மாதன் சங்கரன் புகல்சனற் குமாரன்
குத னுதவன் பெயர்த்தவல் வாறுமத் தொகையு
ளாதி சங்கர சங்கிதை தனையுமைக் கருளும்
பொத டன் டட பினிலெமை யாளுடைப்புனிதன். (௨௯)

சூய சேத்தனெங் குருபான் வீற்றிருந் தருளித்
தூய சங்கிதை பன்னது கேட்டனன் றொழுது
சூய மக்கெழுப் பாலமென் பாலரு னிறைவாற்
செயெ னக் துரை செம்சுனன் கேட்டவா தெனிய. (௩௦)

அனைய சங்கிதை மிளமல கின்புற வறைந்தே
னெனது காமமும் பெற்றதச் சங்கிதை மிதழ
ணனிது வந்தமா சிறுக்கல மான்மிய நலந்தா
ளிநிக சொத்திடப் பந்தொகை வகைவிநி மிசைப்பாம். (௩௧)

காண்ட துக்கல் தித்தெம புத்திரந் தாகலை
புண்ட மென்மைகள் கொசிபெர்ப் பொதுடந் திருப்பெர்த்
தாண்ட வந்தி கங்கைத தெளித் தகைமை
காண்ட வாகிசர் திரங்கை மெனவொன்பான் வகையாம். (௩௨)

முடவ கைப்பல சமான்பதிந் திருஞ்சிறப் பமைத்த
கைப்ப மான்மிய நிறத்தவா விரித்தரை செய்து
கைப்ப முந்மருகுந் திரித்தரு னெங்குரு நாதன்
கைப்ப பிற்படைத் குமான்முன் செப்பமாக் கென்றன். (௩௩)

புறா வவதவற் றச்சுருக்க முற்றிற் று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩௪௧.

தலவிசேடச் சருக்கம்.

தேச மிக்ககோ தாவிரி தீரத்தின்
வாச மிக்குறு மாதவீர் கேண்மினென்
றீசன் மிக்கமர் சேலத் தெய்துசீர்
நேச மிக்க முனிவ னிகழ்த்துமால். (க)

சொன்ன மால்வரைச் சூழல வாசியின்
முன்னு நாவலங் கீவினின் மூவகைத்
துன்னு கண்டத்தொன் றுகித் துலங்குசீர்
பன்னு மேன்மைப் பரதகண் டத்தினில் (உ)

பாண்டி நாட்டிற் பரவுறு மால்வாய்க்
கீண்டு மூன்றரை யோசனை யீசன்பேர்
பூண்ட நிக்கின் மனோகர பூமியாய்
நீண்ட கொன்றையங் கான சிலவுமால். (ங)

எல்லை யொன்றரை யோசனை யெய்திடு
மெல்லை யின்றும்பர் யாவரு மேத்தறு
மெல்லை யில்லுயிர்க் கின்னுயி ராஞ்சிவ
னெல்லை யில்லிழை வெய்தறு மிவ்வனம். (ச)

இன்ன மால்வனத் தெய்துஞ் சிறப்பினோர்
முன்ன னேகப வங்கனின் முற்றிய
துன்ன கம்முழு தந்தொலைத் தின்பமே
மன்னு வாரிதன் பேர்முன் உழுத்துவம். (ஊ)

வேறு.

பிரம தேசமே கிருத்தலந் திருப்புத்தூர் பேணுஞ்
சருவ சித்திமா நகர்சம்மி யாகநாந் தார
மருள்செய் தென்சேதம் பரத்தொடு மாரக்கு வதக்கான்
கிருத மாலையங் காணெனப் பெயர்பல கிளப்ப. (ஈ)

வேறு.

எண்ணிலாப் புலனத் தியாவரு மென்று மிதயமுன் னொருப்பட விறைஞ்ச
மண்ணலார் கைலை மலைதணந் துலக மளித்தரு ளன்னையாக் கௌரி
யுண்ணைசை பூக்கப் போங்கு மவண்மற் றாகபூ டணனருட் குறியை
மண்ணுறு மணந்த கோடிசூ றியரின் வயங்குதக் கண்டிறைஞ் சியதும். (ஏ)

மூவுல களந்த வீரடிக் குரிசின் மொழிந்தவா வினவிமொய் யளிகுழ்
பூவரு மடந்தையடைந்தது மீசன் பூசனை புரிந்தது மென்றுந்
தாவில் சேனரிநீர் னளினத் தி னமர்ந்து சபரியை புரிஇத் தரிப்பதுவு
மேவுசீர் வடுகன் காசிடெ சைலம் விடுத்தவேள் வினம்ப மேவியதும். (அ)

அன்னவன் யோகவாதனத் தமர்ந்தே யமலஞ் சரணங்கள் யாவு
முன்னவ னருளாற் புரந்திரம் ஊர்த்தை முற்றுநப் பெற்றதூந் திசையின்
மண்ணவர் பேறு பெற்றதும் திருப்பேர் வாவியி ணெண்ணிசை மாட்டும்
பன்னுறு சொதிக் சுயம்புவில் கங்கள் பாங்குந வமர்ந்திலங் குவதும். (௧)

அன்பொடு மாகி சந்திர வழுதி யமலனும் கருளியவாறே
வின்பமி தூர வாயிரத் தெழுநா நினைவிலா வேதிபர் பதிட்டை
தன்பொரு ளீந்து புர்த்தது மித்தத் தலத்திலென் னுரைப்பர் மாதவத்தி
ரென்பல வரைத்த வனத்தனும் விரித்தாங் கியம்புக லரிதரி திதன்சீர் (௧௦)

நீத்தலும் வேதம் யாவமுற் றொடுக்கு நீன்மல பும்பென் னுரைக்குஞ்
சித்திசெய் காசியருகிலத் தருவே திசையில்லி டொன்றையே குறித்த
வித்தக மறையோ ரத்தல மிகந்து வினம்பரும் விருப்பின ராகி
யித்தலம் வதிவா ரெனினிதன் மகிமைக் கிதலாற் சான்றவே றென்றோ. (1)

வேறு.

வித்தலம் புத்தலத் திருப்ப வீக்கிதை
வைத்தலத் தருதலம் வேறுவாளு சித்தல்
வைத்தலத் தழுதுகா சினித் தலத்தினி
லுத்தலத் ததன்புந கக்க லொக்குமால். (௧௨)

எனைய தலத்திருந் தியற்று மாதவ
மேனைய தலத்திருந் தியற்றுந் தோத்திர
மேனைய தலத்திருந் தியற்றும் வேள்விக
மேனைய தலத்திருந் தியற்றும் புகழின. (௧௩)

எனைய தலத்திருந் தியம்பு மந்திர
மேனைய தலத்திருந் தியுந்தா னங்க
மேனைய தலத்திருந் தியற்று லல்லற
மாணக் கலத்தொன் றனந்த மாதுமால். (௧௪)

கலிங்கொ ளித்தல மான்கொள் தாண்டவ
முலந்துசெய் தானமென் னும்பர் மாலய
னவந்தெற முனிவர் மா றுடர்க ணங்குதந்
பவந்தெற வந்திதரப் பலனு மெய்துவார். (௧௫)

வித்தலத் தினவர்கா லோக மெய்துப
வித்தலத் தடைவர்கா மீப மெய்துப
வித்தலத் துதிப்பர்கா ரூப மெய்துப
வித்தலம் வதிவர்கா டச்சி யுத்தரே. (௧௬)

சிலக னெலாஞ் சிவலிங்கத் திகழ்த்தருளி ிலகெனா னஞ் சிவதீர்த் தங்கள்
சிலக னெலாஞ் சிவலா ன மாந்தரெலா முருத்திரர்கள் காணுஞ் செய்கை

நிலைக ளொலாஞ் சிவபணிகள் விருக்கமெலாங் கற்பதரு நிகர மாடத்
தலைக ளொலா மிப்பதிபு லோகசிவ லோகமிது சரத மாமால். (கௌ)

எனத் துணைய மகிமையும்வாய்ந் திலங்குதலம் பொருளாய்முன் னியங்கி
மனைத் தினுக்கு முப்பதமா யவ்வவற்றின் மகிமையெலா மமையத் தன்னுண்
முனைத் துறுபல் பொருள்காட்டி முந்துபெய ரெதுவதுவே மொழியியற்பே
ரெனத் துதிப்ப விளங்குதுமித் திருத்தலத்தின் மகிமையெவ ரிசைச்சுவல்லார்

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௩௬.

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்.

திருத் தலச்சிறப் பென்றஹ
ஹைத்த லாவதன் றுறுவர்கா
ளருத்தி யோடவ ணமருமா
திருத்த மேன்மையைச் செப்புவாம். (க)

மூத குந்தவ முனிவர்கா
ளாதிநா ளமலன் றன
பாத மீது பணிந்தனர்
பூத நாடர்கள் போற்றுபு. (உ)

உலக மெங்கணு முள்ளவா
யிலகு தீர்த்த மியாவையுங்
குலவி யிவ்விடைக் கூடிநின்
றலகிலா நல னாடினார். (ங)

பாலளித் குறும் பண்பதிவ்
வேல்வை யென்றுளத் தெண்ணுபு
ஞால முழ்கி நயம்பெற
லால மார்களத் தண்ணலே. (ச)

வாலி யொன்று வகுத்தியாற்
றாவி லித்தலத் தன்னிடை
மேவு மாறென வேண்டவப்
பாவை பாகன் பரிந்துளம். (ஈ)

குலவே லினிற் குன்றுதா
னேல்வை யொன்றங் கியற்றுபு
ஞாலும் வேணிநற் கங்கைகீர்
மேலு மாக்கு விடுத்தனன். (௬)

அந்த வேதுவி னத்தடங்
கந்த மார்சிவ கங்கையென்
றிக்த மூவுல குத்தொழச்
சுத்தாப் பெயர் துன்னிற்றால். (௭)

ஆய மாசிவ கங்கையி
னைய மார்தா கேப்புநீ இத்
தொயு மாத்தர்க டென்பெலா
மாய வின்பொடு மன்னுவார். (௮)

இத்தடத் திணை யெண்ணின்மற்
றெத் தடத்தினு மின்றிஃ
தத்த மத்துயர் தீர்த்தமே
யத்த னுணமே யறவீர்களீர். (௯)

அன்ன வாவியி லமாரும்
பன்னு பாதவர் பிருகுவு
ரன்னர் மூழ்குபு கலனெனா
மன்னி வாழ்த்தனர் மாதவீர். (௧௦)

யானு மப்பன வெய்தபு
மான வன்பின் மகிழ்த்துதோய்ச்
தான வெண்ண மற் றுக்கியே
மின மின்பாஸ மய்சினைன். (௧௧)

வேறு

இத னாவார் கார்மமா தீர்த்தம் தோய்ச் தியச் சூட்
வந்து வந்து சார் சாரகா சீவர்கன் வானோர்
மாரகக் கொடு னன்கீயே தப்பணி கேட்ப
மாதா மாரகக் கணத்த சாய் வாழ்குடார் முனிவீர். (௧௨)

யானு கொடுத்தல் திவனெதட் பெய்ப்புற காதத்தே
தன்ன வாவியி கங்கையை மங்கையா வன்றி
மன் னு வன்பின் துன்பெய பவமொன்றுக் கொன்றார
கெண்ணன் பெய்ப்பின் விரிப்பித னுண்ணறி வினர்க்கே. (௧௩)

ததச மக்கெழு மப்பன ரோய்க்கென் றிருத்த
தீச னுத்திரு முடிமனை பெடுத்தினி ளாட்டு

நேசர் தாம்பெறு பலத்தினை நிகழ்த்தலென் னிமலன்
வாச நாண்மல ரடியவர் காணியாம் வாய்மை.

(௧௪)

இன்னு மத்தலத் திலக்குறு மருட்டுகள் ிசன்
றன்ன துத்தர திசையினிற் கௌரிமுன் சமைத்த
மன்னு தீர்த்தமொன் றவடிருப் பெயரினால் வயங்கும்
பின்ன ரத்தடங் கமலையாற் சேதளிப் பெயர்த்தாம்.

(௧௫)

ஆய தீர்த்தத்தெண் டிசையினு மாதிரத் தநிப்
தோயந் தோயந்தனர் வலியுறி இத் துலங்குற வெய்வே
றாய மாபலன் மூழ்குநர்க் களிப்பன வாக
வேய தம்பெய ரனையநா லிரண்டிற் கு மிசைத்தார்.

(௧௬)

எண்ணு மப்பெருஞ் சேதளி வாலி ரெண்ணும்
வண்ண வெங்கனல் பருகி நர் தீண்டினர் மனத்திற்
கண்ணு கிற்பவர் படிந்தவர் கண்டவர் தம்பா
னண்ணு பாவ தூ லத்தையெஞ் சாவகை நசிக்கும்.

(௧௭)

ஆன்ன தீர்த்தத்தின் மகிமைதா னளப்பரி தெவர்க்கும்
பின்ன ரோதுதுஞ் சிற்சில விரித்தெனப் பெருநீர்
முன்ன ருண்டமா முனிவரன் முத்தமிழ் முழங்கு
நன்னர் மாமலயத் தமர்குரு பரனவின் றான்.

(௧௮)

தீர்த்தவிசேடச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௨௭௭.

மூர்த்திவிசேடச்சுருக்கம்.

பவகங்கை நீத்துரிய பரமசுகம் பெறநினைவோர் படியுந் தெய்வச்
சிவகங்கை சேதளிமா தீர்த்தநலஞ் செப்பினமேற் சிறந்த நோன்மைத்
தவகங்கை யூர்ந்திமொ லயற்கரிய பிரானி மொன் றன்பா லன்றுற்
பவகங்கை யேற்றமுடிப் பா னனருட் குறி மனமை பகாவா மன்றே.

(௧)

அகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளாபச் சச்சிதா னந்த மாகித்
திசுழந்துயிருக் குயிராய சிவமுலகு புத்திமுத்தி சேர்ந்து வாழ்வா
னகங்கொமொ சிருட்டியா ரம்பமநிற் கொன்றை துன்று மடவி தன்னி
றகந்தொருபொன் னிதழியடி யொளிமயமா மருட்குறியா புதித்த தாங்கை

அடிவிதழி யடியின்முனா த் தருண்மூல விலிங்கந்தன் கிளைக னாகப்
செய்விதின்யாம் பூதித்த சிவக்குறியொன் றாய்ச் சிசையின் மெய்

தெய்வவருட் குறியொன்று யிவையுறுமத் தனிப்புறம்பிற் திகழு ஞானப்
பொலவீசர் சேதனியின் பச்சிமத்திற் குறியொன்றாய்ப் படர்ந்து மேலும். (1)

உலகிருளான் கெனிலென்கோ டொப்பவருட் குறியெட்டா யுலகம் யாவு, மி
யகுமொரா விடைப்புத்த வெழில்வல்லி படர்ந்தேற வியைந்திட் டிச்சை
குலமுதிழ்த் தறிவுநா னரும்பாகச் செயல்பூத்தெங் குறையைக் காய்த்து
லெவமருள் பழுத்தாக மெவைக்குமொரு கற்பகமாய் நிற்கு மாதோ. (ச)

திப்பரமன் திருநாமம் பிரமதேசப் பிரிய னவபுரீசன்
செப்பரிய கௌரீசன் பிருநுது தெனமல சீத ளீசன்
வைப்பெனாந் திருத்தலமா நகரீசன் பராபரன்மால் வணங்கு நாதன்
உச்சித்தலாப் பசுத்தராபு சிதன்முற் றொழுவமுதி முன்பு தோன்றும். (இ)

செய்மறையோ னுகேச பென்னுரைப்ப நால்வேதஞ் செப் பனேக
முடிமனிலாத் திருநாம முடையநா யகன்றனக்கீண் டோது நாமஞ்
செய்புததப் பெருமவர்தத் திருவாயாற் செப்புமவர் சிந்தை செய்வோ
செய்வாரண் டின் னவகுச் சிறையாகிப் பிறவாத விற்பஞ் சேர்வார். (ஈ)

கண்ணிய பிருநாமஞ் சத்தனியாற் குன்னனமற் றிசைத்த லென்னு
னன்னுயகன் தகுநீர்க் வெம்பெருமான் கௌரிநட நலிற்ற லாலே
புண்ணியசைவத்தலங்க் கொவற்றநவ புரிமேன்மை பொருத்தல் போன்முக்
கன்னுடைமா னருட்துறிக் கொவற்றினுமிக் குறியதிகங் காட்சி மிக்கீர். (ஊ)

அப்பரணை உப்பரி வகுச்சித்தோ ரம்பிகைமா லவனி மாது
செப்பரிய சேந்தனரைச் செக்கமலத் திருமானெண் டிசைக்கு நாதர்
குப்பசுத்தசி கொருமக்குது குசகேசன் குலாஹையோர் குழுமு வானோர்
உடப்பறமான் உடரவன்முன் வருசேன மாசுணமுன் வரம்பி லோரால்.

வெறு.

புத்தரிப் பெருமான் தன்னுப்பு எத்தோ சிறைஞ்சி னென்று
பத்தரிப் பரிந்து முன்னர்ப் பாவார் யாவ ரோன
பத்தரிப் பரிந்து டிச்சை போகமேற் போக விற்தின்
பத்தரிப் பரிந்து வரவன் தின்னறெ முறியிற் காணோ. (அ)

காலவீரீசரீசன் கழல்கா உணர்ப்ப் பெற்றோர்
பெருமான்மறைக ளோது மறமொ டிவிதி மெயின்
காலமா நாவின் கழல்க் கண்பாத் காத்த பொற்றஞ்
கொடுப்பொதுநா மேன்பெற் தெறிச்சிணி திருப்பர் தின்னம். (ஆ)

காலவீரீசரீசன் கழல்கா உணர்ப்ப் பெற்றோர்
பாதுறு மின்ப முந்தும்புருதுவ ருத்த யாம
பெருமான் மறைக ளோது மறமொ டிவிதி மெயின்
கொடுப்பொதுநா மேன்பெற் தெறிச்சிணி திருப்பர் மாதோ. (கக)

மாலையிற் நிருத்தலத் தெம் வாநனை வணங்கப் பெற்றோர்
பாலுறு மின்ப முற்றும் பருகுவ ரருக்க யாம
வேலையிற் பணியு மேலோர் விமலனான் மலர டிக்கீ
ழேலுற வமர்ந்து வாழ்பே ரின்பமுற் நிருப்பர் மாதோ. (கக)

சீதளி நாதன் கோயில் சென்றுமுன் பணிந்து நின்றாங்
கேதமி றுதிநன் பல்வே நிசைக்குந் செய்தும் பேற்றி
லாதிதன் மலர்வாய்ப் போந்த வாசன மன்பி னோதுந்
காதலர் பத்துநூறு கதித்திடும் பலன்மேற் கொள்வார் (க௨)

அம்மறை நான்கி னுள்ளு மதிகமா மெசுர்வே தத்தைச்
செம்மைகொண் மனத்த ராகிச் செப்புந் ரயுதஞ் சேர்வர்.
பொய்மையி லதனி னுப்பட் பொருத்துந் காண்ட மோதுந்
தன்மையர் சரதநூ றுயிரமடங் கதிருஞ் சார்வார். (க௩)

அருத்திகொ ளன்ன காண்டத் தரற்குறு வணக்கம் வாய்ந்த
வுருத்திர மன்பி னோது முவரொரு கோடி சேர்வர்
கருத்துறு மறைக னென்னுந் கன்னலிற் கோது நீத்த
நிருத்தகு மருனே யாகுந் திராவிட வேத மோதும். (க௪)

தொழுதகு மன்பர் பேற்றைச் சொல்லுதற்கியானு மாற்றேன்
முழுதுணர் பரமன் றானு மொழிவனே லனவின்றென்பான்
கெழுதகு முனிவர் கேண்மின் கிடைத்துமுன் நெழுதுமென்னு
வழிவரத் தொடங்கு வாரும் வந்தழிபணிந்தா ரொப்பார். (க௫)

இன்னன புரிவார்க் கெந்தை யிங்ஙன மருளல் சொற்றும்
பொன்னமர் தலத்தெம் மீசன் பூசோப கரணமாகப்
பின்னுறு தூப தீப பாசன ம்ணி யிழைத்த
மின்னுபொற் குடங்க ளாட்டும் வியன்மணிக் கலச மேலும். (க௬)

இன்னிசைக் கண்டை யாதி யியம்பல வெழிற்பொன் னுடை
வின்னிசைக் கலங்கள் சொன்ன வில்வமா லிகைமுத்தாரங்
கொன்னுறு மணிசெய் கண்டி கேளகை குண்ட லங்க
ணன்னர்மெய்க் கவசந் திண்காழ் நறுங்குற மிரிஞ்சு தேய்வை. (க௭)

ஆதிய வளிக்கு மன்ப ரலர்பல தொடுத்த லங்கல்
போதுதோ றமையச் சாத்தல் புலரியி லெழுந்து முழுகிச்
சோதனிப் பணிமெ முக்குச் சுடர்விளக் கிடங்க டோறு
மேதக விடுத னந்த வனமவை விதியாற் செய்தல். (க௮)

இவைமுதற் புரியு மன்பர் நிருத்தலத் திறைவன் கோயி
னவமுறக் கிலங்கள் போங்கி நவமணி சாத கும்பந்

திவன்சுதை விட்டி கைம்முற் பொருச்சொடு திருத்தச் செய்து
நயபுரி நாம மென்மேல் விளருந் நலஞ்செய் மேலோர். (௧௬)

எஞ்சலிற் பொருக்க காட்டற்கையான வன்பி னீத்து
மஞ்சளம் புரிவிப் போர்க்கு மொலவ்மென் முகையின் வான்மை
யஞ்சுவை யோத னம்பற் பனவகையுப வர்க்கம்
விஞ்சுந நிலேதிப் போர்க னறுப்புநக விரவச் செம்போர். (௨௦)

இயம்பல வியக்கு விப்போ ரிருப்பொனான் மணியாற் செய்த
நயத்தரு திருத்தேர் மீது எவ்விழா நடத்து விப்போர்
வியத்துநா விவரமுன் னாய மெய்த்தொண்டர் கெந்தை யீயும்
பயன்றனை மெம்ம னோரற் பகர்தனெங் குணர்வான் மிக்கீர். (௨௧)
வேறு.

இத்தருண் முர்த்திலை மின்னுமன வில்லனவென் றியம்ப னானம்
வந்தமுனி வரத்தன்தீர்த் தம்முர்த்தி கலங்கேட்டு மகிழ்ந்தோ மெந்தாய்
முத்துமைபோர் கடம்புகன்ற யவன்பொருட்டி கடம்புரித்தான் முதல்வ
னென்ற, வந்தரியான் டித்தமுடி யடிபணிந்தென் வினவினனாவ் கமல
[முர்த்தி]

எவ்விடைத் தருளிநு செவ்வகையி னுவப்பித்தா செவ்வா றித்தத்
திவ்வியமா தலம்புதுத் திருத்தருதன் பேர்நடனக் தெரிசித் திட்டான்
பெனவமுழு துண்டமார் பயந்தீர்த்த பெருமானே பகரா யென்ன [ருன்.
வெவ்வமின்மா தவமுனிவி' கென்மினென வரன்முறையா லியம்ப னுற்

முர்த்திநிசே ட்ச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௪௦௦.

திருக்கைலாயச்சருக்கம்.

கிலைய மாதவ நீ மித்தொளிர் செம்பொனன் மேருச்
கிலைய மாதவன் விதிபெனக் கொண்டவன் திருமுன்
மலைய மாதவன் றிலைவின் லிடமிதென் றாய்வான்
மலைய மாதவன் கிலையின் செற்புரை வழங்கும். (௧)

மேருக்கிலையினை எனக்கட்டுக. அமா-இடைக்குறை. அம் ஆதவன்
விதி. மலை அமரது அடன்றனை.

திருத்த னாயக னுதிய தேவனும் முனத்தைத்
திருத்த னாயக னிரங்கெனச் சேர்த்துநின் நேத்துத்
திருத்த னாயகன் மலையன் நேரு முடிசேர்
திருத்தனாயக னிருப்பது திருக்கிலாயம். (௨)

உளத்தை திருத்து அனாய். ஏத்தம் திருத்தன் ஆய் அகல் மலர் அயன்
தேட அரும் முடிசேர் திருத்தனாய் அகன் எனப்பிரிக்குக. திருத்தனாய்
தீர்த்தத்தையுடையனாய். அகன் தன்னிடத்து.

சிந்து மாதவ னுமெனாற் கோற்குத் திமிராஞ்
சிந்து மாதவன் போலிய நேற்றுவித் துணங்க
சிந்து மாதவன் ஞானவாக் கருன்செயுங் கருணைச்
சிந்து மாதவ னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௩)

சிந்துமாதவன்-குறுமுனி. திமிரம் சிந்தும் ஆதவன் உளம் கசிந்து மா
தவல் கருணைச்சிந்து உமாதவன் எனப்பிரிக்குக. மா-கருமை அது
ஆணவஇருள்

சித்த ரங்கமா றுணர்ந்தரு மறைமுதற் தேர்ந்த
சித்த ரங்கமா லகன்முனி வர்த்துதி செயுங்காட்
சித்த ரங்கமார் முடியா னுயிர்க்கருள் செயற்சிச்
சித்த ரங்கமா னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௪)

சித்தர் அங்கம் ஆறு உணர்ந்து, தேர்ந்த சித்தர் அங்க மால் அகல், காட்
சி தரங்கம் ஆர், செயற்கு இச்சித்து அரங்கமான் எனப்பிரிக்குக. அங்கமான்
தேகவாஞ்சை, அரங்கமான்-சிற்சபையில் கடிக்கும் மகான்.

சிகர மாயிராஞ் சூழ்கன சிமயமுன் யாவுஞ்
சிகர மாயினு மால்பத மாநிசின் திடினுஞ்
சிகர மாயிருங் கங்கையெம் பிரானருட் செயலாற்
சிகர மாயிருங் தொளிர்வது திருக்கயிலாயம். (௫)

சிகரம் ஆயிரம்-அனேகமலையுச்சி. கணசிமயம்-பொன்மலை. கணம்
பொன். யாவும் சிகரம்-மலைகளைக் கூறும். சிகரம் ஆய் இரும்புக்கை-சிகரில்
ஆய்கின்ற பெரிய கங்கையைத் தரித்த. சிகரமாய்-உயர்வாய்.

தஞ்சு கந்தரம் புடவிலிண் வாழியர் தமக்கே
யஞ்சு கந்தர விடத்தருண் மாதென வமா
கஞ்சு கந்தரம் வைத்தருள் கேண்ட னருதோற்
கஞ்சு கந்தர னிருப்பது கையையஞ்சைலம். (௬)

தஞ்சு உகந்து அரம்-தஞ்சுமாக விரும்பிப் பாதலம். தோற்கஞ்சுகம்
யானைத் தோலாகிய சட்டை.

காவ லம்பதி நம்பிமா லாதியர் கணுதி
மேவ லம்பதி வுஞ்றிவென் ளிபத்துற வேண்டப்
பாவ லம்பதி கத்தினாற் பணிந்துசெல் பாத்ரம்
காவ லம்பதி கங்கையன் கையையஞ் சைலம். (௭)

மே வளம் பதிவு-விரும்புகின்ற பிரதக்ஷணம் வணக்கம். பா வளம் பதி
கத்தினால்-ஞானவல்லபமுள்ள பதிப்பாவினால். காவு அளம்பு அநி கங்கை.
காவுதல்-தாக்குதல்.

திவங்கதை விட்டி கைம்முற் பொருங்கொடு திருத்தச் செய்து
நவபுரி நாம மேன்மேல் வினொருந் நலஞ்செய் மேலோர். (௧௧)

எஞ்சலில் பொருங்க நாட்டற்கியாயான வன்பி னீத்து
மஞ்சளம் புரிவிவ் போர்க்கு மொலும்மென் முகையின் வான்மை
யஞ்சுவை யோத னம்பற் பலவகையுபுப வர்க்கம்
விஞ்சுந் திபெதிப் போர்க ணதழ்புகை விரவச் செய்வோர். (௨௦)

இயம்பல வியக்கு விப்போ ரிருப்பொனான் மணியாற் செய்த
கயத்தரு திருத்தேர் மீது கல்விழா கடத்து விப்போர்
வியத்துரை யிவரமுன் னாய் மெய்த்தொண்டர்க் கெந்தை யியும்
பயன்றனை மெம்ம னோரற் பகர்தனெவ் குணர்வான் மிக்கீர். (௨௧)

வேறு.

இத்தருண் ழுர்த்திலை மின்னாம வில்லவென் றியம்ப னூனம்
வத்தமுனி வார்த்தன்தீர்த் தம்முர்த்தி கலங்கேட்டு மகிழ்ந்தோ மெந்தாய்
முத்துமைபோர் கடம்புகன்ற யவன்பொருட்ப் கடம்புரிந்தான் முதல்வ
னென்ற, வந்தரியான் டித்துமுடி யடிபணித்தென் வினவினனாவ் கமல
[முர்த்தி

எவ்விடைத் தருனிது செவ்வகையி னுவப்பித்தா செவ்வா றித்தத்
திவ்வியமா தலம்புதுத்து திருத்தருதன் பேர்நடனக் தெரிசித் திட்டான்
பெனவமுழு துண்டமார் பயந்தீர்த்த பெருவானே பகரா யென்ன [ருன்.
வெவ்வின்மா தவமுனியி் கெண்மினென வான்முறையா லியம்ப லுற்

முர்த்திசேட்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௪௦௦.

திருக்கைலாயச்சருக்கம்.

நிலைய மாதவ தீ தித்தொளிர் செம்பொனன் மேருச்
நிலைய மாதவன் விதிபெனக் கொண்டவன் நிருமுன்
நிலைய மாதவன் தனாலின லிடமிதென் றயர்வான்
நிலைய மாதவன் கைலாயின் சிறப்புரை வழங்கும். (௧)

மேருந்நிலைநிலை எனக்கட்டுக. அமா-இடைக்குறை. அம் ஆதவன்
விதி. மலை அமரது அவன்றனை.

திருத்த னாயக னுதிய தேவனெம் முனத்தைத்
திருத்த னாயக னிரங்கெனச் சேர்த்துநீன் நேத்துத்
திருத்த னாயகன் மலையன் நேடரு முடிசேர்
திருத்தனாயக னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௨)

உனத்தை திருத்து அனாய். ஏத்தும் திருத்தன் ஆய் அகல் மலர் அயன்
தே-அரும் முடி ரேர் திருத்தனாய் அகன் எனப்பரிக்குக. திருத்தனாய்
தீர்த்தத்தையுடையனாய். அகன் தன்னிடத்து.

சிந்து மாதவ னுமெனாற் கீரற்குத் திரிபு
சிந்து மாதவன் போலிய நேற்றுவித் துனங்க
சிந்து மாதவன் ஞானவாக் கருள்செயுங் கருணைச்
சிந்து மாதவ னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௩)

சிந்துமாதவன்-குறுமுனி. திரிபும் சிந்தும் ஆதவன் உனம் கசிந்து மா
தவல் கருணைச்சிந்து 'உமாதவன்' எனப்பிரிக்குக. மா-஁ருமை அது
ஆணவஇருள்

சித்த ரங்கமா றுணர்ந்தரு மறைமுதற் நேர்ந்த
சித்த ரங்கமா லகன்முனி வர்த்துதி செய்காட்
சித்த ரங்கமார் முடியர னுயிர்த்தருள் செயற்சித்
சித்த ரங்கமா னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௪)

சித்தர் அங்கம் ஆறு உணர்ந்து, நேர்ந்த சித்தர் அங்க மால் அகல், காட்
சி தாங்கம் ஆர், செயற்கு இச்சித்து அரங்கமான் எனப்பிரிக்குக. அங்கமால்
தேகவாஞ்சை, அரங்கமான்-நிற்சபையில் கடிக்கும் மகான்.

சிகர மாயிரஞ் சூழ்கன சிமயமுன் யாவுஞ்
சிகர மாயினு மால்பத மாநிசின் திடினுஞ்
சிகர மாயிருங் கங்கையெம் பிரானுட் செயலாற்
சிகர மாயிருங் தொளிர்வது திருக்கயிலாயம். (௫)

சிகரம் ஆயிரம்-அனேகமலையுச்சி. கனசிமயம்-பொன்மலை. கனம்
பொன். யாவும் சிகரம்-மலைகளெல்லாம். சிகரம் ஆய் இரும்புக்கை-சிரசின்
ஆய்கின்ற பெரிய கங்கையைத் தரித்த. சிகரமாய்-உயர்வாய்.

தஞ்சு கந்தரம் புடவிலின் வாழியர் தமக்கே
யஞ்சு கந்தர விடத்தருண் மாதேன வமா
கஞ்சு கந்தரம் யைத்தருள் சேகண்ட னருதோற்
கஞ்சு கந்தர னிருப்பது கையையஞ்சைலம். (௬)

தஞ்சு உகந்து அரம்-தஞ்சுமாத விரும்பிப் பாதலம், தோற்கஞ்சுகம்
யானைத் தோலாகிய சட்டை.

காவ லம்பதி நம்பிமா வாதியர் கணுதி
மேவ லம்பதி வுஞற்றிவென் ளிபத்துற வேண்டப்
பாவ லம்பதி கத்தினாற் பணிந்துசெல் பாத்ருற்
காவ லம்பதி கங்கையன் கையையஞ் சைலம். (௭)

மே வளம் பதிவு-விரும்புகின்ற பிரதக்ஷணம் வணக்கம். பா வலம் பதி
கத்தினால்-ஞானவல்லபமுள்ள பதிப்பாவிலால். காவ அலம்பு அநி கங்கை,
காவதல்-தாக்குதல்.

மீத லங்கண் கணிசெய வெழுதலின் விளைவுற்
மீத லங்கண் வயறிகழ் *மகோதையெம் பெருமா
ஞோத லங்கண் வுலாத்தமிழ் ஞானநூல் கேட்டுக்
காத லங்கண் னிருப்பது கைலையஞ் சைலம்.

(அ)

ஈதலையுடைய வயல். ஓதல் அங்கு அணவு உலா.

சுதி யளித்தன விதழியக் தொடையான் ஞான
நீதி யளித்தன தருடையே னன்பர்க்கு நிகழ்தற்
பதி யளித்தன மனமகிழ் வுறத்தரீஇப் பாம
சுதி யளித்தன னிருப்பது கைலையஞ் சைலம்.

தன இதழி-பொன்னிற இதழி. ஞானசிதி அக்ளி. தற்பதிமனம், அ
ளித்து அன்ன மனம் என்றீரிடத்துங் கூட்டுக. தன்னிடத்திற் பதிகின்ற
மனம் அனியையுடைய மனம் என்க. அளித்தன்மையுடைய எனினுமாம்.

அனக னம்பர நிருத்தனம் மேயென வழைப்ப
வினக னம்பர னவனையப் பாவென விளித்தா
டனக னம்பரற் றெழுத்தலை யாற்செலுத் தகைத்தாற்
கனக னம்பர மாறெழுங் கைலையஞ் சைலம்.

(ய)

அம்பர நிருத்தன் வில் நகன் நம்பரன் ஆகிய அவனை யென்க. தன்
அகன் கம்பு அரற்றொழ. அம்பர கனகன்-பீதாம்பரன்.

என்னை யாளுடை காவா சேண்டுல ருய்வான்
மன்னி மேல்வரக் கருதியே தன்னைமற் றவர்க்கு
முன்னி யாற்றினிற் காட்டியுள் விழைந்தவா முடித்தத்
தன்னை காமமப் பதிக்கரு டையைதச் சைலம்.

(கக)

கரிய கண்டன தானையாற் கடிதுவக் தழைத்துப்
பெரிய தேவருட் கொடுபுகுஞ் சேரலர் பிரான்சொ
லரிய கான்மறை யாகமத் துணிபொரு ளமைந்த
திரு வுலாத்தமிழ் மணகணி யுலாவும்ச் சிலம்பு

(கஉ)

பாவை கேள்வர் சென் னெறியின்முற் புகர்ந்தருள் பதிகச்
செருதி யாங்கணும் பன்முறை துறிக்குந் தரிசுகேட்
டாவ மாதியு மசலமாய்த் தன்மயமாகி
விரவுதன்குண மடுத்தற விளங்குமவ் விலங்கல்

(கங)

சிறிது பாணித்த மாலையுங் கரியவ னெனச்செய்
திருதி யாற்றமுன் னடர்விடத் தினையெதிர் காத்திற்

* மகோதை-சேரர்க்காம்

† பெரியதேவர்-திருத்திதேவர்.

குறுகி யேற்றரு ணம்பிதா னெனமுதற் கொடுசொன்
மறையின் வாய்மைநற் பதிகமொன் றுடையதம் மலையே.

(௧௪)

கச்சி னோற்றமர் மாற்கா னுரைத்தவா கருத்தி
னிச்சை யாற்சிவ ரூபமீந் தவ்வுல கேற்றுஞ்
செச்சை மாலைவேன் கௌணியர் சிகாமணி செப்பும்
விச்சை வேதவாய்ப் பதிகமுன் றுடையதவ் வெற்பு

(௧௫)

இருந்த வாறடிப் பெருவிரல் சிறிதிறை யூன்ற
முரிந்த ராவணற் சூய்வழி மொழிவியா சத்தாற்
றிரிந்த மாநிலந் திருந்தவுட் கொண்டிறை செலுத்த
வருந்த கைக்கொள்சொல் வேந்தர்முப் பதிகமவ் வரைக்கே.

(௧௬)

புடவி யாங்கணு முளசிவ தலமெலாம் புருந்தா
ளுடைய பிள்ளையு நம்மையா னரசமுன் னுரைத்த
திட முறுந்தமிழ் மறைப்பதி கம்மெலாந் திகழத்
தொடரு மன்பொடு டோற்றுசீர் படைத்ததச் சுரும்பு.

(௧௭)

வேறு.

ஆயிர விரட்டியான மருப்பயி ராவணந்தந்
நாயக மாக்கொண்டென்று நண்ணுவெள் ளிபம்பல்கோடி
பாயவச் சிகரியாண்டும் படர்ந்தன மிடைந்துகூழ்வ
தூயமெய்க் குடிலையேயத் தோலின மாவமாதோ.

(௧௮)

வெள்ளிய கரியசெய்ய விழைதரு பசியபொன்மை
கொள்ளிய னிறத்தவின்ன கோடா மளப்பில்கோடி
யெள்ளிய லகன்றசீர்த்தி யிறும்பத னிடக்கனெங்கும்
வள்ளியன் மறைகளேயவ் வடிவமாய் உதிவவாங்கண்

(௧௯)

ஆடகச் சில்லிசேர்ந்த வயிரவச் சினங்கனார்ந்த
கோடக நிராகன்பூண்ட கொடிஞ்சிபன் மணியின்மாண்ட
பீடக விடைப்பதாசை பிறங்குசந் தனம்பல்கோடி
குடக முண்கைபாகன் றெல்வரை யதன்பாற்குழும்.

(௨௦)

பதம்பல சொன்றேயாகப் படைத்தவர் பாணிசென்னி
விதம்பல ஈரிணமென்கு வியாக்கிர மறுகுபூட்கை
கதம்படு மரிமுன்போகில் கவிநா ராதியாமற்
புதம்படு முகத்தாபிப் பூமகன் முருத்தனாதி.

(௨௧)

தேவர்க ளாற்றன்முற்றுஞ் சித்திநிந் தகையான்னோர்
மேவுறு பதங்கண்மாற்ற விதிக்கவோ சொருவந்லல்லா

ராவயிற் குழுவர்பாண்டும் பூதர்க ளனந்தகோடி
மோவிலப் பூதநாத ருவகையின் மிடைவர்பல்லோர்.

(௨௨)

கருமமெப் முனிவர்மாதர் கருவமுற் தகற்றுவான்கொ
ளானுரு கோக்கிமால்கொண் டிணைவிழைச் சமர்த்தமாற்குத்
தருதுதம் பின்னொனென்று சாற்றி பாங் கவன்பாற்றத்த
வானுறு மையன்மேலி வாழ்பத மாங்கோர்பாங்கர்.

(௨௩)

பயன்மிது வறிகன்வீர பத்திர னுகியோர்தம்
வயமிது பரிவாங்கண் மருங்குநின் நேவலாற்ற
வியனா செருத்துவாமும் விரிமணி மாடமேய
பயன்மலி பதக்கனோக்கு நவிரமற் ததன்கனோர்பால்.

(௨௪)

கிரிசையி னமிசமாகக் கிளர்த்தெழு மனந்தகோடி
வரிசைகொன் சத்திமார்தண் மருவிவா ழிடங்கன்பல்ல
வரிபயன் வலாரியாதி யமரர்க ளமரவாங்கண்
விரிதரு மிடங்கன்பல்ல வினங்குமப் பறம்பின்மேவும்.

(௨௫)

திருவணப் பதினென்பாலார் யாவருமின்டி யென்றும்
வீபலிடத் தோறுஞ் குழுவர் வேட்டன யாவரல்தும்
பயன்மலி காமதேனுப் பற்பலகோடி தத்தஞ்
சுயமிது வீடைகளோடு தழீஇக்கொடு வதிவவாங்கே.

(௨௬)

கற்பகம் பாரிசாதங் கவின்கொன்சர் தானமிக்க
பொற்பு மந்தாரத்தான் புகலரிசந் தணப்போர்
விற்பயில் விருக்கமொவ்வொன் தனந்தமர்ப் விரிந்துபூத்தங்
வெற்றில்வந் திரப்பாரின்தி வினங்குவ வனவிலாத.

(௨௭)

வரைமதன் பாங்குசித்தா மணிக்குவா லனப்பிலாத
மறைத்தி யனப்பிலாத விரைகிதி யனப்பிலாத
புரைமறு பதுமராகப் புதுமணிமுதலவொன்பா
னிரைமணி பரல்களாவத் தலமெலா லிலவுமன்னோ.

(௨௮)

சாததும் பத்தினுலங் தயங்குபன் மணிகளாறு
சேதமில் சேர்பாரை மினர்தளிர் முகையலாந்த
பொதுகார் கணிகளாதி பணர்த்துன தருவனேக
மிதிகழ் வல்லியோடு விரிபொழி லாகிமேவும்.

(௨௯)

வருவா வருக்கைகொளி வழைபுன்னை கன்னிகாங்
சூதுமான் செருந்திசுத்து கணிகூரால் பாடலத்தெங்

ககருநா ரங்கஞாழ லசோருசண் பகந்தமாலம்
புகலுமின் னவைமுன்னுன பொழில்கண்மேற் பொழிலுனக்கும். (௫௦)

அகனிலம் பனிக்ரண்பொன் னுன்மரகதச் சோபாணந்
தருமர தனத்தாற்சுந்து பதிந்துயோ சீனேவிரிந்து
வகையபன் மலர்கன்பூத்து வயங்குறு மனேகமேல்வை
புகலரு மமரிதன்னுற் பூரித மாகிமன்னோ. (௫௧)

மாலதி சாநிமௌவன் மயிலேமுற் கொடிகடாங்கிச்
சாலதி சுகந்தம்வீசு தண்பொழில் கதிர்கண்மாய்க்கும்
பாஸ்திவ் வசலமேனும் பரந்தசெம் மணியுந்தானு
மேலதிண் கதிர்வினேத்தவ் விருசுட ரின்மைவீட்டும். (௫௨)

பூத்தரு தாதினாற்பொன் மலையினேப் பொழிநருவி
னீத்தவர் தானேபோர்த்த நிலையினேப் பதுமராக
மாத்தரு மொளியாற்பானு வந்துபோ மலையையானுஞ்
சோத்தமா லயன்செய்தாங்கட் சூழமுத் துணையில்வெற்பு. (௫௩)

புறம்புசூழ்ந் திடுமண்டத்தும் புதியபல் சுகந்தம்வீசந்
திறம்புரிந் துரியகாலச் செய்தியர னன்றியென்று
மறம்புரி வாரினாரா மம்பல னளிக்குமந்தப்
பறம்புசூழ் நெறிவிளங்கா பண்ணவர் தமக்குமன்னோ. (௫௪)

பத்தியி னடிசூழ்வானோர் பார்த்திழி யருவியோட்ட
மத்தலை நின்றதென்னென் றதிசய முறவல்வெள்ளிச்
சூத்திரம் வேள்வீவீதி கோத்திரத் துருகியோடி
மெத்திய வெப்பமாற வீழுத லொழியுமாங்கே. (௫௫)

கோத்திர மதிற்சுவேத சூஞ்சர மமுதவாவி
சேத்திர னமருங்காம தேனுவெண் மாடமாதி
காத்திர விடயமாய பரிசுத்தாற் காண்பதல்லா
னேத்திர விடயமாகப் பிரித்துநேர் காணொணதால் (௫௬)

முனிவர்பு ஷெடுப்பவெட்டா விடபத்தை முரண்மால்யானே
வினிதுகை நீட்டித்தாழ்த்தாங் கெடுத்த ின் விடுத்திச்செந்தே
னனிமழை மலர்பூமாரி நல்குமா வர்த்தமிக்க
புனித சுங்காரித்தங்கள் பொழுதொன்றிற் பொழிதல்போல. (௫௭)

மாதவ ருடசுந்தோறும் வாலதிச் சாங்கந்தானே
சோதனி யுபாங்கமாகச் சூழ்ந்துவை கறைமுற்காலத்

தாதா முறைப்பகாளு மலகிடும் பணிமேற்கொள்வ
பூதா மதனில்யாண்டும் புல்லின் மனப்பிலாத.

(௩௮)

அவகிடு மிடங்கடோறு மலகிலா நீரந்தமங்கண்
வலனுறு காமதேனு மயசல மதனூனீவப்
பவமுசச் சிலபூத்தாதிற் பன்னிறக் கோலஞ்செய்வ
குலகரி யருவிமொண்டு குழுமிசன் முன்றில்வார்ப்ப

(௩௯)

கேசரி யருவியாடிக் கெழுவுதஞ் செயறொடங்கு
மாசரி முனியர்பின்னல் வள்ளதி ருளர்துலர்த்தம்
காசரி தங்கனீட்டி யத்தொழில் புரிவகேர்க
டேசரி கெயிலுணக்கு மருத்துவர் சிவணமாதோ.

(௪௦)

கனீர்சதை யேல்கைகோ காலையே புரையுமேனு
மொனீதிக முவரியேய்க்கு முற்பலத் தெழுமென்றதி
னனிகன்செவ் வழிசெய்செம்மை யம்புய மலரினோர்காற்
கனிமதுக் கடிலேருந் கவினுமக் கைலைப்பாங்கர்.

(௪௧)

அமரிபூ ரிதவலத்தை யளப்பில கோவலை
லீமலன்பின் னாளில்யார்க்கு மளித்திட விழையிற்சேய்த்தா
யமருகம் வரவுதாழ்க்கு மண்மிப்பல் லுருவமாக
வெமைமளித் தருளாயாழ்து மென்றவ னிருத்தலேய்க்கும்.

(௪௨)

மாபெலே நடத்தவாளை வாவ்வான் கிழித்துக்கற்பஞ்
சாடிமர் டக்கடாக்கிச் சலமலர் மணிபொன்வீழ்த்தல்
வாடினா வர்த்தமேசம் வர்த்தசங் காரித்தங்கன்
பீடுறு புட்கலாவர்த் தம்மழை பெய்வமளும்.

(௪௩)

வேறு.

பூதிநீதை மெய்யர்வீழிப் புணல்பெருக விருந்தசையா
தோதியோகோற் கின்றார்க்கண் றெபகலின் மதிச்சிலைதான்
சேனகீர் பொழிதலென்கொல் செப்புகெனச் சிலம்பிதன்மெய்ச்
சோதியினென் றிறைதருவார் துணிபுணரா வாதிகன்போல்.

(௪௪)

வேறு.

சரியையே முதல்முன்றுத் தனித்தனி புலியிற்றாக்கி
யரியசை சாலோகாதி பத்தொறு மமர்துவாழும்
பெரியர்முன் னெறியின்மேன்மேற் பிறங்குடன் னெறியின்மேலி
அரியதான் மரபினின்றங் குலகையிற் பொலிந்துவாழ்வார்.

(௪௫)

மகாபரா யணந்தனோர்பால் வாக்தியம் வகுப்போர்பா
னிறைபொருள் விசும்போர்பா னேதிநீத் தொழிப்போர்பா

லறைபொருள் சிவனேயென்று வளவையா னிறுப்போர்பாற்
பொறையரு ணடக்கம்வாய்மைப் புனிதமா தவர்கன்பல்லோர், (௬௯)

ஆகம பிருபானெட்டு மையமுன் னாயமுன்றும்
போகமுற் றுணர்ந்துதம்பாற் போந்தார் பாசசத்தி
யே குறப் பசுத்துவத்தை யிரித்தருட் சிவமேதாமே
யாகவைத் தருளும்போத காரியர் மடங்கன்பல்ல, (௭௦)

வேறு

முற்றுணர் பரமன் சூத்திர வடிவின் மொழிந்து வேதத்தை யாகமத்தைத்
தெற்றென வுணரும் பாடிய வடிவின் செய் கூற வுபிரகனா மேனோர் [தா
சொற்றநூல் களிணம் மறைத்துணி பாய்ந்து துளங்கலெ னவன்செ யாகமத்
லிற்றெனத் தேர்ந்து தெளிகவென் னுரைப்பா ரிவைமுடி வொன்றென வு
[ணர்ந்தோர்.

வேறு.

இத்த சூங்கை லெப்புறத் தின்னுமெண் ணிலவா
மெய்த் தகுந்திரு வன்னெலாம் விளம்புவா ரெவரே
யத்தனிப் பொருப் பளவதிற் சிருங்கங்க ளவற்றின்
கத்தியிற் றிருக் கோயிலின் வளஞ்சிறி தறைவாம், (௭௧)

ஒது தன்னகத் தமர்ந்தரு ளீறையென வொழியா
வேத னண்டமுட் புறம்பெலாம் விரித்தா திபதாய்க்
கோதி லாதபல் வகைச்சில யுலோகங்கள் கொடிகண்
மிது பின்னு*குஞ் சம்பல விளங்குவதாதி (௭௨)

நீடு வென்னொளி யாங்கணு நிறைக்குமக் கைலே
நாடு மேலவர் காட்சிக்கு விடயமாய் நாற்பான்
கோடி யோசனை யுந்தத் குலவதிந் பாதி
யாடு யேரசனை யகற்சிபெற் றுடைபதப் பொருப்பில் (௭௩)

பாங்க ராயிர கோடிமா சிருங்கங்கள் பரம்பி
யோங்க நாப்பணிற் றருணிகா காரமாயுவம்
ளீங்கி யையிரு கோடியோ சனைவரை நிமிர்ச்சி
தாங்கி யத்துணை யகன்றொகு சிருங்கமன் றயங்கும், (௭௪)

ஆய தோர்கித ரத்தின தடிசலாய் முடிசண்
மேய வான்சிக ரம்பல வவற்றடி மேவிப்

* குஞ்சம்-லதாக்கிருகம். அது ஈண்டு முனிவர் வாசஸ்தானம்.

† கருணிகை-தாமரைப்பொருட்டு.

பாய சேன்முடி சூமுறப் படர்வன வனேகஞ்
சேய வாங்கவற் தடிமுடி செறிவன வனேகம்.

(௫௩)

அன்ன வற்றடி சூழ்வன வயற்றடி சூழ்வ
வென்ன வய்வகை போரோர்குற் நீரைமுடி மெனையும்
பன்னு மேன்முடி யனவினிற் பதினமடக கதிகந்
துன்னி தின்றழ்க் கீழ்விநி தொகையின வாதி.

(௫௪)

செரம் யாவையும் கணிததூற் றேர்ச்சியிற் சிறத்தோர்
புகழமா பெருஞ் தொகையினு மடக்கிடா புள்ளார்
தகைய வானவ ரிருவரித் தொகையெனத் தாங்கள்
பகடி வெண்ணின்மால் பிரமன்பேப் பொருள்பிற பரிப்பார்.

(௫௫)

அலகில் கோடிசா செரங்க சென்னவே யமைந்து
நிலவு மாங்கைய பொவ்வொரு சூழ்கிரை யினமொத்
திலகு மாடக யிடசெ மித்தினன் சிலைகள்
குலவு நின்மணி மாகதங் கொழுங்கதிர் வயிரம்.

(௫௬)

புகக மாதிய வடிவமாய்ப் பசிரண்டத் திருளுங்
கடிபு மின்னவை யாவினு முபர்த்துமுன் கழறு
முடிய னின்றதோர் முடித்திறன் யாவரே மொழிவார்
வடிவி னுலகு மானிக்க மபத்ததாய் வபங்கும்.

(௫௭)

இத்த மாமுடி மேலதா யிலங்குறுப் பெவர்க்குஞ்
செந்தையாறுநின் றனப்பரி தாய்கெய்த் சேன்போ
புத்து காஞ்சன மாமறி லொளிர்மணிச் கொடுங்கைப்
புத்தி யோடுமச் செரத்திற் சூழ்த்தொளி பரப்பும்.

(௫௮)

திருக்கவின் கொளு மன்னுத னுச்சியி னிலங்கி
விரிந்த கோடியோ சனைத்துணை வியனிடத் தாதி
வாக்கொன் கோடிமா மேருவின் வயங்குளோ புரநீன்
பிருத்த மோடுவ வாயில்கன் பிறங்குவ தாதி.

(௫௯)

துணி புறத்திய பஞ்சுரத் தினங்கனா லமையத்
தன்னிய வாவா ணக்கொந் திலங்குறு சேர்த்தாய்
மணிசொ ளேமகல் லாமல் கேமவான் நடங்க
பிண்டி லேமவும் யானமுன் னிலங்குவ தாதி.

(௬௦)

கருறு தாங்கடாந் தனித்தனி வாழ்பதங் கனிநு
பிரபடக் குபர் வசத்தவா பிமாசில மெழிற்குஞ்

சாமுதன் துதன் மலையனரிமுனோர் சதத
மருவி வாழ்வுறு பதங்கண்மன் வயங்குவ தாகி.

(௬௧)

கோல மேருவை பொத்தவர் குடிவமா முடியோர்
சூல டங்கதண் டங்கரம் பரித்தவர் துலங்கு
நீல கண்டத்தர் கராணதத் தத்தினர் நிலவும்
பால நேத்திர ராலவாய் நாகவா பாணர்.

(௬௨)

வேறு.

ஆயபல் பூதநாத ரனவிலர் சூழ்வதாகி
மேயமா வலங்காங்க கொணைத்துமார் துலகமெல்லாம்
வாயவற் புதங்கொண்மேனி யுருத்திர கணிகைமாதர்
மேய்ப்பல் குழாங்களுக்கும வினக்கமிக் குடையதாகி.

(௬௩)

ஆன்றவ ரகத்துளென்று மமர்ந்துவீற் றிருப்பதாகிச்
சான்றவர் துதிராருபத் தாங்கு நத் திரர்பல்கோடி
தோன்றல்கள் சூழ்வதாகிச் சொல்லினும் வினாவின்னெங்கு
மேன்றுசெல் விமானகோடி யெங்கணுஞ் செறிவதாகி.

(௬௪)

கிளருமித் திரமாளீல ரகிருதசோ பாணத்தாலுங்
தெளிபொளி மணிகனாற்சித் திரித்த||குட் டுமங்கனாலுங்
தளர்வின்பல் வயிரத்தம்பத் தீதத்தகாஞ் சணத்தபித்தி
யொளிசெயு மித்துகாந்தத் துலப்பில விடங்கத்தாலும்.

(௬௫)

சுவீதிகழ் பதுமராகச் சாளர வரிசையாலு
யினைமுத லனவிலாம விலங்குறுப் பினங்கனாலுங்
தவலறத் திகழ்வதாகித் தானமத் தனங்கனாதி
நிவிபமா வியம்படுக்கும் பல்கணஞ் செறிவதாகி.

(௬௬)

வரையறு மணிவித்தா ரமண்டபஞ் செறிவதாகி
யுரைசெய்தம் மறிகாங்க கொழிந்தவ ரனவிலாத
வரிபிர மேந்திராதி யமரர்சா யுச்சியத்திற்
புரிவொடு சண்டராம பம்முற்றிப் பொலிவதாகி.

(௬௭)

தத்தொழி னிழ்ச்சியாவுஞ் சாற்றிய வாங்குச்சார்ந்த
வித்திர னபன்மாலாதி யிமையவர் முனிவரோனோர்

௦ திருதம்-செய்யப்பட்டது.

|| குட்டிமம்-கற்படுத்தநிலம்.

§ தத்தம்-தத்தமென்னும்வடமொழி தற்பவமாய்ப் புடம்பைக்கப்பட்ட
வென்னும் பொருடந்தது.

வந்துசா மீபத்தெய்தி யுட்புக வணங்கியேத்து
கந்திமன் டபமுன்மேலி கலம்பொற் திகழ்வதாகி.

(சுஅ)

ஆயிர கோடிசோம கருக்கரோ டங்கியொன்றாய்
மேயின வென்னயாண்டும் விமலதே சுடையதாகி
வாயிக மாதிமுன்றுக் ககோசர வடிவமாகிச்
சேயவென் னறிவுக்கெட்டா வளம்பல செறிவதாகி.

(சுசு)

செழுந்திருச் செம்பொற்கோயி லொன்றுசேர்ந் திலங்குமாங்கே
யழுத்துது மிடரின்க்கி யாருயிர் யாவுயின்பந்
தழுஞ்சிவத் துவப்பேறெய்தச் சகனமா யகனமாகி
மெழித்திடா தியாண்டும்வேறற் றுறைபொரு ளொன்றுதானே.

(சுஓ)

திருவரு னதஞர்வால சந்திரன்நிறைசெய் கங்கை
மருவுறு மிதழிவேணி மாணிக் கமருடமாண்பும்
பொருவருந் துவெண்ணீற்றுப் புண்டர துதல்வண்பு
மரிசில வண்புஞ்சுண்ணு மராககுழை யணிந்தகாதும்.

(சுஈ)

அருமறை யாகமங்க னாதிமெய்த் துல்கணத்தி
திருபுரைக் குபகேசிக்துஞ் சிர்சிறை திகழ்செவ்வாயு
மரிபறு வெண்மைமாற்றிக் கருமைமன் றளித்தவாலம்
விரவுறு கனனுராக புடணம் விளங்குமாற்பும்.

(சுஉ)

ஒருசிறு முகனானது புயங்களு மொழியாதென்றும்
விரிதரு கருணைகோக்கு மேருவி னருவிமானு
முரணம் மறுமுன்னு லு முறைமுழு வபயமொப்பில்
வாதவன் கானும்காத்த திருவரைச் சருமமாண்பும்.

(சுஊ)

திருவினை மொப்புலாம்பத்து மலபரி பாகமேய்த்து
திருவருந் பதியப்பெற்றுச் சிவத்துவ வினக்கமுற்று
மருவினன் மருவுசின்ருந் மருவுகா தாயவெண்ணில்
பெரியவர்க் குலகாரி நிறங்கிய ககரியாகி.

(சுஎ)

உறைதரு மன்கனாகி யுலாவரு விதியாகி
நிறைமலர்த் தடக்கனாகி கண்மலர்ப் பொழில்லனாகிக்
குறைவிலும் யானமாகிக் கோதிலுப் பரிசையாகி
மறைமுதற் கரசமேவத் தானிமண்ட பக்கனாகி

(சுஐ)

சித்திர மணிமன்றிச் செய்மணி யணிநுன்றாகி
நீத்திய நீதிகனாகி நீர்த்தபன் னதினாகி

யந்தரு பெரிப் பாரூர் தனித்தனி யமர்திட் டாங்கே

சுத்தயத் தலிதா ணத்தத் தோய்வுற விரிந்த வாகி.

(எஅ)

வேறு.

அர மணியான் சித்தித்தோ விடுவவாகியருமறையான் சென்னிதனக் கணி
ய வாகிச், சரவணத்தான் கை தாழுது சார்வ வாகிச் சார்த்தார்க டமக்கெல்
லாஞ் சரண மாகிப், பாவு னர் பாவங்கள் பறைப்ப வாகிப் பதினெட்டுக் கண
ங். னுஞ்சீர் படிப்ப வாகி, விரவு ளெடு வினையார்க ள் குறுகாவாகி விழைந்து
குறைந் தடைத் தாணாக் காப்ப வாகி.

(எஅ)

அரும்பித்தெய்தெய்துவிழைப்ப வாகிபழகெழுந லாகாத வருளோ யாகிச்,
சுருப் பித்த யண்டினங்கள் குழுவ வாகிச் சோமனையும் காலனையும் களிப்ப வாகிப்,
பெரும்பித்தர் சோந்துபிதற் றவன வாகிப் பிழைத்தார்கள் பிழைப்பறி
ய் வல்ல வாகி, விரும்பித்தற் றையான் புண்டயாரிட்ட வினைமலர்க டாம்
விரிந்து சிறைவ வாகி.

(எஅ)

ஒருகாலத் தகாண்ருகெரிப் வாகிபூரிதோ னாழியுயர் வுடைய வாகிப், பரி
யோடு பற்றுமு னிமைத்தற் காகப் பதைத்தெழுந்த செங்குற்றைப் பாய்க்
த வாகிப், பொருளானர் டொன்னுரையாய் கிற்ப வாகிப் புதல்விசும்பை பூட்
றுத்துப் பொலிய வாகி, வருமாசு மறிகழுவு மாண்ப வாகி, மந்திரமூத் தந்திர
முமாய வாகி.

(எஅ)

உருவிரன் டிமொன்றோடொன் றெவ்வா வாகியருவமெனக் குறித்துணர்
டொன்னு வாகிப், பெருதழுவும் பன்சிலம்பு மாப்ப வாகிப் புதழ்வார்கள்
சுத்தநயப வல்ல வாகி யுரைமலை மெல்லாமு முடைய வாகி யுரையாதி யா
லுணரப் படாதவாகி, யரைமாத்தி ரையிலடக்கி யமர்வ வாகி யகலமனக்கிற்
பார்க்க னிலல்ல வாகி.

(அஅ)

அணியனவுஞ் சேயனவு மல்ல வாகி யடியார்வட் காரமுதப் பெருக்கையா
கிப், பண்ணியார்க்குப் பரமமாக வல்ல வாகிப் பற்றற்றார் பற்றுகின்ற பயனோ
யாகி, மணிமலைய பொன்னினைய மாண்ப வாகி மருந்தாகிப் பிணிதிர்க்க வல்
ல வாகிச், திணியரசக்கன் றனதாற்ற வழிப்ப வாகிச் செப்பருமற் றெப்பொரு
ளுஞ் சேர்வ வாகி.

(அஅ)

வேறு.

இன்னன பலவு மாகி யிருசிலத் துயிர்க்கெல்லா
கன்னல முற்று மேவி நயப்புறப் போந்த வாக்கின்
மன்னெனம யாண்ட தெய்வ மாகிவ வீணையாதிச்
சொன்னலம் பெறமுன் போற்றுத் துதிக்கிலக்கியமாய் சி:

(அஅ)

மலர்தரு தூய செந்தாமரைமலர் மருவ வாய்மை
வல்லெனல் மமைத்த செய்வ நற்றுணைப் பதமுமேவி

யி. செ. தி. வருணன் மேனி விவரத்தேவை யான மண்ண
உலகமேற் றொருங்கு வாய்த்த வுமையருட் சத்தி யோடுங். (அங்)

ஆயிர கோடி ரூபி ரூங்கொருங் குதித்தா வென்னப்
பாமொளி காந்து மீது பணிமறிக் கவிதை காப்ப
மீது மணிவி தானம் விரைமேழ் மென்போ தார்த்து
மாய்குந் கணமடக்கன் மடக்கெ நிமிர்ந்து தாங்கும். (அச)

அரமன பீடத்தம்ப நாகுடிகள் கின்ப மேல
விரிதரு கீழை செய்து வீற்றிருத் தருளு மென் னு
உரமிகு மனையத் தெம்மான் வயக்கினை ளரிமயத் தன்னை
பாடுனதிர் பன்னிவி னுயம் பரிசினிபப் பகர ளுற்றான். (அதி)

இருந்தனாயிச்சிருக்கும்

மு.நி.ந.ய.

ஆ. திருவிருத்தம்-சஅடு.

கௌ.ரிதாண்டவச்சூங்கம்.

ஏற்படும் ஐடைய கோவீதீர் நிருத்தகூன் கைல மேன்மை
பொன்மை நிர் தவத்திர் முற்றும் புதல்வதெற் கியது மோமே
வன்மைபார் கைலவி ஐவி கவுபரி யடைந்து கோற்கச்
பென்மைபார் கவுதத்தெம்மாண் செம்படச் சிறப்புச் சொல்வாம். (ச)

தமிழகத்தைத் தனது வண்ணதாசன் ஆடப்பான் மேயுஞ்
செய்யென மன்கொயோர்க்குத் தனித்தெழுந் திறைஞ்சி கின்ற
புத்திமுத் திகைப் பன்பாற் போற்றியே ன்னென் தமக்கு
நின்று வந்தவனே பிழைக்கொணிகல லுந்தி. (உ)

உத்தரவு செய்து தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறார். மேலும்
 உத்தரவு செய்து மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பை நடத்தவேண்டும்
 என்று உத்தரவு செய்து தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறார். மேலும்
 உத்தரவு செய்து மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பை நடத்தவேண்டும். (உ.)

கூடலா குழாய் போற்றி காணாத கவிதாய் போற்றி
கூடலா குழாய் போற்றி காணாத குலி போற்றி

பலன் ப் குடிச்-உன்தல் குடிம். எரிப்பினாற் று என்பது போல.

பாண காள போற்றி காரண பரம போற்றி
பூரண புனித போற்றி தாரண புயங்க போற்றி.

(௪)

என்னின் தேத்தி யன்னை யிறைவின் னடனம் பல்வே
றுன்னுறு மியல் வென்று யுயற்றிய விடந்தேர் கில்லென்
பொன்னியன் மன்றிமுன்னி புரிடம் புரிந்து நோக்கி
நின்னரு கொருவுறுது நின்றன முவகை கூர்ந்தேன்.

(௫)

கமலத்தி னுந்தேன் மாந்திக் கடிமலர் பின்னுக் தேடும்
பமரத்தி னின்ன டத்தின் பாலுளம் விரும்பு மேலுஞ்
சமலத்தர்க் கறிவொ ண்தோய் தாண்டவ பேத மின்ன
நிமலத்த தலங்க ளின்ன வென்றியை நிகழ்த்துகென்றுன்.

(௬)

கினந்தசொல் வினவி யெம்மான் கிரிசைகே ஞாலகம் யாவும்
வளந்தரு நமது கூத்தின் மயமென வுணர்ந்தி யானி
னுளந்தவ மகிழ யாமு னொப்பிலா நடனந் தில்லைக்
கனந்தனிற் புரிகாற் சாம கானக் யாங்குச் செய்தாய்

(௭)

வேறு.

தயங்கிய சாம கானத்தி னின்னுஞ் சரிதம பதரியேழ் சுரங்கன்
வயங்குறு சட்ச ரிடபகாந் தாரமத்திம பஞ்சம மதன்மே
லியங்குழை வதமே றிடாதமென் பெயர்க ளியைந்துமா யூரமே யிடப
மயங்கிர வஞ்சக் கோகிலந் தூரக் மாம்பல வோசைபோன் முறையே. (௮)

முன்றன்பி னொன்று யொலித் தெழுந் தனவா லோதமங் வேழ்சுரங் களிஞ
னன்றுகம் மிடையே யெழுவித நடன நலம்பெறத் தோன்றின நளிர்நு
மன்றலங் குழலா யுலகுயி ரோர்ந்து வழிபடநு யின்புற மதித்தே
யின்னுக் கேட்டி யிவற்றெழு பெயரு மிடங்களு மிசைத்துமென் றியம்பும்.

மாதவர் பரவு மானந்த நடனம் வயங்குறு சந்தியா நடனங்
காதலி நின்பேர்க் கௌரிதாண்டவமே கவின்பெறு திரிபுர நடன
மோதுமா காளி தாண்டவ முனிதாண்டவமொடு முலகசங் கார
மேதரு நடன மெனுமிவை சிவையகாம் வித்தநன் னாமென் னுணர்ந்தி. (9)

வேறு.

பிரமகந் பங்க டோறும் பேணுநர் பொருட்டா லித்தத்
திருகட மேழுஞ் செய்துஞ் செப்புமத் தானங் கேண்மோ
வரவுமம் புலியும் போற்று மருட்டில்ல யம்ப லத்திற்
பாவுமா னந்த தாண்டவஞ்செய்வோம் பைம்பொற் பாவாய்.

(௧௦)

இவ்வணி மாடக்கட லீகெத சைபி னின்ற
தவாடி பரமச் செய்துந் கூலிமா தான்ட வஞ்செம்
பவாமெம் விதநி கென்பெப் பாடினாண்ட வந்நையென்றுந்
செய்துநி குத் தலத்திற் கெசைப யதனிற் செய்கோம்.

(௪௨)

இவ்வணி மாட பெற்பென் நனைவிருக் குற்ற வந்திற்
செத்தி சைபிற் செய்கோக் திரிபா தான்ட வம்பூங்
கத்தினைத் துணி யாவங் காட்டினிற் காசிநாண்ட
கத்தனைச் செய்ந் தென்பா பதத்திற் சைபின் மாதோ.

(௪௩)

தாம்பி சைபிற் தேவ தாகுமா கனகென் பேலி
தாம்பி பரமத்திற் லாந்தது முனி திருதரங்
காம்பித் துணிதா லீசெம் மாதான் டவத்திற் பாடிந்
காம்பி பதனி னின்ற துணி யவந் தென்போம்.

(௪௪)

இவ்விய னாண்ட மேழு கெத்திழா யிடற்றி டக்கன்
செய்திற் துணைத்தா முன்றன் கெத்தையி லாங் மிக்க
செய்விய னாண்ட மேது கென்னவென் பேர் டக்கா
காம்பினை வந்தி னன்ன தலமெய னருக்க வென்றான்.

(௪௫)

அவ்வியாங் துணைப் பெந்தை டருச்செய் மமலையமுன்
மன்னடம் புரிய மல வாய்மது காபு ரிக்கு
முக்கத்து டக்கிற் பானின் முன்றை யோச னைத்தாய்ப்
பன் டமெம் டக்கினை தென்பொற் பதவித் திரிதிக கானம்.

(௪௬)

அவ்வியாங் துணை தேவ சேவித மாத மாக்கே
திவ்விய கமது டுர கெத்தறி யனாதி யாகி
பெய்கொன் டுரத்திற் கெத்தென் நகெனஞ் ஞான்று
கமவிதி கமய மாக்க மன்னிபிற் திருந்து வாழ்கோம்.

(௪௭)

கன்னியை யரு டி தேவி பெய்கொ னியம்பு மேது
கெத்திசெம் பிற் றாந்த காக்கை ஓணாந்தி கம்பா
கெத்தி னாக்கி லாக்கை மிற் பிற் றாக்கினிற் தலக்க டம்மின்
கெத்திசெம் பிற் றாந்த வத்தினமக்கு விரும்பு மேலாம்.

(௪௮)

மெது டு பரமச்செய்வாய் மதரிக் கெய்கட் கோக்கென்
கெத்தி னாக்கைக் கணக்குழக் கெனா கெட்ட
கெத்தி னாக்கி லாக்கி யிபுதரன் பருது முன்னோர்
கெத்தி னாக்கி லாக்கிற் குத்தெய்வ யருக்கிப் பாராய்.

(௪௯)

சகலகா மியங்க ளுக்குத் தவமொன்றே யேது வாகும்.
வகையுயிர்ப் பயிர்க ளோப் வருசரி யாதித் தாலிற்
றகையரு ணன்னீர் பாய்ச்சந் தலைவீ யாங்கட் பூசை
பகர்தவம் புரிதிரின் பேர்ப் பயிடைத் தெரித்து மென்றான். (௨௦)

அத்தனன் மொழிலி னாவி யண்ணையன் னுவகை கூர்ந்தத்
சித்தன தருளின் மேன்மை நினைந்தவ னடியிற் ருழ்ந்து
பத்தியி னிறைஞ்சி நீங்கா விடைபெறீஇப் பாவு மக்கா
னத்துற மதித்தெ முந்தா ளகிலமு நலம்பெற் றுய்வான். (௨௧)

பொன்னரி மாலை யாதி புதுமலர்த் தொடைய லாதி
நன்னரி னணின்து சாம்பு நதத்தீதற் குயின்ற தண்டிற்
றுன்னரி வயிரத் தாற்றித் துவங்கரித் திலமேல் வேயர்த்
பன்னரி தாய சோதிப் பஃறொழில் விமான மாங்கே. (௨௨)

அமரரிற் சில்லோர் தாங்கி யந்திகங் கொணுமுன் னிற்க
வெமையளித் தருளு மன்னை யிறைவனை யகத்திற் றுங்கி
பமரமேல் லோதி யார்ப்பப் பாதனா புரங்க ளார்ப்ப
விடைகதிர்க் கலாப மார்ப்ப வியம்பதி னெட்டு மார்ப்ப. (௨௩)

மாதவர் முனிவர் போற்ற மற்றவர் மகளிர் வாழ்த்த
வேதயில் விபுதர் யாரும் புட்கலா வர்த்த மேய்ப்பப்
போதரப் பொற்பு மாரி பொழிதரப் புலனம் வாழக்
காதலின தன்க னோரே கணித்துவீற் றிருந்தான் மன்றோ. (௨௪)

வானிம கரன்பாற்பாணு மண்டலத் திறைவன் போலத்
தானமர்ந் தருள ருளி தரிசனத் துணர்த்து வாள்போன்
மேனரித் திலவி மானம் வீற்றிருக் தருளு மன்னை
தேனல சலங்கல் வாறோர் காவின்ர் செலச்செல் வானால். (௨௫)

அன்னையாக் கெழுநன் முன்ன ஈரிந்திதை கமலினிப்பேர்
மின்னனார் முதலனேக சேடியர் விசுவச் சூழ்ந்தார்
சிவ்னமெக் கானந் தானந் திமிலைசல் லரித டாரி
யின்னிய முன்ன வெல்லா மியக்கினர் கணங்க னெல்லாம். (௨௬)

பன்னிறக் கவிகை தாங்கிப் படர்கூர் பல்லோ ரம்பொற்
றுன்னுகாற் கவரி வீசிச் சூழ்கூர் பல்லோ ரங்கை
மன்னுகோ டிகங்க டாங்கி வருகூர் பல்லோர் தண்காள்
முன்னுறு சிவிறி வீசி முடுகூர் பல்லோர் சூழ்ந்தார். (௨௭)

தங்கல் விசைகள் பாடுஞ் சூதர்மா கதர்கள் பல்லோர்
மங்கல மெறித்துப் பாடும் வந்தியர் பல்லோர் போந்தார்
வந்திய முதல கோட வதிமுதற் கருவி யேங்கி
யங்கிசை யெழாலி னின்ப வமுதம்பெய் தனேகர் சூழ்தார்.

(௨௮)

மேயகான் மறைகள் வீற்று வீற்று கின்றி சைப்பார் பல்லோர்
தூயவம் மறைகளாலே சுவத்தியோ துநர்கள் பல்லோர்
சேயநத் திரங்க கோதுஞ் செம்பொரு டிரட்டி நேர்கண்
ரூபன் னுதிக னாக்கே யன்பொடு பகர்வார் பல்லோர்.

(௨௯)

புயனிற் கோடு வங்க போதக மானம் பூவை
பயின்மொழிப் பலாச னங்க னாதிய பறவை தத்த
மியல்பின் வாழ் பஞ்ச ரங்க நேந்தியம் விசையி சைப்பித்
தயில்விதி யரம்பை மாத னைப்பிலா கித்துச் சூழ்தார்.

(௩௦)

திரிமருப் பரிண மோவாத் திறல்கெழு மேட மிக்க
கருமுசு வாதி தத்தங் கைக்கொன் பொற் றொடரி னோடு
மருவுமக் கொண்டு செல்லும் வானை என்ன மாக்க
டருதொழி லருமை காட்டிச் சார்த்தன ரங்கட் பல்லோர்.

(௩௧)

வீரமே யுருக்கொன் டன்ன விசையையே சயையங் கையிற்
சோமா விடப் பிது திகழ்தரு பொற்கோ ருங்கி
சேரிரு பாவுஞ் குழு நெருக்கினே யொதுக்கிச் செல்லத்
தானரி முழுது முய்வான் தண்ணரு ளுக்கச் சென்றான்.

(௩௨)

இத்தகை யோடு செல்லு மெம்பெரு மாட்டி யாங்குச்
சித்தரி தன்பு கடாச் சேடி பணிந்து போற்று
சித்திய முனிவர் வாறோர் சிற்றூர் கீறி தீப்பல் வாயி
லத்தல் யொருவித் தாத மனப்பில டெந்து சென்றான்.

(௩௩)

வேறு.

என்னகத்தென் னிருந்தவந்தா வினிதமர்தா ளிறைமணஞ்செய் தெழுந்த
காலித், தன்னகத்துச் சார்த்தருந் தனையையுந் தாயகஞ்சார் தைய லார்
போன், மன்னகத்து வகையோடு வந்தனனென் மகிழ்வெள்ள மணங்
கொன் னாமற், தன்னகத்திற் சோரிதலெனத் தூயருவி துலங்கியைத் தே
ன்றத் கண்டான்.

(௩௪)

செய்யவன்ற பிரிவாற்ற நென்றதை விளர்த்துடல மின்னல் கூர்ந்தான்
தனையனுதி மாற்றுதுமென் றருங்கூர்த வகுமடன்போற் சகிபத் தெய்நித்
தனையவன்னை டமெடுத்தான் கக்கிறம்போய்த் தன்னிதமே பரவச் சார்த்தா
னினைவரிய கயம்பிரகா சத்தெவையுந் தன்மயமா கெடுத்தும் பூவை.

ஆங்ககன்று தேவந்தினத் தொருபாதி யமரங்கர ஶாங்கட் பாதி
பாங்குபெறப் பூசனைசெய் கேதாரம் பணித்தேத்திப் பவள வேணி
தாங்கியமா நதிசுலப விற்றிருக்கு மகிலேசன் றண்ணப் போற்றித்
தேங்குபுகழ்ச் சேசைலம் பணிந்துகா ளத்திமலை சென்று சேர்ந்த ன். (௩௭)

காளத்தி மலைக்கொழுந்தைக் கற்பகத்தை யற்பகத்திற் கசிந்துட்கொள்வோர்
நீளத்தம் பவத்துழலும் பிணிக் கழுந்த வருமருந்தை நேர்கண் டேத்தி
மீளத்தன் றனக்குவடுதனக்குவடு விளைத்திடவுள் விழைந்தோன் கண்ட
காளத்தன் றனையிறைஞ்சிக் கம்பமகன் றம்மையுந் களிப்பச் சென்றான்.

இன்னனபல் விடங்கனொலா மியனெறிக்கண் டினிதேத்தி யிமய நீன்ற
வண்ணிதிருத் தொண்டைநா டகன்றடியர் தொனைக்குவிரி விலம்போற்றப்
பொன்னவையி னுலகெலா மென்னுமுதல் கொண்டியற்றும் புனிதர் பல்
காற், பன்னுறுசீ ரணபாயன் மரபினர்த் தீர்நாட்டின் பாங்கு சேர்ந்தான்.

அந்நாட்டிற் காருயிரா யமலமதா யருண்மயமா யண்டமெங்கும்
விண்ணாட்டி மறைதகர வித்தைதிசு ழிடமிதென வித்த சீர்த்தாய்ப்
பண்ணாட்டிற் சூரியபவித் திரமம்பொன் னம்பலத்திற் பரமன் மேவி
முண்ணாட்டின் புலியரவுக் கிபற்றுநடக் கண்டிறைஞ்சி முதமிக் கூர்ந்தான்

அப்பதியி னேகியினஞ் சேய்மணத்தி வெவ்வெவர்க்கு மமல மோக்க
மப்பதிய வருள்பதியு மம்மதலக் கருண்முலப்பால் வள்ளத் தீர்த
வொப்பதிக மில்பதியும் வயித்திய ஞர் மண்மருத்தித் துயிர்க ளையின்
வெப்பதிருத் துடல்வளர்ப்பச் சேயரசு புரிபதியும் விழைந்து போற்றி. (1)

சாயன்மய லுருக்கொடுமுன் றுன்போற்று பதியும்பல றலக்கன் பாங்க
ராபதனி யினமாக வங்கணிகை யமர்பதியு மரஞ் சும்பத்
தேயவிருத் திருப்பதியு மாலுரமு மால்புரமு மிகந்து மேலாக்
தூபபதி யிதுவெயென் றிறைவருமு ல்ப்பதியு் தொழுது போற்றி. (௪௧)

படர்வேணிப் பரித்தகன்றிப் பதமுதலீர் பரித்தனன்கொல் பரம னென்னத்
தொடர்பாக நீருறுத் தொல்பதியு் தாயெனவோர் தொடிக்கை மாதி
னடர்குத விளைபுரிந்த உரன்பதியு மற்றுமடைந் தாக்காப் கேத்திச்
சுடர்வேற்கை வழுதிதிரு நாட்டிமய மலையுயிர்த்த தோகை போந்தான்.

பத்தனமெவ் வெவற்றினுமின் பத்தனஞ்சார்வன்ககனொலம்பல்குஞ்சீர்த்தாய்
கத்தனய னுணர்வரும் நிலைமையொரிது கத்தனமென் னடைப்புன் முரண்
முத்தனமென் முகாம்புயத்தான் முத்தனத்தான் முத்தனத்தமுதலித்தோன்றி
யுத்தனக வருண்மேனி யத்தனகம் மதிவேணி யண்ணன் முண்ணன்.

கொலையெலையெனத் து வந்துதினை மணந்தருளும் உகைமூ வாண்டி
னிசமகவாய்ச் செழியஞ் குல மிடேற வுலகெல்லா மின்ப மேற
வெனியொதொன் முடிவிலிந்தால் காசுபுரித் தருள்பதியை யடைந்து ாதன்
குளிர்மலர்ச்சே வடிபணிந்து குலவுமிமா சிலையாகை கூர்ந்து போந்தான்.

சேவணத்தன் சேவணத்தன் திருவடிபார் தினைப்பிலல் கிளைப்பச் சென்ற
மாவணத்தன் மாவணத்தன் சமர்ப்பமறை யவாவைமுன் வந்து நீட்டு
மாவணத்த னுவணத்த னிச்செவ்வா சோதுபொழி லண்ட மேவும் [தான்
புவணத்தன் புவணத்தன் பொன்னடிபோய்ப் புரிந்திறைஞ்சிப் புறம்புபோள்
சே-வண்ணத்தன்-சேவில்துன் அத்தன் தினைப்ப-வந்து என்றியையும்
சென்றமருகத்தன்மையன். மா வண் தத்தன்.

வேறு

ஒருவாதகவோ முடியோது பதியாய வுமைகாதனைக்
கருவாதகவோ முயிரோதி யொழிவானுள் கரைவாசக
மருவாதகவோது பெருமான்மு னவதார வனமேவிய
திருவாதகவாத னடிபேணி முதமோடு சிவையேகினன். (௪௩)

வேறு

இத்தக வடனின் காட்டி னிற்சில புரிகன் வேட்டை
யுபத்திட முழுது மேத்தி யுத்தம னுரைசெ யாற்றிற்
யுத்தல ரித்தி யுத்த பொற்புறு வியின மாட்டி
னுத்தலி யனின் னோங்கி யுற்றன னடியர் போற்ற. (௪௪)

அண்ணிய வமலை தேட்டக் கலர்க்குழன் முகிலின் கூட்டம்
வண்ணவாய்ச் சோப விட்ட மணிகைத் தளவி னிட்ட
வய்நுறக் கண்டு தோடை கடிக்கண் னிமித்த காயித்
கெண்மரிய கரும் வாய்த்தற் கெனவிறைத் தேதி னுறால். (௪௫)

தூரிக் குர வனியின் னூரி யனியமர் கனியி னூல்க
டெருகஞாற் றம தானம் யான்முடி வாகத்திப்
பிருக்கமோர் கானின் னூடல் விழைந்தயிற் கண்ணு னாகச்
சரிக்கையெம் மன்னை கோக்கிச் சாற்றரு முவகை கூர்ந்தான். (௪௬)

வனகன் கின்ற மலை மகரிடை பனித்தா யுத்திக்
கனிகன்பன் மணிப்பொற் பூர கடர்கை முதல தாங்கி
கனிமுக மனத்த யுத்தாய் கான்மல ரடியிற் சென்னி
குளித்த வனக்கி யேற்ப வுலகையுட் கொண்டு சென்றான். (௪௭)

இ. குரல், தாரி, கனியிருக்கன்—எதிர்நீர்நிறையாய், தானம் யாமே
கா, முழுவதனைக் குறிப்பித்தன் கனி—வேகைமோதம் தாரி—
இரை அரி—தவளை கனி பிரமணிக் குறிக்கும்.

அருவிலா வுலோபர் செவ்வ மவரனு பவக்கு மாகா
மருளுமா பிறராற கொள்ளப் படுமெனல் வயக்கி யாங்குக்.
தருமுசு கொன்றி றுத்த கைத்தளிர் வளர்கொண் டிங்கள்
வெருளிய வடித்தி ருல்கன் பிழிந்திடு விதநேர் கண்டான்.

(௧௧)

பிழிமதுக் கடக்கொள் பூக மடலுறப் பெருக்கு மந்தி
தழுவுபல் குருளைக் கீத ருன்புரி யறத்து னொன்றாய்க்
கழியிவ நன்மை யோரைக் கடிந்தவர் பொருள நத்தின்
வழிபுகுத் துய்வு காட்டு மாண்பினர் செயலாய்க் கண்டான்

(௧௨)

உலடிய பிணுவி னுள்ள முவப்பவா சினியின் நேற
லேரடிய கனிகீண் டங்கை யொழுகிய விரத முன்னின்
றீழிப்பொற் றுளைகண் மந்தி யீந்திறைஞ் சிடலை யானரோர்
நீடுகைச் சொன்ன தானஞ் செய்பவர் நிலையிற் கண்டான்.

(௧௩)

உழைவயா நலிவு நோக்கி யுழுவையுள் றுருகி முன்போய்
விழைமருத் துவஞ்செய் தீனும் வெண்மறி நாளத் தோடு
தழுவிநாத் தைவர் தாசு தவிர்த்தமு தருத்து மேன்மை
யிழைதுசுப் பிமயப் பாவை யினிதுள முவப்பக் கண்டான்

(௧௪)

குளிர்கொலும் விடம்பெ றக்கா கோதரக் குருளை பாணு
விளவெயி லிடைநின் ரூட லின்னலுற் றனவென் றெண்ணிக்
களிமயில் சிறைக லிப்பக் கலுழஞ் சொழுக்கு பாலார்
நளிர்குமு கிதழுகொ ணாந்து நயந்து னூட்டல் கண்டான்

(௧௫)

வேறு

இவ்வ கைப்பல மாக்களங் கேயுபுள்
செய்வ கைப்பல செய்கையு மேனைய
தெய்வி கத்த சிறப்பு டடைந்துனோ
செய்வ நீக்குமை கண்டுகண் டேகுபான்

(௧௬)

அம்பொற் கொன்றை யலரிதழ் மல்கலாற்
செம்பொற் பூமிடத் தானமத் தேவிபை
யிம்பர்க் கண்டமு தாயுண் டமைப்பிலா
தும்பர்க் கொத்தன ராங்குறை யுத்தமர்

(௧௭)

உருப்புத் தூர்ந்துயி ரின்புற வுஞ்சுவர்
விருப்புத் தூண்ட விரைவொடு மேகினன்
சுருப்புத் தூரிற் கழுதின முத்துமிழ்
திருப்புத் தூரெனுஞ் செவவி வனத்தகம்

(௧௮)

ஆய காணன மேவிய வண்ணதான்
நாய மாதவஞ் செய்யத் தொடங்குமு
னேய மாதவஞ் செய்துக் கிம்முறை
வாய காவ் னிறுவன் மரபென

(இக)

வேறு

உலகெனக் குணர்த்த வானா * யும்பலான் வம்ப லாற்றிற்
செலுபுதன் சத்தி யாய சேட்டைபை வானையாதி
யினதசத் திகளோ டங்க னோசுறரைக் துரோசத் தெல்லு
கிலவுறு கம்பை யுரி னிறுவினு னிலை பின்னர்.

(ச௦)

தெக்கைத் தனிற் குரோச மொன்றரை சென்று முன்னுண்
முக்கைத் தித்தி மெட்டு மூவிரு மகளிர்க் கோதப்
புக்கை வால்கைப் பட்ட மக்கையிற் பொருவில் காளி
யிக்கை யிருக்கென் றோதி யிருத்தின னாக்கன் னுளை.

(ச௧)

செப்புமொன் றரைக்கு ரோசத் திடைப்பிர திசியாசை
பொப்பிக லாவம் காட்ட னுறையிதிப் புக்கை தெக்கைத்
துப்பிதழ் துதலைத் திஞ் சொற் துடியிடைத் குமாரி தன்னை
யிப்பிவி யமர்நி மென்னு விமாசலை கிறுவி னுறால்.

(ச௨)

வடகிளைக் குரோச மொன்றின் கெடுமறைப் பதியின் மன்னிக்
கடிசெய வானு கொடி கன்னி மார் தமைந் துத்தி
மிடைமற ரிதழிக் காணின் மினவும் புதுத்தெம் மன்னை
படிதொழ லிருந் லாசை யிலக்கமும் பணியக் செல்வான்

(ச௩)

புருக திசைக்கு ரோச மொன்றினிற் பொழில்சன் வானிற்
சேகு புழுத்தொ ழிற்செய் தென்னைப் பதியின் மேவிக்
சாகுட போகம் வீடு தந்தாய் சயம்பி லிங்க
சேருந் து யன்பு டா கிலமுறப் பணிந்து போற்றி

(ச௪)

குலமிய லாசை பிடு கோத்திரம் † கம்பி யூதித்
தலைபம் ‡ பெருகை பெண்ணுத் தன்பதி யதனின் மேவி
யிலுநீள் மிடற்றெம் பெர்மா னருட்சயம் பிலிங்கத் தன்னை
கலனிதை யன்பிற் கண்டு கயத்தப் பணிந்து போற்றி.

(ச௫)

யாமிய திசைக்கு ரோச மொன்றரை மெல்லு யேகித்
தேவல களிக் கிதஞ் செப்பொழிற் றோயிற் பட்டி
யாமகை பதியின் மேவ னருட்சயம் பிலிங்க ஸூர்த்தி
தாமரை புரைமென் னுயிற் தலைபுறப் பணிந்து போற்றி

(ச௬)

* யும்பலான்—தூத்தான் † கம்பியூதி—தூர்ந்திருரோசம்.
‡ பெருகை—பெருகையென மிகியது.

நிருதிதன் நிசையிற் கவ்வி யூதியி னிலவுங் ளோட்டித்
திருநகர் மணிமுத் தாற்றின் நென்கரை யதனின் மாயோன்
வருமக பதிக தம்ப முனிமுனோர் வழிபட் டேத்துஞ்
சுருதிசூழ் சுயம்பி லிங்க மூர்த்தியைத் தொழுது போற்றி. (௬௮)

மேற்றிவைக் குரோச மொன்றின் வினங்குந் காரை யூழிற்
போற்றுநீர்ச் சுயம்பு வாகப் போந்தருள் கணேச மூர்த்தி
யேற்றுசண் டச மூர்த்தி யிருவரும் புடையின் மேவ
வீற்றிருக் தருள் சுயம்பி லிங்கத்தை விழைந்து போற்றி. (௬௯)

பச்சிமோத் தரத்தின் பாலோர் குரோசத்திற் பரவு நல்லா
ரிச்சையி னேதி யாங்க ணிலங்கருட் சுயம்பு வாய
விச்சைமா வடிவி லிங்க மூர்த்திமுன் மேவி யன்பா
னச்சிமென் மலர்க ளே வி நலனுறப் பணிந்து போற்றி. (௭௦)

உத்தர திசைக்கு ரோச மொன்றினில் வேத வோசை
நித்தலும் பரவி யோங்கு நெடுமறைப் பதியில் யாமு
மத்தகு பிருகு நாகர் குசகேச ராதி யோரும்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேத்தும் சுயம்புவைப் பணிந்து போற்றி. (௭௧)

உட்கிழக் காசை யின்கட் குரோசமொன் றரையின் மாயோ
னிடரண் டின்ப மேவற் செண்ணிவந் திறைஞ்சி யன்பா
லடைவினிற் பூசித் தேத்து மரிபுர மதனின் மேய
படரொளிச் சுயபு மூர்த்தி பதமலர் பணிந்து போற்றி. (௭௨)

இன்னண மிமய மீன்ற விநிதிடை யிணைத்த கொங்கை
யன்னமென் னடைப்புன் மூர லனிமூர லலங்கந் கோதை
தன்னைர் காத லான்றன் சுயம்பிரு நான்கும் போற்றிப்
பின்னரவ் விதழி துன்னும் பெருவணம் புகச்சென் றுளால். (௭௩)

மலைமகள் வரவு நோக்கி வணமகன் மரக தத்த
நிலவுநீன் மணிகால் யாத்த பொற்றொடை நிறைவி தானல்
தலவுற வமைத்தல் போலக் குளித்தனி ரிடைவ ண்துது
மலர்துண ரலங்கு கொன்றை யடவி னகம்பு குத்தான். (௭௪)

ஆங்குது மிமயச் செவ்வி யனாதியா யவனி யெக்கு
மோவ்துபல் சுயம்புக் கொல்லா மூலமா யுண்ணி யாங்கே
பாங்கினக் குதடி மூல விலங்கமப் பசிய காணிற்
தேவகொளி விரிப்பக் கண்டா னன்புரஞ் செலுத்தச் சென்றார். (௭௫)

உருபுடை உருவ மென்ன கோதொனா துபய மாகித்
நிருபுரு னாயி வான்மச் சிதானந்த மாகிச் சிங்கைத்

கருணிதத் தாது முற்றும் வலித்தருள் காந்த மாகி
உருமைச் சேக டூகி யமர்ந்ததிக்கேன்றோ வண்ணல்-

(௭௫)

என்றினி தன்யின் வாய்மை யின்னன பவமுன் னோதி
மன்றலக் கோதை பாத மரையளி நிரையிற் சூழ்ந்து
துன்றிய* நமத்து பங்காற் றுணைவனோ டலர்வா சம்போ
லொன்றத லுருவி னுக்கான் புறத்தழிஇ யுடகை கூர்ந்தாள்.

(௭௬)

பண்டெற் கணக்கன் வேண்டப் பரங்கமூக் கடையாற் கண்ட
மிண்டிற் பவமுற் றோட்டி வீடருன் சிவகங் கைப்பேர்
கொண்டமர் வாலி யன்ன குறிக்கெதிர் குணக்கிற் றோன்றக்
கண்டசென் றினைய தீர்த்தக் கரையின்மேற் கெளரி நின்றுள்.

(௭௭)

கின்றரு ளமலை பாத சேருந் தி யனந்த னாதி
வன்றிற் றாசர் வீழ்ந்து வணக்கின ரொழுந்து கின்ற
மன்றல டிருகோக் கன்றோ ளடைத்திடப் பெற்றா ரற்றா
னன்றிசெய் வாக்கை யுற்றார் நயத்தரு் துதிகள் சொற்றார்.

(௭௮)

சூலகா ரணியாய்த் தோன்று முக்குண ரூபி யாகிச்
சாலவின் பருளு ளான சத்தியா யிக்கை தானு
மேதுறு செயலி யற்று மிறைவியா யிறைவர்க் கேயுங்
கோலக்கட் கெய்ய நித்குந் கோற்றொடி போற்றி யென்றார்.

(௭௯)

போற்றிய காந்து னுக்கொள் புயக்கக் கட்டமை யம்மை
யாற்றலங் ளருளி னோக்கி யகெண் ளலத்தை யீதி
னோற்றதென் னெண்ண மென்கொ ளுவலுதி ரென்ன வள்ளோர்
பாற்றக புடை யனந்தன் பதம்பணித் தினைய பன்னும்-

(௮௦)

மனந்திகழ் முகிழ்க் கொக்கை வரிவிழி வலாக்கை வாழ்வே
கனந்திகழ் கண்டர் பாத முடிக்கொணக் கருதி நாயே
னினத்திக் குடியர் போற்றுக்கமலையி லிறைவற் போற்றி
மனந்திகழ் தாமுன் னோற்ப மதிமுடி யெதிர்வர் தென்பால்.

(௮௧)

காண்டரு மலர்த்தி ருத்தாள் காட்டினன் கனிகூர் தெந்தாய்
சேண்டவழ் திக்கன் டெனிச் செவ்வின் நிருத்தாள் சென்னி
பூண்டிட விழைந்து னோனற் புரிந்தருள் புனிதவென்றே
னெண்டரு தவீ யின்னு மியற்றுதி யெய்து மென்றான்

(௮௨)

* நமத்து- பெயரடியாகப்பிறத்தலினைபெச்சம்.

† கமலை—திருவாரூர்

இனியெ வனேற்ப தென்ன வெந்தைவா சுனிகாரக் கோட
 னினைபுகந் தாண்ட வத்தை சிந்தெறிந் காண்பான் கொன்றை
 வனமிசை மடுவி னேற்பார் மற்றவர் நாப்பண் மேவி
 நனிதவம் புரிதி யாங்கு நாமுறை பொருட்டுப் பின்னான். (அ௩)

கௌரிநாண் டவஞ்செய் வோமக் காலில் மருட நம்பொற்
 றிவியகுஞ் சித்த்தான் குடச் செய்துமென் றருளிச் செய்தா
 னவனரு டலைக்கொண் டிங்ங னடைந்துகோற் கின்றே னன்னே
 யெவருகன் றின்புற் றேனின் னினையடி யிறைஞ்சப் பெற்றேன். (அ௪)

அண்ணை யீண்டுப் போதற் கருந்தவம் யாது செய்தேன்
 முன்னுஞ் சித்த்தான் சென்னி முடிக்கொன கோற்ற தல்லா
 லெண்ணையிங் கருள வுன்னி யெளிவங்க கருணை யென்னே
 பொன்னல ரிதழி வேய்த்தோன் புரத்தொருங் கரு மின்னே. (அ௫)

அண்ணனின் பொருட்டிங் காட லறைந்தவா றுணைக்காண் பேற்றா
 லெண்ணியா னேற்ற பேறு மெய்திய தின்றே யென்பா
 னண்ணுகார்க் கோட னாதி நாகருங் குலமு முய்க்கோ
 மண்ணுமுற் றுய்ந்த வென்னு வணங்கின் றிவைது திப்பான். (அ௬)

வேறு.

விரிதலைக்கான் செயலொளிமாய் விசம்புகெய்ப்பி லறல்பானு விதுமுன் மாயு
 மிருளான்முன் வலியின்மல மெத்தென்னு விதழி முதல்யாவுளோட்டிப்
 பரனுருவிற் பாதிக்கொன்பான் ஹக்கிணங்க அவன்சடைநாற் பயோத ரத்தி
 னிருமுகிளீ பகிர்ந்தணித்த தெனவகிர்கொண் டிலங்கனகத் தியல்பு போற்றி.

இருளினையின் னுணையின்யா மிரிப்பவினம் பற்றிவெருண் டெம்மை வாட்டு
 கிரிசைகின் தோதியெனக் கிளத்தவரு மிருகடரைக் கெழுமு சீற்றந் [ங்
 திருகுபுதன் காற்பிணித்த செயல்காட்டு மிரண்டணியத் தேச மென்ன
 வருதரன வரதனகன் னுதலணிகன் வயங்கோறி வுணப்புப் போற்றி. (அ௭)

இருகயினுப் பட்டடித்தொன் றென்முழி யாறிருந்தா லேய்ப்ப தாய
 பொருவரிய சித்தரப் பொடியொழுக்கு சீமந்த ரேகை போற்றி
 பருமதிகா பக்கிரங்கித் தாடைமென் முனிவுகொளீஇப் பாதி யாதி
 வருமாயிற்றன்பால்வைத்தருளினன்கொலென்று னுதன்மாண்பு போற்றி.

இருபுறத்தி லொதுங்கிவகுப் பெய்துமு லங்குரித்தற் கிடங் கனாக
 வருகரைக்கொ ரிரண்டால வாவே யிடையறைத்த வகையா தென்னி
 னருகிலைத்தாம் வித்துமறி மண்டலத்தி னிறைத்தெழும்பு மமுத மேலே
 பெருவறப்பொங்குதலினைப்புகன் றத்தேயித்துரிபிரிபுகுவம்போற்றி.

காமவசம் தரித்தோர் கைதக்காய மலர்க்காய கங்க காதி
வாழுதல் காண டேற்றுக யெரிக்கனை மர்மமொரு மகனை கம்பான்
மருவாமைத்தரித்த மிவ்வவலியை உவ்வெல்லவெனவகித்தான் கொல்லென்
துரைசெயவப் பாடறுந் கவர்க்கொன்றிற் திருவிழியி னுருவர் போற்றி.

ஆவாழ் குக்காய வளர்வ வாதனத்தி னுறர்க்கிட் டாங்கு
மெய்யி விவர்க்குப் பிளிர்மணியும் வெண்டாள் விதானம் வேய்க்க
செய்வார்க்கெய்வகையிற் திகழ்கையுஞ் செய்வரியுஞ் செப்புந் வாயிற்
செய்வார்க்கெய்வகையிற் திளிவங்கைசார்ந் திடுதோமக் கெழீஇம்போற்றி.

ருவாழ்க் துளவரியாக் குறித்தனாக வேலூர்விடம் கொடிய வாங்கு
காண்கண் பகமதித்து மயவாசி பருகமா பெய்க்கக் கென்று
மிகுந்தோர் பலத்தகிக் கெழுத்தாழ்க் கனிகூர் வியல்பிற் றுவ
பலவருந் தணங்கமழ முழிப்பெறியுந் திருநாடு யுருவர் போற்றி. (கூ
கிருப்பார்க்கெய்வகையிற் திவிவங்கை பரிபவந்தால் விழுந் தீக்கூர்
அருப்பர் வாற்றது கான்றிதப் பெருந்ருங் கொன்றிதத் தோறல்
அருப்பர் காதிவாய்க் கெய்விக் கையிற் பொலிந்து கதப மென்றி
நருப்பர் காண்கண்ம செய்வார்பல் வெண்கார்பல் செய்வாய் போற்றி.

ருவாழ் தரித்திற் கையம் முருகு வவா கணையுமேன் முத்தக் கந்த
காண்கண் பகமதித்து மயவாசி பருகமா பெய்க்கக் கென்று
மிகுந்தோர் பலத்தகிக் கெழுத்தாழ்க் கனிகூர் வியல்பிற் றுவ
பலவருந் தணங்கமழ முழிப்பெறியுந் திருநாடு யுருவர் போற்றி. (கூ
கிருப்பார்க்கெய்வகையிற் திவிவங்கை பரிபவந்தால் விழுந் தீக்கூர்
அருப்பர் வாற்றது கான்றிதப் பெருந்ருங் கொன்றிதத் தோறல்
அருப்பர் காதிவாய்க் கெய்விக் கையிற் பொலிந்து கதப மென்றி
நருப்பர் காண்கண்ம செய்வார்பல் வெண்கார்பல் செய்வாய் போற்றி.

[தி

கருவாழ் தரித்திற் கையம் முருகு வவா கணையுமேன் முத்தக் கந்த
காண்கண் பகமதித்து மயவாசி பருகமா பெய்க்கக் கென்று
மிகுந்தோர் பலத்தகிக் கெழுத்தாழ்க் கனிகூர் வியல்பிற் றுவ
பலவருந் தணங்கமழ முழிப்பெறியுந் திருநாடு யுருவர் போற்றி.

பாணவாழ் தரித்திற் கையம் முருகு வவா கணையுமேன் முத்தக் கந்த
காண்கண் பகமதித்து மயவாசி பருகமா பெய்க்கக் கென்று
மிகுந்தோர் பலத்தகிக் கெழுத்தாழ்க் கனிகூர் வியல்பிற் றுவ
பலவருந் தணங்கமழ முழிப்பெறியுந் திருநாடு யுருவர் போற்றி.

திருவாழ் தரித்திற் கையம் முருகு வவா கணையுமேன் முத்தக் கந்த
காண்கண் பகமதித்து மயவாசி பருகமா பெய்க்கக் கென்று
மிகுந்தோர் பலத்தகிக் கெழுத்தாழ்க் கனிகூர் வியல்பிற் றுவ
பலவருந் தணங்கமழ முழிப்பெறியுந் திருநாடு யுருவர் போற்றி.

கேண்டிப மாயோக ருடியின்மல் கலகார மியல்பிற் ருங்கி
மாண்டருபல் வணிக்கரசாய் மலிதருண மங்கலகாண் வண்ணை போற்றி.
அருந்தவஞ்செய் தானுமினை யாதுமென வடுக்கவுந் இயர்ந்து வேய்தான்
வருந்தவிய லாதுனக்கு நிதித்தகை வருந்தலரை பென்னு மாற்றர்
தருந்தகையி னப்பெயர்கொண் டதுதணிபத் தலக்குவமை தானே யாக
விருந்தவிருத் திருத்தோளு மியைபுறபன் மணிப்பணியி னெழிலும் போற்றி.
வளைதலுறு யாத்தலுறு வல்லகியின் தண்டிபித்து வயங்கு செஞ்சக
கிளர்நறுந்தார் வாடுதலிற் கீழ்ப்படுத்து கூர்ப்பாத்தின் கெழுசீர் போற்றி
யானகமல யாண்புகுத்தம் புயங்கோட லலைக்கென்று மொ வேட்டி
வளர்புவன போகமெலா மகிழ்த்தரிக்குத் திருக்காத்தின் மாண்பு போற்றி.
லித்துருமம் வகிர்ந்துநுதி வியன்வயிரம் பதித்தாங்கு விளங்குஞ் செய்ய
கைத்தலமார் விரணியாபு மன்னவற்றி னுகிர்சிறையின் கவினு மேன்மை
வைத்திலருநெற்கோளாய்வாருண நூலிதன்பாலேவந்ததென்னு [போற்றி.
வித்துவெய்ச் சிரோமணிகள் விரித்துரைப்ப வெளிர்வரையின் விதமும்
இன்பாலி யெவைக்குமரு ளீசனுக் தாவெழிற்பே ரின்பவாரி
தன்பால வழுதநிறைத் தொளிர்நீல மூடிக்கொன்பொற் தகம்ப ரென்ன
வன்பாச மறப்புடவி வந்தருளைப் குலக்காழி மணிக்கு கல்கு
மன்பாரு மிருஞானத் திரட்சியென வணங்கிலரு மம்மம் போற்றி. (௧௦௩)
சொன்னாலை மணிச்சிகரத் தொடுத்திழியு மருவியெனச் சூண்டி நூதல்
வன்னமுலைத் தராவட வணப்புங்கீழ் மலதகனின்மேன் மலைச்செல்வானிற்
றுன்னலரி துருவகுத் திரட்செலவ னெத்தோன்று தோற்றம் போல
மன்னியவத் தராவட மத்தியிற்செம் மணிமார வண்பும் போற்றி. (௧௦௪)
விண்ணவொந் திரங்கொவ்வட தளிர்விலக்கி மூவரமுதல் விபுத ரோடு
மண்டலொந் தனிவிலகித்தப் பவஞ்சுநி வறிவிலபாத் தடைத்ததெனென்
மணிசரா சாம்பிரிந்ர வாற்புகொலென் மயிரொழுங்கும் வகைமூன் றுவ
கொண்டரைத்தெற்றதல்போன்றும் மறிலகுநிருவயிற்றின்கோலர்போற்றி
தற்பொறைகொக் வானிமுற் சமயமன்ப முழுகடக்கிச் சத்தா யாண்ட
கிற்பியுரிச் கண்பினருத் தவர்க்கவறு ளேந்தோன்று மலன் பன்னு
சாப்பிடுமெந் தோல்வேணி யாதிபுனைத் தாற்றுதவத் தாலன் னூற்றிக
பொற்புறங்கப் பரிசத்தாந் புலகுவி யுளதாகு துகர்ப்புப் போற்றி. (௧௦௫)
தேவொவ்வோ ருறப்பாம்பவ திகத்தெரச் சிறையூர்க் சிவனை யங்க
மாவெதாரு தட்டானே வேறமென வதுகொண்டாய் கணிக னார்த்து
மேவுமசீர்க் கடிதடமும் வென்றுநிறத் துரோமபகா விசயத் தம்பக்
தாவறமேர் குதியின்வலஞ் சுழியினர் திருகாபித் தலமும் போற்றி. (௧௦௬)

சத்தினுற்பா தந்தாலென் நீற்றினுவப் பின்னியினோன் தீர்வா டன்னு
லாற்றுவப் பண்பாடு மதஞாபுட் டார்க்கையுற வறம்பை வீட்டித்
தோற்றபுறமுற் றுசலினு டொழங்குது நன்னமுற் று சுண்டமாட்டி.
மாற்றயப்பொன் னுந்நெர் சதுவாதுழைத் தாங்கொளிர்வானுற்போற்றி.

பங்கு ரூச் சந்தரூபம் கால்கவைப்ப வோடியோ பதங்கித் தன்னை
யங்குரினா திணைதலவ னதனால நெக்குருவி ரடைந்து நாளுந்
தயகுதலி னதபெயராய்ச் சார்ந்திழிபப் பலனருண்டார் தரத்தி லோடத்
தங்குமிது மியலெழிற்குத் துணைவேறின் றெவரிச்சானுத் துணைகன்போற்றி.
கண்ணியையாற் கயல்புதுதுங் காசமே தன்பாடி காவ லாக
கண்ணியா லவந்துவென்னைத் துள்ளுண்டு நிலையின்றி கலியவாவர்
திண்ணியர்முன் னில்லாது பின்னின்று பிணிப்புண்டு தெறலே செய்வன்
கண்ணி னவம்புக்கிடனுப்க்கடைப்படவென்றெங்கிநிகர்க்கணைக் கால்போற்றி

எத்தனையு முணாந்தாரு மியற்கருவி யாலனத்தே யீதல் போல
 உத்தியா ருமகவைக்கு மிகழ்கனம் பலமொர்த்தடி னிறுவிப் போக
 வத்தவொரு தட்டினிதி வுதல்வெலின் சிற்பததா மணாக பம்பால் [ந்றி.
 வைத்துவெபொத்தாசகொலென்வகையனும்த்தணணிப்பரட்டின்மாண் புபோ

அதன்காரன் அந்த மடக்குபோற் றுணர்நீக ராதமென்றும்
குறும்பு புறமடிய முன்மொருங்க னோற்றல்புற வுறப்பி னுலும்
குறிதரவைத் தற்கொருபாற் கொண்டன கொலென்சாரங்குலியுமாங்க
வகை பரவ வந்தி னுந்நிறைத்துவ வத்தாங்கிலகுழிந்நிறையுப்போற்றி.

பழதுவதில்லாதது தன்முதற்பாக்கொன்ற மின்னியண்டப்ப நதியாயும்
பெயர்வியாய்ப்பயராகமலர்ந்தருடென்பிவவெப்ப மண்டெதஞ்ஞான்றும்
செய்யுபலக்காலான்செவ்வரத்தொழியுப்புறங்கொலிப்பக்கயுத்துகண்ணிர்
மலையெழியுளப்பருகலுளந்தத்தென்திருவடித்தாமரைகங்கோற்றி.

தேவாநந்தாசுபுரத்தின்பாண்டிநாடு மப்பதனைதேவாநந்தாநாணம்
பண்டிதமாமுனியமொழிபந்தித்தனதுவகாநாடுபெரித்ததினனா
தேவாநந்தாநாடுமக்கோமொழிபந்தித்தனதுவகாநாடுபெரித்ததினனா
தேவாநந்தாநாடுமக்கோமொழிபந்தித்தனதுவகாநாடுபெரித்ததினனா

ஆதலால் இவ்வாறாகப்போதென்கையது நல்வேம்பாகவண்ண
சாதிப்பதாய்விடப்போகச்சாதிக்கையேகாக்கண்டதத்தையதேவியின்
பின்போகப்போகவரன்றிறுக்குட்பாட்டினின்போகத்திசையேபரிசுப்பஞ்
சாவாக்கமுதலிதழகுதன்முதலிதழகுதொழித்தருசுர்போன்றி.

பேண்பு முன்பு வண்ப்பு மனுவெழுத்தாணிப்பேறுந்ருட
வாட்டிப் புவ்வாட்டியுமீதுவந்தமெச்சப்பவைத்தவாய்மம்

சேட்டியலுந்திருந்துமியற்றிருமேனித்தெய்வமணச்சேரும்போற்றி
தேட்டமொலஞ்சிறப்பவருச்சிவகாமசுந்தரியென்றிருப்பேர்போற்றி.

வேறு.

என்றா விறைது திப்ப வி ராசலை யெம்பாலன்பா
னன்றுநீ புகன்ற விந்த நற்றுதி யினிது வந்தே
மொன்றிய வன்பி னோது முவரெவ ரவரி வற்றை
மன்றவிங் கினிது வாழ்த்து மறுமை டைவர் தின்னம். (கக௭)

அனந்தரீ யமல னந்தா னறைந்தவா நதித்திவ் வேல்லை
நனந்தலை முன்ன ரேபோ னயத்துநோற் றமர்தி யெம்மா
னினைந்தா வனந்தரம்போந் தெ ன்ணியாங் கருளு மென்னுத்
தனந்தனி நின்றோர் காணுந் தற்பரையேவிப் பின்னர். (கக௮)

பங்கய மலரிற் சேக்கும் பகவன்மா லாதிவானோர்
தங்கராஞ் சென்னிகூப்பித் தாழ்ந்தருச் சனைசெய் தேத்தி
யெங்களை யருடி யன்னே டென்னின் றிரப் பநாளும்
மங்கல மளிப்பான் பாங்கர்க் கூரியர் வதன நோக்கி. (கக௯)

ஈண்டுநா மீசன் பூரை யிபற்றுதற் றுரிய வாக
வேண்டுப கரணம் யாவும் விழைதரக் கொண்டி னென்னுத்
துண்டின டன்பால் யாவும் தோற்றிவைத் தருளும் வாய்மை
பூண்டவெம்பிராட்டி யாவி போற்றிய புரிந்தி தாற்றும். (க௯௦)

தவமதற் றுரிய வங்க னானமே தருப்ப னாதி
யவைதமக் கேது தீர்த்த மாகுமென் றமலை யெண்ணி
பவன்மலர் க்கரத்தின் மேவும் பரசினே கினைவிற் கொண்டா
ளவிர்மழுப் படையாங் கெய்தியடியினை யிறஞ்சிற் றம்ம. (க௯௧)

அப்பர சதஞல் யாவு மாடினர்க் களிப்ப தாய
திப்பய தடமொன் றுக்கிச்சிவன்முடிச் சகிமேற் சிந்தை
வைப்பவக் கங்கை யாண்டு வந்தன னன்ன வாவி
யிற்பய னிறைத்துத் துய்மையிற்றிட விமயப் பாவை. (க௯௨)

அத்தரு மேல்லை தன்னி னருளினுன் மரபி னாடி
நத்தெறி திரைநீர் வைய நவிற்கிய காட்டு வானா
யுத்தம முனிவர் வானோ ரிரவி முன் னவர்க்குச் சோகை
பொத்தவம்மனுக்க னோதித் தருப்பணம் புரிந்து பின்னர். (க௯௩)

கடந்தலை வேணி யாக்கி மரவுரியுடையாக் கொண்டு
வாய்ந்தபை க்குசைய னாய பவித்திர மலர்க்கை பூண்டா

எாய்தசா பாலத் தங்கி யாதியா யைம்மு கத்திற்
போந்தவம் மனுக்க னால்வி பூதியுத் துனஞ் செய்தான். (௧௨௪)

உத்தம வங்க தெற்றி மார்பக முந்தி சானு
கைத்தவங் கண்ட முன்னாற் கவினிறை யங்க மெங்கு
மெய்த்திரி புண்ட ஈங்க னணித்தனன் வேத கொர்ப்ப
முத்தியைத் தெழுத்துஞ் சான முறமுறை செபிக்க லுற்றான். (௧௨௫)

வேறு.

தேவிமுன் னருப்பணி சேக்குஞ் சென்னியர்
சேவடி யிணைமலர் சேக்குஞ் சிந்தையர்
மேவிய பரிசனர் குழாங்கன் வீற்றுவிற்
ருவரு பொருளெனா மடைவி வீட்டுவார். (௧௨௬)

போகித னுலகெறிற் போகி யைத்தரு
வாகமர் மணிரிதி ஈருத்து தேனுமுன்
னாகிய* தெவ்வி மீன் டவனி புக்கவ
னோகையி னெருபுடை யுறுவிப் பார்சிலர். (௧௨௭)

மயனைமுற் கூவியொன் மணிபொன் னுதியாத்
பயனிறை வட்டகை கரகம் பாசனம்
வியனுறுமஞ்சன கடமுன் மேதகு
நயமிரு பொருப்பல நயில்லிற் பார்சிலர் (௧௨௮)

ஐத்தரு வாதியி லாரங் கண்டுகை
யுத்தொளிக் கோளகை யோதுகங்கை
முத்துபொன் மகுடங் குண் டலமுன் முயவு
வந்தனர் கவர்த்தவன் மலிவிப் பார்சிலர். (௧௨௯)

திரனுறு நந்தபத் திரைச சேலையே
சுரபிச மாணச மென் பெயரிற்றய்ப்பகோ
புரமுறு மைவகை க்கபிலை போதா
கிரையுறக் கொண்டந்தவ னிறைவிப் பார்சிலர். (௧௩௦)

உலகிலென் னுப்பரி னுப்ப ரிப்பரி
னிலவுபுப் பீர்த்தமு கீர்ப்பு பொற்றகம்
பிலகுவாய்த் துகிலொடுக் மணித்தி ருத்தியாக்
கலைவற நடத்திவந் தமர்விப் பார்சிலர். (௧௩௧)

*தெவ்வுதல்—கவர்தல்.

ஊம்பர்—சுறபோலி.

கந்தமிக் கூட்டிய தைலங் காணரி
தந்தவெண் பொடியரி சனத்தின் வண்பொடி
யுந்துமா மலகத்தி னுலர்ந்த வொண்பொடி
வந்தவ னோர்புடை மலிவிப் பார்சிலர். (கநஉ)

அரனமர் சிவபுரக் கணிய தாயகோ
புரமதிற் கொணர்தரும் பொருவி நேனுவிற்
பரவுறு பஞ்சகவ் வியமும் பாசனத்
துரனுறு மாயிடை யுறுவிப் பார்சிலர். (கநங)

மாபுளி யமைத்தவான் கோம் வண்டயிர்
கிடுதமொண் மதுச்சுருக் கரையிக் கேழ்கினர்
பொருள்களைத் தொருங்குறப் புணர்த்த நல்லமு
தாரிப வமைக்கு நராங்க னோர்சிலர். (கநச)

முக்கனி யுடன்றொகு முறைசெ யைந்தமு
தக்கடம்ப லரிதைத் தமைப்ப ரோர்சிலர்
தொக்க வான் பய நறுந் துகிலி னூல்வடித்
தொக்கநற் கடம்பல லிரைப்ப ரோர்சிலர். (கநது)

தயிர்நெயி னிறைகடஞ் சமைப்ப ரோர்சில
ரயிர்முதி ரிக்குத கம்ப லர்சுவைச்
செயிற்று கனிகளி னிராதந் தெங்கினீர்
வயினிறை பொற்கட மலிவிப் பார்சிலர். (கநக)

நறுங்குற றெரிஞ்சிய தேய்வை நானஞ்சால்
புறங்குறப் புரம்புழு கொளிய குங்குமம்
பிறங்கிம சலமுதற் பெய்து சால்களிற்
நிறங்கெழு கலவைகள் சேர்ப்ப ரோர்சிலர். (கநஎ)

சொற்படு கூரியதாய வாலரிப்
பற்பல வகைய செம்பாகச் செய்கையி
னற்புத விதவழு தபூப வர்க்கங்கள்
பொற்புற வமைத்தனர் புலவ போர்சிலர். (கநஅ)

அவ்வகை யுணுக்களுங் கடவு ளான்றருஞ்
செவ்விய வயினியுஞ் செய்ய மாமணித்
திவ்விய பாசனத் தமைத்துச் சேர்ப்படாத்
துவ்வயின் முடிவைத் துவப்ப ரோர்சிலர். (கநஈ)

உயிர்ப்பிணுஞ் சுருட்கொண் மெல் லிலையொண் பாக்கதி
சயத்தகற் பூரமி லவங்கஞ் சாதிக்காய்

முயக்குறு மேலத்தக் கோல மேயுக
வியத்தகு வாசங்கண் மிசுவிப் பார்சிலர், (கசய)

தொண்டகத் தமருகம் படகத் தூரியத்
திண்டிமம் வளைகிணை திமிலையானகத்
தண்டிமத் தனமுதா தக்கை தண்ணுமை
கண்டமுன் னியம்புகர் கருவ வ ரோர்சிலர். (கசக)

ஆடக கவமணி யாதி யாற்புரி
தோடலிற் புகத மாம்பை தோரண
கிறு கைதரினா கிறவி யாங்கணும்
பிறு மணிமொலாம் பிறக்குவார்சிலர். (கசஉ)

கற்பக மலரினா யாதி காமரு
பற்பல பொருளிற்பூம் பந்தர் நாட்டியாங்
கற்புத மணிமல ரலங்க னாக்கமேற்
பொற்புறு விதானங்கள் பொலிவிப் பார்சிலர். (கசங)

அலகிடன் மெழுதத லாங்கு வெண்கதை
யிலுதத வொழுக்குத லிழைவிப் பார்சிலர்
புலகெலா மிமசலம் பொழிஇசு தம்புகை
பலமல ராதிகத் பரப்பு வார்சிலர். (கசச)

பரபுளி வருமலர் மாலை யிண்டைதார்
கசரகரு மவ்வன நிலாஞ்ச வன்னக
வினாதனிர் மலர்க்கட விளம்பைத் தூர்வைமு
னுரைசெய்ப்பு பொருள்கரு முறுவிப் பார்சிலர். (கசரு)

ஒன்பது கண்டமு முரைசெய் தீபமு
மண்புய முழுதினம் வயங்கு மாண்பொரு
சென்பன யாவையு மிட்டி யாயிடை
வண்புள மகிழுத வமைவிப் பார்பலர். (கசசு)

வேறு.

திண்ணை பல்வு மவர்க்கெய லாக விதைவிழத் செபமுடித் தெழுந்து
தண்ணார் காத்தற் தேனி காத்தன் சுபரிணைக் குறந்திரவி யங்க
சென்னவு மமைந்த வணையெலா கோக்கி யிலங்குமத் திருத்தனி நாதன்
முன்னுற வடாது முகத்திருத் தென்று முடிவிடப் புகையின் முயல்வான்.
கருத்தறப் பிராரு யாமமுஞ் சகனி காணமு மிப்பற்றிமுன் னிலங்கும்
கருத்தறப் மண்செய் வட்டகை கனிற்சேர்ப் பாத்தியா சமனமர் க்கியநீர்

திருத்தக் கிணமத்துச் சிவார்க்கனைங் கரனமுற் றிகழ்தரு துவாரபு சனைக்
ளருத்தியின் முடித்தா ளகிலமுற் தனையே யருச்சித்தாங்கருள்பெற கின்றான்.

ஐவகைச் சத்தி யந்தரி யாக மாற்றியா தனங்கற்பிப் பாளாய்
மெய்வகைச் சத்தி யாதிசத் தியந்த மேதகப் பூசித்துப் புவன
முய்வகை யமர்ந்த வருட்குறி சூழ ஸூர்த்சிறி வேசன் முருற்றிப்
பெய்வகைக் கரத்தாற் றண்டமே முண்டம் பிறங்கிடும் வத்திர பங்கி. (கசக)

முய்மையும் புரிந்தாங் கிலங்கவா கார் முன்னுறு தொருபுது காய்க
ளே முசும் பதினைந் தருள்பொழி விழிக ளாங்கலை யாதிய வமர்ந்த [செய்
செய்மைகொள் வேணி யெண்ணிரண் டாண்டிற் றிகழ்பளிக் குருவபாவனை
தெய்மையா ளுலையான் வித்தியா தேகத் தினைக்குறி யிடைநிய சித்தாம். (]

நேத்திர நியாச மைம்முகங் களிந்து கிலவுறப் புரிந்துபன் மலர்கன்
சேர்த்திமென் கரங்க ளஞ்சலி யாக்கிச் செப்பியைந் தெழுத்தை யச்சிவனைக்
கூர்த்தமெய்து ளுஞ் னந்தநிட் கள்வி யாபியாய்க் குறித்தவரு சலியை
மீத்திகழ் துவாத சாந்தத்தி னளவு மெல்லென வுயர்த்தியவ் விமலன் (கடுக)

அலரிதாந் தியனாப் புருநடு வளவு மாங்குநின் றிறக்குபு கோடி
கிலவுகாந் தியனாப் மெல்லென்விதப் கிறுத்தியவ் வஞ்சலி யதனுண்
மலரிதோ ககத்தான் வந்திலவ் குறுபா வனைபுரீஇச் சத்தியோ சாதத்
திலகும்க் குறிமா முடியினுய்த் துலகின் பெய்தவா வாகன மியற்றி [கடுஉ]

திருமிகு மனைய லீட்கள சிவன்குன் றிகழ்சதா சிவனருட் குறியின்
பிரமார் திரத்தர் ள்ருதய கமலப் பீடுசா லிடத்தினி தமர்ந்து
மருவிவீற் றிருப்ப தாகிய நீனைந்து வயங்குதா பனசந்நி தான்
முரியசந் நிரோத முருற்றியைம் முடியி னுமருக் கியங்களைந் துதவி []

ஆயின் னேதயா தியநியா சப ளுஞ்செய் தடியினைப் பாத்தியம் வந்நத்
தேயவா சமனா முடியருக் கியந்தந் திருகா நிறைபுட்ப தான
நேயமோ டவீர்த்தம் மாலிய டுமுது நீக்கியோர் மருமலர் புனைந்து
வாயவண் சகந்த தைலமுன் னாய மஞ்சன்ந் தாமனம் புரிந்தான் [கடுச]

அன்னது நோக்கு கூளிய ரதற்கா மரியன் திரவியம் யாவு
ன்னாங் கமைக்க சால்கனி னின் னு முடமுணிக் கல்கத்தின் முக்து
மின்னிரு கரத்தாற் றாத்தா வாங்கி வ்மலனாற் றிருமுடி மீது
துன்னுமூலிரண்டங் குலவா வுயர்த்தித் துணைக்கா கலசத்தி னெழுக்கும் []

மஞ்சனம் பசுக்கொம் பக்கிரத் திழியும் வனப்போ மாண்மா வாக்கி
மஞ்சனம் பரமன் திருவாந் குளிர்ப் ப மலிதை காதிகாந் யிடந்த

மஞ்சனம் பனங்காய் கண்டினெவ் வொன்று வருமுறை வரிசையி னுட்டி
 மஞ்சனம் பங்குத் குழனடைக் கெளரி வயங்கிய வவற்றிடை யிடையே. (1)
 வினாமலர் புரினத்த நறம்புகை சுடர்சை வேத்திய மாதிதந் தலர்சேர்
 புனாயகல் சுத்தோ தகருட னுட்டிப் போற்றுமெண் பாடுறொரு பதமென்
 றுணாமதத் திகழு முருத்திர மூலமுன் முறவோதி யாக் கனைத்தும்
 வரைபட வாட்டி யிற்றினிற் சாந்த மணிப்புனல் மணமலர்த் தோயம் (௧௮௭)
 மறைபுர நிரிக பன்னாண் கமைத்த வனம்வ்சே டார்க்கியோ தகமு
 முறைமையி னுட்டி முடித்தயி டேக மொழியும் கணங்கழி முன்னம்
 பொறைமெழிற் நிருவொற்றுடையிட்டரம்புலர்த்தினன்புகன் றுதன் றனைத்த
 னிறையை யாட்டு நாக்கட் கருப்புனலாட்டி யிருங்கதி யளித்திடு மியல்பை ()
 யாவரு முணர்ந்தாக் கச்செய நலின் நின்றபுறக் கருதியிவ் வுலகை
 யேவின் றருணைப் பிராட்டிமஞ் சனஞ்செய் தீராயும் புலர்த்திய வளவே
 தூவிய னீறு சாந்தம் கதைபைந் தூர்வைகட வினமணிந் ததன்பின்
 மேவுபொற் கடிஞத் திரங்கென பினம் வினையிலாப் பீதநேத்திராயும். (௧௮௯)
 கவமணி சூயிற் றகோணக மகுட நன்மணி கண்டிகை யாருஞ்
 செயியணி யுபவி தந்தொடி யாதி திகழ்தொடை யிண்டைமுன் னணிந்தன்
 பவிரிவ யாக்கம் வேண்டல்போ காங்க மருச்சித்தாங் கலர்நிறைத் தங்கைத்
 திலியவஞ் சலியான் மும்முறை தூவிச் சேவர்க ளாவை வலியை. (௧௯௦)
 வாட்டமெஞ்ஞ ஞானம் உழங்கிய புரியும் வரத்தவாந் தூபதி பங்கன்
 கோட்டெழு குடிலை உரைத்தென வதன்பிற் கோதறு பூசனை புரிவோர்
 சேட்டின மதிசெர் வேண்டெம் பிரான்பாற் சேர்தர முனையதற் போதங்
 கூட்டுமுட் செயலை வெளியறி சூறியாக் குயிற்றுமா ன்வேதனம் புரிவான் ()
 கூனிய சாங்கட்பாப்பிய அனுவின் குவாங்ருமு தங்கர மலர்நீர்
 நீளுறு புரோக்ஷ னம்முன மிடற்றி நீர்க்கண முதல்கு காண்கென்
 றனமம் சமங்கா சம்புந் தவற்றி னமைவுறும் விடத்துவ மகன்று
 கோனிலா வழுதத் தவம்பெறு மதமுற் கூறியப் பாவினை குயிற்றி (௧௯௨)
 இன்னுரை மனுவோ டெம்பிராற் கூட்டி மிலகுபா னியமு மிந்து
 பன்னுமா சமனூர்ச் சிவமணித் தினிய பாகிலை யுடன்முட வாச
 முன்னனித் திய பணகடர் கோட்டி முதியமா தீபமுன் னெவையு
 மன்னுறு செத்த உத்தரப் புரிபா னிடமலி தீபமும் வயக்கி (௧௯௩)
 அருடமுரு தித்தையங்கையா லச்சி யனித்ததர்ப் பணநிழற் கவிகை
 கருட்டியா உவட்டங் கடவிவி சனமுற் சொல்லுப சாங்க சொல்லார்

தேருட்டியபுரிந்துசெம்பொற்பாசன் த்திற்திருத்தியாங்கமைத்தகடவினத்தைப்
பொருட்டிரு நாம மாயிரம் புகன்று புராதனன் சேவடிப் போதில்.

செங்கரத் தொளியான் முன்னிற மறைந்து சென்றிற் மாகவோ ரொன்று
விந்திதத் தோடு சாத்தின னமலை யெம்மனோர் மும்மல்த் தியல்பை
யங்கினி தடக்கிச் சிவமய மாக்கி யடிநீழற் புருத்துபே ரருளோ
யெங்களுக் குணர்நி தரிசன மரபி னிலங்குறக் காட்டித் திழைய. (௧௩௫)

விமலைபின் னறுகக் கதைகண்மா லூரம் விரைமலர் கரமலர்க் காந்த
டமிலுற் நிறைத்தாங் கஞ்சலி புரிந்து தருயியற் பவிந்திரஞ் சாத்தி
யமலவைவர் தெழுத்து மழுத்திய வுளத்தி னன்புறு செபமினி தாற்றிக்
கமைகொளச் செபமுங் கண்மழு முயிருங் கண்ணுதல் வரதமென் கரத்தில்.

ஐயவேற் றருள்கென் றங்கைநீ ரலரோ டளித்தன மிதித்தனத் தரதாற்
றுய்யமாண் சிவாங்கி வினைமுறை முடித்துத் துநிசை வருத்திர மாதி [௧]
செய்யன புகன்றிம் முறையின்றுப் போதுக் தினந்தொறுஞ் செய்துல ருயிர்
ளையநற் சானம் யோகமே சாந்தி தாந்திக னுறத்தழிந் நோற்றான். (௧௩௬)

வேறு.

ஆன பாலினைப் பாணெயை யம்முலை வெண்ணெய்
மேன கக்கொளுஞ் செய்தியின் விரிந்தெங்கு நிறைத்த
மான மெய்ப்பா சிவம்வெளி வயங்குறக் காணுந்
ஆன லச்செய லருச்சினை யென்பது றுணிந்தோர். (௧௩௭)

அனைய தன்றியு மைம்புலப் பகைதெறு மறவீ
ரினிது கேண்மினீ ருலகுயிர் யாவையு மீன்ற
புனிதை யொப்புயர் விகத்தவன் பூரணி பொருவாத்
தனித வாச்சிய மறைமுழு துணர்தராத் தகையான். (௧௩௮)

எம்மை யெம்மையும் புரத்தலே யியற்றொழில் பூண்ட
வம்மை யப்பா செத்தொடு மபின்னையா யன நம்
வெம்மை தண்மைநீர் விரைமலர் மணியொளி லியோமஞ்
சம்மை பால்கவை பண்ணிசை முதவிய தொகைபோல். (௧௩௯)

எக மாகிநின் றறி லிச்சை செயல்களா யியைந்துந்
தேக மாகிகொள் சேவரை யுய்விப்பான் சிறந்த
வாக மவ்வணந் தாணுங்கொண் டன்னதற் சிவையப்
போக மோக்கங்க டருந்திரு நாமங்கள் பூண்டு (௧௪௦)

செழுவு மாகைக் கூடத்தப் பிரமணைக் கியமே
யுருவ ஸ்ரீகொண் டெயசு பதிசுரீயம் யோகக்
தருவு மின்னன தத்தம் ஸ்ரீசுரை சாந்து
மழிவ ஸ்ச்சிவ சாயுச்சி யம்பெறற் கணமந்த.

(கௌஉ)

உத்த மோத்தம சிபஞ்சிவாச்ச சீனமென வுலகோர்
கைத்த லத்தினு மலகத்திற் கண்ணிந் துணர்ந்து
மெய்த்ந பத்தியிற் சேவத்தின் கதிரினிற் புரித்தே
பொத்து மாகைத் தானடிப் புதுறுபே ரின்பம்.

(கௌங)

உற்று வாய்வுந் கருதியிவ் வொருபதி முதலா
மந்து மிப்பயி மிடைப்பல தலங்கனின் உதித்து
முந்த மந்திரக் கிரியைபா உணர்வதி முறையிற்
கற்றை வேணிபு சீனபுரித் தினி தகாட் டிடவும்.

(கௌச)

வேத வாகம புராணக் காதிய வியனூல்
சாதுர் மாகைற யத்தங்க டன்னிகர் தானு
மேதை யக்கமாந் தம்மெனு மெய்கண்ட சுருதி
சேத வால்வர்க் காதிய திராவீட வேதம்.

(கௌடு)

பன்னு மின்னமெய்க் தாலெலாம் பதிப்பொரு ளொன்றே
யன்னு மப்பதி யுமாபதி மேயுவன் குணே
முன்னு சாரவ வியாபக னனாகிமா முத்தன்
கொன்னு கட்டச்சு வஞ்ஞதை யாதிய குணத்தோன்.

(கௌக)

அவனை மல்லவ ரிபிர மேத்திர சாதி
திரியர் மானுட சாதியர் யாவருஞ் சீவ
ருவரி சீயகா வியாப்பியர் சிந்தநி ளையோ
கெவரு மாத்தர்கா லனாகிமா மலபெத்த னெனவும்.

(கௌக)

அம்ம லத்தவ ரீக்யெய் வான்மகோ டிகடாஞ்
செம்ம கத்துவ சிவத்துவப் பேற்றினைச் சேர்ந்தே
பம்மை மப்பனு யமந்தரு னட்டா னடிக்கிற்
மெய்க்கை புத்துவாழ் பேரின்ப மேவகற் றிய.

(கௌச)

சிறந்த சாண மகம்புற மிண்குணஞ் சிவனை
கறைந்த உய்பொலி கடோன சிவநிதிந் பரிபு
விறகை தொண்டெனுஞ் சொச்சினை யென்னடி மேலா
யறைந்த வாராயிர் மோதுவீ திவ்வழி யறவீர்.

(கௌக)

ஆவீ நீங்கிய உரகமே யொப்பன உரக

மேவு மேலோய தவமெலாம் விபலமா மெனவு

மோவி லாதுபன் முறைமுறை கைபெடுத்த துரைத்தீத்

யாவு மீன்றவ ளியற்றிய உ லெருதக் காட்டும்.

(கௌ0)

நெரில் பூசனைப் பெருமையை எளக்கவு நீயொ

யாரு மம்மரி னுய்த்துணர் வின்மைய னுனோ

சோரு மாந்தரை மருட்டுவஞ் சகத்தினோ துணியே

மோரி னும்பிர மம்பிரி தில்லையென் றுரைத்தும்.

(கௌ1)

பீனைய கண்டித மாம்பரி பூரண பிரமந்

தனையோர் பூர்த்தியிற் கண்டிதப் படுத்துதா பனமாம்

வீனைய பூசனை புரிபவ ஈறிவிலா வீணை

ரெனவும் பூசனை பூச்சிய னென்றிரு பொருள்கள்.

(கௌ2)

இன்ற தாலேற் பூசனை யாற்பயன் யாதோ

வென்றும் லானர கிருண்மல பந்தமே மோக்க

முன்றி கழ்பொரு ளியாவையு முயலீடத் துலவை

யொன்று காயவம் போருகங் கமடத்தி னுரோமம்.

(கௌ3)

இலகு வந்தியின் மைந்தனே யிரச்சார்ப் பாதி

புலனு ருதவிப் பொருள்களிற் பொய்மையே யென்றங்

கலதி வாய்ப்பறை யாகநாக் கடிப்பறைந் தருணா

னலனு றப்புக் கையதிகண் மேற்கொடு நடத்தும்.

(கௌ4)

வலிம னத்திலார் மாட்டிட லாதினைய வருத்தி

யலைத லன்றியோர் பயனில உயனெறி யதுநீ

நிலகு விற்பய னுறுநெறி யிந்நெறி யெனவங்

நிசையர் தம்மனச் செலவினுக் கிணங்கவே நிகழ்த்தும்.

(கௌ5)

போத காசிய ராயுவ மாதிகள் பொருந்த

வோதி யானையும் வசுத்தவ ருவந்தன ஈளிக்கு

மேத யான்பொருள் கொண்டுபோக் கியப்பொரு ளியாவங்

காத லாற்கொணர் வீத்தவை நுகர்ந்துளங் களித்தே.

(கௌ6)

நிமை யொன்றிலாச் செனடி யார்கரிச் செந்தொ

ராமெ னாவுல கறிந்துவங் தடுத்திடற் காகத்

தாம நீறுகண் டிகைமுதல் வேடமுந் தாங்கிச்

காம லாதிபுட் கர்த்தாந் குறுதிவெளிக் காட்டும்.

(கௌ7)

தாமஸ் தம்புக னம்பியே. சார்ந்தவ ரெவரு
காம வெங்கிசு பத்துது துன்னெறி நயந்தே
சேம சீருவ கத்திடைச் செஞிலர் திரிவார்
தோமு னாரிவ ருழ்வலி சொல்லுதற் கெனியீதா. (க௭௮)

இனைய பாதகர் வஞ்சக மாசக்கமெம் மெனவே
கனவி னுட்கரு தாமமெம் மன்னாதான் காட்டும்
புனித மார்க்கின் னுலகுப்ப வின் னது புகன்ற
முனிவர் காளுமை யாங்குன் முயறவஞ் செயுநான். (க௭௯)

ஆண்டு துறுசென் றிடப்பிரி வாரற்றொன தவன்போ
வின்பு மாதவங் காண்டா வென்னிவெற் பிகந்து
மாண்ட் குங்கட மதிமகம் பருவம்பொன் வாரம்
பூண்ட நற்றினத் தறனிதை பிறைமுடிப் புனிதன். (க௮௦)

வேதன் மேதரு மாதவ சாதிய விபுதர்
மாதபோதனர் கத்திமுன் னோர்குழீஇ வயங்கும்
பாத சேவையர் காவையர் துதியினர் பாலிப்
போத மாப்பிடை பூங்குமை திருமுனம் போத்தான். (க௮௧)

போதல் காண்டலும் பொன்னெனப் புடவியி னெழுந்தா
னாத எப்பெரு வென்னமீர்த் திடமிதத் தமலன்
பாத மீதுறப் பவமுறை நிலமுறப் பணிந்தா
னோத கம்பக மனையுட னின்க்தன னிமலை. (க௮௨)

உனத்தின் மிக்கெழு மண்பினப் பானரு னொருவா
வனத்தின் வாய்மைன் வழுத்திய மனக்கொளி இவருதன்
கனத்தின் விம்மனாத் தழுதழுத் தலமுறக் கனந்தே
குனத்தி னுனையப் குழறிய துதிபல கூறி. (க௮௩)

மறைவி னந்தழ மொருசிறி துணர்வுற மாயி
னிதைவ ரியிவ னெய்திய வெய்திய தென்கொ
னிதைகொ ணற்றவ மெனக்கெனப் புனிதொழ நிகழ்த்து
முறைவி னின்னன பற்பல வற்புரை மொழிந்தான். (க௮௪)

அடியின் வீழ்த்துமுன் வேண்டியாங் கம்பகன் குளிப்ப
கடன சாயக காட்டியிற் கருசென நயவா
கொது போற்றபு கின்றன எத்துணை நிறைகீர்த்
தொழ னெம்மிடு மனந்தரு தியாவட் சார்த்தர். (க௮௫)

சார்ந்த நரங்க னாங்கரன் றுளினே மலர்க்கீழ்
கூர்ந்த வன்பொடு பணிந்தெழுந் திருகரங் குவியா
கேர்ந்து நின்றனர் துதிபல புகன்றனர் நிமல
ஞர்ந்த தண்ணருள் வெள்ளத்துட் டிளைத்தன ராங்கே, (ககச)

முன்னெ முந்தரு ளண்ணலக் கௌரியுண் மோத
மன்ன வவ்வனத் தழுகிய சிற்சபை மாடே
மின்னி லங்குபன் மாமணிப் பீடிகை மீது
கன்ன லஞ்சொலெ மன்னைகண் களிப்புற நின்றான். (கக௭)

மந்த காசமு காம்புய னுகியவ் வரத
ஹந்து மற்புத வடிவுகொண் டருளிய வுன்னி
யிந்து கோடிநேர் மேனியீ ரைந்துதோன் வலத்த
மைந்த குலமொன் மழுத்துடி சிலீருகம் வாளும், (கக௮)

வாமம் வீசிய மலர்க்கரம் வன்னிநீன் பாசந்
தோமில் கேடகம் பிளுகமுஞ் சொற்றிரி சுபன்னங்
தோம ளந்தரு சுவன்னகங் கொக்கிற காதி
நாம-மார்தரு மணிப்பணி விதுமுது நதிமுன், (கக௯)

கலவு தப்பெறு செக்கர்வே ணியுமிரு காதின்
வலமும் வாமமுங் குண்டல் தாடங்க வனப்பு
நிலவ பாற்கர நயனமு நெற்றிக்கண் ரு கிழ்ப்புங்
குலவு மாமணி கண்டமு மாரத்தின் கோப்பும். (௨00)

மஹுன் னூலுந்தோ லாடையு மனறச்சலம் பார்ப்பு
நனியி லங்குருக் கொண்ணெம காண்னென் நலீன்று
சினவு மாமுய லகன்புறம் வலப்பதஞ் சேர்த்தி
யனக னுங்குறு மனந்தனை யணியுற வவழத்தே. (௨0௧)

பாங்கு மாமணி ராசி*வி ராசித படமேற்
றுங்கு மாறுவா மாங்கிரி குஞ்சிதத் தரித்துத்
தேங்கு வாமசா னுவினிற்காரக் கோடனைச் சேர்த்தவ்
வோங்கு மங்கிரி வாகுகி தனையுறப் பிணித்தே. (௨0௨)

ஏனை மாப்பணி யாவையு மேனைய வுறுப்பிற்
கான மாப்பணி யாவணிக் தாடக மேருத்

தான டாவுநிட் லனத்ப்தன லுனாத்நிடத் தவங்கு
ஞான டாசபை டாப்பனின் நருனின் ஞானன்.

(௨௦௨)

வேறு.

நீந்துவின் கர்த்த பருப்பத மாக வெம்பிரா னிற்றுரு வால
கத்தா நீர்பெய் கத்தா மாகக் கவின்சடை தடித்தநாத் தடிக்கண்
வந்தெழு மோசை மணிமுனின் டுழக்கா மலர்விழி பொழியருண் மழையாப்
பைந்தொடி யுமையா மோடதி குளிப்பப் பவனமுற் றுயிரெலாந் தளிப்ப

கொண்டைபத் கானி லிருண்மலக் கனைகள் குமைத்துயர் சிவானந்த போக
உன்றருத் துறகொன் பியற்றுமா தவரா முழவர்க ணயந்தலி தருந்த
வென்றவெண் மதிமண் டலங்கர் தான மென்கண் னிருகரம் பிடிக்க
நின்றமால் குளிக்கொண் டதிர்முழவடிக்க நீரம்பிசை நாமகழ் படிக்க. ()

ஐம்புக முசை மருணத்தி முழக்கத் துருவக மட்டைரு பகமே
விம்மிசை யடமே கத்திரி புடைசம் பையென விசைமறை வினம்புந்
கொம்மைந்ருள பேழுவ வணகிற் குலவறக் கெனிரான் டவத்தை
நம்மைமா ளுடையா னம்மையுள் ளுவுந்து நயனங்கள் களிப்புற நடித்தான் ()

கன்புமை நயன வளிகளத் நாட கப்பத கமலநன் மதுவை
யனியொலி யதன்கட் சிலம்பொலி யாகவருந்துபு களிக்கட லழுந்தக்
கொர்மணி ராசி விராசுத வாமாக் கிரிமுடி தரித்தா லிறையு
ளானியிள வேணி மொளிபுட னைத்தீர்போ யன்னதைத் ததிருல காக்க. ()

நீற்றொளி யினன்னை ழிந்துமண் டலத்தா னிற்றிலென் கொல்லென நிலவ
பிந்துரு மனைய் கரல்கெனன் டிசையு மேவுற லுமெதி ரு ஷுத்தை
மேத்துகட் கருகிள னோக்கிஞ னிரப்பி யெழின்யிரு மனையதான் டவம்பப்
மேத்தகை நிசுழ வடித்தல்கண் டரிமுன் விண்ணவர் முனிவர் தொழுதார்.

கணகர்முன் ஐங்குத் தத்பல தொடுப்பத் தகுமிரு வோரிசை மடுப்ப
வனகா ரிடர் குத் தரவொளி யெடுப்ப வரம்பையர் மணியினக் கடுப்ப
வனமலக் கரத்தின் மலகொளி கடுப்ப வானவர் மலர்மறை யடுப்பக்
கணகதுத் துயிப் தரத்திசை படுப்பக் கண்ணு கல் புரிவெங் கண்டான். ()

கலதாந் கண்ட காதகம் போலத் தபனனைக் கண்டதா மறைபோ
னியமதி கண்ட சகோரம்போ தவகை சிவிர்தா கெஞ்சகெக் குருகித்
தலவான் னடங்கண் டியான்புரி தவத்தான் சபலமா கியானி யென்ன
வகிகொ ண்த வென்னயுள் சமையா தாக்கெதி றெடுத்தலெபோல. (௨௧)

அரியநற் சிவாதி காமினி சிவாதி சுந்தரி யம்பிகை கௌரி
யுபைபீர சன்ன கோமன வதனம் புயத்தின ளாகியுள் ளுவந்து
வரசிவ கிருத சன்னமா வுததி லங்கன மங்கன சொருப
பரமகல் யாண மங்கனப் *பிரத மாநடம் பார்த்திவை துதிப்பாள். (உகக)

வேறு.

ஓதும் பவாதி யட்டகப்பே ரொடுசேர் தராதி யெட்டிருவன்
காதும் பவாம்பு தியின்முழுதிக் கலங்குமு லகுக்கா தாரன்
நாதன் பவனே சிவன்கோடி ரவிசங் காச மேனியன்சொல்
வேதன் பவாய புவிமூர்த்தி விமல பரம சிவாயநம. (உகஉ)

விறல்கொண் மகாச லாதியவாய் வினேசா ருவசா கரமூர்த்தி
யிறைகொள் சீத ளாம்புவுரு டத்தா லீமையேரர் நரர்மிருகம்
பறவை முதல தரு முதல பயிர்முன் னிருபா லுயிர்புரப்போன்.
முறைமை புரிசர் வாயவம்பு மூர்த்தி பரம சிவாயநம. (உகங)

பகர்மா சண்ட வெங்கிரண பந்தி களிஞாற் சகம்விளக்குந்
தகையோன் ககன சாகிரக தாரா தாமன் கபாலகர
னிகமார் போக மோக்கமரு ளிறைவ னனவாக் கருணைநிதி
தொகுமீ சான ரவிமூர்த்தி தூய பரம சிவாயநம. (உகச)

வலமார் வலாரிக் ககல்சுவர்க்க மருவ வருள்வோன் வேன்வியர்க்கப்
பலகதா யகனா பத்தெவர்க்கும் பாற்றி ள்வேயருான் பசுபதிப்பேர்
நலனா லமைந்த சருவான்ம நாத னமலன் பசுபதியாம்
புலமார் யமான மூர்த்தியருள் பொழியும் பரம சிவாயநம. (உகஇ)

உரமார் சண்ட மாருதத்தா லுலக முழுதோம் பாதாரன்
சரமார் பலபே தானிலத்தாற் சருவான் மாக்க டமில்வசிப்போன்
விரமார் தருமுக் கிரப்பெயரால் வன்னி சகனா யமர்ந்தருள்வோன்
முாணா ருக்கி ராயவளி மூர்த்தி பரம சிவாயநம. (உகஈ)

இயங்கு கடோர வன்னிரவி யீந்து விலோச னத்திரையன்
றயங்கு பாலாம் பகமதனாற் சம்ப ராரி புரந்தகிப்போன்
பயங்கொள் கடோர வருத்திரநற் படிவாற் பவஞ்ச முற்றொழிப்போன்
முயங்கு முருத்தி ராயவன்னி மூர்த்தி பரம சிவாயநம. (உகஎ)

இரவி கிரக முதலமர ரினமா லீகையன் றனதொளியில்
விரவு சிருட்டி யுறவெனியாய் விரியு மண்ட ருபங்கன்
மருவு முதனாப் பண்ணிறதி மருவாப் பெருமைத் திருவுருடன்
வருடீ மாய நபமூர்த்தி வரத பரம சிவாயநம. (உகஅ)

சகல பரிசு மாவழுத கையால் விருத்தி தரப்புகிலோ
 னகில லுலகுக் ககணசா தேசா லொளிசெய் தருண்முதல்வன்
 நிகழு மிதழி சானவிகட் செவ்முன் னமர்சந் திரமௌலி
 தகைமை மகதே விதபூர்த்தி தரும பரம சிவாயநம. (உசக)

வேறு.

பாவுசத் தானே யொப்புமர் விகத்தோன் பராற்பான் நனக்கிவை பணிவென்
 னுரிமையிற் றெனரி யகிலலோ கத்தி னுயிலோலாந் துயர்தரு மலநோ
 யரியவி தோதி யகற்றறு நினைந்தே யடிக்கடி யிறைஞ்சின மிதித்தான்
 வருபசக் குழுவிக் குறும்பினி நீக்க மருந்துதா யருந்துமா போல. (உஉ௦)

திவ்வியத் துதிசெ யுமைமுதாம் புயத்தை யென்றுமன் விகசித மியற்றுஞ்
 செவ்விய ஞான னந்தசா காத்நிற் நிகழ்ந்தன வாதநின் நருளுந்
 திவ்விய தேசோ மயசொரு பகமா தினகர னென்றுரை யாடு
 நடவியத் தாத்தோ னருண்மிக நோக்கி நங்கைகே னென்றிது நவில்வான். ()

உலகெல்லாம் ததைப்ப நினைந் துமையின் றொத்திடு பிருதுவி யாதிப்
 பல்புக ழுட்ட ஸூர்த்திக ளுடனாய்ப் பவாதிமந் திரங்கனோ டியையந்தே
 யிலகியோ துளங்கட் கிட்டகா மியங்கன் யாவையு மிவதா யெமக்கீண்
 டலகிலா னந்த மளிப்பதா யமைந்த வருந்துதி கேட்டுள மகிழ்ந்தேம்(உஉ௧)

நீயுளம் விழைந்த வாமெவை யுரைத்தி நேரிழா யெனவுல கருளு
 நாயகி மகிழ்ந்தேம் பெருமகின் னென் நயப்புற நீன்னையான் னுதித்த
 மாயிருத் துதியைப் பாசகம் பலவு மருவிய பதிதரே யெனினு
 டெயகிக் குரைப்பி னகையெலா மொருக்கே நீங்கிமா புனிதரா யிகெ.

பின்னல கிலவாம் பப்பொருட் பெருக்கும் பெற்றற்கு ஈன்மகப் பேறு
 முன்னுத மாகும் பெற்றவாழ்ந் திம்பா முருந்தன தியர்க்குமெட் டாத
 நின்றுக ளீழலிற் பின்னா மருவி நீத்தியா னந்தாய் வாழ்க
 கென்னவ நீய்த் தவத்தினென் னோடு மிகடயரு திருக்கவெஞ் ஞான றும்.
 நீட்டி கையி னின்றமுன் னாயுதி நீரம்புசா னவிநதி யொருவா
 கென்பெய் டாவி தனிவன வாத மிப்பா மோக்கதா யகமாய்த்
 துன்பு சகல பாடமோ கைஞ்செய் தாயதா யயங்கவென் றமலை
 மிண்டி யுசார்ப்பு வாதவிரு டையி மேண்ணியாக் காகென விசைத்தான்.

உருகாரு விட கோளி னுதிவகக் கிவந்த. னாலுமை வினாவிய தவைகள்
 விதந்தி வினா மாய்ப்பிக் குறுதி வினைத்துனக் தேவித்திடந் கென்ப

நிறையுமா தவத்தீ ருமைக்கரு ணிமல னிலத்தினிற் நிலக்கெண் றுரைக்குஞ்
செறியுமவ்விதழிவனத்திலெஞ்ஞான் றுஞ்சிவையொடுஞ்சேர்ந்துவீற்றிருக்கும்
கண்ணுதற் சிவன்செய் நிருடவ் கௌரி காமமுற் றினிதுகண் டமையா
லெண்ணுநர்க் கெவையு மருள்சிவ காம சுந்தரி யெனும்பெய ரேய்த்தவ்
வெண்ணகைக் கொடியத் தளியினிசான விசம்பில்வீற் றிருந்தருள் புரிவா
ளண்ணறன் னேடுங் கிரீடைசெய் தென்று மமர்ந்துவீற் றிருத்திட மாதோ
இறையரு ண்—னம் புரிந்தவத் தினத்தி னிலங்குகோ கிருத்தீ பாதி
குறைவிலர்ச் சனைகள் சீதளி யாந்துக் குளிர்ந்தரு மகாவபி டேக
நிறைசுவை வருக்க நிவேதன வகைக ணிகேதனம் வலம்வரன் மறையோர்க்
கறுசுவை யுளுக்கன் கூடவா முத்தழி யாதியா லருச்சனை முதல. (உஉஅ)

புரிஞார் ல்சேட தினங்களின் விசேட பூசனை பொருந்துமெய் யன்பாற்
றருஞ் சரிதோற் சவமுறை மையிற்செய் தசுமைய ராதுதரி சிப்போர்
துருவிமெய் யடியார்க் கமுதருண் மாகே சுரர்கடம் பூசனை தொடங்கும்
பெரியரின் னவர்பல் போகமு துகர்கதெம் பிரானடி மலர்நிழல் பெறுவார்.)
என்றுரைத் தருளு மலயமா முனிதா னிறைஞ்சுபு முனிவர ரெந்தாய்
துன்றுசேர்க் கௌரி தாண்டவங் கேட்டுச் சூழ்வினை யொழிந்தனங் கமலை
யன்றி பாலைன் வினவினன் விடையா தறைத்தன னிவ்வனத் தவன் செய்
கன்றியென் சிவன்பாற் பெறுவா மென்னை நயந்தருள் கெனமுனி நவிலும்.

கௌரி தாண்டவச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் எகநி.

0

இலக்குமிதாண்டவச்சருக்கம்.

திருத்தளி யமலன் வாமச் செல்வ்பேர் நடனா னந்த
மருத்தளி துமது கேள்வி மடுத்தனங் கமலை மால்பாற்
கருத்தளி யுறவி னுயிற் காளினேற் றிருந்து கண்ட
வுருத்தளிர் நடன மேன்மை யுறுவர்க ளோது கிற்பாம் (உ)

நீரசா கரத்தி னுப்பட் கிளர்மணித் தீவின் மேவுஞ்
சாருவ போக மிக்கூர் சுவேதமா புரத்திற் சாலத்
தேருறுப் பமைந்தி லங்கு னெகர மதனின் மிக்க
பாருறு முடிப னந்த பரியக்க மதனின் மேவி. (உ)

காண்டரு சிரத்திற் செம்பொற் கதிர்மணி முடிபின் நேசம்
பூண்டருண் டலமு மெல்லப் புலனமுந் திகழ்செய் வாயு

மாண்டசெக் கமலப் போதின் மலர்விழி வணப்புந் தோளிற்
சேண்டவழ் கதிரை நக்துத் திகழமங் கதத்தின் சீரும். (௩)

வரதால் லபய மாழி வரண மமைந்த நான்கு
சாமுமா மறுவி னோடு கவுத்துவ மணிகொண் மார்பும்
விரவுத சுவண வாச விளக்கமுங் கழல்க ளார்க்கு
மருவளர் நதிய செந்தா மரையடித் துணையின் மாண்பும், (௪)

சொதுதன் மார்பு முன்னுத் திருத்திய வங்க மெங்கு
மருவுமுத் தூசு னந்தான் வயங்குபுண் டாய்கொ ணீற்றிற்
நிறைமநீ கர வாழி திருவுருப் போர்த்த லேய்க்கும்
பொருவிலா வெழிலு மீசன் விழிமணி புனைந்த பொற்பும். (௫)

கருமுநி லினையகீல மேனியுங் கவினுற் றோங்க
வரிவையர்க் கேடுத்துக் காட்டு முவமனா யமருஞ் செல்வத்
திருமகள் பொறையின் மிக்க நிலமக னென்று செப்பு
மிருவரு மிருபான் மேவி மீன்புற வீருப்ப வேளை. (௬)

எண்டரு விகங்க ராச னெண்டிசைக் காவ லோர்மற்
றண்டர்மா தவகொண் தெத்தி யாழியோர் பணிந்து போற்ற
வண்டயின் மறுவார் செந்தா மரைமலர் விழிமு கிழ்த்துக்
கொண்டறி துயில் மந்தான் குவலய முண்ட கோமான். (௭)

அனந்தன் னெழுத்தம் மாயோன் சிவமிசை யங்கை கூப்பி
நிலைத்ததென் றுகத்தி ருக்கு சிவமெதன் பொருட்டிக், காணிற்
கனத்தரு ண்டன் னெங்க தாண்டவங் கருத்துட் கொண்டி
வனத்தித் தன்னின் பாம்பு பதுமவா கனனுப் மன்னி. (௮)

அனந்த சபர்த ருமா சேவத வடபி மேய
வானத்தங் கிடுகு மேனி வரதனா வாம பாச
மேனத்தம் வினாக ளர்ப்பான் பீத்திருத் தருளும் வான்மை
சானத்த முறழி டற்றெங் கெனினைச் சாணித் தானால். (௯)

அனந்தா வடவா தன்னோ னுள்வயிற் குடத்தி னெண்ணுங்
கனத்தரு மலர்மென் கூத்தந் கமலிய னமன நல்கு
வனத்தல் மாம்பை யுரு னிக்குளிர் புறையுஞ்சாறு
வனத்தரு முவிழக் கொங்கை மலமர சூரித்த நங்கை. (௧௦)

பகிடைத் ததத்தின் பேற்றுற் புறமலரிதழித் காணி
மேனா உதயக் கண்டா சொன்னிடங் கன்பர் தேத்த

* பரிதன் - கிடைத்தான். † துரிவதம் - கொன்றை.

பாசனோ புரிய கல்கப் பாவையே யான்மற் றியானு
மாசனோ யனைய மாணுந் தோன்றிட மொன்றே யாமால். (௧௧)

பெட்டுநான் வழிபட் டேத்தும் பிரியகா ரணியப் பூவை
தட்டகல் பிருகு பூமி தம்மொடு மந்தி ருத்தங்
கிட்டிமுன் காணப் பெற்றேன் கிளக்குமவ் வனத்திற் றுனே
யிட்டமிக் கமர்கின் றேனா லமிசத்தோ டென்று மன்றோ. (௧௨)

ஆப்பரிச மர்கின் றேனுக் கந்நடந் தன்னின் மேலுந்
தப்பரு மார்வங் கூர்வ தென்றிவை தானே யெண்ணிச்
செப்புத லின்றி யானெய் சித்திர பாதுச் சேர்ந்த
தொப்பவுண் ணெகிழ்ந் திருந்தா னுவனகே துயர்ந்த செம்மல். (௧௩)

வேறு

மனநெகிழ்ந் துருகு மெவ்லையிற் றிருவம் மாயவ னடிதொழு திறைஞ்சிக்
கனமுடைந் திரிய வந்தாத் தோட்டு காத்திர நேத்திர கமல
மனனமர்ந் தெனைநண் மார்பகத் திருத்தி வரமருள் பரமகல் யாண
புனைதுள வலங்கற் கந்தமார் ுகந்த பூதர சீதர போற்றி. (௧௪)

வாரண நேமி கதைசரா சனம்வாண் மலர்க்காத் தெடுத்தருள் வரத
வாரணம் பரவு மாதவ போத வங்கண பங்கய வதன
நாரண முருந்த கேசவ பதும நாபபா ரணநவ நீத
பூரண முராரி வாரண சோகம் போக்கிய பாக்கிய போற்றி. (௧௫)

குலமறை கவர்ந்து சலதியின் மறைந்த கொடியினைத் தடியமீஞய்த்தன்
செலுவினுட் கடனீர் முழுதடைத் துடனத் தெம்மடித் தம்மறை மீட்டு
மலரய னிடத்து நிலையுறக் கொடுத்த மாதவ யாதவ வரத
புலனெறி நீத்த நிலையின ரேத்து புராதன சுராதிப போற்றி. (௧௬)

ஆதர நினைந்தாங் காதரம் பெருக வாதரங் கடைவுற வருனாற்
பூதரத் தனைக்கைப் பூதர மலரும் புவிநிழற் கவிகையாப் பொறுத்தே
காதர மோட்டிக் காதர நீட்டிக் களிப்புறத் துளிப்பெயல் கடிந்தோய்
போதரச் சுரர்முன் போதர விறைஞ்சும் புண்ணிய கண்ணிய போற்றி. (௧௭)

என்றுவரைத் திறைநீ யஞ்சலி புரிந்த தென்னிவ னுணங்கொண்ட தென்னை
யொன்றுமு லுலகுக் கதிபனீ வணங்கு முயர்பொருள் யாதலி துணக்குந்
துன்றுவா னவர்க்கு மூலகா ரணமாய்த் துலங்குறு மதனியல் குழிந் தந்தான்
மன்றலிம் மிதமா மென்றனக் கதன்நிர் வசையெலாந்தெரித்தி யென் னுரை

1 கந்தம் - தோள்.

பிரமர முரல முகையவழி கமலப் பெற்றியிற் பொற்றிரு மகடன்
 டீவிதி லோக்க மருவற டாய்த்து மந்தகா சத்தொடு வயங்குந்
 திருமுக மலர்ந்து ஒருமுகி வையான் தேக்கமழ் பூங்கடுக் கையங்கா [ம்
 ஸரிதுமுன் லிசுந்த சரிதமிக் குரைத்து மணியழாய் கேட்டியென் தறையு
 புலமுழத் தொழிந்து மூவர்க்கு முன்னென் புந்திமுன் மூன்றுமுக்குணமும்
 பருதிபுக் கடந்தோ ஓனொரு புருடன் பராற்பா தானவ னவனே
 நீதன்மெய்ப் பாதத் துடபா சென்மன் னித்திய னவனில்யா ரு தித்தேஞ்
 சகலமா முருவித் தனதரு ளாகுந் சத்தியை யிடத்தினிற் றரித்தான். (௨௦)

அன்னவன் விதழி யடவியுன் னடுத்தா ளாங்கன மருச்சனை புரிந்தான்
 கணையிருண்மிடந்தெக்கண் னாதப்பெருமான் காட்டுநோபெற்றனன்கதிர்கால்
 பனிபரை யுயிர்த்த பான்மொழித் தொழிக்கைப் பவனவாயுமையவட்பார்த்தப்
 புனிதனன் னுடகை ளையற டருளிப் புவைகேள்தெனப் புகலும் (௨௧)
 பொன்னவர் கெட்கை நமக்கதி காதல் புரிதலி னாதையிப் புவியின்
 மன்னாதக் கிருத டாடியென் பெயாரன் மலிவுற மலர்மகன் படைக்கு
 மன்னாத் தருடை யவர்கெறிந் திலக வடைந்துகாண் பவனெவ னவன்றன்
 தன்னாத னனை பாடமுந் ரெழிக்குஞ் சாதமிதென்றுரை தந்தான். (௨௨)

அன்முரல் கமலத் தணக்குகே னுமைசெ யருச்சனைப் பயத்தினு வவட்கு
 ளளிர்மதி முடிமொன் காட்டிய நடன ளாகர்ப்பு மகன்சன காதி
 தெய்வை முனிவர் பிருகுடா னருக்கர் திங்கண்முன் னிமையவ ரோடுங்
 கனிமகு மடனி யாடுகுந் கண்டேன் கண்களா ற்பெறுபயன்கொண்டேன்
 அத்திலெம் பெருமான் வபந்தொடி புமைகேட்டருள்வர மாங்கனமளித்தாய்
 கித்திரை பெண்பாற் பதர்க்கெலா மரிய பின்னருட் சிறப்பு லோக்கருளி
 முத்தமக் கையின் னந்தலை பெனைக்கய் முருத்தந் யுகந்தகம் பூசை
 சந்தத மியற்றி சந்தம தருகு தங்குகென் தங்கரு டந்தான். (௨௩)

மன் தலக்கந்தல் டீவிதி மலர்க்கை மணியுலை மதிதுதால் கேட்டி
 யன்னொள்ள ளிரணி யாக்கெனென் ரெருவ னசலமே யுணையகாத் திரத்தன்.
 டன்றிற வவனன் வகிர்மதி பறாரும் டட்டி * தமிட்டிர ளுளுங்
 கன்றிய மனத்தன் கொடுத்தொழி ருனே கைவிடாப்பொருளுங்கருத்தன்
 அம்மற மிதந்த வாக்கெனெந் தடைந்த டருடா டீவியு லவனிச், கொம்மை
 வெம் முனைபப் பாயலாக் சருட்டிக் கொடுகரை கடல்புகுந் தொளித்தான்
 விம்மலுந் தயர்ந்தார் மன்னவர் பின்னொர் மேருரு புகலிட மின்றி
 பெய்வாடி நடைந்தா சிறந்தென னினந்தா சிதபொரு துளமிக விசங்கி

மேலுந் தவரை கெடுத்திது முயர்ந்த மேருவி னெண்மடங் குயர்ந்து
 யாய்வவரோட முடர்கெறித் திருகண் டதக்கிடம் வடவனல் கதவிப்

பாலெலாந் தகிப்ப வெருத்தமேற் போகும் பற்களோ டிலங்கிடும் புதிய
கோலமாய் கோலங் கொண்டியா னண்டங் குகைந்திடக் குழுறொலி பரப்பி.
அவுண்ணுண் டேகு மவ்வழி யேகி பாழியு மளறெழ வலைத்துக் (நேர்ந்
குவுவுமால் வரைக ளனைத்தையு முருட்டிக் கொண்டசென் றிரணியாக் கனை
துவமனில் பெருர்போர் புரிந்தயிர் செகுத்தாந் கொதுங்கிய வசந்தரை த
னைமிட், டவமகன் திருப்ப வராமுடி நிறுவி யனந்தர மப்புவி. மகளை. (௨௮)

ஆவருடைத் தாதை பிருகுமா தவன்பா லரண்புகுத் தவுண்ணை யாலி
கவர்செருக் கறிவை மறைத்தலின் மான்று கதிர்வரு வாளவெற் புடைத்துப்
புவனியெண் டிசையு மலைத்தன னதனாற் புன்கணுற் றிமையவ ராதி [ய்தி
யெவருமெஞ் ஞான்று மிடுக்கன்மர்த் தருளு மெம்பிரான் கைலைசென் றெ
மணிமிடற் றிறைவன் திருவடிக் கமலம் வணங்கியீ துரைப்பரம் பெரும
தணைவிலா வீரணி யாக்களு லெமக்குச் சார்ந்தபே ரிடரினும் பெரிதாத்
திணியமா லேன மாகிநின் றுகைஞந் திங்கிது தாங்கிலே மெந்தாய்
பணியணி முடியெம் பரமவித் துயரும் பாற்றினே போற்றெனப் பகர்ந்தார்.

ஆயிடை யமலன் சேயினே நோக்க வயிலுடைத் திருக்கரத் தினைய
சேயவன் கமலத் தூயசே வடிகள் சென்னியிற் றுன்னிய விறைஞ்சி
நேயமிக் கெதிரே நிற்பநேர் நோக்கி நிமலன்மால் புரிதுயர் நீக்கி
மாயன்மற் றவன்கொள் செருக்கினைமாற்றிவருகந்மைந்தவென் றுரைத்தான்
தாதைதாண் மீட்டு மிறைஞ்சுபு குமான் சடக்கென வெண்களிற் றுருவின்
மேதகு செருக்கி னின்றவென் னருகு மேவலும் வெகுண்டியா னுருத்தவ்
வாதிதன்சேயொடமர்த்தனனினையோனாய்ற்படை தூண்டியென்செருக்கைக்
காதிவெள்ளெயிற்றைக்கவர்ந்துசென் றீசன்கழலடிதொழுதுமுன்வைத்தான்.

கந்தரம் புரையுங் கந்தர னாங்குக் கடவுள ராதியோர்க் கருளி
துந்தம்வாழ் பதியி னேகுதி றெண்ணு னொடித்தனன் விடுத்தயிற் காத்தெங்
கந்தனை மனமு கந்தருட் கரத்தார் கந்தமார் தரவினி தனைத்து
மைந்தநீ யிண்டுப் புரிசெயற் றதய மெழிந்தன மென் றுவாய் மலர்ந்தான், (1)

சுற்றுறழ் தடங்கட் குவவுமென் முலைப்புங் குழற்பிறை நுதற்முடி நுசுப்பிற்
கோற்றொடி கேண்மோ வனந்தர மெனது கோலத்தின் கோலத்தை நீக்கி
மேற்றிக ழுவனி மாதைவேட் வேப்பான் விருப்பியச் சுவன்னக விபினத்
தாற்றுபு தவஞ்சீ தனியா னடிக் கீழருச்சனை புரிந்தவ ணமர்ந்தேன். (௨௯)

திருநீல மகளு மெண்ணேவேட் வெப்பா னீசனைப் பூசனை புரிந்து
மருவின் ளாங்கெம் மிருவருட் கோளு மதிருடி திருவுள மதித்தெம்

மருகெழுத் தருளி நம்முடன் சநுத்திங் கடெனப் பணித்தன னாங்ஙன்
பிருதமா தவனு மணமுறை யவனிப் பெய்வளை தனையெனக் கனித்தான். ()

வதுவைகள் மரபின் வந்தவய் வதுவை மணந்தியா னத்திருத் தலத்தின்
விதுவையா முடிபெஞ் சேனி நாதன் வீற்றிருத் தருடனி வடபான்
மதுவையுண் டனிகள் குழல்பயில் குதற்கு மாதொடு மாதரத் தருசின்
பொதுவைபொற் கமலச் சேவடிப் பூசை புரிந்திருக் கின்றன னாங்கே. (௬௬)

இவ்வகை யாக்ங் னமர்ந்திடு நாளித் விறையவன் மறைகளுண் கலரோ
னெய்வமின் முனிவ ரெவர்க்குமெட்டாத விபல்பின தாயதன் சொருபத்
தவ்யிய லனைத்து மெனக்குப தேசித் ருளின னவன்புரி நடமே.

மைவீழியென துச் சிழையுமென் றுரைத்தான் மாதவன் மலர்மகள் வழங்கும்
நாதனே யெனைய னாதரித் தவனி நங்கையோ டங்கெழு னடன
மாதரக் காண்ட லெம்முறை யமைக வருவினி யென்னிடத் துளதே
னீதைய கூர்ந்தத் தடனம்யான் காணு தெறியினை யுரைத்தரு னென்னு
வோதலு முதுகேட் டெகெலா முதித்த லுத்தியா னுவட்கிவை யுரைக்கும். ()

அரியன வாரு மசாத்தியப் பொருளு மருத்தவஞ் சாத்திய மாக்கும்
வருணன் குணு பிருகுவுக் குரைத்த வாறிது கேண்மலர் மாணே
யுரியவத் தவமோர் மூன்றவை மனம்வாக் குடம்பின லுஞற்றுவ வாருக்
தெரிவுறு மிவைதா மிலெனகெஞ் சிறத்த தெய்விக மெனவிரு திறமாம் ()

இருவகை பிரித்திற் றெய்விக மூன்றி லெனகிக மூன்றென விசைப்ப
வரியலென சிகத்தான் *பரார்த்தத் தாமதீமனகுயை யாதிமா னதமு
மருவித் தவனஞ் சத்திய மாதி வாசிக மும்முப வாசங்
சருகுறு தீர்த்த சேவை : தானுதி காயிக மும்மென மூன்றே. (௪0)

எய்தியா னுதி மனஞ்செபா தியவாக் கியாகமுற் காயமிம் *முன் றுத், தெய்விக
மாமி லெனகெஞ் செய்தே தெய்விகம் பின்செயன் முறையாக், துய்யலென
கிகத்தை யொழிந்துதெய் விகத்தைத் தொடங்கல்வே ரற்றிடு மரத்தின்,
பெய்கனிக் கிச்சை கொள்வது போலும் பின்னையீ துண்மைபென் றுணர்நி
இப்பரி சுணர்ந்தா ராவத் தனத்தி லெய்திலென கிகதெய் விகமாந்
திப்பிய தவங்க ளிரண்டுநீ யன்பிற் செய்கெனச் செங்கண்மா லுரைப்ப
உப்பொலங் கமலை சம்புகா நித்தி யத்தரு மேதுவா மவைநான் [றும்.
றப்பிலா தியற்றம் விதியருந் கென்று தாழ்த்துமுன் னிறைஞ்ச மால் சார்

* பரார்த்த நித்தாமம் - பிறப்பொருளின் விருப்பமின்மை.

† அனகுயை - பொருமைமின்மை.

‡ தானுதி - தானமுதல்தன்;

வேறு.

வன்சை கேண்மதி யிவ்வீரு வகையுமெய் யன்பி
னனகன் வெள்ளியஞ் சைலத்தெம் மண்ணுர ணினைந்தே
யினிது செய்திடத் தக்கதா மித்தகு லாய்மை
தனைம றந்தவர் தாமவற் றுறுபயன் சாரார். (௪௩)

பவள மெல்லிதழ்ப் பான்மொழிப் பைந்தொடி கேட்டி
யிவை யிரண்டொருங் கியற்றென் முராரிமுன் னிசைத்தாங்
கவிர்ச ரோருகத் தமர்ந்திடு மனையவ ளவண்போய்த்
தவமி யற்றுதற் கமைவுறு வேடமுஞ் சாற்றும். (௪௪)

அளிந ருவுணு மலர்க்குழல் வேணிய தாக்கி
யொளிகொள் பூந்துகி லாமர வுரியினை யுடுத்து
வளரு மன்பொடு தரிப்பவர் பசுத்துவ மாற்றித்
தெளிவு றஞ்சிவத் துவஞ்செய்வெண் ணீற்றைமெய். திகழ. (௪௫)

நிறையுத் தூளன் மேதிரி புண்டர நெறியே
மறைமுற் கூறுசா பாலத்தின் வயங்குமைந் தாறென்
றறைம னுக்களா லணிந்துபின் சதவுருத் திரமந்
நெறியிற் கூறியப் பதந்தொறுந் தருப்பண நிகழ்த்தி. (௪௬)

பாத்தி யாசம னூர்க்கிய மேறும் படிசங்
கூர்த்த வக்கை தூருவை கூவிள மிதழிச்
சீர்த்த மாமலர் முதலுப கரணங்கள் சேர்த்தி
யேத்து சத்தியோ சாதமா தியமனு வியம்பி. (௪௭)

ஆண்டு சீதளி நாதனை யருச்சினை யாற்றி
மாண்ட குஞ்சிவாக் கினிவளர்த் தமுதுநீ வார
மீண்டு பிப்பில மாதிய பொருள்களா னீற்றிற்
பூண்ட வாகம விதிமுறை யோமமும் புரிதி. (௪௮)

ஒது மன்பினர் விளைவெலா மொருங்கினி தருளு
மேத குன்றி லைந்தெழுத் தினைவிரை மலர்மேன்
மாது தாாக மசிலமா மாயைதன் பீசங்
கோதி லாதநின் பீசமுந் குலவ முன் சேர்த்தே. (௪௯)

மறைசொல் சம்புவைக் கிருட்டின பிங்கள வடிவி
னெறிம லர்க்குழ லுமையொரு பாகளு நினைந்தே
முறைகொ ணற்செபம் புரிசூதி முளரியஞ் சேக்கை
யிறைகொள் பொற்றொடிச் செங்கரத் திந்திரை யிவைநீ. (௫௦)

யாமு ரைத்தவா தேர்தினி தியற்றினி நீனையுங்
காமம் யாவையு முடிக்குவன் கண்ணுதற் கடவுள்
வாம மாதவ னென் றவன் மாதவ னிதழி
நாம வல்லையிள் வல்லசெல் கென் றரை நவின்ருன்.

(௫௧)

வேறு.

என்றுமா லுரைத்த யாவையுங் கமலை யிருசெவி மடுத்துளத் துவகை
தன்றோ ரிறைஞ்சி விடபெந் இயிதழித் தலங்குபேர் முளரியிற் புலங்கள்
வென்றுநோற் றமலன் புரிகடங் காண்பான் விரைதரு நிறையவா வுந்தச்
சென்றுசேர்ந் தனைய வணப்பிர் திசெந் திகையிரு குரோசத்திற் நிகழும்.

அகநலி காரை நகர்தனிற் சுயம்பு வாமருட் குறியினை யாம்பன்
புகவனைச் சண்ட சனைவிழி குளிப்ப முன்னுறக் கண்டனண் முதமே
தகவுளத்தெழுமெய்யன் பிஞ்ஞடன்பு தலமுறப்பணிந்துமுன் றுதித்தாள்
விகித வருண வம்பயப் பொகுட்டின் மேவிவீற் றிருந்தருள் விமலை.

காரையுந் தவன் றனிவவன்மார்க்கத்தான்காரையு ரதனிலோர் தடந்தன்
பேரையுந் தாக்கண்டதனிடையு மூழ்கிப் பிறைமுடிக்கறைமிடற்றிறைவ
னாரையுந் பதத்திற் சுவாகம விதியா வருச்சனை யன்பினுற் புரிந்தான்
பாரையுந் முலையா கனுக்கை னுஞ்சி வந்திய னாதப்பேர் வாய்ந்த. (௫௨)

உரைத்த ஸ்வதியா லானடிப் பூசை யுருற்றியக் கமலையாங் கிருப்ப
வரைத்தனுக் கோட்டிப் புரத்தெரி யூட்டு மந்தகா சந்தரும் வான்மா
விரைத்தமர் போதின் மாதிரு காதுக் கின்னமு தொழுக்குவ தென்ன
நிறைத்தமப்புதலுக்கு மும்பரத்தாடம்பினிலவுருமொழியிவை னிகழ்த்தும்

நீத்தகல் யாண மக்கள ருப நிலவுற வுலைவிலா துளத்திற்
பத்திமை யோடுந்மையருச்சனைசெய்பவனவாய்ப்பதுமைநின் றனக்கின்
டத்தரு பத்தி யென்றுமே லோங்க டகிலமும் பாவுறு மிதழிக்
கொத்தவர் வினைத் திமாரர் குலம்பல் கொடிசூழ்ந் தொளிர்வது போல.

முதிராருட் சுயம்பு விட்கமொன் றெமக்கு முலமா யிலகுமத் தலனிற்
நிதிராருட் சுயம்பு சென்றுசேர்ந்தவணச்செட்குறி தனையருச் சனை நூல்
பிழமுறை புரிதி பென்னலும் பண்பிற் பிணர்ந்தன எட்பன மேவிக்
கதிதரு பியனின்சீ தோரி மேல்பாற் கவிழிணர்க் குரவமு லத்து. (௫௩)

இந்திர னாதி யெண்மரு முலக மெட்டினின் ருங்ஙன மெய்திச்
சிந்திய வலிபின் பெற்றுவாழ் வுறுவான் நிருந்திய வருச்சனை புரிய
முந்துநில் வரங்க ளளித்தது மேதை முனிவர ரருக்கரா தியர்செய்
தந்தபூ சனைகொண் டவரவர்க் குரிய தருவரம் பலவளித் ததுவும். (௮௮)

ஆயதோர் சுயம்பு லிங்கமிக் கிலங்கி யணிமணிப் பிழம்பென வாங்கே
மேயவெண் டிசையுந் தனதொளிபரப்பி வீற்றிருந் தருள்வது கண்டாள்
சேயவா ரிசத்தி லிருந்துல களிக்குந் திருமக னருகுசென் றமர்ந்து
பாயவன் பொடுமப் மரமனைப் பணிந்து பகர்சிவா கமவிதிப் படியே. ()

பூசனைக் குறியபொருளெலாந் தொகுத்தப் புராரிதன் நிருவடி மலர்க்கீழ்
மாசறு மினிப சபரியை புரிந்தாண் மனநெகிழ்ந் தரியன துதித்தா
ளாசறு கமலை யாங்குநின் றொருவா நகன்றுசீ தனிவட கரையிற்
தேசமிங் குறுநற் றவம்புரி கருத்தாற் சென்றுநின் ருங்கிது செய்தாள்
கருபவித் தாங்கொன் றவனியிற் பதித்தாண்கார்முகந் தனையாங்குரித்துத்
தொகுபலகிளைகொண்டெழு தருவாதித்துலங்குமாபெய்தனன்வ ளுந்தத்த
தகையபூ ருகமே யுடசமாக் கொண்டு தான்புரி தவக்கிட ருறாது
வகைசெயக் கருதி மலர்ந்தசெவ் வனசு மலர்வரு தலைவிய் தாற்றும். ()

கவிப்புரை யதரத் தனையவன் முருந்தன் கரத்தசெங் கரத்தசக் கரத்தை
யவனுற நினைத்தா ளஃதுணர்ந் தாழி யத்தடத் தரன்றிசை மேல்பாற்
ருவலைய நேமி திர்த்தமென் றுரைப்பக் குளித்தெழுந் தலர்மகட்குறுகிப்
புவிதொழு மடிக்கீழிறைஞ்சிமுன் னிற்பப் பூவையத்திகிரியை நோக்கா.

பரிதியைப் பழிக்கும் பரிதியிப் படிநாம் பயிறவ பாலனம் பரிக்கென்
றரிதவ ணிறுவி நோற்றமா் காலே யற்புத மொன்றவட் கண்டான்.
வருமதன் வரலா றுரைக்குவங் கேண்மின் மாதவத் தீரொரு சேனை
மருமலர் செறிசீ தனியுறு மீன்முன் வாயினற் கவர்துணை வீழ்ந்து. (௯௩)

ஒய்யென மீனென் றெடுத்துவிண் ணைக வுறுகய னமுவுற வுடன்வீழ்ந்
துய்யுந் ருடல நனைவுறப் பெற்றவ் வருவமே திவ்விய வருவாச்
செய்யபொன் னிறமுநேத்திரமூன் றுந்திகழ்புலித்தோல்விளங்குடையுங்
கைய்யன் லபய வச்சிர குல கந்தர கந்தரக் கவினும். (௯௪)

பணியணி வேணி மநிநதி யாதி பலவுமுற் றிலகுறு மீச
னணியசா ரூபம் பெற்றவா நோக்கி யாரைந் யென்னவப் புருட
னிணையிலந் தோய்கலத்தின் முக்கால*மெய்திறனெய்தலினைசைப்பாச்
மணமலர்த்திருவே மாளவ தேய மன்னன்யான் மணிப்பிர காசன். (௯௫)

தானியிற் தாணி குலத்திலவந் தானைச் சபரியை முப்பொழுதாற்றி
யாகரித்தி வழுவினா தியற்றி யந்நெறிப் பொருண்மிக வீட்டி
யுரியவெண் கவினை நீழல் னுலக மொருஞ்ஞாழ் ஆறப்புரி இ மதமாப்
புரயிதேர் பதாதி யனவிவ வாக்கிப் பொன்னரித் தவிசமர் தனித்தேன்.

அனவிலாச் செவ்வப் பெருக்கினுற் செருக்குற் றரித்தவி சுமருமங்கால
வனரோளிச் சடையும் புலியத ளுடையு மலர்க்கா காகமும் வயங்க
வியையருத் தவஞ்செய் மிருகண்டு முனிவன் வெம்பசி பம்பெய்வாடிக்
களையகற் றுணவு விழைந்துண் பகலிற் கடிதென தருகுவந் தடுத்தான்.

ஈசனே யாக வழிபடற் பால ிசன்மெய் யடியொன் றெண்ணு
வாச்சே ருளத்தா ளன்றியு மிகழ்வக ருட்ப்பசி யுற்றடைந் தவரை
நேசமோனைப்போம்பொழுதினுமழையார் நிறைவுறத்தாந்தனி யுண்பார்
நீசரின்னவந்திரவெனெஞ்ஞான் துநிலைப்பொன் றறிந்துவைத்திருந்தும்.

போகலாழ் வலியா வவனடி பணிந்து போற்றிதா திருந்தன னதனைத்
நீகலாழ் சாபம் வல்லனே யாயுந் திருவனத் தடைத்திதா திருந்தா
னாகொடும் பதக னாயநான் றனிச்சார்ந் தயின் றுயின் வருந்தய றறியா
தெயிம் முனிமுன் வருதலுமிருகண் ணெரியுக்க் கொதித்தெனநோக்கி

அரசனையாக னாகலின் குமலி யாயினுந் தலைபணித் தகன்றாக்
கொருவுறும்வாந்தியனமெனவெமாந்த்தொழித்தார்பழித்தவிச்செல்வம்
பெருமித வாழ்வென் றதனையே யிறுக்கப் பேணுபு நித்தியப் பொருளாக்
கருதினையைய செருக்கினுற் பசித்துன்கடைத்தலையனுமியநமையும்.

வழிபடல்புரியாதொருதனிப்புருந்துண்மடுத்திதிர்புருந்தனைமடவோப்
பழியித னுன் பருந்துருக் கொண்டு பசிக்கன றகிப்பவெங் கெங்கு
முடிவாழ் திரிகென் றுறுவர்கோன் சபிப்ப வுநடு நடுங்கியல் வரவேரன்
சமலடிதனில்விழ்த்தென்தயெம்பெருமகடையனான்பிழைபெரிதேனும்

மியலின் கருணை யனையும பெரிதா வப்பிழை தன்னையுன் ளடக்கித்
துய்யடக் கருணை மேற்படன் முறையே சொல்வதி யாதினி நாயே
நுய்யுமாநடுக்கென் றுடன்பலதுதித்தவ்வுறுவர்கோனடிக்கிடந்தினைந்தே
புழிநலாவெழுக்கென் றுரைத்தானவைப்பினென தவினொயெழுந்தேன்

அஞ்சலி காமென் கிழைநின்றே னறவர்கோனெதிரவ னெனைப்பார்த்
தெற்குபி வருளான் மன்னகேண் முன்னு னெதுழ்வரிபகாருஞ்ஞாரும்
விஞ்சுபோர் புரிசாந்கொருடைந் தவெப்பல்வீணைபின் முராரியையடைந்து
தஞ்சமலகைத்தாத்தினைவுறவியான் னுறவந்தமைபெதிர்ந்தடர்த்தான்

• அ-இன்னைப்பொருட்டி.

அரியிகன் றசுரர் யாரையுந் துமிப்ப வஞ்சுபு சிலருடைந் தோடி
மருவல ரிதழி வனத்திற்றந் குரவன் மந்திரி தந்தையாம் வரஞ்சால்
பிருகுவி னுடசத் தொளித்தன ரிருப்பப் பின்றொடர்ந் தாங்குறு மாலப்
பெருமுனி பாங்கன் முன்னரே புரத்திற் பிரிந்தமை தெரிந்துழைபுகுந்தான்

வேறு.

புகுதலு முனிவன் பன்னி புகலுற்றார் தமைத்தம் மாவி
யுகுமிடர் வரினு மோம்ப லுத்தமர் மரபென் றோதுந்
தகுதியி னுறைத்தா நின்ற னாதலிற் றகைய மாலை
யிகலின்முத் தொழின டாத்து யிறைவரு ளொருவ னாயும். (எடு)

திருத் தொழி றனதே யாயு மூழ்வினைத் திறத்தி னோ
விதத்தசத் துவரு ணந்தன் றொழிற்கலா தியல்பிற் சாரா
விதத்தினோ கடலி னாளுந் துயிலுதல் கரிய மேனி
வதத்தொழின் முதலி யற்கைத் தமகுண மருவ லானோ. (எசு)

அனையமா றகையு நாரி யறவர்கோன் சுபன்னி யொன்றோ
வினையு குலியாக விரங்குவ தறிந்து மந்தோ
கனலெழ வாழி யோச்சிக் கற்புடை யவனைக் கொன்றான்
பினைவுறு மசுரர்க் கொன்றான் பெயர்ந்துடன் விரைந்து சென்றான்.

அந்தின்மா லேய பின்ன ரருந்தவப் பிருகு வாங்கு
வந்தன னிகழ்ந்த தோரான் மனைவிதா னவர்கண் மாட்சி
சிறைதவெந் துயரின் மூழ்கத் தெரிந்திட ருழந்திச் செய்கை
யெந்தவெம்பதக ரானி கழ்ந்ததென் னுனத்தி னெண்ணி. (எடி)

மாலெனும் பெயரை வாய்ந்து மயக்கமே யியற்கையாக் கொண்
டோலுறும் வஞ்ச னேயிக் கொலைஞனென் றகந்துணிந்து
சாலும்வெங் கோப சூபந் தந்தன னனந்த யோனி
மேலன விலாப்பி றந்தை மேவிமா றுயர்க வென்னா. (எசு)

அரிகரத் தமர்ந்த செங்கே ழரிகறை தோயு மாழி
விரிகறை யுறுக வென்னா விரிகறை மேலோன் கூறும்
பரிகர மிலாத சாபம் பரிகர வனையை மாலை
யெரிசுடத் தொடர்ந் தலைப்ப வெரிசுடர் மணிகொண் மார்பன். (அடு)

கதிதரு காஞ்சி மாந் கரத்தடைந் தமலன் றுரை
வீதிமுறை ரமந்து வந்த வினாவைவிண் ணப்படு செய்து
துதிபல கூறி பேண்டக் துவரிதழ்க் கொன்றி கொங்கை
பதிவுறந் குழைந்தமேனிப் பரமனங் கருளிச் கூறும். (அசு)

சாபத்தை நீனைத்தினைந்து தளர்வுறு முருந்த கேட்டி
யாபத்தை யகற்றி யின்பே யருள்கொன்றை யடவிசேரிப்
பாபத்தைத் தணிவித் துன்பாற் படந்தரு படரைத் தீர்க்குஞ்
சோபத்தை யொழிதி போதி யென்றனன் சுருதி நாதன். (அஉ)

அம்மொழி வினவி மாயோ னவ்வனத் தணித்தி னேகிச்
செம்மைசெ யிச னுசைச் சிவபுரத் தமலன் றன்னைக்
கைம்மலா தூவிப் பூசை காலங்க டோறுஞ் செய்தே
யிம்முறை வருட மொன்றாக் கியல்புற நோற்றி ருந்தான். (அஉ)

தவமுபத் தமல னுக்குச் சார்த்தெதிர் சலசை கேள்வ
வியணடைந் தெம்மைப் பூசை யியற்றுதி யென்கொ லென்ன
வவனடிபிறைஞ்சி மாயோன் வினைவெலா மடைய வேதி
யெவமுறு சாப மோசித் தெதையெற் புரத்தி யென்றான். (அச)

மாதவ னுரைப்ப வெம்மான் வருதிமா லெமக்கன் போரம்
மாதவப் பெரிய சற்றால் வருந்துயர் புரிந்த வந்த
மாதவன் நன்னு லன்றி மாற்றெனு தெம்மா லென்று
மாதவ பூதிழி வேணி பிருகுவை மனஞ்செய் தானால். (அடு)

சிவபுரத் தமல னுள்ளஞ் செய்தலு மனத்திற் போந்து
தயக்கிற பிருகு வெம்மான் சாண்முடிக் கொண்டு தாழ்ந்து
பவனெதிர் துறிய னேகம் பரவியொன் றினுக்கும் பற்ற
வவலனென் றனைபு மிக்கோர் பொருளென வகத்துட் கொண்டோய்.

இத்திர னயன்மா லாதி யிமையவர் முனிவ ரோனோர்
புத்தியின் வழிபா டாற்றிப் போற்றபு சூழ்ந்து நிற்ப
வெந்தைக் யாதுமோரா வேழையாஞ் சிறிய னேனைச்
சிக்கைசெய் தருளிந் தென்கோ தெரித்தருள் பெரும வென்றான். அள

திரகவில் பிருகு மாற்றத் திருச்செவி மிடுத்து முக்கட்
பிறைமுடிச் சிறையி டற்றெம் பிரானருள் பெருக நோக்கி
யநனிதை பொறை முன்னாய் வருந்தவத் தங்க மெல்லா
நதைவுறு முனிவ கேட்டி நீனைதன் கேள்வ னின்பால். (அஈ)

ஆற்றிய தீமை யம்ம வறைவதன் நனகு நித்துச்
காற்றிய சாப மேந்தத் தக்கதே யெனினு கம்மைப்
போற்றிய தொழின்மேற் கொண்டோன் புரப்பவன் புன்கண் னுற்றாற்
புத்திய வருணி யாவர் பாவதெக் கடமை யன்றோ. (அஈ)

அன்றியு மிவண டைந்தே வருடமொன் தளவு நம்மைப்
பொன்றுறு வன்பி லேடு பூசிக்கு நியமம் பூண்டான்
நன்றுல களிப்பா னின்றே லகிலமு நலத்தி னீங்கி
வன்றுயர் பலபுட் பட்டு வருந்துறு மாத லாலே.

(கௌ)

வேறு.

பவலினை புரிந்து வருந்துமால் சாபம் பாறுமோர் பரிசுரை யெனவப்
பவனருள் சிரமேற் கொடுமுனி யுரைக்கும் பங்கயக் கண்ணீர் யளவில்
பவமென லகன்றீ ரைந்துமட் டடைந்தப் பவங்களுட் டசர்சன்மந்வாம்
பவமதின மனையை யிழந்துசின் னுளிப் பாரினிற் காளிடைப் பயில்க.

சக்கர நீயா தவகுலத் துதிக்குஞ் சனைத்தோர் முகூர்த்தமா மளவு
மிக்கடிபொய்யோய்க்குறையருவடைந்துவிளம்பியசாபமேற்றொழிகென்
றக்கட ஷண்மா முனிசெல வானு ளரிபணிந் தமலனே யடியேன்
புக்குறைதருமப்பிறப்பிடைமயங்காப் போதமீந்தருள்கெனப்புகன்றான்.

திருமறு மார்பன் பணிந்துரை வாய்மை திருச்செவி மடுத்தா னருளு
மரிநின தொருபான் பிறப்பினு னைந்தே யனுக்கிர கம்பெறத் கமைவ
வுரியநிக் கிரகம் பெறுவமற் றைந்து முவற்றினு மீற்றினி லருள்வோம்
பரிவுறேல் விழைந்தவாறுமெய்து ஞானம்பாலி த்துன்பதம்புகவளித்தும்.

எனவா னுரைப்ப லிறைஞ்சிமா லகன்றா னிவ்வரி பூசனை செயலா
லனகவப் பதிபி னரிபுர மெனும்போத் தாயதப் புரத்தினி யாரச
முனமுறைத்தாங்குச் சேனமாயடைந்தம் முன்னவன் தன்னைமெய் யன்பாற்
றினமுமர்ச் சனையீ ரைம்பொ டாண்டு செய்தவ னினிதமர்ந் திருப்பாய்.

இன்னண மாங்க ணமர்ந்திடு காலே யிரும்பசி யுடற்றநொந் தொருநாண்
மன்னுபொன் னிதழிவனத்திலிற் திருப்பேர் வாவியின் மீன்கவர்ந்துண்பான்
முன்னுபு பறந்தம் முயற்சியா லுடல மூழ்குறப் பெற்றதன் பயனா
னின்னையான் முனிந்து புகன்றவிச் சாப ந்நுகுறப் பெறுதி யான்மேலும்.

செப்பருஞ் சிவசா ருபமும் பெறுதி சேறியென் றுரைத்தனன்றிருவே
யப்பெரு முனிவ னருளிய வாறே யடைந்தனன் பருந்துரு வதனைத்
தப்புற தனைய வரிபுரஞ் சார்ந்து தாணுவை யருச்சனை நாளுந்
துப்புற வியற்றி வழிபடஇ யாங்கட் யேநன் மனத்தோடு மமர்ந்தேன்.

அப்பதிக் கிறையான்பணிந்தத னுற்சேனேசனென் றொருபெயாடுத்தா
னொப்புராத் திருவே சார்ந்ததன் வணமா யுயிருறல் புதித
லிப்பருந் தருவை யடுத்தயான் பசிரோ யிர்ப்பவந் திக்கயற்
துப்புற வாசச் சலசரம் விழைந்து தோய்ந்தனன் வாய்த்ததிப் படிவம்.

காசுயர் தவத்தோன் ரணையகழ் பதகன் கயலுணக் கருதுமா கொலைஞ
ருழிய நீரயக் குரியனே யாயு மானருட் டிருவுரு வடைந்தே
னாழியும் வலிய யாவுள வேறென் துறவரு மேனும் வூழ்முன்
குழுபுதத்தன் பயனையென தூவ்சொற்றதுவெளிப்படத்துணிந்தேன்

என் துமா லகவத் தடத்தமர் சலகையின்புற முன்புகண் றுங்கு
நின்றவா விமான மேலிவார் துரிய நிகரிலாச் செவுரம் புகுந்து
மண்டவாழ்ந் திருந்தான் அணிப்பிர காச மன்னவ னின்ன துவனசை
நென் னுநர் தினைய தீர்த்தமே யாவு நல்குவ துடனெளி தென்பான். ()

செனிய தனதுத் தாதடத் தனதன் றிகைக்கரு கடுத்தகீழ் பாலி
ளுதாம் பெருக மாபினின் மூழ்கி யருக்கிய முதனிய மஞ்செய்
தேதமி லதன்பே ரீலக்குமி தீர்த்த மென்புகன் றியாமிய திகையிற்
போதுபு கெனரி பூசனைக் குவகை புரிகென ரீசன்முன் புகுந்தான். ()

அன்புளஞ் செலுத்த வடுத்தன ளுலகி னருட்குறி யாவைக்கு மூல
மென்பதுதோற்றத்திருவுருப்பொலிவுமிலங்கொளியினங்கனெல்லாந்தன்
முன்பொடுக் குறநீ ளொளிப்பிழம் பாகு மூலமுங் கோலமுங் கண்டா
டன்பா மிழந்தான் செவச மாளு டரையின்முன் வீழ்ந்தனன் சலகை.

பின்னொரு வாரும் கெழுந்தனன் மீட்டும் பிரானடி முடியுறப்பெருகன்
பின்னனி போற்றிப் பன்னுமலி துதிக ளியம்பியங் கரிதக ன்றேகி
மன்னிசெற்கையெம்பிரா முன்பணிந்துவந்துகாற்றிசையிலத்தனியுன்
முன்னருச் சின்-யான் புரிதரு மிலிங்க மூர்த்திதன் சேவடிபணிந்தான்.

அனந்தா மனைய விலிங்கத்தின் வடபா லத்தளி யுள்ளினி தமர்ந்து
னந்தரு குழவி புடவிமா துடனாய்க் கலந்துவீற் றிருந்தருண்முருந்தன்
வுனந்தரு கழற்கால் வணங்கினன் பிருகு மாதவற் கண்டுள மகிழ்ந்தான்
முனந்தருமாயன்வாய்மையைநினைந்தம்முதல்வன தானையின் முயல்வான்.

செனிய யானை மாதவன் முன்னுட் செப்பிய விருமுறை சிந்தித்
தோதமும் விதிகன் யாவையுந் திகழ வுழுவலன் புளத்திடை நிகழ
மாதவ லரிய வுபகா ணக்கண் மலிவுந வீட்டுபு வாய்மைப்
பெருகைய மூலமுறை மயப்புகை புரிந்தனனாகும். (40ச)

பெருகைய மூலமுறை மயப்புகை புரிந்தனனாகும். (40ச)
பெருகைய மூலமுறை மயப்புகை புரிந்தனனாகும். (40ச)
பெருகைய மூலமுறை மயப்புகை புரிந்தனனாகும். (40ச)
பெருகைய மூலமுறை மயப்புகை புரிந்தனனாகும். (40ச)
பெருகைய மூலமுறை மயப்புகை புரிந்தனனாகும். (40ச)

—அன்னைத் த அகத்தியமுனிவர்.

நற்றினத் திடப மீதுமை யோடு நான்முக னுதிவா னவான்
புற்றிடு சநாக னுதிவே தியர்யா ழோதிடு மிருவந்ந் கணங்கள் [யப்
சுற்றிட வெழுந்து தோன்றினன் கமலை தொழுதுளத் தானந்தம் விளை
பெற்றுநன் மிடறு விம்மவன் புருவாய்ப் பிஞ்ஞகன் ருண்மலர் துதிப்
பான்.

வேறு.

வேத மலர்கா யத்திரியின் விளங்கு பொருண் யேயென்ப
வீது தெளிய நின்னாமத் திடையே யிலகும் பற்கநம்
போத னரிமே லரனாகப் புகலு நாம வியாசத்தா
லோது தொழின்மூன் றுஞற்றியுமே லுஞற்றா தொளிரு மொருவநம்.
மலரோன் முதற்கீ டாந்தமென வருதா பரசங் கமருப
வுலகி லுபாதி பேதத்தா லுணரர்க் கனேக ருபநம்
நிலவும் வலிசேர் தத்துவத்தி னிறைநோக் குடையார்க் கேகநம்
நலனார் கெளரி நிருத்தநம் நதியார் மதியார் மெனலிநம். (க௦௮).

சுரர்க டிதிகொ ளரவநம் துலங்கு முருத்தி ரோசநம்
கரிய கால காலநம் கவின்கொ ணீல கண்டநம்
புரமுத் திறத்த வயிரிநம் பொன்னார் சைல வில்லிநம்
வரிதன் னொருபா லழகநம் வனல துதற்க ணனகநம். (க௦௯)

புருட பாவங் கடந்தமையாற் புகலவ் வியத்த னுகின்றாய்
புருட னாக்கொள் புத்தியினாற் பொருவி லேக னுகின்ற
யிருமை பெறுதி பெண்மையினா வினைய னெனவோர் வரியநம்
திரியம் பகமுக் குணாதீ த சே ளீச சிவாயநம். (க௧௦)

என்று துதிக்குஞ் சலசைமுக மினிது நோக்கி யெம்பெருமான்
மன்றல் கமழு மலர்த்திருவே வருதி யுனது துதிமகிழ்ந்தே
மொன்று முணர்வி னமைப்புகை யுஞற்றி நோற்ற தெதுகருதி
யுன்றன் வேட்கை யாதுரைத்தி யருள்வோ மென்ற னுமைநாதன். ()

அந்தண் கமலத் தனிக்கோயி லரசி யதிகேட் டெவந்துரைப்பா
னெந்தை யெமது பெருமானே யெமையா னுமையான் பொருட்டொருந்
முந்து புரிந்த திருநடன முறையி னீண்டென் பொருட்டினிது
வந்து புதிதி னியற்றறயான் காண்பான் விழையு மனமென்றான் (க௧௨).

சமலை யுரைத்த வதுவினவிச் சுருணை பொழியுந் திருவதனத்
தமல வரினைத்த வுடனெவையு மன்பர்க் சுருளு மதுதொழிலோன்
விமல மனத்த திருவீரும்பி வேண்ட வருளா தொழியுன்கொன்
முமல மகந்தி யெமையளிக்கு மூனைவ னதுவே புரிகின்றான். (௧௧௩)

தெத்தி னாயி முகத்தமர்வேற் செக்கைக் குமான் நிருநந்தி
மிக்க போத னரியவனி வீபு தர் குலங்க ளிருடிசூழா
செக்குள் ஒருகு மனத்தன்முத னாக ரெனையோர் நெருங்கமறை
யொக்க முழங்க வப்பான்முன் புருந்து நடத்தி னும்புதிதாய். (௧௧௪)

ஒத வரிதா யுணர்வரிதா யுன்ன வரிதா மன்னடமே
நாத் முழங்க வியங்கன்பல நலத்த குரலின் விரமு ளர்யாழ்க்
தே முழங்க மிடற்றிசையுங் கிளர்ந்து முழங்க வொருநான்கு
வேத முழங்க வன்பர்துதி விம்மி முழங்க வெம்மிறைவன். (௧௧௫)

வேறு.

அருந்தவம் புரிந்த வனத்தன்மா முடிக்கோ ரணிகல னாயபொற் பதமும்
வருத்தின் முயல கன்புறத் தூன்று மலருமீ ரைந்துசெங் காமுந்
திருத்தொளி முகமண் டலமும்புன் னகையுந் தேவசா லந்தெறு கூற்றாக்
கிருத்தொளிர் நீல கண்டமும் கண்டத் திலங்குபொற் கலங்களி னெழி
லும்.

தொன்றைசெஞ் சடையிற் சூழ்த்தொளிர் வனப்புங் குலவினம் பிறை
யொளிர் வனப்பும், பொம்றனி மேரு வருவியின் மார்பிற் புரளுமங்
துலொளிர் வனப்பும், வென்றிவெண் ணீறு பாரந்தசெம் பவள மேனியி
ஞெருகொளி வனப்பும், மன்றலக்குழல்வெற் பனனைபா னோக்கி மகிழ்
வுதங் கடைக்கணின் வனப்பும். (௧௧௬)

இன்னன பலவு மெண்டிகை களிணு மிலங்குறத் திருநடம் புரிந்தான்
முன்னர்சின் நிருகண் களிப்புறக் காணு முளரியங் கொடியுள முருகத்
தன்னிரு கரங்கள் கிரமிகைக் குவியத் தனையுறப் பலமுறையிறைஞ்சித்
தன்னிரு கண்க ணீர்மழை பொழியத் தொழுதுநின் நிவ்வரம் வேண்
டும்.

தேவன் பகலே யுணம்பொருட் டன்னுட் செய்நட மென்பொருட் டிங்
வாவருக் காண நவமுற வியற்றி யென்குறை முடித்தனை யிதனான் நான்
முடிவ கிடைஞ்சு மிப்பெருக் தலத்தை முதலிலென பெயர்கொளவருளா
வாவருட் பெரும ஷமைநிரு மனாள் உடியனே னருச்சகர் யாற்றும். (1)

நினதரு னுருவாய் மூலமா மிலகி நிலையுறு மினையமா விலங்கந்
தனையுந னேற்றங் கமர்தடத் தினையுந் தமியனேன் பெயர்முதற் சார்வா
னினிதருள் புரிதி யிவையொழிந் துலகி னிலகுறு முயர்பொரு னெவற்
[தும்.
வினதெறு பரம வென்பெயர் முதலின் மேவிய வருடியால் விமல. ()

அன்றியு மெந்தா யித்தட நாப்ப ணன்பொடுன் பூசனைத் தொழிலே
யென்றுநான் புரிந்தாங் கிருந்திடு மாறு மினிதருள் புரிகெனப் பணியத்
துன்றிய கருணை நோக்களித் தளிசூழ் சுரிகுமல் வரிவிழித் தொடிக்கை
மின்றரு துசுப்பி னணங்குரைத் தாங்கு மேவுகென் றருளியங் விமலன்.

கமலேகே ணின்ன லுருச்சனை புரிந்து கருதியேத் திடப்பெறு நமைந்
யமலமா கெளரி தாண்டவ மூர்த்தி யாகவே சந்தத் தினேந்து
லிமலையா யமர்தி யெமதுபொன் வேணி மேவுமா கங்கையா னிறைந்து
கிமலமுற் றுளதுங் கெனரியாற் பரசா னிருமிக்கப் பெற்றசீர்த் தியதும்.

அரிவைந் யெமையாங் கருச்சனை புரிந்தே யமர்வது மாயவத் தடத்திற்
புரிவொடு முழ்கி நமையும்வந் திறைஞ்சும் புண்ணிய னெவனவன் றனக்
பரிவினன் மோக்க மளிக்ருது மென்னுப் பகர்ந்துமா சகிதன யாங்கே
லிரிமலர்த் தவிசிற் றெரியழை பரவ வீற்றிருந் தருளினன் மாதோ. ()

பின்புமக் கமலை யரன்புது நடனப் பெருந்திருக் கோலத்தின் பொலிவை
யென்புநெக் குருகக் கண்டுகொண் டின்னத் திடையறு வானந்தம் பெருக
வன்புரு வாநி நாத்தழு தழுப்ப வகத்தடங் காதெழுந் தாங்கு
முன்புநின் றரிய வாங்கிய வகையான் முன்னவன் றன்னையேத் தெடுப்
பான்.

ஆதியு நடுவு மந்தமுங் கடந்தோ னனாதியன் சனாதனன் விசால
மேதரு பவஞ்ச ரூபகன் பரனங் வியயனே விபுபல கோடி
யாதவர் மதிக ளங்கிகாந் தியனல் லடியவர் மனோரதம் யாவுந்
தீதற வருளு மருட்பெருங் கடலெஞ் சேனி நாதன்னுள் போற்றி. ()

வரஞ்செறி யுலக ருடட்டிமுன் னாக வயங்குமுக் கிருத்தியம் புரிவோன்
விரிஞ்சன்மா தவனே மருத்திர வடிவன் வியத்தரு முக்குண தீதன்
சரஞ்சுன விசால பலபுரு டார்த்தந் துதிப்பவர்த் கருளருட் யேமைத்
திரஞ்செய முருவன் பாவநா சுகனெஞ் சேனி நாதன்னுள் போற்றி. ()

ஆனந்தவெம் பூத சக்காயகனல் வருணிதி சனத்தன னாதி
யனத்தமா யோக முனிகுல பூசி தாங்கிரி பங்கய னாஞ்சே.
சனத்தமா மகுட பூடண மாக வம்புயாங் கிரிதரித் தருள்வோன்
நின்ன்தொழு மனந்த காமரு பகனெஞ் சேனி காதன்னுள் போற்றி. ()

வெங்க்திரித் தாணி யங்கிதன் சோம விலோசனத் திரையன்மின் புரையு
மங்கதிர் வேணித் கங்கையிற் தணித்தோ னரையினி லுரககுத் திரன்னுள்
பொங்குசார்த் தூல சருமவம் பரன்னுள் போற்றுகர்ப் புரக்குமங் கண்
[ணன்
நீங்கென் றென்றும் வலஞ்செலுஞ் சிகரச் சேனிகாதன்னுள் போற்றி.

சகந்தமா வதிமுன் னாமலர் வேதத் துதிதிரி சுபன்னமுன் னணிந்து
நிகந்தமா மணக்கர் சகந்தன பகரத் திமிர்ந்தர தனத்தா ளாதி
பகந்தபூ டணகத் தாத்தொடு மெனியேற் கோங்குமா சிற்சபா பதியாய்ச்
செகந்தனி வீடு பேறுத டடஞ்செய் சேனி காதன்னுள் போற்றி. (ககக)

தின்னிசை மிகுதல் காதிதா னங்க னியைந்தசங் தேங்கன் யாவுந்
துன்னுசா மியமாந் தாண்டலப் பிரியன் துலங்குமா மறைச்சிலம் பரந்
பொன்னிட வாசகுஞ்சித பாதன்பயங்கபூ டணனி ரி போதன் . [தும்
சென்னிதாழ்த் திருபாற் அதிசெயுந் தலைமைச் சேனி காதன்னுள்
போற்றி. (ககஉ)

உமைசாரம் புயத்தா லுவத்துசெய் பூசைக் குளமகிழ் பவன்புலி முராரி
யசார்கண் முனியருலகபா லகர்க ளனத்தன்முன் னவர்தொழு மமல
னிமலை புதவு நிமலைதன் னாத னேத்தநர் காமியப் பிரதன்
நிமினிமி ரிடப ஸூத்தருன் பரமன் சேனி காதன்னுள் போற்றி. (ககக)

புரந்தர னாதி யமரச ஸூக பூசித பாதவம் புயன்னுள்
சுரந்தரம் பனலா னிவாம்போந் திரவி யான்மக வட்டஸூர்த் தியன்பு
வரந்தரு பிருகு வருச்சனைக் குவந்தோன் வானான் புராந்தகன் மறலி
திரந்தரு முரத்தி னோச்சபந் கபனெஞ் சேனி காதன்னுள் போற்றி. ()

பன்னபன் மொழியாற் குருத்திரம் புரிந்தாங் கிலக்குமி யிதயமீ துவகை
துன்னுந் கசிந்து கண்மழை பொழித்துறுணைக்காஞ்சொயிசைக்குவிந்து
நின்றிட வானைத் திகழ்பார்ப் பாளை கிகழ்சபா நடனநா யகனை [ழிவான்
முன்றனி யிறைஞ்சி யெழுத்துநின் நவெ முதவ்வினைப் பார்த்திது மொ

அமரமா யகனே கிட்டுதற் கரிய வமலை பேர்த் தாண்டவ மளியேன்
றமமற விருகண் களிப்புறக் கண்டேன் சன்மசா பல்லிய முற்றேன்
பமரமா துரிய மதுதுகார் திசைகள் பாடுமிச் சீதளி நாப்பண்[ரைத்தாள்.
விமலநீ யுரைத்தாள் கென்றுநிற் றொழுதே விழைந்தமர்ந் திடுவலென்று

அம்மொழி வினா யவமலனுங் கமலை யானன நோக்கியீ தறைவான்[டோ
செம்மலர்த் திருநீ புகன்றவித் துதியைச் சிந்தித்தோ ருரைத்தவர் கேட்
ரிம்மையி னினைத்த விட்டகா மியங்கள் யாவையும் பெற்றுவாழ்ந்தேனே
யம்மையின் மோக்க மடைகுவ ரைய மன்றிது திண்ணமென் றறைந்
தான். (௧௩௪)

இவ்வகை யருளு மீசவாக் கியங்க ளிலக்குமி வினா யுள மகிழ்ந்தச்
செவ்விய விதழிக் கானன மொருவாள் சீதளி நாப்பண்வீற் றிருந்தா [த்
எவ்வணி யிழைபூ சனைபுரிந் ததற்பின் னமலனைத் தலத்தையத் தடத்தை
திவ்விய நாமஞ் சீதளி நா தன் சீதலஞ் சீதளி யென்ப. (௧௩௫)

எத்தகு பொருளு மத்திரு முன்னு வியைந்தன சீதளி யென்னு
மத்தடத்தீசா ளேபதா தடத்தி னவிந்தரு மருச்சுன விருக்கங் [ஞ்சார்
கொத்தல ரலங்கற் குழற்றிரு வென்றுங் குறித்தமர் வெறித்தவம் புய
நத்துல வனைய சீதளி யமோக னினினியென் பெயரையு நனுகும். (௧௩௬)

பொன்மகள் காணப் புதுநடஞ்செயுமப் புராதன நகரிபின் புத்தூ[மிசன்
சென்னவும் யாண்டும் வழங்கிடப் பெற்ற தியார்த்துமுன் னவனெனு
பின்னரா மயன்மான் முதலிஔ ரிறந்து மிறந்திடாப் பெற்றிய னாகி
மன்னிநின் றிளமை புதியவ னாக வயங்குதல் போன்மென மாதோ. ()

வேறு.

[யோன்
செங்கமலத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்குஞ் சேயிழையச் செங்கண் மா
நங்குநிருப் பாற்கடலின் முன்புநடந் தரிசித்த தகைமை யுள்ளத்
தங்கணுற வெழுந்திருகை கிரக்டப்பு மஞ்சலிபார்த் தவன்பா லந்தத்
துங்கநெறி வினாவியரு வகைவிதிகேட் டுன்னன்பு தூண்ட லாலே. ()

செவ்வீதழி வணஞ்சார்ந்து பிருகுமுனி தனைக்கண்டு சிவனைப் புகை.
மெய்வகை ஹற்புரிந்து கௌரிதாண் டவந்தரிசித் திறைஞ்சி யந்த
உவ்விமற் றிகழங்கை கடனருள் பெற்றுடனெஞ் ஞான்றுந் தூய
பௌவநிகர் சீதளியி னிடையிருப் பவம்பெற்றப் படியே வாரும். ()

திருத்தவழு மத்தகைய தீதனியு மாக்கருளே செய்தெம் முன்னர்
திருத்தமல னருளுருவா யமர்மூல வருட்குறியுந் திகழிம் மூன்றுந்
திருத்தருபல் புராணமிதி காசமுதல் யாவுமுணர் சிந்தை யான்மு
திருத்தமர்ச் சீவோத்தமமென் றங்கையெடுத்தனலேந்திச் செப்புவாரால்

பலித்திரமாய்க் கமலைசெந்நாப் பலித்ததுதி யட்டகமப் பரண்கை நாக
பலித்திரன்முன் றதிப்போரப்பரனருளாற்றிருநோக்காற்பல்குசெவ்வம்
பலித்திரப்போர்க் கனித்தினிய மகப்பேறுமுதற்பேறுபடைத்துமேலுந்
பலித்திரங்கு பட்டித்துப் பாமசிவ பதவிழலிற் பயின்று வாழ்வார். (௧௪௧)

என்றுமல மத்தமரு மெந்தைகுறு முனியியம்ப வினிது கேட்ட
தன் றமுனி பரசெந்தாய் தூயபரன் மாநடனந் துகடர் தின்ப
மொன்றுந் புகன்றனகேட் டெவெடுத்த பயன்யாவு முற்றே மந்த
வென்றிகடு கேசனருட் காணையினி வினம்புகென விரிக்க லுற்றான்.

இவர்க்குமிதாண்டவச் சருக்க முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - ௮௪௧.

வைரவச் சருக்கம்.

சிந்தை யன்புறு மந்தனீ
நிந்தி னைநட மியம்பின
முத்த சேவடு கன்சதை
புத்தி யாதரப் புகலுவாம்.

வேறு

முன்னோருகப் பாம்பத் திரவி யிந்த முவிழ்க்குமுனம் புவிவான
முருகு முடிந், தன்னையிரு னேபரம்பி யறைப்ப வானிந் குழிந்துநிறை
செங்கடமைத் தொலை வார்தந், கொன்னுணவே கசாரகுழா மடர்ப்ப
புருகித் குவதுவிந்தந் புவிசாரைக் குறுகி யாங்கே, வன்னிலைய வெம்
பத சீடதா எங்கக் கட்டிடங்கள் பல்பனிகள் வருத்த கொந்தார். (௨)

தன்னையகை பரிபடமுந் நெடுக்க லிண்ணே நிருநிலத்தா ரொழிந்
சேதிக் செடரு சித்திந், தன்னியெழு மெருகடவி னெவியே போலத்
தொக்கினிடம் கட்டாரத்தித் தொலை தேத, முன்னலிலுந் தாரகத்
வத மமல குருகி மோழ்த்திறக்கு முயிர்க்குரிய முத்தி கல்கும், பன்ன
ரிய வதந்திந் துதி மாய வடம்பெனெயிற் காதிசைப் பங்கு சேர்ந்
தல். (௩)

(௩)

வேறு.

அன்னரவி முத்தமெனு மப்பதியுற் றுங்கே
மன்னுபல மாதவர்கு ழாத்தைமுன்வ ணங்கி
யின்னுயிர்க ளுய்யமறை வேள்விகளி யற்றித்
துன்னுநல னேயருளுந் தூயமுனி வீர்கான். (ச)

என்றினைய நற்றதியி யம்பினரி றைஞ்சி
யன்றியசு ராதிகள்செ யார்த்திமுழு தாங்கே
நின்றெதிர்மொ ழிந்தவைக ணீங்கும்வகை செய்வு
ரின்றுதம தின்னருளின் யாங்களுய வென்றார். (இ)

ஆங்கவர்க ளிவ்வகைய யர்த்தனரி சைப்பப்
பூங்கமரு மாமுனிவர் பற்பலவ ருள்ளே
தாங்குமளி யார்பிரக தாமணன வர்க்கான்
திங்கறுமு பாயமிது வென்றுநனி. தேர்த்தே. (ஈ)

ஒவரிய தீவினைகள் யாவமுட னோட்டித்
தாவரிய விற்புபொரு டாம்பலவு மீட்டி.
வீவரிய வாழ்வருளு ருத்திரநல் வேள்வி
யாவதென வெண்ணிய ஓ தாற்றவுள மேற்றான். (எ)

எண்பிரக தாரணனென் றேத்துமதத் தீர்த்தன்
விண்பரவு ருத்திரநல் வேள்விசெய் வேண்டு
மொண்பொருள்க ளீட்டிமறை யோதுவிதி காட்டி
வுண்பெயன ளீட்டிவள ராகுதிகன் கூட்டி. (அ)

ஆற்றிவர வேள்வியினை யாங்கதனி னூப்பட்
போற்றுபல கோடிரவி போன்றொளிரு மேனி
யேற்றறுகு ணப்பகவ னேத்துறவெ முந்தான்
சுற்றற்றிகர் தானவர்கு லேந்தனந டெங்க. (ஊ)

வேறு.

செய்ய வேணியு முக்கண்ணுந் தாடங்கந் திகழுந்
தூய்ய கன்னமும் புருவநன் னெறிப்பொடு துலங்குந்
தெய்வ வாண்முக மும்பகிர் மதியினைச் செவனும்
வைய மஞ்சறு வக்கிர தந்தமும் வயங்க. (ஊ)

கரமி ரண்டினுந் தண்டமுங் கபாலமுங் கவினத்
தரள மாலைமஞ் சோமங் கதமுதற் நயங்கப்
பொருவின் மந்திர பூடண ஞய்வடு வாகிப்
பரம யோகியாய் நின்றன ஞண்டெழு பகவன்.

(௧௧)

நின்ற போதிமை யவ்முதல் யாரும்ந் நிமலன்
முன்ற வாதபே ரன்பினான் முறைமுறை பணிந்து
துன்று கண்களா லருத்துந் ராமெனத் துவன்றி
ஈன்று கோக்கியாங் குருத்திர மகத்திலந் ஈதன்.

(௧௨)

தோன்று தன்மையாற் றமக்குறு மாபத்தைத் தொலைப்பா
னென்று நிற்றலா லியைபெய ருருத்திர னென்றுஞ்
சான்ற வபதுத் தாரண னென்னவுஞ் சாற்றி
யுன்ற துன்பற வையந் சரணென வடைந்தார்.

(௧௩)

வேறு.

அடைத்து நின்றெமை யானுடை யண்ணலே
படர்ந்த வேணிப் பகவ பாபா
தொடர்ந்த டர்த்திடு தீமை துமித்தரு
ளிடந்த ரங்கிவன் வந்தரு னெந்தையே.

(௧௪)

சேரு மாருயிர் மாசு சிதைத்தலுஞ்
சாகு மாசி லியற்கையுந் தற்குள
தியாகு மோர்ந்திட வேகொ லெரிமகத்
தார வந்தனை யாபதுத் தாரண.

(௧௫)

கிய னேயா சேயமு தேயருன்
மெய்ய னேயொளிர் வெண்மதி வேணிய
துய்ய னேயடி யார்க்குள் சோதியே
குய்ய னேயன வாவருட் குன்றமே.

(௧௬)

தேவ தேவ திகழ்வடு கேசனே
காவ லாள பிரம கபாலனே
பாவ லொர்துதி பண்ணவ ஷண்ணடுக்
கிவ தாமிடர் தீர்த்தியென் றேத்தினார்.

(௧௭)

இன்ன வாறுநின் நேத்தி யிரங்கிய
வன்னர் பாலசு ராதிக ளானளி
துன்னு பேரிடர் தோய்ந்தமை தேர்த்தவ
னுன்னு மாரரு ளாலென் றுளுந்துவான்.

(௧௮)

அன்ன ஆர்திய னாய வலர்மிசை
மன்னு நான்முகற் கூலி வரந்திகழ்
பன்ன ரும்மொளி யார்மதி பாணுவை
யின்ன நீரவுண் டாக்கென் றியம்பினான்.

(௧௯)

ஒது மாற்ற முணர்ந்தனன் மாமதி
யாத வன்றனை யம்முறையாக்கினன்
டிவத னேக விராட புரியினிற்
போத வுன்னியப் புண்ணியன் போந்தனன்.

(௨௦)

வேறு.

.பாந்திடு மமல னுங்குப் பொருவிலா வசுர ராதி
யாந்துயர் புரிவார் தம்மை யாவத்தா லுழிப்ப வெண்ணி
நாந்தரு மனைய வார்ப்பி னலிகுவர் கால மொன்றின்
மாய்ந்திட வுலக மெல்லாம் வந்ததோ வொலியி் தென்னு.

(௨௧)

நம்புக லடைந்தோ ரென்ன வெண்ணுபு வடுக நாதன்
றன்பெரு மாயை தன்னுற் றனித்தனி யனைய மாந்த
ரும்பர்தஞ் செவித்து வார மொருகண மடைத்து வைத்திட்
டெம்பிரா னுகாந்த வார்ப்பே யென்னநின் ரொலித்தான் மன்னே.௨௨

வீறுமா புருடார்த் தங்க ளளித்தருள் விமலன் றன்னைக்
கூறுமா வருத்தி ரப்பேர்க் குழகனை விநாசன் றன்னைப்
பாறுகுழ் குல கால பைரவன் றன்னை முன்னர்த்
தேறுவா னவர்கண் மாந்தர்க் கிடப்புரிந் தாரிற் சில்லோர்.

(௨௩)

தமதுபே ராற்றல் குன்றிச் சரணடைந் தார்கள் சில்லோர்
ருமலியி னுருவு தாங்கி நண்ணின் ராங்குச் சில்லோ
ரமைவுறு மறிவு நீங்கி முர்ச்சித ரானார் சில்லோர்
சுமரகா மிகளா யெம்மான் றன்னெதிர் சார வந்தார்.

(௨௪)

அனையக் கெவரு மஞ்சி யழிதரக் கொன்று சூலத்
தனிலுடல் கோத்து விண்ணிற் றுங்குபு கா கபாலத்
தினிலவ ருடலிற் பெய்யுங் குருதிமுற் றேந்தி யுண்டா
னனியொளிர் களமே யன்ன குருதியா னனைந்த தம்மா.

(௨௮)

அன்னவெங் குருதிச் செம்மை யக்களத் தன்னின் முன்னர்த்
துன்னிய காள நீலத் தொடுமணி யாகித் தோன்ற
மன்னின் றுங்கெம் பெம்மான் மறைகளே ஞமலி யாகித்
தன்னவெங் சுமக்கு மாறு சமைத்தனன் கொண்டு பின்னர்.

(௨௯)

அணியகிங் கரங்க ளாக வுடைத்துன பூத நாதர்
தினியபல் வேதா ளங்கன் தேவர்மா னுடர்க ளாதி
பணிஞர் காண நின் று பவினடஞ் செய்தாங் கச்சம்
புணருமா சவம் புரிந்தான் பொங்கருள் வடுகநாதன்.

(௩௦)

வேறு.

மிக்குறு*ய் தருநீ ரவத்தைப் புரிதலி னு லாங்கவற்ரு விளம்பு நாமந்
தக்கபை ரவனென்னு வமரொலா மகிழ்ந்தினிது சாற்றி னுர்பின்
செக்கமலத் திருக்காத்திற் நிகழ்தண்ட மேந்திவரு சிறப்பி னாலே
யக்கடவு டனக்குரிய பெயர்தன்ட் பாணியென வறைந்தார் மன்னே. ()

வாயில்செலா யோகியென வருதலினால் யோகியென வழத்தி னுர்கண்
மேயமல ரயன் றனைக்கடயச் சுடர்களையுண் டாக்குகென விதித்த லாலே
துயமுனி வோசவனைப் பிரமேசு னெனும்பெயரார் றுதித்து வாழ்ந்தார்
பாயபலப் பலபூத வேதான மாதிகண்முன் பரவிச் சூழ்ந்தே. (௩௧)

நயந்துரிய பணிபுரித லாற்பூத நாதனென நலின்றார் முன்னு
னியைந்தமகந் தனிற்பால ருபகனாய் வந்தருளு மியல்பு நோக்கி [காங்கு
யுயர்ந்தபெயர் வடுகனென வுரைத்தனரெத் தலத்தினிது முறைந்தாங்
வியந்துசெய்பா லனைத்தாந்கேத் திரபால னென்றியற்பேர் விளம்பி னு
ரால். (௩௨)

இத்தகையி னிவந்திருப்பேர் புசன்றுதுதித் திடவாங்க ணிலங்கி நின்ற
மெய்த்தருருத் திரகால வைரவனவ் விடைநின்றும் விழைவி னோடு
முத்தமமாந் திருச் சைலத் தாழ்வரையின் மாபுரத்தி னுறையு மொன்பான்
சித்தர்களை னுபாசிக்கப் பட்டவனு யவரெதிரே சென்று நின்றான். ()

ஆங்கவர்பா லுளத்தருள்கூர் தணிமாதி யட்டசித்தி யவர்க்கு நல்தி
யோங்குமகா வருத்திரனா யுற்பத்தி யொடுக்கநிலை யொழிந்த யோகி
பாங்குறுதன் னமிசத்தா லட்டவை ரவர்கடமைப் படைத்தா னன்னோர்
தாங்கருட்பே ருவகையொடு தற்குழந்தா ரவந்திருப்பேர் சாற்றுவாமால்.

மாற்றருஞ்சீ ரசிதாங்க வைரவனே ருருவைர வன்னென் னூழ்மெய்ப்
போற்றுசண்ட வைரவனே குரோதவை ரவனேசெம் பொன்னாள்மேனி
மேற்றிகழுன் மத்தவை ரவனேகா பாலவை ரவனே வென்றி
யேற்றுயர்பீ டணவைர வன்னெடுசங் காரவை ரவனென் றெண்மர்.

வேறு.

பொற்பமரும் வடுகேச னுயிர்க னோர்ந்திப் புனிதநெறி கைக்கொ
ண்டு பொலியுமாறு, *தற்பரா ன யனைய ரெண்மர் தமையுநீத்துச் சைலம
தின் பாங்கமர்ந்து தன்னே ரில்லோ, னற்பொடுதன் னாகா ண மெய்
ஞ்ஞான மறிந்திடுவான் றவயியற்று மவர்கள் போல, நற்புவியுந் திடுகு
றிப்பி னோற்று. னுங்கே நலந்திகழும் பொலஞ்சுடர்வேன்னா னமூர்த்தி.

அச்சமயஞ் சுவேச்சையினுள் மைஞ்ஞை மேற்கொண் டருகணைந்
தானன்னதுகண் டன்பி னோடு, முச்சகமும் புகழ்வடுகன் பூசித் தென்ற
ன்முன்னமென்று முடியுமென்று மொழிதல் கேளாச், செச்சைநறுந்
தொடைபுரஞ் திரண்மூந் நான்கு திண்டோனான் வண்டோலஞ் செய்
துகூழும், விச்சையரு ளிதழிவனஞ் சேறி யாங்குன் வேட்கைமுடி மெ
ன்றினிது விளம்பிச் சென்றான். (௩௫)

மறவர்கண் மணந்தபுயா சலவேன் கூறு மாற்றமுள மேற்றனைய
வயிகநாத, னறனவிலு மறையுருவ ஞமலி நீயிங் கமர்தியென நிமலனரு
ளாணைதந்து, திறனவில்கிங் கரர்கடமைப் பூதநாதர் திரளினையங் கழைத்
திதனைச்செப்பு நீவிர், பொறையிதனின் பச்சிமத்தி னமர்திர் நாமப் பொ
ன்னிதழி மன்னுவனம் போது வோமால். (௩௬)

அவ்விதழி யடலியினி லன்பர் பூசை யாற்றியநாம் வீற்றிருப்போ
மாங்கு நீவிர், செவ்வியநற் பிருகுதினத் திரவிற் போந்து செய்பலிக
னவைகவர்த்து திரிய லும்போர், திவ்வரையின் டச்சிமத்தி லமர்தி ரொன்
னா விசைத்தவரை முடுவறனை யிருத்தி யாங்கே, யெவ்வாமுந் தவத்தா
லேசித்தி யாமென் றெண்ணிநறுங் கடுக்கைவனத் தெய்தி னுஞல். (௩௭)

வேறு.

ஆக்குமசி தனியனந்நீர்த் தக்குடபா லாடியஃ தவன்பே ராகத்
தாக்குமதன் கரையருகு பரமனிகே தனமெனுஞ்சீ தளியி னுள்ளாற்
பாக்குமசீ சபைவடபாற் சருவசித்தி பூமியெனும் பதத்தின் மேவி
யோக்குமபச் சிமழுஞ்ஞப் பரியங்க யோகமுய லுளத்த னாகி. (௩௮)

பாதமரண் டையும்பீணத்தப் பெருவிரலு முழந்தாளும் பாரி லூன்றி
யேதமகற் றவ்விருகற் குதியினுறச் சகனமிரண் டிருத்திக் கேச [துச்
மோதுமுட்டி னீடமென வறக்குழ்ந்து துதல்விழித்தி யொடுங்க வைத்
சோதிமரீச் சருடோடு மணக்கமழு முற்பலமுந் துலங்கு காதும். (௩௯)

உக்கிரதத் தக்களுட்பன் னகையுமொளிர் முகாம்புயமு மனுமுந்நூ லுந்
தொக்கமுத்தா ரக்களமும் பதக்கமணி யகன்மாற்புந் துணைப்பொற் றோளு
தக்கமிதப் புதரமுஞ்ச னாய்மஞ் சீரமொளிர் தருபொற் றுளு
மக்கவிரு கரையுட்புக் கக்களமு மங்கதமும் விளங்குவோனாய். (௪௦)

உலக்கரத்தி லசனிதரித் ததன்புறமவ் ஆருவினில் வைத்திட் டேனை
உலக்கரம்பா மத்தொடையின் வைத்தருண கமலதன நயனத் தோளு
யிலக்கமெப்பல் கொடியினம் பாணுவொருங் குதித்தெனமெ யிலங்கித்தோ
ன்நக், கலக்கமதச் சமுடையிழி மூலவன றனையெழுப்பிக் கருத்தினுலே.

உச்சியிற் ற மண்டலத்தி னொழுநமுதுண் டாங்குசிவ முவந்து நாடி
நச்சி. உயிர்ப்பா வயனியா யார்வமுற நயந்த யோக
மச்சமா டெண்ணுந்நண் டரைக்கணம்போற் கழுவுறவங் காற்றி னுளு
வச்சகபுட னடற் றுதல் விழிவ்வொரு மகாபருட னெழுந்தானன்றே.

வேறு.

காந்தமத மச்சொடியரயி கொடி தழங்கொடி யொருங்குதித்த தன்
காந்தமத, காந்திசெறி கருட்டினயிற் களனு யன்றோன் கருத்துறச்
கே லவலினையுப் கச்சிப் கொக்கிப், பொந்தியணத் திருச்சைல நீன்று
காந்த மடவியன்பம் பொருந்தாந் புரிப மேன்மை, யந்தயத்தா லுளத்
தடவக டனடந்தா மப்ப டன்மொக்த் யெண்டென டைந்தி யெண்
குன். (௪௩)

அவ்வுரைகேட்டுருள்வதெ நாந் நென்ற னருச்சினையின் கண்மணு
க்கள் செயங்கள் சித்தி, வெவ்வியயோ கினிக ணங்கள் வேதா ளங்கள்
வெம்பூத கணங்க ளென்பான் மேனாட் டோன்று, மெவ்வமிலா வட்ட
வை ரவர்கண் முன்னே ரெற்குழ லிருக்கின்றே னிருந்து மென்னே,
கவ்வையகற் றெம்பெரும வென்ற னாதி காணமு மெய்நூல்சொல்
காட்சி தானும். (௪௪)

உள்ளபடி யுணர்ந்திலோ னுன்னம் வேட்டே னுத்தமவென் றானது
கேட்டுவகை யோடும், வள்ளலெதிர் நின்றாங்கைம் முகனாய்த் தேவி
மருங்கினையுச் சதாசிவனாய் வயங்கித் தோன்றித், தெள்ளமுத நெர்ம
தூர்வாய்மையாலே செப்புவா னெமக்கினிய சிறுவ மேனாள், வின்னரிய
பெருஞ்சீர்த்தி புவனம் போர்ப்ப விளங்குநிருக் கைலாய வெற்பின்
மாதோ. (௪௫)

நமதருளா முமையொடுநாங் கிரீடித் தாங்கு கண்ணினமெம் மமிசத்
தானம்பிரியவ், வுமையிடத்து மகவாகத் தோன்றி னாயவ் வுமைக்குரிய
புத்திரனீ யுண்மையீதா, நிமலமுது மெமதுசுத நாமே நீயா னீயேயா
மையமிதி னீனைக்க வேண்டா, மமைவுதரும் பஞ்சமுகத் தொன்ற தான
வகோரமுக னீயென்றாங் கமலன் பின்னும். (௪௬)

புவனமெலாம் பரம்பியுள பூதம் யாவும் புகலுனத்திற் றிருத்திரனீ
பொருந்து மாறு, மவைமுழுதும் புரந்திடவு நீரும் பாலி னமிசபுர னாயு
தித்தா யருமை மைந்த, வெவர்கண்ணைக் குறித்தாரிய செபந்தி யானம்
யாகமருச் சனையாதி யியற்றினூந், தவறிலவை யாவும்க் களவி லாத
சுத்தோட கிருத்தியமாந் தவத்தின் மேலோய். (௪௭)

உன்னமிசத் தானுதித்த வெண்ம ளான வோதுதிறல் வைரவசே
யொழியா தென்று, மன்னுலகி வெங்குமுள புரங்க ளெல்லாம் வாரியெ
லாம் வனம்பூமி மலேக ளெல்லாந், துன்னுமவற் றெல்லாவரை யுன்ற
னாஞ்சைத் தொழில்புண்டு புரந்திடுக துலங்கு மன்போ, டன்னவர்க்குப்
புரிபுசை நின்ன தேயா மையநீ யிவண்யோகத் தமர்ந்தா யேனும். (௪௮)

எப்புவனங் களிலும் தால யங்க ளெவற்றையுந் மடியர்குழாத் தினா
யுரியே, மெப்பமுறப் புரந்திடுக நீயிக் காணிற் செயற்கரிய பரியங்க யோ
கஞ் செய்த, தப்பில்வரத் தாலயோக குருவென் னுன்பேர் சாற்றுக பல்
துயிர்புரக்குத் தன் மையாலே, மொப்பிப்பசு பதியெனவும் புல்க வெ
ட்டுத் குடைத்தருளி னானவிய லோது கின்றான். (௪௯)

வேறு.

ஆக்குமீ தனியனந்நீர்த் தங்குடபா லாடியலி தவன்பே ராகத்
தாக்குமதன் கணையருகு பாமனிகே தனமெனுஞ்சீ தளியி னுள்ளாற்
பாக்குமதீ சபைவடபாற் சருவசித்தி பூமியெனும் பதத்தின் மேவி
யோடதுபச் சிமமுதனூய்ப் பரியங்க யோகமுய லுளத்த னாகி. (௩௮)

பாதம்மான் டையும்பீணாத்ப் பெருவிரலு முழந்தாளும் பாரி லுன்றி
யேதமகற் றவ்விருகற் குதியினுறச் சகனமிரண் டிருத்திக் கேச [துச்
மோதமுட்டி னீடமொ வுறச்சூழ்த்து துதல்விழித்தி யொடுங்க வைத்
சோதிமாசிச் சருடோடு மணச்சமழு முற்பலமுந் துவங்கு காதும். (௩௯)

வக்கிரதத் தக்கனூய்புன் னகையுமொளிர் முகாம்புயமு மனுமுந்தூ லுந்
தொக்கமுத்தா ரக்களமும் பதக்கமணி யகன்மாற்புந் துணைப்பொற் றோளு
தக்கமிதப் புதரமுஞ்ச காய்மஞ் சீரமொளிர் தருபொற் றோளு
மக்கடரு காட்டையுந் கக்கணமு மக்கதமும் விளங்குவோளும். (௪௦)

வலக்கரத்தி லசனிதரித் ததன்புறமவ் ளுருவினில் வைத்திட டேனை
கைக்கரம்மா மத்தொடையின் வைத்தருண கமலதள நயனத் தோளு
யிலக்கமிப்பல் கொடியினம் பாணுவொருங் குதித்தெனமெ யிலங்கித்தோ
ன்றக், கலக்கமறச் சழுண்டழி ஞாலன நனையெழுப்பிக் கருத்தினுலே.

உச்சியின்று மண்டலத்தி னொழுமுகுதுண் டாங்குசிவ முவந்து நாடி
கச்சிவ னுடைய நயனியா யாவமுற நயந்த யோக
மச்சமா வெண்ணுரன் டரைக்கணம்போற் கழுவுறவங் காற்றி னொ
லிச்சகட னுடைய னுதல் விழியிலொரு மகாபுருட னெழுந்தானன்றே.

வேறு.

சந்தம் துமற் கொடி மரவி கொடி தழல்கொடி யொருங்குதித்த தன்
கைக்கரக், கந்திசெறி கருட்டினயங் களஞ யன்ஞென் கருத்தறச்.
கே சிவவினைய் கவிப்ப கொக்கிம், போந்த்பணத் திருச்சைல நின்ற
சுத்தபடப்பண்பம் பொருத்தநீ புரிய மேன்மை, யந்தவத்தா லுளத்
துவனக் கணத்தொ மட்ட னுன்பெருக் மேண்டென டைதறி யென்
ருள். (௪௧)

அவ்வுரைகேட்டருள்வகை நாத நென்ற னருச்சனையின் கண்மனுக்கள் செயங்கள் சித்தி, வெவ்வியயோ கினிக ணங்கள் வேதா எங்கள் வெம்பூத கணங்க ளென்பான் மேனாட் டோன்று, மெவ்வமிலா வட்டவை ரவர்கண் முன்னே ரெற்குழ லிருக்கின்றே னிருந்து மென்னை, கவ்வையகற் றெம்பெரும வென்ற னாதி காரணமு மெய்நூல்சொல் காட்சி தானும். (சச)

உள்ளபடி யுணர்ந்திலோ னுள்ளம் வேட்டே னுத்தமவென் றானது கேட்டுவகை யோடும், வன்வெதிர் னெருங்கைம் முகனாய்த் தேவ மருங்கினனாய்ச் சதாசிவனாய் வயங்கித் தோன்றித், தெள்ளமுத நிகர்ம துரீவாய்மையாலே செப்புவா னெமக்கினிய சிறுவ மேனாள், விள்ளரிய பெருஞ்சீர்த்தி புவனம் போர்ப்ப விளங்குதிருக் கைலாய வெற்பின் மாதோ. (சஇ)

நமதருளா முமையொடுநாங் கிரீடித் தாங்கு நண்ணினமெம் மமிசத் தானம்பிரியவ், வுமையிடத்து மகவாகத் தோன்றி னாயவ் வுமைக்குரிய புத்திரனீ யுண்மையீதா, நிமலமுறு மெமதுசுத நாமே நீயா னீயேயா மையமிதி னினைக்க வேண்டா, மமைவுதரும் பஞ்சமுகத் தோன்ற தான வகோரமுக லீயென்றாங் கமலன் பின்னும். (சஈ)

புவனமெலாம் பரம்பியுள பூதம் யாவும் புகளுனத்திற் திருத்திரனீ பொருந்து மாறு, மவைமுழுதும் புரந்திடவு நீரும் பாவி னமிசபுரா னாய் தித்தா யருமை மைந்த, வெவர்கண்ணைக் குறித்தாரிய செபந்தி யானம் யாகமருச் சனையாதி யியற்றினூந், தவநிலைவ யாவுநமக் களவி லாத சந்தோட இருத்தியமார் தவத்தின் மேலோய். (சஎ)

உன்னமிசத் தானுதித்த வெண்ம கான வோதுதிறல் வைரவசே யொழியா தென்று, மன்னுலகி வெல்குமுள புரங்க ளெல்லாம் வாரியெ லாம் வனம்பூமி மலேக ளெல்லாந், தன்னுமவற் றெல்லவைரை யுன்ற னுஞ்ஞாந் தொழில்புண்டு புரந்திடுக துலங்கு மன்போ, டன்னவர்க்குப் புரிபுகை நின்ன தேயா மையகீ யிவண்யோகத் தமர்ந்தா யேனும். (சஅ)

எப்புவனம் களிலுந் தால யங்க ளெவற்றையுந் மடியர்குழாத்தினை யுரியே, செப்பமுறப் புரந்திடுக நீயிக் கானிற் செயற்கரிய பரியக்க யோ கஞ் செய்த, தப்பில்வரத் தால்யோக குருவென் றுன்பேர் சாற்றுக பல் னயிப்புரக்குத் தன் மையாலே, யொப்பில்பசு பதியெனவும் புகல்க வெ ள்ருத் குரைத்தருளி னானவிய லோது கின்றான். (சஐ)

வேறு.

சாந்து மறையே யுருவாய சாரமேய ளூர்தியநீ
போற்றும் வகைய ஞானநெறி புகல்கென் றிசைத்தா யதுகேட்டி
யாற்றும் யோக முற்றினுறு மதுதான் கிரியை யகம்புறஞ்செய்
பேற்றி னுறுமா லக்கிரியை சரியை புரியப் பெறும்பேறாம். (௮௦)

அனைய ஞானக் கிவமுறையே யேது வாகு மாதலிஞ
லனைய முறையே முன்னியம்பி யிசைத்தும் ஞான வியலென்னு
நனைய விதழி மலர்வேணி நாத னருளு நங்காதற்
றனைய வருணன் முற்றுணரா சானை யடைந்தி தயத்தன்பால். (௮௧)

சுற்றாள் வழிபட் டவனருளா னல்குஞ் சமய தீக்கையினைப்
பெற்றா னையிஞ விடத்துலகு பெற்றா னமரெந் நிகேதனத்திற்
சுற்றா ழியிற்செங் கதிரொழுமுன் னாக் ராடிப் புரிநியதி
முற்றா வடைந்து திருவலகிட் டதன்மேன் மெழுக்கு முறையாற்றல். (௮௨)

புலகு முனம்போய்த் திருநீந்த வனத்திற் பழுது புணராத
மலரும் பருவத் தாம்பலான் மலர்பூங் கூடை மல்கநிறைத்
திலகுங் கணிதா ரிண்டைமுத லியற்றி யெமக்காம் பதத்தளித்த
தலமா ரொருகால் வகைமலர்நீந் தனங்க னமைத்துத் தான்போற்றல். (௮௩)

நமதா லயத்திற் திருவினக்கா னறுநெய் வாக்கி நனிதருத
லமையா வன்பி னமக்கெனிய துதிகள் பாடன் மகிழ்ந்தாட [நிக்
லெமதா ரடியார் தமையெமைப்போற் கண்டாங் கடிக்கீழ் வீழ்ந்திறைஞ்
கமையார் புகை புரிந்தியிற்றிக் கருத்தி னேவல் பலபுரிதல். (௮௪)

இனைய பலவாய்ப் புறத்தொழின்மாத் திரையெய் முருவத் திருமேனி
நனைகோக் குபுசெய் திருத்தொண்டே சரியை தாத மார்க்கமிஃ
தினிதி னியற்று தாதரெம துலகத் திருப்ப ரெம்புதல்வ
புனித விதுமுற் துறப்பெற்றோர் புரியுங் கிரியை புகல்கிற்பாம். (௮௫)

அமல குரவ னருள்பெற்றாங் கமையுஞ் சமய வீசேடமெனு
முமல மகற்றி யருஉக்கை முறையி னமதா ரருட்குறியாம்
வமல பிலங்கம் பெற்றரிய ிரைமென் மலர்பூம் புகைநீபங்
கமல மினிய நீவேதனமுற் சேரதும் பொருள்பற் பலவிட்டி. (௮௬)

இத முதினஞ் சுத்திபுதிப் புகலு முறையா னனமுத்தி
யோது முத்தி உனென்னு வரைபா டினெசெய் தாவாகித்

தேதில் விதியா வகம்புறமு மருச்சித் தேத்தி யிறுதியினில்
வீதி கோத்தி ரத்தியற்றும் விதித வோம வினைமுடித்தல். (௫௭)

ஆய வகத்தும் புறத்திலுமன் பமைய நாளு மருவுருவத்
தூய மேனி தனைநோக்கித் தொடங்கும் வழிபா டேகிரியை
வாய வெழிற்புத் திரமார்க்க மற்நீ தாற்றும் புத்திரர்நம்
மேய சாமீப் பியம்பெறுவர் வினம்பும் யோகத்திறங் கேண்மோ. (௫௮)

காமங் குரோத முலோபமுமோ கம்மே மதமாற் சரியமுதற்
ரோமங் கொழிபு கட்டோடே தொலையத் தூரத்தி யுள்ளமுகந்
தாமன் புறுமக் கிரியைமுதிர் வாக வாள்வ மேலெழலா
லேமன் னுணர்வு கீழரணி யியைதா ரகமே லரணியென. (௫௯)

கொண்டு கடைந்து ஞானங்கி குலவ வெழுப்பி மலந்தகித்து
மண்டு மருடா ரகமாக மருவு நாடி யொருபஃதுங்
கண்டு புருந்தாங் கோடுசுதா கதியோர் பஃது மதிதோந்து
விண்ட நாடி களினிடையே மின்னற் கொடிபோல் விளங்குவதாய் (௬௦)

தாளி னிரண்டு பெருவிரலிற் றொடங்கி மூலா தாரம்வரை
வாளி னுருவ மிரண்டுபிர மரந்தி ரத்தின் வரையொன்றாய்க்
கோளி லாவுட் டினையின தாய்க் குலவு மிடைபிங் கலையெனும்பே
ராளு நாடி யவையாங்காங் களவிப் பின்னுற் றதுவாகி. (௬௧)

வனசு முகிழாங் கதோமுகமாய் மருவுந் தகைத்தாய்ச் சுழுனைதனை
நினைபு சிவார்க்க னுலவற்றை நிமிர்த்தி யலர்த்தி யக்கிரந்தி
யினையு மவிழ்த்துச் சுழுனைவழிப் பிராண னெழமூ லாதாரந்
தனில்வான் மேற்பை கீழ்சுருக்கிச் சார்ந்து துயிலுங் குண்டலிதான். ()

துயினின் றெழுந்து மேனோக்கத் துகளின் மூலக் கனலெழுப்பி
வியலிந் துருகிச் சுழுனைவழி வெளியும் பெருகி யொடுகமுத
பயமுண் டமர்ந்து மனோலயமாய்ப் பகரு மூலா தாரகுத
மியலுஞ் சுவாதிட் டானகுய மிலங்கு மணிபூ ரகநாபி. (௬௨)

பிரவு மநாக தவ்வியம் விசுத்தி தாலு மூலமொளி
பரவு மாஞ்ஞை புருநடுவாப் பகரு மாறா தாரமவற்
றுருவங் குறியக் கரங்கமல மோரா றுள்ள படியுணர்ந்து
மருவு மவ்வா நிடைக்களிற்று வதன னயன்மா லுருத்திரனே. (௬௩)

திருமு மாதேச் சான்சதா செனென் திருமு வரைமுறையே
நீகழ வழிபட் டருங்கோடுமே னெதிசென் நிதழாயிரத்தெட்டுத்
தொகும் புயமேற் துலக்குடச் சோதி தனைக்கண் னென்னிநித
மகலு யிருபத் தொயிரத்தோ டதுது றுய சுவாசத்தை. (௧௮)

சங்கென் தட்டி ரகம்புரிந்து சமனுற் றமரக் கும்பக்குசெய்
தங்கென் நெழுப்பு மசபையுணர்ந் தரிய சிவமா ரருளான்மா
யிங்க னியக்குந் திரோதைமல மெனுமைந் தெழுத்தின் மறைப்பிருணித்
துய்வ னருண்மெய்ச் சிவனிருத்தல் வைந்தோ டொருமுன் நிரண்டொ
ன்றாய். (௧௯)

குமவி முத்தி முதலாகு மனுவை மனத்தா னுறச்செயித்து
விரவி விந்து எாதமுமாய் மேவு வெளியிற் சிந்தைநீஇ
வருதன் வடிவஞ் சென்வடிவாய் வயங்கநடன குஞ்சித்தாட்
டிருவு யிருது புரவோசை தேத்தி யமர்தல் சிவயோகம். (௨௦)

இனைய யோகாங் கம்யிருளான் சிவம நிய்ம மாகனமே
சென்கா நகைதல் பிரத்தியா காரந் தா னெனியானம்
புனித சமாதி யாமென்றைம் பொறிமுன் மனமார் சாக்கிரத்தி
னனிசெய் தவங்க னியமமதா னனவற் பொறிமுன் னொழிகளவில். ௨௧

எனார் தவந் யமங்காணங் கலவா னனவின் கட்கழுத்தி
மானுந் தனியா சனமாம்வே ருக்கி மலித்த் துவழுமுதும்
பேனும் பிரம மெதானுப் பேத மறுசாக் கிரதரியம்
பூனும் பிரானு யாமமதாம் பொருவில் பரமாயதுமறந்தே. (௨௨)

நிகழ வருசாக் கிரதரியா தீதம் பிரத்தி யாகா
மகல வகண்ட வடிவதுகண் டெங்குந் தானு யிருந்திடுதன்
யிருதா ரணையாக் காட்சியெனாக் கண்ணுப் விளங்கி யாட்சியினி
வகலா தமையு மதுதானே யரிய தியான மாகுமால். (௨௩)

பரவ வரிய தர்பதத்தொம் பதஞ்சா ருபாதி கற்பனைகள்
சரிய றுறைகள் டகிபதமாந் சச்சி தானந் தப்பதத்தி
றுரிய சமர சிவபுணர்ந் துமதெத் பதம்பெற் துறக்குதலே
யரிய வரகி வரகிவாக் கட்டித் தத்தி னடைவீ துலே. (௨௪)

செந்தம் போக மகத்தொழிய்மாத் திரையே யருவத் திருமேனி
சேக்கிப் பர்தொண் டாவசம் மாக்க மாகு துனித்தினை

சான்சதா—பிரானுபகம். ௨. என்—எழுச்சி.

யாக்கு மவரோஞ் சாரூப மடைவ ரிவ்யோ கமுநானென்
† தேர்க்கும் போத நாட்டமலா லிறவா வின்ப மின்ருமால். (௭௨)

நேச மிருநம் மரும்புதல்வ நிகழ்த்து ஞான மதுகேட்டி
பாச ஞானம் பசுஞானம் பதிஞா னந்தா னெனமூன்றும்
பசு பாச மெனுமலந்தான் பிரியும் வகையி னொருமூன்ற
மாசென் றுரைக்கு மம்மூன்றன் பெயருஞ் செயலு மறைகிற்பாம். (௭௩)

வேறு.

ஆணவங் கரும மாயையென் பனவே யன்னவற் றின்பெய ரவற்று
ளாணவஞ் செம்பிற் களிம்பினுன் மாலி லனாதியே கலந்துள தொன்ற
யாணவந் தருபெண் ணலியெனப் பரம்பு மாலிக டோறும்வே ருகி
ய்யாணவந் தருமங் வறிவொடு தொழிலை யாவரித் தாங்குந் நின்றே. (௭௪)

தத்தம கால வெல்லையி னீங்குஞ் சத்திக னனேகங்க ளுடைத்தாய்ப் [யர்
பொத்துறுசடமாய்ப்] போத்திருத்துவத்தைப் புரிவதாய்விரிவ்தாம்பெரி
கைத்திடு கரும மாலிகண் மனவாக் காயத்தாற் செயுமற மறமா
மத்திறற் பாவ புண்ணிய மிரண்டு மடர்துயர் படர்ச்சு மளிக்கும். (௭௫)

இனைய*கான் மியந்தா னிப்பவத் தியற்றப் படும்பொழு தத்துவா விட
கனிவுற வீட்டப் பட்டியர் தூல கன்மமா யாகாமி யப்பே [மாய்க்
ரினையுறும் பவங்க டோறுமிய் வகையே யீட்டிடப் படுபுதன் பருவந்
தனையுற மனவுஞ் குக்கும் மாகச் சாரூபு புத்திதத் துவந்தான். (௭௬)

தாரக மாக மாயையிற் கிடந்து சாதியோ டாயுபோ கமதாச்
சாரூமிம் மூன்றற் கேதுவாய்ச் சனகந் தாரகம் போக்கிய மென்னச்
சேருளு வகைத்தாயாங்கு ருவஞ்சஞ் சிதம்பர மறங்கனென்றுரைக்கும்
பேருறு மினைய சஞ்சிதத் தொகையுட் பிரிந்துபக் குவமுறப் பெற்றே.

மேலுறு முடம்பை யதுகொடே யனுப வித்திடப் படுமிரு பயனை
யேலுற வீந்து பயன்படுங் கால யிலங்குறு மாநிதை விகமே
பாலுறு மாத்தி யான்மிக் காதி பெனதிக மென்னுமுப் பாற்றாய்ச்
சாலுறும் பிராரத் தம்மெனும் பெயர்தான் சாருமா வித்தொரு கருமம்.

† ஏர்-எழுச்சி ி ஆண ஆம்-அன்பினழகு.

‡ போத்திருத்துவம்-போக நுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை.

* கான்மியம்-கன்மமலம்.

வீற்றவீற் றுசிச் சஞ்சித மாகா மியம்பிரா ரத்தமென் றுரைக்கு [பின்
மாற்றினின் மூன்று வகைத்தென வமையு மனையவை வினேநிலப் பயன்
பேற்றினுக்காகத் தொகுத்திடுகவையும்பிறங்குறவினேந்திடுமவையு
மேற்றுண வாக நிகழ்ந்திடு மிவையு மென்னுமும் பகுதிபோ லியையும்.

புகலுமிக் கருமத் திருவினை யபுத்தி புத்தியாற் புரிதலென்றிரண்டா,மி
ருமவைபுடைபேர்ச் சிடுமல்வினை பெயராவினையெனும் விதத்தினுமிரண்
டா,மிகவரு மினைய வகைபல வமைந்த வித்தகு கான்மிய மலந்தா,னுகுத
லுற் பவித்த லுடன்பட வெஞ்ஞான் தும்பரம் பரையினில் வரலால். ()

ஆதிய் அடைத்தா யும்பிர வாக வஞ்சியா யாவியை யார்த்திட்
டோதுகா ரியவேற் றுமைகளுக் கேற்ப வுயிரவைக் குரியபல் வேறாய்ப்
போதுயோ னிகளைத் தோற்றுவிப் பதுவாய்ப் புகறருஞ் சூக்கும மாய்நம்
மேதகா ணையினு டைப்பதா மாயை விதத்தினை மேலினி விரிப்பாம் ()

பன்னுமிக் மாயை சுத்தம் ிவா லாமை பகுதியென் பெயரின்மூன் றுரு
மன்னவற் றமல மாயைநித் தியமா யருவமாய் வியாபக மாகித்
துன்னிய சடமாய்ச் சொற்பொருள் வடிவுஞ் சுத்தமாந் தனுமுத னுஞ்ஞ
தன்னிடை யுதித்தற் காதிகா ரணமாய்த் தனில்வரு பரம்பரை தன்னில்.

அத்தகு னாதம் விந்துகா தாக்கி யத்தொடு மகேச்சுரஞ் சுத்த [கோர்
வித்தைமென் றிடுமைஞ் சுத்ததத் துவம்ப வித்திடு முதலதா யெமக்
சுத்தியாய் மயக்கஞ் செயாததா யிலகுஞ் சாற்றிய வசுத்தமா மாயை
நித்திய மாகி வியாபக மாகி நிகழ்த்திடு மருவமாய்ச் சடமாய். (அங்)

பிரைய காலத் தன்னிலான் மாவைப் பிணித்திடு கருமங்கட்டிடமாய்,மரு
வுயி் களுக்குச் சுத்தமோ டசுத்த வகைத்தனு வாநிக ணுங்கும், உருமுத
ளிபமாய் மயக்கஞ்செய் வதுவாய் வயக்குதன் பரம்பரை வழி த்தாய்த்
தாவரு கால நியதியே கலைதான் சாற்றிடு மராகமே வித்தை. (அச)

வருநின் மாணுந் தோன்றுகா ரணமாய் வயங்குமில் வாறுமே ழாகி
விரவுவ புருட தத்துவத் தோடு வித்தியா தத்துவ மென்னப்
பாவுயிர் ஓராதத் துமெனப் படுமாற் பகுதிய் னியல்பினிப் பகந்து
மாபினி னுணர்க வப்பிர கிருதி மாணாதன் பால்வழி வழியாய். (அதி)

பூதபஞ் சகமுஞ் சுரோத்திர முதலாப் போதுஞ் னேந்திய மென்னும் போதபஞ் சகமும் வாக்குமுன் னாகப் பொலிதரு கருமவிந் தியமென் றோதுபஞ் சகமுஞ் சத்தமுன் னாக வுறுதன்மாந் திரையென வுரைக்கு மேதுபஞ் சகமும் புத்தியாங் கார மியைமனஞ் சித்தமென் றியம்பும். ()

இவையொரு நான்குட் கரணமு மாக விருபத்து நான்கென லாகி யவிர்தரு மான்ம தத்துவ மாய வசுத்ததத் துவங்கடா மடைவே பவமுற நிபமா யசுத்தமாந் தனுமுற் பவித்திடற் காதிகா ரணமாய்த் திவளுமால் வடுக வாணவங் கருமந் திறப்படு மாயையின் செயல்கள். ()

இனிதுரை பகர்ந்தா மிவற்றொடு மாயே யந்திரோ தாயியென் றிரண்டு பினுமல முளவா லிவற்றுண் மாயேயம் பேசிய மாயைகா ரியமாந் தனுவொடு கரண புவனபோ கங்க டத்துவத் தொகுதிக ளாரு நினைத்திரோ தான கரியெனு மலந்தா னிகழ்த்துமும் மலங்களை நிரையே

பாயமற் றவற்ற லாந்தொழிற் படுத்திப் பாகங்கள் வருவிக்கு நமது ரீபா தூயசிற் சத்தி யாகுமான் மலத்தைத் தொழிற்படச் செலுத்திடு தொட லேயநஞ் சத்தி யிதனையு மலமென் றியம்புப மைந்தவிவ் வகைய வாயவையும் மலங்க டமையுமா செனவே ருகிடா தகமென வாம்தல். ()

முன்னவில் பாச ஞானமா மிதன்மேன் மொழிபசு ஞானத்தின்முறைகே ளன்னவையும் மலத்து ளாணவ மல்லா வனைத்தையுங் கழற்றி வேராகி யின்னநா னல்லே னிவையெலாங் கீழ்நா னிவற்றின்மேற் பொருளென வெண்ணப், பின்னுறு ருனைப்பி னமிழந்துபு னானே பிரமமென் றகங் கொன் பெற்றியதே. (௧௦)

இனிவரு பதிஞா னத்தினை யோர்க யானெனு மகமிகு மிதனாற் றீந்திட் றுனிவரு பவங்க ளகன் றிடா தெனவே துணிந்தமைந் தருள்வழித்தொட டனையநல் ளருள்புக் காணவ மலமு மகன் றிடப் பெற்றிய லான்மாத் தனையினி னுள்ள படியுணர்ந் தவைய னேகமாய்த் தயங்குநித் தியமாய்.

உரைவியா பகமாய்ச் சேதன மாயொன் றுறுமலத் தடையினை யுளவாய்த் தருபல வுடல்க் டோறும்வெவ் வேராய்ச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் வனை கள், புரிபதன் பவன்க ணுகவதா யுணர்ந்திற் போதமா மறிவினெனா ரொனரு, யரிதரி வனவாய் சிறுதொழி லினவா யமைதலி னினையவா ன்மாக்கள். (௧௨)

தம்மையே பிரம மென்றுகொண்டதோ தருங்குபு தம்மறி வெல்லர்
மம்மவாய் காரக் கனித்தரு நாகி லாழ்வது முறைமையன் றவைதா
மெம்மையு முள்ளும் புறம்புரின் றருளு மிறைமைசால் பதிபொருமுதலே
மும்மையுமுடையவாகுமென் றுள்ள முரணு ருவகைதுணிந்துணர்ந்தே.

அப்பதியோதி போதமே சுருவஞ் சூத்துவ நீராமயான் மாவே
தப்பறு மலுத்த சத்தியே யனத்த சத்தியே சுதத்தரத் துவமே
யொப்பறும் விசுத்த தேவமே திருத்தி யெனசிவா கமமினிதோதுந்
திப்பிய குணங்க ளோரிரு கான்குஞ் செறிதர நிறைபா சிவமே. (கச)

என்னவுய்த் துணர்ந்தாங் கணையமெய்கு ஞான மினிதுணர் ஞாதுரு வி
லங்கி, மன்னுறு ஞேய மெனும்பகுப் பொழிந்த மலர்தரு ஞேயத்தி
லழுத்தி, யுன்னுதா னதுவா யொன்றியெஞ் ஞான்று மொழிவிலாச் சி
வானந்தத் துறுத, லென்னுமித் தகைத்தா மைந்தநீ வியை வெழிற்சிவ
ஞானமின் னதுதான். (கஊ)

அகப்புறத் தொழில்க ளிரண்டுமொன் றின்றியறிதொழின் மாத்திரை
யானே, பகுப்பு முனஞ்சொன் முத்திரு மேனிப் பரத்ததாய் வரத்தய
ர்ந்தேங்கு, மிகப்பொலி யகண்டா காரமா ித்த வியாபக சச்சிதானந்த
சகப்புழம் பாய செனிடத் தாற்று தொண்டென வியம்புசன் மார்க்கம்.

வேறு.

என்றிவை யுபதே தீத்தாங் கெம்பிரான் வநிக நாத
னன்றஞன் சீவைய யாதி கான்குமுய்த் துவக மோந்து
நின்றி மாப ளிந்து கின்மலத் துவம்பெற் துய்பாக்
கென்றினி துரைத்து கன்பா கென்றெழுத் தருளி ஞானல். (கஎ)

அஃதிபோத முதலிய இவ்வெண்குணங்களும், முறையே தமிழ்
நிழல், உயர்ந்தவையறிவு, முற்றறிவு, இயல்பாகவே பாசங்களி ளிங்குதல்,
பொருள், அளவிலாந்நல், தன்மை, தூயவுடம்பு, வரம்பிலின்பம்,
என வுத்தெய்தும். இவ்வகை, காமமான்மா அஃதிபோதத்தின்கூடும்,
விசுத்ததேவம் அஃதிதகத்தி உன்னுடங்குமாவின் னுருண மாத்தி
ரைபாசவும் வகுக்குப.

1. தருங்குதல் என்பது பொருள்.

அந்திலவ் வருணி னேந்தாங் காதா மிகவக் காரி
வந்துசெய்து ஞான யோகம் வயங்கவீற் றிருந்தா னுங்கே
கந்தரு வோர்கள் சித்தர் கணங்கள்விண் ணவர்கண் மண்ணோர்
சிற்தையின் விழைந்த யாவுஞ் சேர்வுற வருச்சிப் பாரால். (௧௮)

அங்கருள் வடுகன்* கூளி யருக்கறி வடுத்தாங் கிம்பர்ச்
சுங்கன்வா ரங்க டோறுஞ் சிலர்பலி தூங்க வாங்குப்
பொங்குறு மடைகொ டிப்பார் புபுட்சுக்க ளாகி யந்நாட்
டங்குசி சைல நின்றும் பூதர்கள் சார்ந்து போவார். (௧௯)

இப்படி நிகழ்நா னொன்றி லிவ்வடு கேசன் முன்னர்
வெற்புறு சிரத்தி னோடும் வியன்கரத் தசனி தாங்கி
வைப்பின்முன் கண்டி லாத மாயிரும் பூத மொன்றாங்
கப்பரன் காண வீழ்ந்த தலறிக்கொண் டவனி மீதே. (௧௦௦)

விவிதசேட் டிதங்க ளங்கு வீழ்ந்தவெம் பூதஞ் செய்ய
வவைந்நமற் காரமாயத புத்திபூ ருவத்தாற் றந்த
நவமுறு வணக்க மாங்கு நலிற்றுமக் கணத்தி னம்ம
திவியதே வருவங் கீர்த்தி சிறந்தமெய்ஞ் ஞானஞ் சேர்ந்த. (௧௦௧)

சேர்ந்திடு மளவி லன்னோன் செங்கரத் தசனி ஞானி
பூர்ந்தவன் றனிக்க ரத்தி லுற்றது தலையின் வெற்புத்
தீர்த்தான் நிசையி லோர்பாற் சென்றுவீழ்ந் தமர்ந்த தாங்கே
சார்ந்திடு மனைபு வெற்பைச் சயந்தவெற் பென்ப மாதோ. (௧௦௨)

புஷ்ணமுற் றடைந்து போற்றும் வடுகனப் பூதஞ் செய்த
வவயவச் சேட்டை யாய தொழிற்குட னருள்பெ ரும்பே
நிவையெளி லனைபான் றன்னை யன்பின்மிக் கிறைஞ்சி னோர்க்குத்
தவமன முவப்ப நல்கும் பேற்றையார் சாற்ற வல்லார். (௧௦௩)

சிறந்ததே வருவம் பெற்ற தேவனத தேவ நாத
னிறைந்தபூங் கழலிற் பல்கா னெக்குள முருக வீழ்ந்தாங்
சிறைஞ்சின னெழுந்து முன்னின் நிற்பமா ருளத்த னாகித்
துறந்தவர் பரவு மன்னோன் றுணையடி துதிக்க லுற்றான். (௧௦௪)

* கூளியர்-பரிவாரர்கள். கூளியருக்குக் கொடுப்பாரென்றியையும்
புபுட்சுக்கள்-புதித்தற்கு விருப்புடையர்.

† நமர்காரம்-நமஸ்காரமென்னும் வடமொழித்தற்பவும்.

முறைமுறை மறைநின் நேத்து முருத்திர மூர்த்தி போற்றி
பிறையணி சடையாய் போற்றி பிரமன்மாற் கிறைவ போற்றி
விறலயிற் குல போற்றி நவபுரி விமல போற்றி
கரையகற் நிறைவ போற்றி கவினவடு கேச போற்றி. (௧௦௮)

லிலக்கருஞ் சூப மென்பால் விடுத்தருள் விமல போற்றி
மலர்க்காத் தசனி தன்னா வாங்கிய வன்னால் போற்றி
கலக்குபே ரொலிசெய் தன்ப ரிடர்முனங் கனோந்தாய் போற்றி
யலகவின் வயல்குழ் புத்து ரமர்வடு கேச போற்றி. (௧௦௯)

என்றவன் பரவுங் காலப் புத்ததி னுருவ மேகித்
துன்னுமங் கலமாந் தெய்வத் தோற்றமெய் தியதுங் காரி
தன்றிருக் காத் தி னேறு சாந்ததுந் தலைமே லொன்றி
நின்றருண் டிசானத்தோர் நிலையிற்போய் வீழ்ந்த வாறும். (௧௧௦)

அத்தகு தேவ ரூப மடைந்தவ னவய வங்கண்
மொய்த்தகக் கணக்கே யூர முத்தமா விகை முன்னுல
மெய்த்திமிர் சகந்த சந்தர் தொடைதிகழ் வடிவும் விண்ணோர்
சித்தர்மா முனிவ ரோனோ திகழ்தரக் கண்டார் மண்ணோ. (௧௧௧)

கண்டவர் யாரு மரக்கட் கனிப்புற வவனைக் கூலிப்
பண்டுந் யார்கே சத்திற் பருப்பத மசனி யங்கைக்
கொண்டதென் னிரண்டு மிங்கன் பிண்டதென் கூறு கென்றார்
பிண்டவை பிளவி யன்னு னவர்க்கிறை விடுக்கு மாங்கே. (௧௧௨)

விண்டனி யரசன் மைத்தன் சயந்தனான் மேவி நண்பாக்
கொண்டகாற் தருவ ராச குமாரனை விழைந்து நேடிச்
சண்டவெற் பதனின் மேப்பாற் சத்திய விரிக்கு தக்கி
கொண்டரு மூர்தின் னுத்த பிளையவாங் கேகி னேனும். (௧௧௩)

ஆங்கொரு குகைமு கத்தின் மனோகர மாண வினைத்
தேக்கனி பகைமுன் செல்லச் சேய்மழை யொருத்தி கண்டத்
தித்தூர லகைபுஞ் சேர்த்தென் சித்தைநெக் குருகப் பின்பசன்
செருத்திசை யெதுகொ லென்னு வுணர்வுறு தொலிப்பக் கேட்டேன். (1)

கேட்டது மகசையாய் கொண்டென் னெஞ்சினைக் கிழித்தாய் கொங்கை
கேட்டகனா பதிட்டாய் கொண்டு கிழித்தனைக் கூடி வேட்போர் [ச]

நீட்டினன் புறங்காண்பாக்கு நினைந்ததி விரைந்து சென்றேன்
வேட்டுவ றெருவ னுங்கென் னெதிர்புருந் திதுவி ளம்பும். (ககஉ)

ஐயநின் னுருவ நோக்கி னரசினங் குமர னாதி
வெய்யமா வழங்கு மிந்த வெற்பரு குற்ற தென்கொ
வெய்யமெய் யோது கென்ற னிசைத்துமுன் னிகழ்ச்சி யாவந்
தையறன் விழைவுங் கூற வினாவிது சாற்று மன்னோன். (ககங)

கேட்டியான் மைந்த முன்னாட் கௌதமன் கிழத்தி யின்பம்
வேட்டுநின் ருதை பெற்ற விழாமனோ யுணர்கி லாய்கொ
ரோட்டல ரைம்பாற் சீதை தனைவிழை தூர்த்த னுற்ற
கேட்டினைக் கேட்டி லாய்கொள் கேண்மதி யினிதென் மாற்றம். (ககச)

களிகிளர் சயந்த வீது கௌணனாச் சிரம மன்னோ
னுளமகிழ் பன்னி கான மிசைக்கின்ற ளுவந்தன் னானே
வளமைசான் மயன வித்தான் மணந்தவம் முனிவன் கானம்
பளகறப் பயிற்று வித்தான் பழுதுந் போத லென்னு. (ககரு)

கிராதனுங் குரைத்துச் சென்றான் கிளக்குமவ் வாய்மை வாய்மை
தராதறை யறையுங்கீல கம்மென லாகிச் சால
விரோதமா யமைந்த வாற்றான் விழைந்தவா வாங்கட் சென்றக்
குரோதமின் முனிவன் வாழங் குகைத்துவா ரத்தின் மாதோ. (ககசு)

அங்கையான் விபுல வெற்பொன் றெடுத்தித் ததனை மூடித்
துங்கநீண் மரத்தினுர்லர்க் கனமுறத் தொடக்கி யாங்குத்
தங்கின னிருப்ப வாற்றுந் தவமுனி வெருண்டு நோக்கிப்
புங்கமார் சற்பி னானே விளித்திது புகல லுற்றான். (ககஎ)

மங்கைகே ணின்னை யானிங் கிருப்பது மதித்தி டாத
னங்கயீ டிதனா யெந்த வதமனோ நயந்து வந்தா
னங்கவன் சிரத்தி லிந்தத் துவாரவெற் பமர்க வன்னான்
செங்கையி லதன்மேற் பூட்டு மர்க்கள மிடியாய்ச் சேர்க. (ககஅ)

அவனுருப் பூத ரூப மாருக வறிவி ழந்தாங்
கவனுது பித்த னாக வென்றுநான் காய சாப

* லேகம்—ஆப்பு.

† அர்க்களம்—தாழ்த்தோல்.

மவனுறச் சபித்தா னெஞ்ச மழிந்தியா னலமந் தஞ்சி
யடனுடைப் பதத்தில் வீழ்ந்தே யடிக்கடி வணங்கிப் பின்னர். (ககக)

அருந்தவ ரீதியே ஞானத் தவிர்மணி விளக்கே தேவர்
மருந்துகைத் திடவா னந்த மருந்துமா முனிவர் வாழ்வே
பொருத்தமெய்க் கருவா யாச் புன்மையேற் களித்த சாபப்
பெருந்தய கொளித்தான் கென்னுப் பேதுற முனிய் தோதும். (கஉ௦)

இத்திர குமர ந்யெஞ் ஞான்றுபோ யிதழித் கானத்
தெந்தைசர் வகை நாத னினையடி யணைய வீழ்ந்து
வந்தனை புரிதி யஞ்ஞான் நிப்பெருஞ் சாப மாறு
மைந்தது ஞான முண்டா மற்றிது நிகழ்ந்த பின்னர். (கஉ௧)

போதுதி சடர்க்க மென்று புதன்றன னவனுல் வந்த
மாதாரச் சாப மேற்றப் பூதசா லங்கண் மன்னு
மேதரு வெப்பிற் பன்னுள் வெந்து மழுத்து பின்னப்
பூதசா லக்க னோடு போந்திவண் வகை நாதன். (கஉ௨)

பொன்னடி பரீயப் பெற்றேன் புகல்கிரு தார்த்த முற்றே
னென்னுது சாப சீர்க்கிற் நென்றுரைத் திருவி சும்பிற்
றன்னரு கமார் குழச் சார்த்தபல் பொருளுங் கைக்கொண்
டுன்னுமக் கொன்றை யங்கான் மீட்டிமவர் துவகை கூர்ந்து (கஉ௩)

கேத்திர பாலற் போற்றிக் கிளர்மணி யாற்செம் பொன்னுற்
சீர்த்திசேர் மயனாற் தேவ சித்தமண் டபமுன் சோ
வேத்துது கோயில் செய்வித் திலங்கெழிற் சயந்த னென்பா
னூர்த்திதித் தருஞ்செய் வாரி தனையிருந் தருச்சிப் பானுல். (கஉ௪)

முக்குண வகைய வன்னம் பண்ணிய முதல வாகத்
தொக்கபல் பொருளும் வெடவே றனப்பில தொகுத் தமைத்து
மக்குப் சார சீரெண் விதமபட விழைவுற் நன்பாற்
நக்கவாச் சோமுன் னாவற் சாற்றிய விதியாற் செய்தான். (கஉ௫)

இருகாஞ் செவிதோ னென்றி யெழிற்கி ம்மையோ ரெட்டுந்
தரைமறப் பாவு மன்பாற் று ழுத்தன னெழுத்து செங்கை
சொய்கைக் கூப்பி ரீன்று திகழுமுன் னவன்பே ராய்ந்தப்
பானரு செவிதி னல்கும் பன்னிரு நாமஞ் சொல்லான். (கஉ௬)

வேறு.

தவர்புகழு மாவதுத்தா ரணன்றான் முன்னால் சாற்றுமுருத்திரமூர்த்தி தண்டபாணி, திவன்வைவர வன்புத நாதன் வேதஞ் செப்புபசு பதியேநற் சித்தி தன்சீர்ப், புலிபுகழ்யோ கினிருரவன் வடுக நாதன் போத னுள்பிரமேசன் புனித யோகி, நவிலருங்கேத் திரபால வடுகற் காக நம வெனமுன் நெருதியுற நயந்து போற்றி. (௧௨௭)

அனையமக வான்குண மறையோ னாய வருமுனிமா கௌணன் டெவ குண்டறைந்த சாபந், தனையடர வருந்துபய மொருங்கு நீங்கித் தண்ப்ப ரியபூதவுருத் தனைவிட் டேக, முனையுருவுற் றறிவெய்த வளித்த முன் னேன் முடுவலிவர் வடுகனருள் முன்னி முன்னி, மனநெகிழ்த் தனித் தனியந்நாம மேன்மை வயங்கவரு ணையங்கொளமுன் வழத்துகின்றான்.

மாவேள்விப் பிரியாங்கி குண்டசாதன் வயங்குமுருத் திரமூர்த்தி ம ரிக்குஞ் சீவர், பாவாதி மோசனஞ்செய் காசி பூமி பாலன்மகர பலன்கர கா பால னென்றுந், தாவாது தேவமா னுடரா பத்தைத் தவிர்த்தருளு மா வதுத்தா ரணன்றான் பூவின், மாவாமுஞ் சீதளியின் மேவுந் காலவைவரவ னை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௨௮)

தானேசெ யாரவலீ ராட்ட காசத் தாலண்ட சந்ததிக டமைப்பூ ரிப் போன், வானேந்து ஞானேந்து கண்ட மோடு மாந்தியாஞ் சானவ்நான் ம றைக்க பால, மூனையுஞ் சூலமணிந் தோன்*க ரான வருத்திரமா மூர்த்தி யன்ப ருளத்தன் பூவின், மானையுஞ் சீதளியின் மேவுந்கால வைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௨௯)

செங்கையமர் கொடுத்தண்ட தாட னாதி செய்துதைத் தியசங்கஞ் செருக்குந் தீரன், வெங்கதிர்ந்தி தண்கதிரின் விலோ சனத்தான்விபுகடி னவானேபுரி விறலின் மிக்கோன், கங்குல்பகற் றிவியசங்க சேவி தன் சீர்க் கடோர தண்ட பாணியலர்க் கமல வாழ்க்கை, மங்கையுறை சீதளியி ன்மேவுந் கால வைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௩௦)

பயங்கரமார் தொனிகடமுன் விறல தாகிப் பரவுகண்ட நாதத்தாற் ப யஞ்செய் விப்போன், பயங்கரமா பாரதிரி சூலங் கட்டம் பரிசைதான் ச த்துருக்கன் பதைத்துண் மாழ்கப், பயங்கரவெஞ் சமத்தழிப்போன் பய ங்கராதி பைரவனுப் பட்டமலை பயிலும் வாலி, வயங்கியொளிர் சீதளியி ன்மேவுந் கால வைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௩௧)

கக்கா லத்திலிணை யொத்துத் தோன்று மினம்பிறைவக் கிரதந்த
 னிருண்ம யம்மை, நாகசம ரூபதர னதில தேவ நயபூசி தாங்கிரிபங் கய
 னெஞ் ஞான்றும், பாகமுறத் தற்குமும் பூத நாதன் பதுமைசி வார்ச் ச
 னெசெய்தடப் பாங்கர் மன்னி, வாகமருஞ் சீதனியின் மேவுங் கால வை
 ரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௩௩)

சுரகா ராதியன விலபல் கோடி தொருசுவ சங்கநா யகனாற் றோற்
 தச், சாவசாப் பகுப்புறமப் பவஞ்ச மெல்லாந் தந்துநிந் னு யழிக்குமுதல்
 கைல் தோறும், பரவுலைய யாலயத்தோ னயன்மால் போற்றும் பராபர
 ன்மா பசுபதியாம் பகவன் மேவ், வரகமலை யினிதமர்சீ தனியிற்கால
 னவரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௩௪)

மன்னுநாகல் லட்டசித்தி சமட்டி வித்தை மரபினருள் வோனன்பர்
 மனத்தின் டேட்கை, தன்னவனித் திடுமேன்மைக் கோம னாங்க சுந்த
 ரன் மெய்ச் சிட்டரிடர் தொலைத்துப் போற்றத், தன்னில்வரு மட்டவை
 ரவசொருபன் சாற்றரும்த் திரசித்தி தன்பூங் கொங்கை, வன்னிகர்மா ம
 கெய்தமர்சீ தனியிற் கால வையவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம்.

பாதமலர்த் தரிசனிக டம்ம னைக பவநாசன்மலர்தாமம் பலகொண்
 டன்பா, லேதமநடருச்சிப்பார்க்கனெக பாக்கி யப்பிரதன் சீதனிமாட்டெ
 ன்று மேவ, மேதகைய பிரசன்ன யோக பீடன் வியனுறுயோ கினிரு
 ரவன் விசைஞ்ச் பூவின், மாதமருஞ் சீதனியின் மேவுங் கால வையவனை
 யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௩௫)

மாரிவடி மட்டமா சத்த வண்ட மாதிசங்க னிறைவித்தோன் வய
 த்ருபிசங்கன், மீனிணமா மாலிகா பிருத னண்ட வெளிமுகட்டை பூ
 கிருவி விசைஞ் மேன்மைத், தானவருட் சத்திமய விசுவ ரூப னவிர்தே
 வ பக்திகை னம்பு சாத, மாரிவடி சீதனியின் மேவுங் கால வையவனை
 யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (௧௩௬)

நயகபா சுபாதிகள் மமனைகஞ் செய்யு மன்பர்குழாத் தினைப்புரப்
 பொருதமுன் னுட, பாபரு டரித்ததா யகன்றன் மேனிப் படரொளி
 யாற்பவஞ்செவ்வப் படைஞ் மேனோன், மேயதயா ந்திபிரமே சன்மா
 ன் பாபன் வித்திருஞ்ஞக் கோற்றொடிதான் விழைத்து வாழும், வாய்பல
 வனத்திகஞ்சீ தனியிற் கால வையவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம்.

மந்திரவெந் திரதந்தி ரத்தின் சித்தி வழங்கிறைவன் றனதுபக்க மல்லா
வேளை, மந்திரவெந் திரதந்தி ரம்பே திப்போன் வலமாரும் போகதன்
டவாகு மூலன், மந்திரமா தவார்மனத்த னருள்செய் கண்ணான் மாயோ
கி மலர்க்கமல வனிகை வாழ, மந்திரமாஞ் சீதளியின் மேவுங் கால வை
ரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கூக)

சானவின் செய்யசடா வடேந்து கட்க கபால தான் பிரசண்டசம
ரந்தன்னி, லானதிறற் பகைவருக்க மனைத்துங் கொல்வோ னரியிரத்த
பானமெய்த்தா ரையினுற் றீதி, தானெவர்க்குந் தருமுருவ னட்டகாசன்
சகதலபா லுனவடுகன் சலகை வாழும், வானியிரு மாமதிற்சீ தளியிற் கா
லவைரவனை யகத்திருத்தி வணங்கி வாழ்வாம். (கூ0)

வேறு.

என்றுசுர பதிருது வியம்புதுதி வாங்கேனா விமையோர் போற்றும்
வென்றிபுனை வடுகேசன் விகசிதமு காம்புயனாய் விழைந்து நம்முட்னை
னின் றுபுரி துதிமகிழ்ந்தோ நின்விழைவின் மேலருள்வோ நின்றன்வே
நன்றுரைத்தி யென்றருளி நலந்திழை மேலுமிது நவிலுகின்றான். (கசக)

சுயந்தமுன்னீ யன்பினெமைச் சாற்றியவித் துதிவாங்கா தலித்தநம்பு
னயந்துரிய பத்திமிகச் சிரத்தையொடு மெவன்றுதிப்பா னவின மன்
னோன், வியந்திடுமா னந்தவனு பவனாகிச் சகலநிதி விளைவு மேவி
யுயர்ந்தவனி வாழ்ந்தெமது சாம்ப பதம்பெறுமி துண்மையாமால் (கசஉ)

அன்றியுமா நிசண்டுபெய ராலமுறத் தனித்தனியே யருச்சித் தீற்றிற்
றூன்றியநல் லோமமொடு துகளறுவிப் பிரவுண்டி துலங்கவாற்றி, யொன்
றுமித யத்தொடெமை யுயப்பிப்பா செவ்வார்கட் குன்பே ரோங்க, மன்ற
விழைந் துள்ளனபே நெவையுமொருங் களித்துமென வழுங்கி னானால்.

வேறு.

இதவசனமிதுவினவு மதிவ லாரி யெழின்மதலை யிதயமுறு முதித்
னாகி, நதிமதலை மதிமுடிய வடுக நாத நலனருணின் முனமுறலு நவைய
ருப, மதமுறமு னெழிலுரு வமருளி னுய னடியனினி யடைவதெனி
னலரும் வாச, பதயுகள சபரியையு மனியு மேவு பரிசருடி யெனமுனனி
பாவி னானால். (கசச)

உதுவின்வி யருள்வடுகன் சயந்த கேளோவ் வொருவருடந்தொறு
மீரவி மேட மேவு, மதிபிரத மப்பிருகு வாரத் தன்னில் வானவர்க்கும் வு
றப்போந்து மகிழ்வி னீயிங், கதிகவுப காணதிர வியங்க ளீட்டியன்புமி
கப் புனிதமுற வமர்ந்து பூசை, விதிமுறையிற் புரிகெனவு மபர பக்க
மேவு சதுர்த் திதிதியில் வெள்ளி நாளில். (௧௪௫)

மரபின்முறை வருவாம லெவர்க ணம்மை மனனுறுமெய் யன்பி
ஞென்ம் வருத்த பூசை, புரிவரவ ரிட்டகா மியங்கன் யாவும் புரிந்தளித்
து மென்ன வுந் போற்று மந்நா, ஞுரிமைபெறக் குணத்திரையந் தழுவு
பூசையோதுமுறை கமக்கினிய வபிடே காதி, விராகமழு நறுந்தூப தி
பந்துய விசித்திரபோ னகமாடா பூபஞ் சூபம். (௧௪௬)

தருசுவைய பூபசகோ திருத காண சாகபல வருக்கநிவே தனங்கற்
பூர, மிருவினக்கா தியவில்சார்ச் சனைமுன் னாக விழந்துபுரி குநர்க்கெ
வையும் விரும்பியாங்கே, நிகழ்வுறநல் குதுமெனவு முரைத்தா னைய னே
சுமிகு வாசவன்சேய் கெழுது கெஞ்ச, மெழ்வொடுபன் முறைவணங்கி
யருளி னேவி வான்புகுந்தாங் கமர்ந்தனன்பின் வருடந்தோறும். (௧௪௭)

இன்றுமவன் விபுதரோடு மடைந்திங் கந்நா ளின்மறைந்தவ் விரை
மலர்த்தா னிறைஞ் சகின்ற, னென்றுகுறு முனியுரைப்ப முனிவர்கேளா
வெவ்நைகுணத் திரையபு சனையென் றுன்முன், னன்றவைநீ விரித்த
ருள்வா மென்ன னோது கதியகுள திருதபல பாய சான்ன, மன்றன்மலி
மாடாபூ பந்தே னோம மருவுதருப் பணமுணர்ந்த மறையோ ருண்டி. (1)

ஆயவிலை திகழ்வுறச்செய் பூசை தன்னையறைகுபசாத் துவிக்கமெ
னக்கன சாரதி, தூய தாமணக்கமழ் குங்கும மாரங்கத் தூரிமுதற்
சுத்தமரு மல்லகாதி, சேயமணி யாமுயர் திருத தீபத் திகழ்வுறச்செய்
பூசைநரா சதம. மென்ப, ரேயபலி சதிதமுற வியற்று பூசை யியம்பிய
தாமதமாகு மென்று பின்னர். (௧௪௮)

முன்னரிய வித்தியா செத்தி தெவ்வர் முனைமுருக்கு செயமொடவ
மிருத்த தீக்கம், பன்னகில ரோகவிா ரணமுன் ஞாய பலன்பலவு மளி
த்திவிமப் பகர்முற் பூசை, பின்னுடைதா மதபூசை யயர்த்துஞ் செய்யார்
பெரியோரெம் மராளிதனைப் பிரித்திடாது, சொன்னதாயி் பக்குவத்தா
ற்பலவே ருசித்துன்னுதலா லவைக்கியையச் சொன்னதாமால். (௧௪௯)

சாற்றுமித ஞலிட்ட சித்தி வேட்டோர் சாத்துவிக ராசதபூ சீனாக
ண்மேலி, யாற்றுவர்மற் றவற்றினிற்சாத் துவிக பூசையதிகமென வுரை
த்தருளி யமல ஞானப், பேற்றினுயர் தவமுனிவீர் சயந்தன் முன்னர்ப்
பெட்பினொடு வடுகேசன் பெயர்க ளாய்ந்து,தோற்றமிரு மாறிருபேர் பக
ர்ந்துபோற்றுந் துவாதசமுஞ் சரியென்னுந் துதியை மாதோ. (௧௮௧)

எவனுறுமெய் யன்பினொடும் வடுக நாத னிலங்கெழிற்சந் நிதியினி
தமேத்து மன்னோன், புவனிதனி லிட்டகா மியபல் போகம் புத்திரசம்
பத்தாதி பொருந்த வாழ்ந்தே, யுவகைதரு கற்பகநாட் டரியபோக மொரு
ங்குதுகர் தொழிவுபெந் இ யுவம னில்லா,நவநிரதிசயானந்தப் பெருவா
ழ்வாய நற்கதிபெற் றிடுஞ்சாத நவீற்றி னோமால். (௧௮௨)

மேவருஞ்சீர்க் காசிககத் தழலிற் றோன்றி விராடமடைந் தொலியி
னிசரசாரை வீட்டித், தேவநரர்ப் புரந்துசே சைலத் தட்ட சித்தியுற நவ
நாத சித்தர்க் கீந்தாங், கோவிமறை ஞமலிபூ தங்க டம்மை யொளிரிதழி
வனம் புருந்து சயந்தற் குற்ற, சாவமகற் றியவடுக னென்று மாங்கே
தங்குமெனக் குறுமுனிவன் சாற்றக் கேட்டோர். (௧௮௩)

வேறு.

மாதவனை வாமமுறு மாதவனல் வடிவாகி வஞ்ச நெஞ்சத்
திதமரும் வைணவர்தந் தீநெறியை வீநெறியாச் செய்த தேவே[தெவ்வா
சீதனியெண் டிசையினுமெண் டிசையினர்தம் பெயர்த் தீர்த்தஞ் செய்த
ருதரவி னதுகேட்க வ்ழைந்தனமென் னூர்முனிவ ரறையு மன்னோன்.

வைரவச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧௦௦௨.

சீதனிதீர்த்தச் சருக்கம்.

தாதனிகுழ் போதலர்கோ தாவிரியின் றுவிரியின் நடத்தின் மேலி
யோதனியின் மாதருமைக் கொருபாகந் தருவோனை யொருவாப் பூசை.
போதனியாற் ருதரத்தீர் புகழ்வடுகன் றகையுரைத்தும் புகன்ற வாகீர்
சீதனியி னோதுவகைத் தீர்த்தநலம் கூர்த்துணர்மின் சிசுப்பு னன்றும்(௧)

வேறு.

திமையென் துரைப்ப வெல்லாந் திரண்டொரு வடிவ மாளே
னாமே னாமுசி யென்பா னனிர்திரை நரலை குழும்
பூமிவி னொருவ னுன்னான் பூமிசை யயனை மேனாட்
டாமரைச் சரணம் போற்றித் தனித்தருந் தவம்பு ரிந்தான். (உ)

திருத்தவத் தின்மை கோக்கி யெகின்புறத் திவார்து ளார்வந்
தருத்தவ வரிய கோன்பிற் றுனவன் பானல் லோகை
பொருத்தவத் துவக மீன்ற புண்ணிய னண்ணி நிற்பத்
திருத்தவங் கைகள் கூப்பி யெழுந்து சேவடியில் வீழ்ந்தான். (ங)

பலமுறை பணிந்து போற்றும் பமரசங் குலம்ப டிந்தாங்
கலமுற மடுத்துஞ் செத்தே னருட்பிர வாக மேன்மை
புலமுறக் காட்டல் போலப் பொழியுஞ்செங் கமல மேநற்
றலமென வீற்றி ருக்குந் தாதைநன் சரணம் போற்றி. (ஈ)

மானுமெவ் வுலகுள் ளாரும் வாய்திறந் திசைத்த றன்ன
தானையில் வைத்து நாளா மவரவர்க் கினிய வாணி
பேனின் கருளு மாதா பிராமிவெண் சலசை பாணி
வானிக முக்க மாலை வானிதன் மனாள் போற்றி. (ஐ)

பவனமுற் றொருங்கு வாய்த்த பகவமா தகவ போற்றி
புனனகுண் டிகையங் கைய போதநால் வேத போற்றி
கவனக மான்பி ிதித் தொடர்பினிற் படைப்பாய் போற்றி
தவனமுற் றகற்றி யிட்ட காமியந் தருவாய் போற்றி. (ஊ)

என்றுந் திறைந்து யேத்து நழுசெயை யினிது கோக்கி
நன்றுள முவந்து வேதன் வரம்பல கல்விச் சென்றா
னன்றவன் வரத்தின் பேற்றா லாற்றன்மிக் குடைய ஞாபி
பன்றிற லவுண னத்தோ மந்திது புரிய னுற்றான். (எ)

உலகொரு காலி ரண்டு மோம்பமும் பறைய டர்த்தான்
வழிமுதற் கவந்தா னல்ல கண்டமிக் கெற்ற மானது
வழிமுதம் வலிய ழுந்து கருருச் சார்து கைத்தே
வலிபுடற் றப்பா ழுத்தத் திருத்தவத் தடைத்திட் டாங்கே. (அ)

மாதவப் பிருகு பாங்கர் வந்தடி வணங்கித் தம்பாற்
காதரம் பெருக வந்த கவற்சியு நழுசி மேலு
மாதயர் புரிந்த டர்க்கும் வஞ்சமு னைஞ்சு கூறி
யேதமுற் றகற்றி யுற்றூர்க் கினிதருண் முனிவ ரேறே.

(க)

எங்கள்பால் வந்த விந்த விட்டன மிரித்தி யாங்க
டங்குறா திழந்து நீங்கும் பதங்களிற் சார்ந்து வாழு
மங்கன மருடி யென்ன வணங்கினர் மீட்டுங் கேட்டுத்
துங்கநன் முனிவர் கோமான் கருணையுட் ண்டெட வோதும்.

(க௦)

வருதிரெண் டிசையுங் காப்பீர் மற்றவை யீழந்து நீவிர்
மருவிய வலிக ணீங்கி மானுட வடிவ மேற்றுப்
பரிவுறு மிடர்கண் முற்றும் பரிவுறற் குபாய மீண்டுப்
புரிவதுண் டஃது ரைத்தும் புந்தியுற் றுவந்து கேண்மின்.

(க௧)

குடைந்தவர் தம்பா லுள்ள குறையெலா மிறையி லேகத்
தடிந்துளத் திட்ட மெல்லாந் தந்திடு மந்தண் வாலி
யிடந்தரு சீத னிப்பே ரேல்வமைற் றிதன்பா னீவி
ரடைந்துதும் மாசை யெட்டி னுசையி னேசத் தாடி.

(க௨)

வேறு.

மறைநடுவின் வயங்குதிரு வைந்தெழுத்தை மானதமா மடிழ்வினெ
ண்ணி, யிறையவனை யுளத்திருத்திச் சிவயோக நியானஞ்செய் திருமி
ளேங்கே, நிறைகருணை யோடமலன் றவமுவந்தும் பாற்றோன்றி நீவிர்
கொண்ட, குறையனைத்து மகற்றுபுதும் வெட்கைதரு மென்றுவிடை
[கொடுப்ப வன்றோர்.

திருத்தகுமப் பிருகுமுனி பதத்திறைஞ்சி யுவகையுளத் திமழ்ச்சென்றும்
கருத்தியுறத் தத்தமமா திராத்துறையிற் போய்முழ்கி யமல ஞான, திருட்
டினபிங் களமேனி விமலனையுள் ளிருத்தியிருட் கேத நீக்கித், தெரித்த
ருளின் மன்னுவிக்கு மைந்தெழுத்தை மானதமாச் செபித்து நின்றார்()

இன்னதிசைக் கிறையவர்மு னத்தடத்தின் மத்தியத்தி லிலங்கு கோடி.
மின்னொளியின் மனோகரதே சோமயமா யோரிலிங்கம் விளங்கித் தோ
ன்ற, வன்னதினைக் கண்டுவகை மீதூரப் பணிந்திறைஞ்சு மவர்கட் கந்த
நன்னயமா ரிலிங்கத்திற் றுணுவருள் வாக்கினிவை நலிற்று கின்றான்.

இத்தடத்தின் பச்சிமதி ரத்திலெமை யெமதருளா மிமய மீன்ற
சத்தியொடு பதிட்டையுரிந் தருச்சிப்பீர் நீர்வேட்ட சகல காம
சித்தியுறு மெனவவரு மவ்விலங்கந் தனையெடுத்தத் தீரமேல் பாற்
பைத்தநீழிற் றாவமு லத்துமைத னுருவினெடும் பதிட்டை செய்தே.

வேறு.

நிகமநற் சிவாக மத்தி நெறியினிற் றைல மாதி
யகமகிழ் பகா மீரு வாட்டிநற் கலன்கள் பூட்டி
ககைமல ரலங்கல் சூட்டி விசித்திர நாக மீட்டிப்
புகைகடர் திருமுன் கோட்டிப் புனிதவின் னமுத மூட்டி. (௧௭)

பூசனை நீர்ப்பி யக்கைப் புவனத்தைப் புதிய போதை
யீசனைத் தெழுத்தை யோர்நூற் றெண்முறை செபித்துச் சாத்தி
யாசனை பூசை யாதி யவன்கையிற் தத்தஞ் செய்து
தேசனை வரும்பெற் றாய்வான் நிருமுனித் துதிசெய் வாரால். (௧௮)

எம்முல குடையாய் போற்றி யினம்பிறைச் சடையாய் போற்றி
யம்முறை கடையாய் போற்றி யணிகொள்குற் படையாய் போற்றி
வெம்மைமால் விடையாய் போற்றி விமலைபா ளுடையாய் போற்றி
கொம்மையங் ஞாவ மூலத் தமர்முது ஞாவ போற்றி. (௧௯)

மேற்றனி யமல வெங்கண் மேற்றனி கருணை நின்றன்
பாற்றனித் தான்கென் பார்க்கப் பரிவருத் தனஞ்செய் வாய்தே
ஊற்றனி மடுத்து மூழ்க வொழுகுபொன் னிதழி யானே
கோற்றனிக் ஞாவ மூலத் தமர்முது ஞாவ போற்றி. (௨௦)

வேறு.

என் னுபல் வகையாற் றதித்தன ரிருந்தாங் கிவ்வகை சிலபக லியை
ந்தன், பொன் னுமர்ச் சனையங் வேண்மரு முருற்ற வொருகலை மதிவளர்
வதுபோற், சென் னுபு சனைதாந் தொடங்குநான் முறலாத் தெய்வத ரூப
முத்தேக, நின்றதம் வலியுந் தினந்தினம் வளர்ந்து நிறைதரப் பெற்றனந்
முறையே. (௨௧)

மேற்றனி நாதன் நிருமுனிங் டாக்கன் வேண்டொ ளையச் தனியின், பா
ற்றனித் தனிமா மூழ்குமென் னேறயும் பகருமெம் பெயர்கனம் முறை

யே, யேற்றிட வவற்றைக் காணுநர் பரிசித் திடும்வர் பருகுநர் தோய்ந்
தோர்,கோற்றொடி. பாக விகபர போகங் குளித்திட வருன்கெனவிரந்தார்.

இரந்தவா நண்ண லீந்தன மென்றா னெண்மரு மிறைஞ்சின ரேகிப்
பாந்ததம் பதமுன் போலமர்ந் தனரப் பரமனைப் பரையையிப் பாரி, லுர
ந்தரு பச்சி மேசுரன் பச்சி மேசையென் றுயர்பெய ருரைப்ப, விரிந்த
சீ தனியின் தீர்த்தத்தின் வகையு மேன்மையு மேல்விரித் திடவாம். (1)

இந்திர னன்னலன் வைரவ னியம னியம்புறு நிருகிநல் வருணன்
வந்துவண் குபேரன் வனசமா னாழி வயங்குமீ சானன்மா கௌரி
தந்தநா மத்தாற் கீட்டிசை முதலாச் சாற்றுறு முறையினிற் சமைத்தி
சிந்துநேர் மகிமைத் தீர்த்தயீ ராறுஞ் சீதனி வாவியுட் டிகழும். (௨௪)

வேறு.

இந்திர திசையின் மேவு மிந்திர திர்த்தத் தன்னின்
ஐயந்துறு. தகரிற் பாணு மருவிடு மதியின் மேவு
முந்துசித் திரைநன் னாளின் மொழிந்தவை கறையின் மூழ்கி
யந்தநற் தீரத் தீர வாடையோ டமர்ந்து பின்னர். (௨௫)

ஒவ்வகை சொன்ன தான மறையவர்க் குதவி னோர்கள்
ஒவல்வலி யயமே. தத்தின் பயன்பெந்நீ லு விபுநர் வேந்தன்
றொல்பதி யடைந்து போகந் துய்ப்பர்தால் விசேட மென்று
சொல்பயன் நறும்மம் மேட மதியினிற் றினமூந் தோய்ந்து. (௨௬)

சீதனி நாதன் பாத தெரிசனஞ் செய்து போற்றி
நீதியி னீட்டு செல்வத் தியன்றவந் தணர்க்கு நேர்ந்தோர்
மேதகு சுநாசி யோடு வியனரித் தவிசின் மேவி
யாதரம் பெருகப் பன்னா ளமர்ந்துவீற் றிருந்து வாழ்வார். (௨௭)

அக்கினி திக்கி லங்கி திர்த்தத்தி வருக்கன் நேண்மேற்
புக்கியன் மாதந் தன்னிற் பொருந்துகார்த் திகைநன் னாளிற்
றக்கசெங் கதிரோ னுச்சி தனிலுறு மமைய மூழ்கித்
தொக்கமூன் றைந்தே ழாதல் சொலுமவற் றநிக மாதல். (௨௮)

இரணிய தான மீந்தோ னெத்துணை யிழிந்தா னேணுந்
தரணியிற் றனவா னாசிச் சானமால் கெய்தி வேன்வி

யாணியி னழலி னாற்று மந்தணர் சன்ம மெய்தி
முாணிய லினையி னீங்கு மொழிந்தலிம் மதியந் தன்னில். (௨௧)

அத்தகு தீர்த்தத் தன்னி னாடொறு மாடி யன்னஞ்
சத்திர மாதி யிட்ட தானமா மறையோர்க் கீந்தோன்
மெத்திய சகல பாவ விழுத்தனாய்ச் சுவர்க்க மேவுஞ்
சத்தியம் விழைந்த யாவை யவையெலா மொருங்கு சாரும். (௨௦)

வயிவ தீர்த்த நற்றா வகன்றிகைக் குடபால் வெய்ய
வயினமன் றிகைக்குக் கீழ்பா லமருமத் தடத்தி வென்று
மயாறு மன்பி னோடு மாசிரி பெளம வாரம்
வியனுறு பிருகு வாரம் விழைதக விதியின் முழிசி. (௨௧)

வடுகனை வணங்கி மாடா பூபமா திகணி வேதித்
தடைவீனற் பணிந்து போற்றி யந்தணர்க் குண்டி நல்கி
யுடன்முதற் றான மீந்தோன் பாவங்க ளொருங்கு நீங்கு
மிடரெலா மிரியு மன்னோ ளெண்ணியாங் கியாவுஞ் சேரும். (௨௨)

இயமன்மா திரத்தின் மேவு மியமன்மா தீர்த்தத் தன்னின்
மயர்வொரிதிக் கடக நன்மா மதிமதி யிரவி யோடும்
பயில்வுறு தினத்தி னுச்சிப் பகன்மன முவந்து முழிசி
யியையுறு பீதிர னானோர்க் கியற்றுபஃ நருப்ப னாதி. (௨௩)

அமைதகு மனுவோ டாற்றி யாம்பய கிருத ரூப
சமன்வித போன கந்தா ன்றாவிலந் தணருக் கீந்தோர்
தமபிதிர் வருக்கஞ் சேர்ப்பர் சத்திய வுலகிற் றுங்க
னிமிரிய பீதி நீக்கி நேரிய கண்ப ராவார். (௨௪)

நிருதியின் கருபத் தன்னோ னிறைந்தசீர் தீர்த்தத் தெய்திப்
பரிமா மதியி னாண்டு பராகத்தி னன்பின் முழிசி
பிரணய முட்பு ரித்திட் டிலங்குகன் மாண்ட மென்றந்
தரைபொன்கோ கன்னி யாதி தைலந் கடங்க னாதி. (௨௫)

தன்னுபல் பீடை யாதி துரிசறம் பொருட்ட தாகப்
பன்னுறு மிட்ட தான மோந்தணர் பனவர்க் கீந்தோர்

சொன்னவொவ் வொன்றி னுக்குக் கோடிமா பலன்க டோய்ந்து
நன்னலந் தருமு ராரி நற்பத மடைவர் தின்னம். (௩௬)

வருணனம் பரத்தி லப்பேர் வழங்குறு தீர்த்தந் தன்னில்
விரவுவை சாக மாசும் விசாகநாட் பருவத் தென்று
வருமுத யத்தி லாதன் மத்தியா னத்தி லாதல்
பரிவொடு படிந்தி யன்ற பொருளுயர் பணவர்க் கீந்தோன். (௩௭)

இம்மைசெய் பாவ முற்று மிரித்துட னுறு சென்மத்
தும்மைசெய் பாவ முற்று மொழிந்திடப் பெறுத றின்ன
மிம்மதி நான தான மேற்றமித் திருத்தத் தென்ப
செம்மைகொண் மறைய வர்க்குச் சிவிறிபா துகையி னோடும். (௩௮)

சத்திரம் வத்தி ரஞ்சேர் ததியன முப்பலாதி
யித்தடத் தளித்தோன் வானி னின்புறீஇ*வேந்த னும்பி
னித்தமிம் மதியிற் றோய்ந்து பச்சிம நமலந் பூசை
பத்தியிற் புரிவோன் முக்கட் பரமசா மீப மெய்தும். (௩௯)

வாயுவி னரிதத் தன்னோன் வாரியா ரோக்கி யத்தி
னேயமுற் றவரு திக்கும் பாணுணன் டலநேர் னோக்கித்
தோயுறின் வாயு ரோக முதலிய தொலையு மாற்ற
லாயது முதல காம மெண்ணியாக் கடையு முற்றும். (௪௦)

தனபதி வம்ப லன்னோன் சலிலத்தோ ராண்டு காறு
மன்னுறத் தினமுந் தோய்ந்து மகிழ்புமேற் றளியான் றன்ன
யன்கையைப் பணிந்து தம்மா லாமுப கரணத்தோடு
தினமக லாது பூசை சிறப்புறச் செய்து பின்னர் (௪௧)

சுவைபல தழுவு நான்கு வகையுணத் துய்த்தி டாம
லவிசப ரான்ன காலத் தொருபொழு தருந்து சீல
ரெவமகன் றாண்டு மூன்று னெண்ணிலாச் செல்வ மெய்திப்
புவனமோர் மூன்று மொவ்வாப் பொலிவொடு மினிது வாழ்வார். (௪௨)

தேற்றமத் தனதன் நீர்த்தக் கீட்டிசைத் திருவின் நீர்த்தந்
தோற்றுவித் தவண்முன் போற்றுந் துயதா மிதனி லன்பின்

பேற்றோடு தினமு மாதல் பிருகுவா ரந்தோ ருத
லாற்றது நியமத் தாடி யருச்சுன மூலத் தாதல்.

(௪௩)

சககரத் தெதிரி லாத லொருப்படு முன்னஞ் சார்ந்து
மிக்கபொன் மகனா முன்னி வினம்பவன் பீசஞ் சேரைந்
தக்கர மயுத மெண்ணி நியதமா யரனை யோர்த்தே
தக்கமா நிட்டை கூடித் திருத்தல நாதற் போற்றி.

(௪௪)

இவ்வகை வருட மூன்று காறுமிந் நெறியி னின்றோ
னெவ்வமில் காமி யங்க னெண்ணியாங் கெய்தி யீற்றிற்
றிவ்விய ருப னாகிச் சிவபத மடையு மிநீர்
ருய்வுறு தான மாத்தி ரத்துது மொழிவி றுய்மை.

(௪௫)

வேறு.

இம்பருட னெனிதனிக்கு மிதனிடையோ ரிதிகாச மிசைத்துங் கேண்
மின், பம்புபொரு ணைக்கரையிற் பகர்வுறுமோ ரகாமதிற் பயிலுந் தூய
ன், யம்பமரு முலைபாகன் மலர்க்கழற்கி ழிலக்குவைத்த மனத்தன் வே
ள்வீ, யம்புவியிற் பலபுரிவோ னரிசன்மா வெனும்பெயரோ னந்த னா
னன். (௪௬)

மாசுறுமல் வேதியன்றன் மைந்தனவன் கிருட்டினசன் மாவென் பேரா
னேசமுறு தாதையைப்போ னியமமுனா னாழ்வலியா னெறியி னீங்கி
யேகிடயா வருஞ்சருவாந் தியவின குலமடவா ரிணைத்தோன் புல்லு
மாசைக்கொடு நிரந்தரமந் தவர்த்தமுவித் தூர்த்தத்தமு ளதிப னானன். ()

அல்லாக்குந் தீரேறியாக் கவன்புரித லானல்லா ரொருவர் க்காக [னிற்
வெல்லாந் தும் பெய்யுமழை யென்பதனைக் கெதிர்மறையா யிலங்கு வா
செல்லாந் துந் தன்பெய்யுந் செய்யாது மறுத்தலினத் தேய மெல்லா
மல்லார்க்கு மாண்பினின்று மாறாக பங்கடமன் மருவிற் ருலோ. (௪௮)

கேமெரிந்த பூரண குதிரைப்பா ரெழுத்துநின்று விரிபு வாதி
தமேந்தல் பொன்மகா திசுத்துத்தாந் குலந்துந் தருக்கனெல்லாம்
வாய்க்கொநி மறமலந்தந் கருடயில் செவ்வென வரப்ப வாவி
திடையிந் தார்க்கலது மந்தரயர்க்குஞ் செய்வதெனத் திங்கன்காய்வ.

இரவியேதி மத்திரமல் வினன்செய்யொன் றிறைக்குமழ வென்னே
தினா. சிவமொழி யதற்கு மெதப்பவகு மினமுறுத வென்னுங்

கூற்றா, யிரவிதமா நிறைவனவா லேற்றநரன் நீருநின் நின்மையாலே யிரவெனுமோர் பொருளிலையாக் கெனலாய தனையநா டெந்தநாளும். ()

வருந்திநெடு நாணோற்று மாதவன்பான் மாதவன் நன் வரவு காணு தரந்தையு மமையத்தாக் கிமையத்தா யுடனாக வருளிப் போந்த காரந்தமதி நதியணிந்த கண்ணுதலோன் நிருவெழுச்சி கடுப்ப வானிற் பார்த்தமுகி றடித்துநிரை பரப்பியநாட் டொவ்வொருகாற் பயிலுமாதோ.

அம்முகிலி னாடோபத் தாலளப்பி லாண்டுசூளுக் கமையும் போலு மிம்மையென் றிதயமகிழ் வெய்திடுங்கா லீவாரா யிடையி னீக்கும் வெம்மையினர் போற்குறை விலக்கவுற வருட்காழி வேந்தர் வாக்காற் பொய்ம்மைபுரி தேரருடைந் தாற்போல வுடையும்வம் புதங்க ளம்ம.

வறந்தொழிந்த முகிலிரைந்து வந்தமைகண் டகமகிழ்ந்த மாந்த ரவ்வான் மறைந்திடமுன் னோகையெலாஞ் சாகைநிகர் துயராக வருந்தி னாராற் பிறந்திடுக சுதனெனவெம் பிரானுரைத்தற் குளமுவந் தெம்பிராட்டி பி ன்ன, நிறந்திடுக வெனமுனிவா லிசைத்திடவாக் கருர்க்கடல்வீழ்ந் திர [ங்கு மால்போல்.

நிறைதழலி னுட்பொதிந்து நீற்றாமற் குழைத்திடநன் னீர்பெய் யாமற் றுறையமரும் வெண்டாளச் சுண்ணமெளி தெம்முடலிற் றுறைந்த தெ ன்பார், வெறியபசு மெல்லிலைபா கிலையென்பா ரரிவைவர்தம் மெய்யி னாரந், தெறுவெதுப்பி னீரூகிச் செறிவியர்ப்பிற் சேராய திறத்தையோ ரார்.

இவ்வகையி னிடருழந்தாக் சடர்வெயிலி னிடைவெதும்பி யெவரு மே ங்கூ, கவ்வைநெடுங் கடற்புலியான் காவலன்கே ரனனோர்ந்து கவற்சி மூ ழ்கி, யெவ்வகைய பலவளனு மென்றும்வள ரிந்நாட்டி லிந்நாள் வானம் பெய்வகைதீந் தறவறந்த பெற்றியென்னோ வெனநினைந்து பேதுற்ற னால்.

பொன்லுடும் புகழ்*நாடும் பொருவில்வளம் பொலிநாடும் புன்கண்மேவி யன்னுவோ வெனவலற யான்புரியு மரசுமிக வழகி தந்தோ, வென்னு லென் றமரான்மற் றெவராலிங் கிருங்கொடுமை யெய்திற் றேயோ, மி ன்னாச்செஞ்சுடையமலன் மெய்யடியா ருளங்கொதிப்பவினாந்தேயோ.

என்றுபல பலநினைந்தாங் கின்ன லுறு மன்னன் மலாடினிதுகாப்போன்
வென்றிபுண யகன்மாப்பன் வேதியர்க ளாதியான் மேலோர் தம்மைத்
தன்றனிமர் திரத்தழைத்தா தனத்திருத்தி மனத்தருத்தி சார நோகின்
நின் றுமுகின்மழைமறுத்ததென்கொலிதுநன் கியம்புகென்று தாழ்ந்தான்

அவண்மரு மருமறையோ ரனைவரும்ங் கரசனெதி ரறைவா ரந்தோ
புவனிவளர் புயந்தழுவப் புன்னெ நிகன் பொன்றவறம் பூப்பமேற் கொ
ண், டவனிமுழு தரசனிக் குமறந்தருகோ லரசேயிவ் வகாந் தன்னி, லெ
வருமனத் திடைபுமெனா விழிதொழின்முற் றியற்றுவனோ ரினையனன்
[னன்.

யாஉனெனக் கேன்மதியிவ் விரும்பதியா னொருங்குகலை யாவுமோர்ந்தா
ன், றூலிலரி சன்மாவின் தனிக்குமான் கிருட்டின சன் மாவென்றார்க
ளாவலிஃ திதுகாநிவ் வகாமெங்கு கிகழ்ந்திலதென் னரசு நன்றூற்
பாவியவ னிவனிரிந்து படர்கவென டுழையுமப் பரிசு செய்தார். ()

அபனைபெரும பதியொழிந்தாங் கவனகன்ற னவற்பிரிதற் காற்றாதன்
னோன், தனையுதவு மிருவருமத் தனையனிடத் துறுகாத றம்மை யீர்ப்ப
வீணைநினைபு ணைந்தனை விடாதுதொடர்ந் தாநைய வீணசெய் பாத
கனையரசன் றாத்தியபின் கனமெழுந்து நெடுந்தாரை கான்ற தெங்கும்.

உருநிகாங் குளமோடை வாலியெலா நீர்நிறைந்த மருத மாதி
விரிநிலமா பலனனித்த வியன்பொழிலா தியசெழித்த விரவு மாந்த
ருரியமன நனிகனித்த வொருவுபுசென் மறையவனா கூழா லீன்ற
குரவனோடு மிதழிவனக்குறுகினனுத் தாத்திலங்கோர்முனிவர்கோமான்

பன்னுபெயர் குசகேசன் பரமசிவார்ச் சனையியம் பழுத்த சிலன்
முன்னுமுதத் தோடனையர் முன்னுறல்கண் டாங்கழைத்தம் மூவர் தம்
மை, யின்னருளான் முகமலர்ந்தாங் கியம்புவான் யாவார் ரிங்குப்போந்த
தென்னகுறித் தும்பதியா தென்னவரி சன்மாமுன் னிறைஞ்சினின்றே.

தம்மையுமன் பதியினையுந் தானுணர்ந்தித் தன்மகன்பா தகத்தி னாலே
யென்மொழித் தரசனவன் விடுத்தகலத் துரத்தியதும் வினம்பியெந்தா
பெம்மையனி தனித்தருளா விவன்பாவ நீங்கும்வகை யியம்பியான்கென்
றம்முனிவன் தன்மட்டி மடிபணிந்தா னதுகேட்டாங் கறவர்கோமான்.

மறையவன் மனக்கவற்சி மாற்றுகநின் மகன்புரிந்து வலியபாவம்
பறையகையு பாடமொன்று பகர்துமெனப் பன்னியுணர் பறிபோ யாங்
கே, உறிதுறுமக் கிருட்டினசன் மாவீனக்கங் கருணைக்கம்பழங்கிமை
ந்தா, உறிதுறிமுன் னுமையத் தம்பிகையாற் பகர்த்ததொன்றிங் கறைத
[ல் செய்வோம்.

அக்கிரிசை யாற்பாவ மனைத்துமொழிந் தாவிகளின் படைந்துவாழ்வான்
றக்கவகை முன்னியற்றப் பட்டதொரு தடமதுசீ தளிமா தீர்த்த
மிக்கயநீ சார்ந்ததனி னிலக்குமிதீர்த் தத்தளியோ டினிது மூழ்கிச்
சக்கரமாங் கெதிர்கண்டத் தடக்கரையின் மருதினையுந் தழுவி மாதோ.

பன்னருமச் சீதளியின் பச்சிமத்தி லமர்ந்தருளும் பச்சிமேசன்
றன்னேவிதிப் படிபூசித் தேழுநா ளிந்நியமந் தன்னி னின்ற
னின்னதக நெஞ்சுறச்செய் நிலையினதே யெனினுமுகினிரையுண்மாய்
ந்த, மன்னுமின னதின்னீங்கு மாறுபோ லொருங்கொழிதல் வாய்மையெ
ன்றான்.

இனையவகை முனியருள விறைஞ்சினனக் குமரனகன் றேகி யத்த
னையொடமச் சீதளியி னலர்மகட னான்மரபி னாடி யாங்கே, நனைய
கரு பந்தழவி நேயிகண்டு மேற்றளியி னாதன் பாதந், தனையருச்சித் தெ
ழுதினமூப் பொழுதினிலுந் தான் செய்பா தகநீங் குற்றான். (கௌ)

பாதகத்தின் முத்தனும் பனவன்முது குரவரொடும் படிவர் கோமான்
பாதமுறப் பணிந்தளன் றன் பதிபுகழுந் தெரிந்தரசன் பாங்கிஊர்வான்
பாதவனே ரரசேயிப் பதிபுகுந்தான் முனமகன்றோன் பயின்ன் மார்க்க
*பாதமுறு கிருட்டினசன் மாவென்ற ரதுவினவிப் பாரான்வேந்தன்.

அவனையிவ ணழையினென வயலினுரு வியவர்கடி தனைந்து கூவி
யெவமகலம் மறையவனை யெதிர்விடுப்ப விறைநோக்கி யென்கொ னீ
தான், பவநிறையு மபரீசுத்தன் பதிமீண்டு புகுந்ததெனப் பனவன் கூ
றுநீ, புவியரசே யகமுழுதும்போக்கியர னருளால்யான் புனிதனானேன்.

என்றுகிருட் டினசன்மாச் சொலவேந்த னின்றாய்மைக் கேதே
தென்னக், கொன்றைவன மடைந்துநீர் குடைந்துமேற் றளியரன்றான்
குறுகிப் போற்றி, நின்றருளாற் பாவமிநீர் தமையுரைப்ப நிருபனந்த நி
கழ்ச்சி வாய்மை, யின்றுணரக் காட்டுதினொ லென்றுரைப்ப மறையவ
னவ் விதழிக் காளில். (௭௦)

அரசனெடுங் குரவரொடு மடைந்தருட்சீ தளிகுடைந்தாங் கலர்நின்வாசக்
குரவநிழல் வீற்றிருக்கு மேற்றளியான் றனைச்சிந்தா குலத்த னாகப்

பரவுமலர டிவிழ்ந்து பணிந்துரைப்பான் முனிபுகன்ற படிநின் பூசை
புரிவினெழு நாட்புரிந்து நினதருனால் வினையகன்று புனித னானேன்.

பாதகத்தின் மிகைநோக்கித் தன்பதிரின் நெனைத்தாரந்த பாரான் வேந்த
னீதகத்துத் தேருன்வந் திந்நின்றான் யான்புரிவ தென்னே யெந்தாய்
மாதிரத்தார் தவத்தாலிவ் வாவியிடை யெழுந்தருளி வணங்கு மன்னோர்
காதரத்தைத் தீர்த்துவலி கொடுத்தாசை நிலையுறச்செய் கருணைவள்ளால்

மன்னுனத்தி னுசங்கை மாற்றியடி யேன்வாய்மை வாய்மை யாக
நின்னருளாற் நெரித்தருளாய் நிலமதியுங் குலநதியு நிமிருங் காண
பன்னகமும் படர்சடையாய் பச்சிமநா யகிபாகா பச்சி மேசா
யென்னவர் யேயரனென் றிசைத்திரங்க வனையனன்புக் கெளியினுகி.

திருக்குரவி னமர்சருவ சான்றான சிவமூர்த்தி சித்த ரூபம்
பரித்தடிபன் னிரண்டுநிலம் பதஞ்சூட நடந்தருளிப் பரிதி நோப்பாத்
துரைத்திடுக்கே ளனவேந்தே யோ துறையிக் கிருட்டினசன் மாவுச் சூழி
யருத்தியுறப் படிந்தெமைப்பூ சித்திரம்பா தகமுழுது மகன்றானன்றே.

ஆதலினுந் கோளபூ பாலமறை யோருளிவ னதிக னென்றே
பேதமறத் தேறுதிசெ தனிபடிந்து நமைப்போற்றிப் பெயர்ந் தூரோகி
ந்நியினின் னரசியற்றி யனந்தானம் பதம்பெருதி நீயென் றாங்கே
யாதிமத்தி யாந்தமிலா னவ்விலங்கந் தனிற்கார்தா னன்னோர் காண. ()

அந்நிலையிற் கோளவேந் தம்மொழிகேட் டகமகிழ்ந்தவ் வமலற்போற்றிக்
கொன்னிகழ்ச்சி தனிமூழ்கிப் பரிதிகண்டு மருதுதழ்விடுக் குரவ மூலந்,
தன்னிலமர் மேற்றளிநா தனைவணங்கிச் சேதனிநா தனையு மேத்தி
மன்னகில பாவமுத்த னாயனவி னிதியளித்து வழுத்திப் போனான். ()

ஆதலினிவ் விலக்குமிந் பிரயாகை யாறியின்மே லாசா மிதி [நாளுங்
னேதமில்லான் முனைவிழைந்தோர் வந்தியராயினுமதி யொன் நெண்ணி
காதலுறப் படிந்தாழி கண்டுகரு பந்தமுவித் கருதி ராறு
வேதியருக் குணவுதரிற் ரொயுமகப் பெற்றுவப்பார் வினம்போராண்டில்.

இனையதடத் தனிவெவர்தா மெய்தியொரு காற்படிந்தாவ் கினிது மேவுங்
கனையொளிய கேட்யெதிர் கலந்தனர்தம் பிதிர்களுநக் கனிக்குமாற்றான்
மனம்பிழையு தருப்பணமா திகன்புரிவாடவர்ப்பிதிர்க்கண் மலரோ னாரி
வனவாதம் விற்றிருந்தாட் கருஞ்சகமுந் தடைகுவரா லறவிர் வானோ.

நாடுமிதி லிடபதுலா விருச்சிகநா னம்மதிக நயந்து நாளு
மாடியிய ருனமளிப் பவர்கங்கை காவிரிமுன் னளப்பிலாத
பீடுபெறு நதிநான தானபலன் பெறுவரினிப் பேச லென்னே
நீடுறுமிந் நீர்நான மாத்திரையே விட்டமெலா நிறைய நல்கும். (௭௧)

இத்தகுமா தீர்த்தத்தின் கீட்டிசையி லீசதிகை மேல்பா லேயு
மெய்த்தருசக் கரதீர்த்த மதிற்படிந்தவ் வாழிமுன்வே தியர்க ளுண்டி
யுத்தமதா னம்பிதிரர் தருப்பணமுன் றுயவன்பி னுஞற்று வோர்கள்
சத்தியமொவ் வொன்றினுக்குக்கோடிமடங் கதிகபலன் சார்ந்துவாழ்வார்

தேவரோலாம் பரவுகின்றார் மாரோக தேகியதிற் சேர்ந்து மூழ்கி
ஞாவருமந் நோய்நீங்கி யுத்தமனா கின்றான்மண் டலமொன் றன்பால்
வீவரிய பலித்திரனாய்த் தினம்படியு மவனுலகம் வெருவத் தோன்றுந்
தாவில்வயம் பெறுகூற்றின் றுயர்சாரான் முருந்தபதஞ் சார்ந்து வாழும்.

இத்திகிரி புனர்கீழ்பா லீசான தீர்த்தமுறு மிதனின் மூட [னத்
சித்தரெனி னும்மொருகான் மூழ்கிடினமெய்ஞ் ஞானநிலை சேர்வர் மீ
துத்திரநா ளவதுதனு மதிசுடைந்தப் பரற்றொழுமோ ருடல்போ மீற்றி
லெத்திகையுந் தொழ்ச்சிவசா ருபமுறிஇச் சிவலோக மெய்தி வாழ்வார்.

தெரிசமுறு மிந்துதின மூழ்கியருச் சிக்கினுருத் திரமா லோக
மருவுவர்நன் மாககிருட் டினசதுர்த்த சியிலாதல் வயங்கு வில்லா
திரையாதல் படிந்துதே தளியரனைத் தரிசிப்போர் சேர்வர் மோக்கம்
பரிடுவாடுமோர் காற்படிந்தப் பரனைவிரி வுறப்புகை பயிற்றி மாதோ. ()

மெய்யுணர்ந்த மாமறையோர்க் கன்பிடுனாடு மமுதளிக்கும் விசத் சிலன்
செய்யமனத் தூய்மையனாய் மலமொழிந்து சிவசாயுச் சியப்பே றெய்து
மையமில்ை யீதொருமண் டலந்தோய்வோ னெவ்வெவற்றி னுசைமேவுந்
தூய்முனிவீரவைகண் முற்றுறுவ னிதன்மகிமை சொலற்பாற்றன்றே.

வேறு.

கௌரிமா தீர்த்த மீச கருபதெக் கணத்தின் பாங்க
ரவமறும் வலாரி யாசைக் கடுத்தவுத் தரத்தின் மேவு
முவுமனி லதனின் மாக மதிரவி யுதிக்குங் காலைத்
திவசமுப் பதுங்கு டைந்து சீதளி நாதப் போற்றும். (௮௮)

திருத்தரு விரதம் பூண்டோன் சிவபுரஞ் சேர்ந்து வாழு
மரித்திர லேப னுக்கி யாதலெம் மானு மூழ்குங்
கருத்தொடு மவனெம் மன்னை கெனரியா லோகஞ் சாரு
முறைத்திடு கொழுநீர் தீர்ந்த கைம்மைக ளற்றோ ராண்டு. (அக)

நீத்தலு மிதனின் மூழ்கி னேர்ந்திடு மேழு சன்மத்
துத்தம ருத்திற் றோன்றி யோதுநல் லிலக்க ணங்கண்
மெய்த்தரு கொழுந ரோடும் பிரிவின்றி மேவி வாழ்வார்
வித்தமா வித்தை கீர்த்தி ஞானமுன் விழைந்து னோரும். (அஎ)

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யெய்துவர் யாவு மோர்ந்த
புண்ணிய முனிவீர் கம்மாத் புகலுறுந் தகைய தன்றாற்
றிண்ணிய விவ்வீ காறு தீர்த்தமுந் திகழு மேன்மை
யெண்ணுசே தனியெப் பாங்க ராயினு மியைபுற் றேகி. (அஅ)

சொத்தையுற் றாத லன்றி யாதலத் திரைநீர் மூழ்கித்
திருத்தல காதற் போற்றின் மலமுத்த னாத றின்ணம்
வரத்தசே தனியை நெஞ்சில் வைத்தயற் றீர்த்த மூழ்கு
தாத்தரு மிதனுக் கோது பலனெலாஞ் சார்வ னன்றே. (அக)

இத்தரு சிறப்பு வாய்ந்த சேதனி யிதனை நெஞ்சில்
வைத்தவர் தரிசித் தோர்கன் பரிசித்தோர் வயங்கு மிந்நீர்
துய்த்தவர் குடைத்தோர் சீர்த்தி சொன்னவர் கேட்டோர் யாரு
முத்தரா யமலன் மேவு முதுகிவ புரத்தில் வாழ்வார். (க௦)

என்றிவ்வா றினைய வாவியினலம் யாவு மோதுங்
குன்றெறி திரைவீ னுற்றல் குடைத்தசெங் காதத்தெங் கோமான்
நன்றுணை யடிவீழ்ந் தாதி சுந்திர வழுநி காதை
என்றினி யருடி யென்றார் முனிவார் கவிலு மன்னேன். (கக)

சேதனி நிர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௬௩

ஆதிசந்திரபாண்டியச் சுருக்கம்.

0

வருநிர் மாதவிர் சீதளி வாவிரீர்ப்
பெருமை யாவையு முள்ளவா பேசுத
லரிதி யாவர்க்கு மாநிநற் சந்திரன்
சரிதம் யாமுணர்ந் தாங்கினிச் சாற்றுவாம். (க)

அமரர் தான்வ ராதி யனேகரைக்
குமர ராப்பெறு கோதறு மாதவன்
கமல நான்முகன் காண்முனே காசிபஞ்
றியிர மாற்றுவெண் டிங்கனே முற்பகல். (உ)

அனைய னாற்றப சாரத்தி னாற்புவி
மனுட னாகெனச் சாபம் வழங்கின
னினைய வெம்மொழி யிந்து செவிக்கொனாக்
கனவ்சொ ரிந்தென வுள்ளங் கவன் றரோ. (ங)

சாந்தம் வாய்மை யறிவு தவமுத
லேய்ந்த நற்குண மேயுரு வாயினேய்
காந்து தீவினை யான்புரி காசினாற்
நீர்ந்து மானுட னாகெனச் செப்பினாய். (ச)

அண்ண வென்குறை நோக்கி யளியனே
ஊண்ண டெங்க வுரைத்த வெருசொலே
யெண்ண முற்று மிரித்தெமை வாட்டுமேன்
மண்ணி லுற்பவ மானுட மென்செயா. (ஊ)

இனைய வாரிங் கியம்புவ தன்றியான்
பினைய யற்றுவ தென்னைகொல் பேதையே
னனக வந்தண வாரரு ளாகா
தனைய டத்தவர் தம்மிடர் பாற்றுவோய். (ஈ)

வேறு.

இன்ன லுற வெருசாப மிதுமாற்றி யெனைப்புரத்தி மென்று தாழ்ந்தா
னன்னமுனி யருன்புரியு மாலவா யருணகருக் கரச னாகிப்
பன்ன லுறம் பெயராதி சந்திரனென் றுரைத்திடப் பூபாந் தோளிற்
துன்னுறவைத் தவனிமுழு துன்குடைக்கீழ் ககித்திருப்பத் துகடர்த்
[தான்வாய்.

நீனதுவழிப் பரம்பரைசக் திரமரபென் றுலகுரைப்பா னிலவ நீதான்
மனுநெறியி னரசியற்றி வருநாளின் மறைநாலு மரபி னோர்ந்து
புனிதமுது பனவர்கையிற் பூதானம் புரிந்திடினும் புகன்ற சாப[னாஞல்
வினையொழிபுன் பதம்புகுந்து வினக்குவைமுன் போலென்று விளம்பி

அன்னமுனி மொழிப்படியே யவனியிடைக்கெளரியநா டதன்பா லுண்
[மைப்
பன்னபுகழ் மிகுமதுரைப் பதிபுகுந்து மதிசுலத்தன் பார்முற் றுளு
மன்னனென நர்வடிவாய்ப் பெயராதி சந்திரனாய் வயங்க நின்று
தன்னுரிய தாசகத சகிதனா யரசரிமை தாங்கி வாழ்ந்தான். (க)

மிகுபரம *தார்மிகனா யவ்வாதி சந்திரன்ருன் வியோம மார்க்கம் [விண்
புகுமதிதன் கரத்தாற்போ லதன்கலையாய்ப் போந்துமவன் புகழி னால்
சகுபமுந்தன் பெயரிவங்கவாழ்ந்தனன் மற்றவர்க்குநிதிக்கடவுணீர்க்கோ
மகபதிக்காங் கெனச்சொழ கோளர்கண் மித்திரர்சா மந்த ரானார். [ன்

இத்தகைய மூவரும் னுச்சொலிய நீதிமுறை யிரவி நேர்தோள்
வைத்தவனி மாதையுமி ரற்பமுமி னுவதனை மருவி டாமே
சித்தமெழி கூடவரு ளுய்த்துவன மார்குடிகள் செறிய வோவா
மெத்தியந லாறினொரு பைத்தவன மேகவர்பு மேவி னுரால். (கக)

மேவுமிவர் மகக்குரிய வாயபல கலப்பைகளும் விழைவி னீட்டித்
தேவர்பதி யுலப்பவுன மோதுமறை நெறிக்கிரியை திகழ நாட்டி
யாவியுது மெத்துவல மாகநனி சழித்திலக வளல மூட்டி
யோவிலவி மனுப்பலவு மோதிநிறை வறக்கனலி னொளிர நீட்டி. (கஉ)

இவ்வகையின் யாகமன் வில்லனசெ யாங்கழு மிவர்பால் வேந்தன்
செவ்வியந லாதாமொ டெய்துபுநல் வேள்விபல செயுகீர் வேண்மந்[திங்
தவ்வில்பொருள் யாவையவை சொல்லுகென வானிறைவ தமிழே மூர்ந்
கெவ்விடமும் வானுமுதும் வையமருள் கூர்புதரு கெனமா லொந்தே.

அவருரைத்த வாறுமக பதியளித்து வானடைய வனைய தேரி
னிவர்களைத்தம் வானிலிறை வனையடுத்து நீன்புவியி னேகு வார்க
னாகையெக்கு மூவர்களு மரசியற்று நானொர்பக லுரிய தேரிந்
* நிவமெத்து நாகந்திறை சுதன்மைபுக்கு வாசவனெ திரின்மு னேகி.()

* தார்மிகன்-தருமஞ்செய்வோன். † சாமந்தன்-சமீபித்தவன்.

* நிவம்-இரண்டனுருபுவிரிந்தசவர்க்கப்பெயர்.

இந்திரன தேவலர்கண் முந்தவிவர் மேவியவவ் விறைசமீபத்
தந்திவிடு பீடமிறை கொண்டமர்சு காசனமொ டனவ னாவி
நந்தலிவ்சு லாபவச னம்பலவ லாரியொடு நவில்பு நீடு
சின்தைகளி கூரவவ ணின்னுமகி மீளுவர்க டினமு மாதோ. [கடு]

ஏகியிவர் மீன்பொழுதொர் நாளரியி னேவலர்பி னிவர்கண் மேய
வாகுமணி பீடமணு காநயன கேர்சமன் வழுதி பீட
மாகருமை யாயிலக வாசவச மீபமுற மருவி யோர்வின்
மோகர்மன மாய்வழுதி பீடமுறல் காணுகென மொழிதல்கேளா. (கசு)

மகபதிபின் வழுதியிவண் வரினொளிசெய் மறுதவிசென் மாட்டு நீவிர்
தகவிடுமி னெனவுரைசெய் தனனமுறை மறுபொழுது சாற்று மரீறன்
புருபுழைய ரிடுமனிய தவிசினரி யுடனுரைகள் பூப்ப மேவிக்
ககுபமுழு தொளிசெய்தவி சுவனெழுவ மிருளுறுதல் காட்டி னூரால்.

விம்மிதமு ருவுரிய தன்மரபி னுரியனை விளித்து வேந்த
னம்மமணி பீடமிது தென்னனம ராவெழுவ மலித்தை மாந்தர்
தம்மனமெ னுவிருள்கொ டன்மையெவ னேவடிகள் சலித்தல் கூர்ந்த
வெம்முனயிர் தீரவருன் கென்னமுழு தோர்குர னனிகைக்கு மாங்கே.

வேறு.

வேந்தகே னெந்த வேந்தர்தந் தேயம் விப்பிர சங்குல ரகித
மாந்தனி பாவ ராசியே சகித மாகின்ற தரசன்மற் றெவனோ
வேந்திசைச் சுருதி விதித்தசட் கன்ம மிசைந்தவிப் பிரகுல மில்லாப்
பாந்தனின் படத்திற் பயின்றிடம் பவன பாலனம் பரிந்துசெய் பவன்
ரூன். ()

அவ்விறை மயான பாலந் சோப மானியாஞ் சுரர்கன்பூ சுரரா [தைச்
லெவ்விராட் டிரந்தா னணிசெயப் படுத லில்லையோ வவ்விராட் டிரத்
செவ்விதிற் பால னம்புரி தோடத் திருந்துகூர்ங் குடாரமவ் வேந்தின்
றிய்விய தரும விருக்கமு லத்தைச் சேதிக்கு மென்பது தின்னம். ()

சோழகே ரனர்தம் பாலன பூமி சுருதிதோர் விப்பிர புஞ்சு
வாழ்வுகூர் தருமிப் பஞ்சவன் புரக்கு மகிசிறி தேனும்பெற் நிலதத்
தாழ்வினா வவன்செய் சுகிர்தசா லங்கள் சகலமு மலினமா யதனாற்
கேழ்விரி தவிசு மிலேகர்செய் நிர்தா கிருட்டினத் துவமடைந் தென்னு.

இவ்வகை தேவ விருடிசங் குலங் களியையுமச் சதசிலம் பகங்கண்
மெய்விரி வேந்தன் வினவுற வேந்தன் விளம்பலும் விரிபுவி வேந்த
னவ்வுரை கேளாச் சமழ்ப்புமா ராரு மச்சமு மடைந்தவட் பணிந்தா
னெய்வமுண் ணினினைத் தே சுவரதா ரூட னுகிமிண் டெய்தின னிம்பர்.

மீண்டிடு மாதிரி சந்திர வழுதி மீனலோ சனியொடு விரவிக்
காண்டகு சோம சந்தர நாதன் கருணைசெய் தென்றும்வீற் றிருக்கு
மாண்டிரு வால வாய்க்கே தனத்தை மங்கல வணியென மருவும்[தான்.
பாண்டிபோட் டரிவை வதனமா மதுரைப் பதியிற்றன் பவனத்துட் புருந்

அரித்திறம் றைய னமாத்தியர் தமையாங் கழைத்தவன்பரித்தபூ பாரந்
தரித்திட வவர்பா விருத்திமா றருமச் சந்தன ரூடனாய்ச் சூதன்
பரித்திர ணேடி யுகைத்திட லூர்தப் பாகனோ டெக்கினிற் படரா
பெரித்திகழ் கெரியை யாற்றியிப் புடலிக் கின்னரு டருபவ ராய. (உச)

வேதியர் குடும்ப சபுத்திர ராக மித்திரச பார்தவ ராகக்
கோதிரி தரகம் மிராட்டிர மதனைக் குறுகுல ரெவ்வுபா யத்தா
லாதிரே யாரே யாலவா யமுதே யங்கயற் கண்ணிபா லமாந்த
சோதியே சோம சந்தரா வென்னுத் துளங்குறு சிந்தனாய்ச் சென்றான்.

மேதகு மறையோர் தன்சன பதத்தின் மேவுமா றுளங்கொடு துளங்குங்
காதா யிக்க மனத்தனுத் தாளுசெல் கெனரியன் கண்ணுதல் சடையிற்
போதரு கங்கா தடத்தரு கடைந்தப் புனற்சகசகைதம் போந்து
முதகு சவாலா வண்ணிசங் காசன் முதமிகு சீடரா விருதன். (உச)

சத்திய ஞான னந்தவான் பொருளைத் தன்னிடைக் காண்பறக் காண்பா
வித்தக விசேட சதானந்த முனிவன் வீற்றிருந் தருள்வது நோக்கா [ன்
வத்திசை ரதாவ ரோகணி யாகி யம்முனி சமீபமுற் றரசன்
பத்தியிற் பதுமாங் கெரியனைப் பலகாற் பணிதரப் பண்ணவன் பகரும்.

வாழக கேந்த வமைக்கண் னும மருவுழர் வருசெயல் யாவு
முதினி முரைத்தி யென்றிட வழுதி யோதினன் முற்றமஃ துணரா
விழக மனத்தோ டம்முனி டேத பிப்பிர சந்திர கணத்தி [றருளும்.
வாழ்க விருப்ப முடையென். துணக்கொன் றறாருதுங் கேட்டியென்

குசெத் திரபான் மமமி பதிகம் மாச்சிர மப்பிர தீசி
மாதிர மானிற் பஞ்சமே சிவனின் மலியிம விரவிமா பிரவி

காதலிற் பயந்த கன்னியர் யமுனை கங்கைகண் மத்தியி னந்தர்
வேதியென் னுளதோர் புண்ணிய பூமி விளங்குமேழ் யோசனை விசாலம்.

அத்தலங் குரவ னுன்முன மலகி லருமக முஞ்ந்ரிடப் பெற்ற
வுத்தம தான மாஞ்சக குடும்ப வந்த வப்பிர பிருந்த
ரித்தலு நிறைந்தாங் கணிசெயும் வேந்த நீயடைந் தனையவிப் பிரர்க்குப்
புத்தியின் விழைந்து பணிதினம் புரிதி புரியுநின் றனைச்சிலர் புரிந்து.

நின்னொடு மிரதா ரூடாய் வருவர் நினதுபை திரத்தென முனிவன்
மென்னவ னுவந்து முன்னுற நமந்து திகிரியை வலவனை யாண்டு
மன்னுற நிறுத்தி யாங்கன மடைந்தம் மகியின் முன் னயன்புரி யாகந்
தன்னிலன் றமர்ந்தீர்விருத்துவிக் கிகளாந் தாபத முனிவர்சந் ததியோர்.

அநிதபூ தேவ ராகமல் குவராங் கவர்கண்மு வகையின ராவார்
வினையறு மூல பரிடர்மா பரிடர் விளம்புறு மத்திரி பரிட
ரெனவுரை தருமில் வ்யல்புமுன் னாக யாவையும் வினவியோர்ந்தனைய
வனகமெய்ம்முனிவர் புவனங்க டொறுஞ்சாலக்கினி கோத்திராடிகளால்

இருக்குமுற் சாகா பேதநால் வேத மெங்கணு மிசைத்திடுஞ் சீரார்
றருக்குவே தாந்த சிரவணத் தானூல் சாற்றுச்சுங் காதவா தத்தார்
பெருக்குறு னான விதாகமாம் புதிக்குப் பிறங்கிய * கன்னதா ரினேநேர்
கருத்தினுற் குரவ ரதிதியர்க் கியற்றுங் கரிசறு சபரியா விதத்தால். ()

தாந்திர சிரௌத சுமார்த்தமார்க் காதுட் டானத்தார் சகல?பூ தேதத்
தாந்திர ரதியாற் சட்கன்மா திகனா லகிலமும் வினக்குறு வாத
மாந்திர விவித யாகவிப் பிரரெம் மருங்கினு நெருங்குமா னிகைசீ [ன்
ரேந்திரங் கெழின்மா நதிதடட்மடாந்த ரங்கண்மற் றியாவையும் பார்த்தா

வேறு.

உவகைலிம் மிதமிக் கூரு முளத்தனாய் வனத்த வாரிப்
புவியம ரலகி லாவம் புயத்தர்வாழ் பிரம லோக
மெவமிலித் தான மென்றே யெண்ணின னாயுள் காறு
நவிலுமுத் திறத்த ராய நற்றவ ரிவர்க்கு னாளும். (௩௫)

பணிவொடு பணிகள் பல்ல பரிந்துநாம் புரிந்திட டாலும்
பணியவை தம்மா லெம்மூர்ப் ப்டருமா னுள்ள மேவப்

§ இருத்துவிக் கிகன்-யாகசாதகர்கள். ௦ சங்காதம்-கூட்டம்.

* கன்னதாரன்-மரக்கலந்ததுவோன்.

? பூதஇதத்து எனப்பிரிக்க பூதம்—ஆன்மா.

† மடாந்தரம்-மடாலயவகை.

பணிவசித் திதென் மீளாப் பரகதி புருந்தார் தம்மைப்
பணிமுடிப் பரணி னீப்பப் பண்ணுநர் முயற்சி போலும். (௩௬)

அரியதிச் செயலென் றெண்ணி யத்திறத் தவருண் மூல
பரிடவே தியரை மட்டு மடைந்துபைத் தருப்பை யாதி
தருதலப் பியக்க நற்*கோ தோகன மவர்பூந் தான்கன்
வருடலென் றிவைபோ லெண்ணின் மற்றுள் பணிகள் யாவும். (௩௭)

ஒவ்வொரு மனைக டோறு மொவ்வொரு வருக்கு நாளுஞ்
செய்விசா தூரியத் தாலே தனித்தனி சீடனாக
வவ்வவர்க் கியையு மாற்றாற் பாரதந் திரளு யல்லு
மெவ்வயில் பகலு மாக விடையரு தியற்றி னானால், (௩௮)

ஈண்டிவ்வா றியற்று மாதி சந்திர வழுதிக் கீரா
றாண்டிடை யகன்று நீங்க வனந்தர மவன்பா லன்பு
பூண்டிடு முளத்தர் மூல பரிடவிப் பிரர்கள் போற்றும்
பாண்டிக ி முபாகன் மாரம் பஞ்செய்புண் ணியகா லத்தில். (௩௯)

ஒருபகற் பால ராதி முதியவ ரளவா யுன்னோர்
மருவின சொருங்கு கூடி மாண்டரு மோர்பா லாங்க
ணரசனு மடுத்து நோக்கி யவரைவிம் மிதத்த னாகிப்
பரவுமித் தான மன்றோ பங்கய னுலக மென்றான். (௪௦)

ஆபால விருத்த ராக வாங்கமார் தருளும் வேத
சாபால சுவேத பூதி தாரணர் கனக மன்றிற்
சாபால னருள்பெற் றுன்னோர் வேதியர் கணங்க டம்மைப்
பூபால வதிழு போற்றிப் புவிவினின் றெழாம லுற்றான். (௪௧)

ஆங்கனம் வணங்கி யான்கே யவனியிற் கிடப்போன் றன்னோப்
பாங்குற வெழுப்பிக் கூட்டும் பாணிய னிற்கின் றுனைத்
தேக்குறு மாசி வாக்கின் வத்திரர் திகழ நோக்கி
யோங்குநற் பணிசெய் யேது வுணர்தர விழைந்தா ரன்னோர், (௪௨)

* கோதோகனம்—பசுக்கறத்தல்.

§ உபாகன் மம்—சீராவணக்கிரியை.

ஏதினி துணை வேட்டோர் வழதியை யீனிது நோக்கி
நீதிக முருவி னாலே நிச்சயமுரசு நேயிப்
போதினெம் மனைக டோறும் புத்திரர் சீடர் தாசு
ராதியர் யாருஞ் செய்யும் பணியெலா மாற்று கின்றாய்.

(சக)

சிரமந் நெண்டு நாளுஞ் செய்திடு தொழும்பர் சிந்தா
தரமெவை யவைகள் யாவந் தந்திடார் பாவ ராசி
பரசிவ னுலக ரோந்தப் பான்மையி னொழுதி மேன்மை
விரவுற வளித்த வேத நிந்தகர் விழுமம் போல.

(சச)

புரையறு மறையோர் தம்மை யிகழ்பவர் புன்கண் போலக்
குரனரை மனித ராகக் குறித்தவர் பாவம் போல
தரமிசு மடியார் நிந்தை சாற்றுநர் சன்மம் போலப்
பிரமநா மெனவாய் பேசும் பேதையர் பாத கம்போல்.

(சக)

ஞானசம் பந்த பாணு வாதியர் நவின்ற வாய
தீனசம் பந்த நீங்கத் திரிமலஞ் செய்யு மாற்ற
லீனசம் பந்த விர்த்தே யிமகிரி தீனையை வாம்
ஞானசம் பந்த மில்லா வடிநிழ லமர்பே ரின்பம்.

(சக)

தம்மையன் பொருந் நீக்கை யாதிய சமக்கா ரத்தின்
செம்மைகொ ணியமா சார சேவா யோது வாருக்
கெம்மையுந் தருவ வாகி யிலங்கருட் பாக்க டம்மை
வெம்மையுழ் வலியா லந்தோ வாரிய வேத மாய்.

(சஎ)

கலங்கலம் புனல்வ டித்த கழிசுவை யமுத மாக
விலங்குமெய் வேத மென்றே யெண்ணிடா தெண்ணில் காலம்
விலங்குற தளற்றி லாழ்ந்து விழுமமுற் றெடுங்கு மாறு
மலங்கியிப் புடவி யிற்சா மானிய தூலென் றோதும்.

(சஅ)

அறிவிழி கயமைப் புல்ல ராஞ்சிலர் பாவம் போல
மறிமழுக் கரத்தெம் பெம்மான் வயங்குபல் செயலின் மாண்பாற்
செறிதரு பாடை நம்முட் செந்ததென் றுயர்த்திக் காட்டு
நெறிதிகழ் தமிழ்க்குக் கூறு நிந்தகர் பாவம் போல.

(சக)

அயனரி யிருவர் தம்மை யரந்தடி யார்க ளென்கை
கயனிறை மெய்ந்து லோர்ந்து காட்டுத லொன்றோ யாண்டும்

வியனிலத் திவர்கள் பூசை செய்துமுன் வேண்டி யாங்குப்
பயனருள் சிவகோ சங்கன் பற்பல காட்டக் கண்டும். (௧௦)

வக்கினி ஹும்பிற் ருங்கன் பிடித்ததே மரப தாகப்
பொங்குது ரபிமா னத்தாற் புரந்தகன் காம நாசன்
கங்கையஞ் சூழல னீல ண்தான் கபாலி சூலி
சங்கரன் நன்னோ டன்னோர் சமமென்பார் பாவம் போல. (௧௧)

சசுவத் திரங்க னோந்து ஞந்தா ணனமா யேய்ந்த
பேசிய லீசா னத்திற் பிறந்துன காமி காதி
தேசறு வாது ணந்த சின்மயா கமங்க டம்மைக்
காசனத் திழியு கூறும் கலதியர் பாவம் போல. (௧௨)

முக்கண லீசா னுதி முகோற்பன புனித மேன்மை
தக்கவைத் திருடி யோர்தஞ் சந்ததி யினராய் நாரு
யிக்குறு பார்த்த பூசை வியனுல கெல்வாம் வாழப்
பக்கமொ டியற்ற வாரை யிகழ்பவர் பாவம் போல. (௧௩)

இன்னன வுந் தத்தோ டிலங்குது பொருள்க ணிந்தை
பன்னுந் பாவம் போலக் குலாசல பாரம் போலத்
துன்னபு விருத்தி யாகித் துக்கமிக் களிக்கு மன்றோ
மன்னவ ந்னக்கு யாஞ்செய் வனதரு வனமற் றியாவை. (௧௪)

நின்மனோ பீட்டம் யாவை நிகழ்த்துதி யென்ற ரொன்ற
சொன்மனா தீதன் வாய்மைச் சுயம்பிர காச ரூபன்
நன்மனா மிடபா ருடன் சதாசிவ னினிது மேவு
ண்மனா லடரை மீட்டு நமந்தெழுந் தரசன் கூறும். (௧௫)

புபாற்றசெப் பாண்டி நாடு புரந்திடு மரச னேநான்
சாற்றமென் னும மாநி சந்திர வழுதி சேர
னெற்ற செம்பியன் சகாய மித்திர ரெனக்கன் ஞரோ
டாற்றி சதம கத்தோ ணடைபடை யடைந்தேன் முன்னாள். (௧௬)

வேறு.

கலத்திகன் விப்பிர சங்கமிற் லாதாட் டிவகா
விபத்த பாக் கம் புரிதரு மருக்கி னு கிலேகர்

குலங்க ளாலரி சுதன்மைநற் சதசுடைக். தொடியேன்
கலங்க நெஞ்சக நித்தைசெய். தீட்டப்பெற்றீஇக் தவன்றேன். (௫௭)

நெஞங்கு போரில்வெந் னிட்டவர் நிகர்தரக் கவியின்
நரங்கு நித்திடாச் செல்வரைப் பாடினர் தகைய
வரங்கொ டம்மர பிழக்குறப் பெற்றவர் மான
வரங்கு நெஞ்சனாய்ச் சமழ்ப்புயி தூர்தலி னடியேன். (௫௮)

தாங்கி நாட்டி. * துரமெனச் சிவியுத் திரந்தம்
பாங்கி ருத்து. சந்தன ருடனாய்ப் படர்ந்து
தேங்கு விப்பிர பிருந்தபூ ரிததலந் தேடி
யாங்கு வட்டைக ளனேககா வதங்கடந் தடைந்தேன். (௫௯)

திமிரம் வீட்டிய சதானந்த முனிவனாச் சிரம
மமல வம்முனி யருளிநா லடிகளை ராமரும்.
லீமல வுத்தம வித்தல மேன்மைகேட் டெணர்ந்தந்
நிமல னுஞ்ஞையா லாங்கனம் பாருதேர் நிறுத்தி. (௬௦)

ஒருவ னாகியிங் கென்றுய ரெழிஞ்சுவா னுமையே
சாண மாகவந் தடைந்தன னடைகின்றேன் றமியேன்
கருது மெண்ணமீ தது நும ததினமே கருணைக்
குரிய வந்தணீர் நும்மரு ளடியனேற் குளதேல் (௬௧)

எனது நாட்டினுக் கெழுந்தருள் பாக்கிரு நிலத்தோர்
புனித மாதரிற் பணிவுறு பூச்சிய ராகி
ழிணிது மேவுச குடும்பரா யாங்கனா மிலங்கு
மனக மாதவீ ருமைப்பணி கின்றன னடியேன். (௬௨)

வேறு.

அருந்தவத்தீர் யானெண்ணி யாங்கருளி யளியேனான்
வருந்துதுனி மாற்றுகிற்பீர் வழிபடுமென் மனங்கொண்ட
நிருந்துசெயன் முடியாதேற் தேவசபா நிந்திதனாய்ப்
பரிந்திடுமென் னுயிர்த்தகப் படுமென்ப துரைப்பானேன். (௬௩)

பன்னாறு மகராதி பயத்தாலே யிடர்கூராத்
தன்னாடு தன்னதெனாந் துணியின் நித் தடுமாறு

மின்னு சதகோடி வேந்தினு திந்தையினு
மின்னுமிக் குளிரிய மெனக்கினிதா மெனவுரைத்தான். (கக)

அரசனியை யுரைப்பனவி லந்தணருட் சிற்சிலவர்
உரைவிலரும் பெறற்செல்வ வழுதிகேன் வருந்தற்க
யுரைசெயுன தண்ணடைக்க னுறுகின்றே முறுமெம்மை
யரிபகுநிம் பக்கனோடு மடைவித்த லுனக்கரிதாம். (கக)

நீனையதனக் கரிதா உதென்னெனிற்கேண் மதிநின்பான்
மன்னுவந்து வருமெமது வைதிகமான் வழிக்கிரியை
யினியியற்று காலமதொன் றினையேகா முறுமியன்பிற்
நெனவுணர்தி கணமேனு மேறுதரு முதற்கிசையா. (கக)

ஆதலினுற் பொழுதொன்றே வருத்தியுறு மக்கரும்
போதுகெறித் தவருமே புரிந்தியற்றப் படுவதெவ
னோறுமெய்ப் பிசமச்சார் புடைத்தாமக் கிரியையின
வேதியாக னேயத்தாள் வெருட்சியாள் வெருட்சியினால். (கக)

அருத்தாதி லுறுகையா லாதல்விடு வொர்நின்னம்
விரித்துலாநாம் யுகல்வானேன் மெய்தனர்வுற் றுணர்வொடுங்கி
வருத்தமகு முய்க்க்கம் வருமெனினும் வைதிகமான்
செுத்தியம்விட் டொழிதலுரைக் கெழுதகுசர் மறையோர்கள். (கக)

நுயன்மிகு புசுத்தருவ தாஞ்செயலின் வாஞ்சையினுர்
மேயவிராசதகுணத்தார் விடுகொடுகா லெனினவரு
துயபகு னுச்செழுத் தொடர்ச்சியினுக் குரித்தாகப்
பாயமுன்ன லுரைதருமப் பந்துவிடா ரொருபோதும். (கக)

சாந்திரமுநிபாவிச் சாபாநுக் கிரகவலி
மேற் திரு வாந்தினா மினையதிறல் வேதியாதம்
மெய்க்குழித் திபுமனை மித்திகமாம் வினாகடமி
லாந்தாது லுதின்க கருத்திடுமே லந்திபத்தாள். (கக)

பருடசாமிக் குறுபாயம் பற்பலவக் தேறுமவை
வித்தினாநுந் துதித்த மெயினிக் கவனமு

நிருபனைவந் தடர்ந்தலக்க ணிறுத்துமன்றோ விவையாவும்
பெரிதுமுளத் தடிக்கடிநீ பேணிநினைந் தோருதியால்.

(௭௧)

தென்னவநீ யின்னவைக டேர்ந்துணர்ந்த வழிநாங்கள்
தொன்னவைக டமினுனக்குத் துணிவுளதே லங்ஙனெமை
நின்னரிய தமிழ்நாட்டி னீயழைத்துக் கொடுபோதி
யென்னமுழு துணர்முல பரிடமறை யவரிசைத்தார்.

(௭௨)

வேறு.

வேந்தன்மறை யவர்வாய்மைகள் வினவாவடி யேனீ
ரேந்தம்புகழ்க் கருமந்தவ ருமைப்புரப் பேன்யா
ரோர்ந்திங்கிசைத் ததுசத்திய முமர்மானதம் யாவு
நேர்த்தெண்ணிய வாறேபுரி கின்றேனிறை தவத்தீர்

(௭௩)

வனசந்தன மிசை கொண்டுடன் வருமின்றிர விடையே
வனசந்தன நகிலங்களை மகவின்குல முடனே
வனசந்தன மனையந்தணன் மலையுங்களை முகில்பாய்
வனசந்தன மலயங்கொளென் மகிசென்றிட நிணமே.

(௭௪)

வனசந்தனமிசை-அழகிய தேர்மீது.வனசம் தனம் நகில்-சந்தனக்
கோலத்தை யணிந்த சுகத்தைச்செய்யின்ற பெண்ணிறத்த தேமல்படர்
ந்தநகில். வனசம் தனமனை, பாய்வனவாகிய சந்தன மாங்களுன்க.

வதிசந்திர முடிநின்றிழி வாமொன்றிய வேக
வதிசந்திர மெரியுந்தம் வருதுங்களை யேக
வதிசந்திர மருவும்படி நிறுவுஞ்செயல் பாக
வதிசந்திர மணனன்றருள் வாரன்குசெய் வேளுல்.

(௭௫)

வேகவதியின் பொன் எறியுங்கரை, அவதிசை சம் திரம் மருவும்
படி, பாகவதி சந்திக்கின்ற ராமணன் என்க. ஏக என்பது ஈறுகுறைந்
தது.

என்றின்னப விதவாய்மைக வியம்பாவெழி விரத
மன் றங்கணு குறுமாரினை வழ்ருனது பொழுதே
நன் றந்திடு விற்றகுதச இதமாயது நவைநீத்
தென் றம்மரு டருமம்முனி யுழைவின்றெழுந் தன்றே.

(௭௬)

காயச்சரி மேலீத்திர ஞாலச்செயல் கடுப்பப்
பொயச்சகன் மறையோர்களுந் புதமெய்தமற் றொளிகள்
வியச்சலி யாவெண்டுகை விளக்காவிறை பாங்க
சேயச்சக டிழியாயிரு நிலனுற்றதங் விடையே. (௭௭)

பொந்தேரெதிர் கச்சோதமெய் போன்மாழ்கிய ரவித
ளந்தேரணன் மேலிடிமதிற் பரிமுன்னர னல்க
முத்தேரணி மதுவர்ப்புருத் தனபோன்முறை யும்பார்த்
துற்றுவை மாணத்தன யுத்தக்குட வாரி. (௭௮)

அதுபோழ்தவர் யாகாங்கியி னகல்வானமுத் தூம
மிதுமேயென முகிலும்பொரி யினமேயென மீனு
ஐதரியானெய்கொன் கலத்தாரவட் டகையெயென மதியும்
வீதியாவி பெறுதேவரிற் கோளும்வினங் கினவால். (௭௯)

அபொதிதுக் கியபொன்றொளி ர்த்தார்த்தம யத்திற்
தகமார்ய திகண்முற்றிய மறையோரவர் தாஞ்செய்
புகல்பென்வீயி னத்தத்தவ பிருதஞ்செயப் புகல்போ
னஞ்மாதிசுத் திரபாண்டிய ரதமேறினர் ஊரும். (௮௦)

வேறு.

பாத மேற்பணி தத்து திப்பிய தேரி லேற்றிய பார்த்திபன்
மோத மிக்கம னத்த னர்க்கு மும்ப ராயருண் முந்துறு
மேத மந்தபொ ராயி ரத்தெழு ஞாற்றி லக்கின ராகிய
போத விப்பிர ரோடு வானெறிப் போத வுத்தினன் வையமே. (௮௧)

மருந்து வின்கதி விருத்த மென்றிட மனத்தி னுங்கடி தேதன
திருத்த குத்திதன் மிகுத்த சந்தன நடத்தி னன்செலு மேல்வையி
னருத்த மக்கை னிகத்த வம்பகி யடுத்த சந்தர நாதத்
கிருத்தி மத்தன பசிக்க னம்புனல் கிளக்கு மன்றலி னியுமார். (௮௨)

இலங்கு தன்னர சாட்டி மேவிய ராச தானியென் றியம்புழுந்
புகல்கொ ஞாலவர் போற்று சீர்மது ராபு ரிக்கொரு மூன்றரைத்
துவக்கு பொசின தூர மாரிய கிருத மாலக மன்னிய
கலக்கொன் கானவி லக்க டத்தது காயன் மாநன கூவிரம். (௮௩)

0 அச்சுறுவல்-சரிப்பாடுகை நீக்கிய. * புருத்தபின்-சரிவடிவுந்
தன போன்ற ிடதி-வினத்தொகை.

அன்ன போத்துதி ருத்த லேசன தருளி னுலத னச்சவன்
பின்ன மாருபு *பூக தம்முறப் பேது நீஇயுள மாழ்குருத்
தென்ன னீன்கரு வரிக்கொன் யாமினி யந்த மாவதெ ரிந்துகூர்
கின்ன மேலுற வன்ன தேரினுங் கீழி ழிந்தன னவரொயம். (அச)

அச்சொ டிந்தமை நோக்கு காவல னூர்த்தி பீதிகள் கூர்த்திடப்
பொச்சை யின்னதி னேரு றுங்கொலெ னுவி போற்றுறு சேவனங்
கச்ச மற்றக வற்சி யேருறுங் கொல்லெ னுவுலை கருத்தனய்
முச்ச கந்தொழு சம்மி யாகநன் முளரி யெங்கணு நாடுவான். (அடு)

கட்க பாணியன் பாது கைக்கொளுங் காலன் வாவித டாகமுந்
கட்க விழ்ந்தொழு கந்த வல்லையி னெல்லையிற் கொன்னுறு
துட்கு நெஞ்சொடு நேடி யெங்கணு மோதொர் பல்வல மாயினு
முட்கு ளிர்ந்திடு மாறு கண்டிலன் ருவ ரோவம னுதியே. (அசு)

எருக்கத் தம்புலி யூரி னம்பிசொல் பாண னூர்மர பேந்திழை
பெருக்கத் தம்புலி யூரின் மன்றிறை பேர ருட்டிற னுலவ
ணுருக்கத் தன்பொடு மோது பண்முறை யுள்ள வாறுணர்ந் தோதிடார்
வருக்கத் தின்னிசை முற்று ணர்ந்தவர் போல வேபயன் வாஞ்சியா. (அ)

ஓதி வேறுபல் லிசையிற் நென்மொழி மறையை யும்பர்களுதன்வாய்
வேத மாசுர பேத மோடுரை வினைஞர் தாங்கொளும் விழுமம்பே
லேத மேகொடு வாடு வாரொன் வமரி யின்புற துகருமா
சேத வாரிம் தித்து மாவிடத் தீயின் வாடிய தேவர்போல். (அஅ)

பன்வர் தாபன நமது நாட்டிடைப் பயில வாற்றுபு தேவநிந்
தனைய கற்றியின் புதுது மென்றவெண் டனையி ழந்தன மென்னவு
முனிவர் தாம்புரி கருமம் வைகறை முடிவு ருவிடின் முனிவரே
யெனவு மென்னுபு துயரின் முழ்கினன் புவன நேடிய விறைவனே;

கலங்கு மிவ்வரு ணேத யத்திலை காண்ட மென்னிலிவ் வேதியர்
சலங்கொ ணுணசந் த்யாநட் டானவுன் முகர்க னாயெனைச் சபிப்பரால்
வலங்கொன் கங்கைகா ளிந்நி மத்திய வாசர் கேசநல் விருடியர் [ன்.
ருலங்க னொத்தவின் னவரவெ றுத்திகழ் தொடிய னுயினன்றமியனே

* பூகதம்—பூமியை ஆடைதல். † பல்வலம்—சிறுதனம்.

ஓ திவ்வாரொன் றியையும்.

கால * பீடண காக பூடண காம 0பேடண காரண
நீல கந்தர சோம சுந்தர நேய வந்தர பூரண
குல பாணிய வேத வானிய தோய வேணிய தாரண
பால லோசன †கோச ராசன பாவ மோசன ‡சாரண.

(கக)

வேறு.

அந்தோ சிவனே யெனக்கிந்த வலக்கண் வருமோ வறவர்சினம்
வந்தால் வீரணம் புரையோடி வருத்தும் பதத்தின் மற்றுமொரு
வெந்தா நிருப்புக் கோல்பாய்ச்சின் விளையுந் துயருந் துலைவேனே
யிந்தாந் முடியாய் மதரேசா வெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ. (கஉ)

ஒது மறையு முணர்வரிய வொருவ லுலக சராசரங்கள்
யாதும் யாரு மாயெங்கு மிலகும் பொருளே யெளியேற்கிப்
போது மருவும் பொறுக்கரிய புன்க ணுணராய் போன்றிருந்தா
லேது மிலையால் வேறுபுக வெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ. (கஉ)

செல்லார் பொழில்சூழ் திருவால வாயின் மணியே சிங்கிதுகார்
தல்லார் மிடற்றி னருமருந்தே யகில காதா வளித்தமகப்
பொல்லா வினைகன் புரிந்தாலு மின்றான் கடியிற் புகலுண்டோ
வெல்லாம் பொறுத்தே யித்தருணத் தெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ.

அருளின் தாமோ நீனையாண வார்து மடியேற் புறக்கணித்த [தோம்
நெருளின் நிகழ்ந்த சபித்துணக்கே செய்யுங் கொலையுஞ் சூழ்ந்தார்
பொருளென் னுணரா தெவர்க்கு மெட்டாப் புனிதநடந்தந் தவருளத்தி
னிருளன் நகற்றி யருண்மதுரை யெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ.

திமைக் குறித்தா ரநிலில்லாச் சிறுவர்ப் பயந்தோர் செறுத்தாலு
மாமப் பொழுதே யணைத்தருள்வா ரகில மாந்த ரருட்கடலே
தோமெற் குண்மை யாற்பணித்தாய் துயர மெனினு மதுதீர்த்திந்
கேமத் திருத்த னின்கடனே யெந்தா யெளியேற் கிரங்காயோ. (கக)

என்னு வழுதி துதிகன்பல வியம்பி யெனக்கூ ழித்துயர
மன்னு வளித்த தினியென்னு வடியென் புரிவ தென்றலமர்
தின்னு வுந்தா னிங்கிருத்தென் பயனென் நெழுந்தா னம்மறையோர்
முன்னு வருவா ளுகவடன் நீன சகித முகலோக்கா. (க௭)

* பீடணம்-பயங்கரம். 0பேடணம்-பொடியாக்குதல்.

† கோ-மலை. ‡ சாரணம்-உலகத்தோப் பஸ்மமாக்குதல்.

அந்த ராச சல்லாபத் ததிதற் பரராம் விப்பிராக்
 னெந்த வகையுஞ் சகிப்பரிதா மிடருக் கிடனா யிறையவனால்
 ஊந்த * பிராமி யம்மூர்த்த கிரியா பங்க மனக்குறித்தா
 ருந்து மருண விம்பத்தி னுதய பதமு முடன்பார்த்தார்.

(௧௮)

தம்மி லொருவர்க் கொருவரிவை சூற்று வார்பன் னெடுங்கால
 மெம்மி றொறுநா மியம்பாமே யெண்ணற் கரிய ருணிபுரிந்தா
 னம்ம தெய்வக்கதியாலே யடைந்தா னிந்த மருத்தலத்தை
 மம்ம ருளனாய் முகப்பொலிவு மாழ்கி நலிந்தான் மகிபாலன்.

(௧௯)

வேறு.

இவ்வே யின்னவை நோக்கினா மிவ்விடைச் சாப
 நலிறல் பாதக முசிதமன் றென்றிவை நயந்தாங்
 கவர்க ளோதின ரந்நில யக்கடத் தரசன்
 தவர்கள் லாவருங் காண்புற விப்பிர சரீரி.

(௧௦௦)

தேர்த்தி வாகர கர்ந்தியன் சிராயுள்கூர் விருத்த
 † ஞர்த்தி ராம்பரன் பவித்திர கரசமித் தவனாய்ச்
 சீர்த்த தேவரு முனிவருந் தினந்தினஞ் சென்று
 ஞார்த்த சிந்தையிற் போற்றுகுஞ் சீதளி நாதன்.

(௧௦௧)

அகில நாயகன் மதிமுடி யதனிடையமர்நான்
 முகில நாயகன் கருபமுஞ் சருமமு மொழியுந்
 துகில நாயக னொருபுற மேனியிற் றுலங்கோர்
 நகில நாயகன் ருயகன் சீதளி நாதன்.

(௧௦௨)

ஏன் வெண்மருப் பாயையோ டெறுழ்நா வரித்தோன்
 மீன் வெண்கண்வா மனமுழு வெலும்பதழ் வேயந்தே
 மான வன்பர்மா லினுமுனிந் தருடரல் வயக்கு
 ஞான நாயகன் ருயகன் சீதளி நாதன்.

(௧௦௩)

அடுத்து வந்தன னரசன்விப் பிரர்களாங் கணுகுங்
 கடுத்த தும்பிய கந்தரங் கரந்தவந் தணை
 யெடுத்த சிந்தையி னனிமகிழ்ந் தீசசந் திபனாய்
 மடுத்த கண்டிரும் பாவகை பார்த்தனர் மதித்தார்.

(௧௦௪)

* பிராமியமூர்த்தம்-வைகறைக்காலம்.

௦ மருஸ்தலம்-நீரற்றஇடம் † ஆர்த்திராம்பரம்-நீனைந்தவஸ்திரம்.

வேறு.

வேணியை மறைத்து மலர்ச்சிகையாக்கி வியாக்கிர சருமத்தைவிலக்கிப் பாணியி னனைந்து தண்டினி தூங்கும் பாணிறத் துகிலரைக் கசைத்துப் பூணர வகற்றித் தவளமுப் புரிநூல் பூண்டுமோ லயன்முத லெவளுங் காணொரு வடிவங் காண்பதற்கெளிதாக் கண்டுகண்களிப்புறக்கலந்தான்

சடுக்கையால் வாக்கி யுண்டுவா னளித்த கண்ணு தல் வேதிய னாகிக் கடுக்கையார் வனத்தின் மால்விழி புணைந்தகழலிணை கன்றநேர் நடந்தாங் கடுக்கையா னமுத கடத்தைநேர் கிடைத்த வரும்பசி யாளனே போலங் கடுக்கையா ருவக மொருங்களித் தருளவ் வந்தண னடிபணிந் தரசன்.

பேதுற துக்க சகிதனாச் தனக்குப் பிரத்தியக் கானந்தப் பிரத வேதிய னாகி வருமவற் பார்த்து வினம்புவா னிங்கொர் * வே சந்த மாதல்கா னுமே யஞ்சுட்டல் மூழ்கு மற்றத்தி 0 லார்த்திராம் பரத்தோ டேதற வருதுத் தாமதா னங்க ளியம்புக வடிகளென் றின்சத்தான். ()

ஆர்த்தில சருட்டு மாழிகுழ் புடவி யளித்திடு மரசகேட் குதிநாந் தீர்த்தா மப்பெ ருடையமிக் வனத்திற் கிரஞ்சக குடும்பமோ டன்பு டுர்த்தினு சார்த்துந் திடவ்ருக் கின்றேங் கோணையார் பிரமமா தேயப் பேர்த்திலங் குதுமிக் கானம் தமைக பெட்புடைப் பந்துவாச் சிதனாய்.

திடனொரு தமியா யடைந்தச் யாரா யிக்கன மக்கின விரதத் தவித்தா வகாலத் தடுத்திடு மீவரா ரறைகென வதுவினா யரசன் தவிரைபுருகளு விருத்தவே நியமெய் தரித்துறு திருத்தலத்தவற்குத் தவிச்சி ரகண காண முழுதுஞ் சொல்லுவா னுள்ளவா றமைந்தான்.

வாமமார் தீர்த்த நாமவே தியான மாமது ராபுரி யரச னுமமே னாதி சந்திர வபுதி நான்மறை யவரினா நாட்டை வேமசித் தீர்த்து மிழிபுன லமரர்க் கிறையெதிர் யான்புகுந் திருந்த தாமமார் தவிச கனங்கமுந் ததனாற் சாற்றரும் பராபவஞ் சார்ந்தேன்.

* வேசத்தம்-நீச்சுத்திய சிறு குளம்.

0 ஆர்த்திரம்பரம்-நனைத்தவன்-திரம்.

* திருச்சாட்டின்சரிப்பேர்; ஆர்த்தவளாளரென்க.

0 தாமதா-வந்துசேர்.

அனையதிச் சுடலால் வாரண வாசி யடைந்தனன் சதானந்தர் மொழியா
லனகரா மந்தர் வேதிவே தியரை யழைத்தனன் மீண்டுசெல் லளவி
லெனதிய லிரத மச்சொடிந் தவனி யிடைவிழ விவரொடு மினைந்தேன்
புனிதவெம் பெருமநனைதுகி லொடுநீ போந்தரு ளருமையென்புகல்
||வேன்.

மாதவ துவிச புங்கவ புவன வர்ச்சித ராட்டிர நகரி
வேதியர் வரிக்கப் படுவதன் றன்றோ விளம்புநீ யிங்குளை யாகிற்
சீதள வாரி பூருவ தலத்தைத் தெரித்தருள் கென்றலு மாச
காதலென் னபிட்டமுடித்தியேலதனைக் காட்டுது மென்றனன்கடவுள்

என்றருள் மாற்றங் கேட்டுள மெழ்தானெந்தைநின் னிட்டம்யாததனை
நன் றுநீயெண்ணியாங்களிக்குவன்யான வின்றதுசரதமென் றுரைத்தான்
பின்றையம்மறையோர்குழுக்கள் விப்பிரசுப்பிரியமேயிருதயம்பெருகும்
வன்றிற லரச னுடன்சிவ மறையோன் வந்தன னவ்வன நாப்பண் ()

சென்றவட் புகுந்த வேதிய வடிவன் சீரண பன்னபூரணமாய்த்
துன்றிய உணந்த மீனமாகியவாய்த் தோற்றுபல் சலசாங் களிஞ
னின் றுநோக் குநருக் கறியுறத்தகைத்தாய் நிகழ்த்துமப்பிரியநல்குவதா
யன்றமைந் திருந்த சீதளி நாமத் தாவிநீர் காட்டின னுங்கே. (௧௧௪)

கண்ணுதல் காட்டக் கண்டிடு மறையோர் காவலஞ்சுல மூழ்கி [ன்னிப்
யெண்ணிவப் தடைந்தோர்க் கேலான் செல்வ மென்னவுங் கற்புடைக்க
பெண்ணலம் வாளா கழியவோர் வரணப் பெறுதமர் பெய்வளையெனவு
மண்ணலந் தீர்த்த நண்ணிய திறங்கண் டவலமுற் றமுங்கினர் மாதோ.

கண்டது சிவத்து விசன்மலர் மந்த காசமு காம்புய னுகி
மண்டினை நோக்கு பார்வைய னின் று மலர்பிர ணவமஹச் செபித்துக்
கொண்டபா தான வாநினி தனையக் கோட்டத்தி னழைத்துநாற் றிசையு
மண்டுபு மேற்கொ ளப்பிர வாக வாரியை யந்தவா வியின்கண். (௧௧௫)

தனகர பல்ல வத்தினு லமைத்துத் தகைந்துதா பித்தன ஞடங்கி
யினகர தரன சங்ககல் லார விமம்புய சைவலத் தோடு
மனகரம் மியச லிலநனி விருத்தி யாயவக் கங்கையிற் தனல
தினகர நயன வேதிய னடிபூ சிப்பவள் போன்மென விரிந்தான். (௧௧௬)

வேறு.

தின்ன வற்புத மேன்மைகண் டிந்துவின்
மன்னு வப்பெனும் வாரிதி மூழ்கினன்
துன்னு விப்பீரர் யாவருஞ் சொல்லரு
என்ன யத்தபே ரானந்த நண்ணினர்

(ககஅ)

நீர்த்த நாமப் பெயர்கொனச் செம்மன்மு
னோர்த்த வுட்டுவி சோத்தம ருட்சில
ரார்த்த குஞ்சி யவீழநின் ருடுவார்
பார்த்தி னைஞ்சுபு பாடுவ ரோர்சிலர்.

(ககக)

கைத்த லத்தொடு கைத்தலங் கொட்டுவார்
மெய்த்த லத்திற் புனகம் வீரவுவார்
முத்த வேணுதண் டேந்துபு முன்னெறிந்
துத்த ரீயம்வின் விசுவ ரோர்சிலர்.

(கஉ௦)

மன்னு ருண்டுகை வானெறி வார்சில
ருன்னி யுன்னி யுவகையின் மூழ்குவா
ரின்ன நீர்த்தன மென்றரி ணத்ததோ
தன்னை பின்னெறிந் தேற்புத்தங் கைச்சிலர்.

(கஉக)

முத்த வானின் முடுக்கு தருப்பையை
யத்தி லக்கையி னுற்றுவ ரோர்சிலர்
சத்தி கால நியமந் தவறிலே
மித்து சேகர என்னரு ளீதென்பார்.

(கஉஉ)

நீர்த்த நாமன் செயந்னைந் தேத்துவா
ரார்த்த யோகையி னண்டம் பொதுப்பரார்
சேர்த்த தேனுநீர் தேனெனச் சிதவி
நீர்த்த வாத தடத்தி னிலாவுதம்.

(கஉ௩)

ஆறி என்டு துறையு மடைத்தனர்
விது தண்பன ருேய்த்தனர் யேதியர்
உது மன்புடை டெய்துங் குடைத்தனர்
மேது மெய் குணறு மெய்தினன்.

(கஉ௪)

வேறு.

சேளியே யங்கிருண்டன் செங்கமல மங்கியளி திகழந் தூமம்
வேதியரே புகலிருத்து விக்கிகன்செய் குரவரென வேந்தன் றானே
யோதுபரி மேதவினை யுளுற்றுவிக்குங்கருத்தாவென் றுரைப்பச்சுழந்தா
ராதரமாக் கொணர்வானி லனுகினன்கீழ்த் திசைப்புரவி யணித்தேர்ச்.
[குரன்.

ஆதவனா தியர்முனிவ ரமரர்களுக் கருக்கியமுன் னாய செய்தார்
வேதமலர் தருகாயத் திரியொடுமைந் தெழுத்துளத்தான் மெளனமேவி
யோதியிவை முதலானி கோத்தமகன் மம்முழுது முருற்றி னூர்பின்
பாதியுடற் பாவையருக் கரந்துதரா சூராகிருதி பரித்து வந்த. (௧௨௬)

தன்னிகர்விப் பிரசிவனை யரசொடுமத் தராசுரர் சூக்குமஞ்சார் நோக்கா
லன்னிலையின் னவனென்ன வாய்ந்துணர்ந்தா ரனந்தரமல் வந்தனாள்
தென்னவன்முன் னருள்வடிவாய் நின்றருள்வே தியனாய சேளீசன்
பன்னுறும்பா வருங்காணச் சூனவிதண் சசாங்கமதி பரித்தவேணி. (1)

சிலாசனத்தன் திரியனங் கபாலகர நார்புயமுன் திகழ வாய்மைப்
பலாசனத்த வுமைசகித னாயிடபா ருடனாய்ப் பரவுதேவர்
* கலாசனத்த தவமுனிவர் சேவிதனா யலகில்சிவ கணங்களுக்கு
மலாசனத்தமுறத்தோன் திரின்றருளக் கண்டரசன்மறையோர்யாரும்.

கண்டளவே கரைபுதண்டா காரமெனக் காறலேயிற் கலப்ப வீழ்ந்து
மண்டனிலெட் டங்கமுற வணங்குபுபன் முறைமுறையின் வலியநீல
கண்டனைய கண்டனைமான் கையனையெம் மையனைவான் கதிர்வெண்
[டிங்கட்.
மண்டனையத்திதுண்டனைப்பைந்தோகையனையீகையனைச்சாதிதன்னை

கனத்தானைக் களனா வா கனத்தானை யினத்தானைக் கருணையன்பர்
மனத்தானைச் சந்திசைக மனத்தானைச் சினத்தானை வயச்சூலானை
யனத்தானை வாமகர வனத்தானை முனத்தானை யருள் செய்கொன்றை
வனத்தானை முடியின்மதி வனத்தானை மேன்மேலும் வணங்கினாரால்.

கனன்சனத்தானை ஆவாகனத்தானை என்க. கருணையன்பர் என்
பது, இனத்தான் மனத்தான் என்னு மீரிடத்துஞ் சென்றியையும்நடு
நிலைத்திபகம். வாமகர வல் நத்தானை என்க.

* கலாசன்னத்த எனப்பிரிக்குக. ௦ மலாச-மலஞ்சுனைப்பிரியும்
குறாழ்பல்பொல. § துண்டி-பங்கு.

ஒருவிடைமே லமந்திருவே ஐருவாய்மும் மலமகற்றி யோது நாலாம்
பாங்கமேதந்தருளுமைந்தெழுத்தை யாறமையப் பகர்வாருள்ளம்[ரோன்
விரவியெழு மெண்குணனென் பானுருவ னாங்கவர்முன் வெளியி னின்
நிருவடியிலிறைஞ்சாரின் பத்தமுந்த வருணைக்கஞ்செய்தான்மன்னே.

இறைமீடபத் தெழுந்தருளி யிலங்குதிரு வெழுச்சியுரு வெழிலேநோக்கி
நிறைமீழ்ச்சி புளக்கொள்ளா நீருருவாய்ப் புறம்பொழியு நீர்மைத்தாகச்
செறியருவி விழியொழுக்கச் செங்காங்கண் மேற்குவியச் சிந்தை செந்தி
யுறுமீழுதா யுருகமொழி தழுதழுப்ப நின்னுதுதித் துவகை கூர்வார். ()

திவளுயின மதியாவு தேக்கொன்றை நிதிமுதல தினாக்க வாய்ந்து
கவினிலகு வித்தரும மொத்திலகு செஞ்சடையின் காட்சி போற்றி
ருவலயமெல் லாந்தழைப்ப விரவீமுன மரவிந்தக் கொள்கை போல
வவரவர்தம் பயனடைய வருள்பொழியுந் திருவதனத் தழகு போற்றி.

மும்மலமே முக்குணமே முக்காண முக்குற்ற மூன்று பற்றே
மும்மனமே முப்பகையே முப்புரமே மூன்றவத்தை மூன்று புத்தி[ரே
மும்மைவினைமுதலவற்றின்முரண்சாய்த்தின்புறற்கேதும் முழுநீறென்
மும்மையுலகுணர்த் தவனீ முக்குறிவெண்ணிற்றுதுதன்முதுசீர்போற்றி.

ஆருய்க்கட்டிருனித்தவிரோளியெங்கணும்பாப்பியருளும்வாய்மைச்
சீருதழுச் சடர்சுமனத் திறல்போற்றிமறைமலருஞ் செவ்வாய்போற்றி
காருருதா யரிவெதும்ப டடர்ந்தலக மொருங்கவியக் கனன்ற கோற
னீருய்வெந் கொடுப்படங்கி நிலவுதிரு மணியிடற்றி நிலைமைபோற்றி.

மேருமலை புளகாண்டித் தலைகுனிந்து சிலையாக விது தோளு
மாருமுந்து லக்கடுக்கை யலங்கல்சா ரங்கடுக்கை யணிந்த மாற்புஞ் [சந்
சாருமினென் றெலித்தழைத்துத் தானிசமென் நயிலேந்திச் சார்ந்தாரச்
திருமனென் றனித்தருள நேற்றுதுநாற் திருக்காவண் சீரும் போற்றி.

கதறுமுலை யதனந்தித் கவினிலகு திருவரையின் காட்சி போற்றி
புத்திறந்து விதிதொடர்ந்து போதலை தனிப்படர்ந்த புனித சீல
ருதயலய மொன்ருமின்றி மொருநிலையாய் நாதிசய வுலவா விற்ப
விதஃபமா சலகெய்வீந் திருப்பயிர் திருப்பதத்தி னெழிற்சீர் போற்றி.

பவனமீட தனிப்படந்த பனிபோலத் திருநீறு பாவு மேனித்
திவளுமே தனிப்போற்றி தேனின யடனெனுமா திருப்பேர் போற்றி

தவளமலை தருமாது தருமாதி வளர்த்தருளுந் தளிர்க்கை மன்னை
துவளுமிடைச் சிவகாம சுந்தரிசே ரிடப்பாகத் தோற்றம் போற்றி. ()

என்றிவைமூற் பற்பலவா யிறையவனு மறையவருஞ் சேத ளீ சன்
றன்றனிமான் மியங்கடமைத் தருவேத சாரகீர்த் தனங்க ளாலு
நன்றிதரு சாமகா னங்களினு லுந்துதிக ணவின்ற பின்னர்
மன்றநிறை யன்புளத்தின் மல்காதி சந்திரப்பேர் வழுதி மாதோ. ()

வேறு.

ஏக ஞாயான் சந்நிதி நின்றவ் விஷுவ னேருற லாற்சுப வாக்குண்
டாக லும்மிட பாருட னாகி யம்பிகாண்வித ஞய்விபு வாய
மாக மாரிர* தாட்சபங் கத்தால் வருந்து மேல்வையு தகமளித் திடர்கூர்
மோக மாற்றிய சேதளி நாதன் முளரி யம்பத முதமிகத் துதிப்பான். ()

பொன்னி சேர்வரத் தாற்றல மீதப் பொறியை முன்கொடு திருத்தல
மெனவுந், தென்ன லந்தைதா னன்னவன் வசிக்குந் திறத்திற் சேதளி
யெனவுமர்ச்சனையா, னின்ன பேர்திருத் தலத்திறையெனவு நிகழ்த்து
வார்புத ருட்டிற் னுணர்ந்தேன், பன்னு சேதளி நாதவி போனின் பங்க
[சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

அண்ண லேநித்தி யானிக வித்தி யாசம் விப்பிர சிவர்க்குறச் சிறுநீர்
நண்ணொர் பல்வல மாயினு நாடி நணுகு றுதுன நலியுமில் விபினத்[னே
தெண்ணிவேதிய ஞயடுத் தெழினீரேல்வையாட்டியென்னிடர்கழந்தரு
பன்னு சேதளி நாதவி போனின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

சென்னி கேரளர் தம்மொடு முன்னிந் திரச பாழுகத னாகிய வேல்வைத்
துன்னு விப்பிர ரகிதபூ பால தோடந் தாலவ மதிப்புறத் துயர்ந்தே
னென்னை யான்பசு பதிதயா நிதிம கேச முற்றுணர் வியாபக யாண்டும்
பன்னு சேதளி நாதவி போனின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

இந்து பாணுகு ரலம்வனி யனில மேந் பம்மிய மானென்ன மூர்த்தி
மந்தரயோகசு தற்பரமுனிவோர்மறைமுன் னூல்களினாலகண் ணியனே
தந்தரகாம முப்புர தக்க நாச சக்க ராதியர் போற்றுறு சரண
பைத்தண் சேதளி நாதவி போனின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

தரும தாரக சுகன்மயா கிகட்டுத் தகுபொன் னுட்டுறு போகதா யகவ
தரும தன்மவி வேகிகுணினிதனந் தன்னி லவ்வவ பலன்றரு தானு
கரும சாதசு பலனுல கினர்க்குக் கடிதி னீந்தருள் பவதன்மா கானே
பரம சேதனி நாதவி போநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

அரியை யாதிய வமரங்க ளானீ யலகிஞ்ஞளினு நோக்கவு மரியை
யுரமி லேன்விழி காணவந் துதக முதவு தீர்த்தநா மப்பிர போநின்
றரிச னத்தன வாதவின் புற்றேன் றைவி கத்தரு மப்பலணிதுவோ
பரவு சேதனி நாதவி பீபாநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன். ()

சம்பு சாருவ சுராகரர் முனியோர் தங்க னாலடிக் கடிதுதித் திடுவோய்
வம்பு னுற்றிய தக்கிப்பூ தாத்து வரந சித்திட முனிந்தருள் வாரி
னம்பு யார்ச்சித பதத்தினிற் றருவ மாக வென்மனம் பதிதர வருள்சீர்
பம்பு சேதனி நாதவி போநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

லாம மேவுமை தனகடபகாடான் விதாலிங் கனமுற மகிழ்தரு மகேச.
சோம நின்மல சானவி சடிவ சுவர்ண சந்நிப சுவன்னக தாம
காம நாகீவு தாசன வரிண காரம்பு சாதவித் தலத்தமர் பரம
நீபாம சேதனி நாதவி போநின் பங்க சாதசிற் பதம்பணி கின்றேன்.

என்றிங் வாரிறை துதித்திட வெந்தை யினிது வந்தனன் றிருச்செவி
சாத்தி, னன்று பார்த்திப வெந்தெந்தச் சமய நம்மை யந்நிய விடயத்தி ன
டவா, தொன்று மன்பொடு கருதுகின் றுயநீ யோது மப்பொழு துன்
ஊனத் தபிட்ட, மென்ற யாவையு மளிக்குது நின்னா லியம்பு மித்துதி
[யார்தின மிசைப்பார்.

அவர கோரதுர்க் கதியமடசாச னத்தை மேவில ராணந்த மேல்கொண்
டிவஞ் சத்தி யலகில செல்வ மிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுவர்
திவிய நம்பத நிச்சய மாகச் சேர்வ னிங்கிதி லேயமொன் றிலையென்
தெருமின்புடன் வினவியடிரைத்தானிமபமின்புணர்திருத்தளிநாதன்.

* நிதனம்-முடிவு. ௦ தான்-முயற்சி.

பூதாத்துவரம்-முன்னடந்தயாகம்.

ப காடான்விதாலிங்கனம்-திருகத்தருவல்.

† உதாசனம்-அக்கினி. நீ பாமம்-பிரபை.

௩ சாசனம்-ஆணை.

வேறு.

எதுபொழுது தேவசங்க சேவிதனா யேற்றி னிமகிரிசையிடத்தமர விருடிகண மேத்த, வடிகசிவ கணஞ்சூழ வெழுந்தருள்கி தளியா னருளுருவ மிருனொருவ வமர்ந்துதெரி சித்தா, ரதுபொழுது மூலபரி டத்து விசர் முத்தத்தா னுங்குதனித் தனிடைன சாமகா னாதி, விதமருவு மார்பி. னராய் நதியிதழி மதியம் விரவுமுடி யரனையின துதிகள்விளம் பினரால்.

நிருமருவு மணிமாற்பத் தரிபிரம னாப்து சிதாங்கிரிபங் கேருகனைச் சிவனையவ்வி யயனை, யருண்மருவு சங்கரனைப் பிரமதா திபனை யனங்கர் பல கோடிருமு மினங்கணிக ராகா, வருமருவு சந்தரனை யிந்துது டண்னை யோதுபுவ னேசுரனைச் சதாசிவனை யாவர், தருமருவு சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (௧௮௨)

மேதகுசிற் சொரூபனையீ சுனையனா மயனை விளம்பரிய வுதாரகீர்த் தியனையுக்கி ரனைவான், மீதிலகு சோமவிம்ப நிபாணனை யானை விரவுயிர்க ளெவைக்குமன்ன தானமருள் பரனைக், கோதில்கரு னாநிதியைத் தூரிதிய வீதி கோத்திரச சாங்ககர பதங்கவிலோ சுனைனக், சாதமருள் சதாம்பிகாப் பிரியநாயகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடைகின்றேம்.

அரைதிகழும் பரவியாக் கிரசரும தரனை யச்சுதவல் லப்பனையிட பத்து வசு கரனை, விரைகமழுஞ் சாதகும்ப சங்காச திர்க்க வேணியனை யிந்தமர தரங்கினிதா ரணனைக், கரையிலிட ருவனைபுவி யினர்க்கியற்று மந்தகாசரகு தனையுபு வகைம்முனிவற் றிடுநே, சரையருளுஞ் சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (௧௮௪)

மேய்புர பாலவை ரவாட்டசே விதனை விளம்பனந்த ரூபனையே கனையனீ சுரனைப், பாயசுதா பசுமசந்த லேபனை மிருது பாடிதனை பீடிப்புரப் பகைளுனையின் படியார், தோயவரு ணீலகோ மளசைல ராச சுதைவதனும் புயபார்க்க ரனையருணன் மேனித், தாயினல சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (௧௮௬)

நீபவன பதியாதி சந்திரம கீசாநீதமகி சுராசிரய நிமலவீக்கி ரகனைத் தாபதனா மிருகண்டு வால்வினைந்த சேன சாபல்மோ சனையதர பல்லவசோ பிதனை, மாபலன்மிக் கருள்பாக்கத் திரிசையுபு வவர்க்கு வகுத்துளகி தளிபுனித சிருத்தியனை மேருச், சாபகர சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசி தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (௧௮௮)

ஆதிசந்திரபாண்டியச்சுருக்கம்.

பன்னகவி ராசவரப் பிரதவருண் மேனிப் பணமகுட நாககண புடண னை முனிவோ, ருன்னததும் போற்பவபூ சிதலிங்க வாமத் துறமகியை யுண்டவனைக் கொண்டவனைப் போதிற், பொன்னிமேனோ ரதப்படியே புரிந்தளிப்பான் கெனரி புனிதடேவ் காட்டியருள் புண்ணியனை யாருந், தன்னிகரில் சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசீ தளியனை யளியானைச் சரணம [டை கின்றேம்.

சேரசி னெழுந்துவவு சேனா னிலத்தாற் செய்கெனரி நடசிரம முத்த னையுத் தமனைத், தேசவீரும் பலராச விருக்கவனாற் தரத்திற் நிப்பியநி கேதனம்வற் நிருப்பானை விருப்பா, னோசைமிகு சிவநேவ தாங்கிணி மா'தடத்தி னுமாசகல் லகனையெவர்க் கும்வீனையி னுஞ்முதுஞ், சாசன னைச் சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசீ தளியானை யளியானைச் சரணமடை கி [ன்றேம். (௧௫௮)

காமினியச் சிவகாம சுந்தரியை யிடப்பாற் கலந்தவனைச் சலந்தானைக் க டுந்தவனைப் படித்து, *பூமினிய லம்பரோ ததிபான நிசியம் புதநிபகந் தானைமழுக் கானையரி புரனை, †யாமினிய பதிசோடி நிகர்பூதி மேனி யிலங்குபாண் டானையருள் வானைநதி தானைத், தாமினிய சதாம்பிகாப் பிரியநா யகசீ தளியானை யளியானைச் சரணமடை கின்றேம். (௧௫௯)

என்றினைய வாழ்வகை மிக்கரு மிதயத் தினராக மூலபரி டத்துவிசர் யாரு, சின் னுதுதித்திடலுநவ புரியினவரத நிவாசச் சீதலாகதமானவரா தி யோர்க்கு, சின் னுவரப் பிரதனுஞ்சீதலத்தானைப் பனவேநவீல்கரு வகாமதா யகனுமா யிலகு, வென்றிநரு சீதளிநா யகனுரைப்பா னீவீர் வினம்பியவித் துதிடாத்தின் மிகவுமுன மகிழ்த்தேம். (௧௬௦)

நமதுதிருத் தலவாச விப்பிரங்காள் கேண்மி னமையவணீர் துதித்திநிமி வ் லட்டகமா துதியை, யமைபுமுனத் தொடுமெவன்றான் நினம்படன ம் புரிவா னனைமனிம்மை தளிலிட்ட காமிபங்க னெவையுங், கமைவி னுக்கந் தினிதிருத்தே யம்மைமினம் பதத்திற் கலத்திருக்கும் பெருவாழ்வு பெருவனென வருளி, யெமைமளிக்கும் பாங்கருனைத் தடங்கடலெ ம் பெருமா னெழின்மறையோ ரடர்க்கினருள் புரிந்தனனவ் வேல்வை.

வேறு.

மத்திரமா தனவனைப் பார்த்தாதி சுத்திரானிம் மாற்றங் கூறு மித்தனமெனியநீருன் குத்திரங்கொண்டொருபுருடனியக்க முன்னின் டிதாசவிஞர்கம்—கொன்றை. * பூமினின் அம்பரமாகிய உததியைப் பாடித்த னிசோண்ட அம்புதம் என்க. அம்பரம்—வஸ்திரம். அம்புதம்—மேகை. † யாமினிபதி—சீதிரன்.

நந்தவழியேகழிக்கும்பாவையின்பாலொருவரம்பேட்டவன்கேட்டாங்கு
நந்தலிலா நின்மாயா வசமாகிப் பலபுவன நடன மாற்றும். (௧௬௨)

* அநிதநிலை யான்மலியு மான்மவர்க்கத் தொருவன யளப்பில் கோடி...
தறுவின்வினை வழிப்புருந்தாங்கிடருந்து நின்னருளின் நன்மையாலும்
மதுடதனு வினைப்பரித்து வந்தபா தந்திரனென் மாட்டு வேட்டுப்
புரிதமலர் வாய்மலர்ந்தென் னொப்புரியுஞ் செயலொன்றுபுகன்றாயன்றே.

தாதையர்க டீனையர்தமில்விழைந்தொன்று வினவிலவர்தம்பாற்கொண்ட
காதல்வெளிப் படவிதனை நீபுரியிற் றருதுமெனக் கழறு மாபோ
லாதரமொ டாதேய மாமெவைக்கு மாதா மாகி யாண்டு
மேத்கநின் றருள்பரமவடிவேன்பால்வினவியதென் விளம்புகென்றான்.

அதுவினவு மானருளு மரசனினு லானீத ராய வேத [தேரு
முதுமறையோ ருடனெமையா யிரத்தெழுநூற் றெருவரெனு முறைநீ
மதிக்கொடுது தானமுமத் தொகையீந்து மனைமுதல வயங்க வாற்றிச்
சுதமகனின் தனையொழிகென் றருளவின யரசனிலை சாற்று கின்றான்.

இந்திரன்மா லயன்முதலா மெண்ணரிய சுரர்க்குமர சீயு மெந்தாய்
வந்தெளிதி னெனக்கெதிர்நின் றியான்றறபூ தானமுநீ வாஞ்சிப்பாயே
லந்தமிலா நின்கருணை மறைமுதற்பல் லளவைகளி னடங்கு மோநின்
சிந்தனையிங் கிதுவாகி லென்போல வரியதவஞ் செய்தார் யாரே. (௧௬௬)

காதரமார் நயனகென நீசதிருத் தலவாச கெளரி மாவுட்
ஓ காதரமார் திருநடன விப்பிரத்தஞ் சாபவென்றோய் கவற்று மென்னுங்
ஓ காதரமா ரளியனுளங் கலங்கருர்முன் கலங்கவரு கருணி நாகக் [டோ
ஓ காதரமா விடனெவர்க்கு மளிக்குமொரு வெளிக்குமிடங் காண்பாருண்

மேதகைய தன்பரிசு மாத்திரமே காத்திரசு வேத மாற்றி
யேதறுமின் புதவுமிளந் தென்றல்வியர் வுற்றனில மிரப்ப துண்டோ
வோதறுபல் லண்டமொருங் குன்றிரம் பாவங்கி யுதர மேய
வீதிகோத் திரஞ்சொலிப்ப வவுடதமா ரிடத்தேனும் விழைவ துண்டோ

* அநிதம்—அநியதம். அது ஈண்டு அளவின்மை.

ஓ காதரம்—விருப்பம்.

ஓ காதரம்—அச்சம்.

ஓ காதரம்—அரங்கம்.

அகிலபுவ னத்தினும்யா வாக்குநிய மக்கின் றி யமையா தாகிச்
சுலவுயிர் வருக்கமெலாந் தட்பமுறத் தாகவிடாய் தணிப்ப தாகி
யுகமுடிவின் மிகவிரிந்தெவ்வுலகமுந்தன்னுட்கொள்பெருக் குடையதாகி
நிகழ்புவனந் தனக்குருப்ப முற்றொழிப்பா னிரந்திடுமோர் நெறியுமுண்
[டோ

பல்வனனுந்தன்னிடையுற்பலிப்பித்தாக்வெவர்க்குமுருள்பண்பே பூண்ட
செல்வநிறை வசுக்கரைக்கும் பசும்பொனுறக் கொடுத்திடுதல் செய்வாரு
ண்டோ, வில்வரைய நின்னருளால் வில்வரையா தகிலமெலாம் விளக்கு
மேன்மை, வெல்வனரு மல்லவற்கு மெல்லவற்கும் வில்லொருத்த ரீவ
[துண்டோ.

வெருக்கும் புனல்வழங்கு மழைமுகிலும் புனல்வேண்ட வீத லுண்டோ
நாவகற்றும் பெருங்கடற்குங் குறைவுள தாய்க் குறைநிரப்புந்தகையருண்
டோ, யாவருக்கும் பீனியகற்று மழுதினுக்கு நோய்மருத்தொன் றிடு
வாருண்டோ, மேவெவர்க்குங் கொடுத்திடுநீ யான்கொடுப்பக் கொள்வது
[நின் விளையாட் டன்றோ.

என்றாச னியம்புதலு மீவானு மேற்பானு மேற்கின் றோர்க்கு
என் ததரு பைம்பொருளு னாமேயாங் கெளரியமு னவின்ற வாரே
துன்றியபூ தானமெமக் களித்தியெனவினம்பியருள் சுரந்துதாவங்[றே.
கன்றிளமான் கரத்தேத்துங் கண்ணுதலோ னருட்குறியிற் கரந்தா னன்

வேறு.

கிரைக்கோ னீத்த வேணியா, னருட்கு றிக்கு னாயபி
ஐருக்கு மன்பொ வெகைமேற், றரிக்கு மாதி சந்திரன். (௧௪௩)

திருத்த லெசர்செப்பியாங், கருத்தி கூர்சி வாகமந்
தெரித்து ணீத்து செப்பா, னிரைத்தொ லாழி நீந்தினோர். (௧௪௪)

ஆய கம்பி யர்க்கொனாத், தேய மிக்க தேனி
உய னுக்கு காகிசு, பாய கிந்தை பார்வைகள். (௧௪௫)

மிண்டி டாவி தம்பினீத், தாண்டு தம்ப யஞ்செயுங்
காண்ட குங்க ருப்பவின், மாண்ட வத்த மண்டபம். (௧௪௬)

மாத ராமா மண்டப, மாதி யாக வமர ருர்
மீது சாபி மானமோ, டோது லும்ப லுறப்பெலாம். (௧௪௭)

கறையி லாட கங்கிளிச், சிறைசொல் சாத ரூபந்தின்
ணறிய சாம்பு நதமெனு, மறுவி னுன்கு வகையவாம். (௧௪௮)

சாத சும்பந் தன்னையிக், கோத னற்க னேடைவைத்
தேத கட்டி. நெனங்கணுங், கோத நக்கு யின்றரோ. (௧௪௯)

கலைஞர்க் குள்ளங் கவற்றுறு, விலைமிக் கேறு வேதியக்
குலனிற் கூறு மணிகொடத், தலனிற் ரூப னஞ்செயா. (௧௫௦)

கேழ்கெ முந்நி கேதனம், வாழ்ம திக்கொ டாற்றியங்
கேழ்பொ ழிற்கு மேணிபோற், சூழ்ம திற்கு குத்துமேல். (௧௫௧)

பெருகொ ளிச்செய் பிரதமா, வரணத் தீசன் மாதிரத்
திரணி யத்தி னியற்றினான், நெரிம ணிக்கொள் சிற்சபை. (௧௫௨)

வேறு.

இருமை யாகுமா வரணத் தீசனா, * ரரித மேவிய வமலை யம்பிகை
கிரிசை வாழுமி கேதனம்பல,வுரைசெயங்கமோ டொளிர வாற்றினான்.

தேசி னன்னசே. திமத்த தென்பிர, தீசி யாசையிற் செய்ய காரிவா
ழாசி லாலய மாட கத்தினாற், காசில் காசினாற் கவின வாற்றினான். ()

தென்னி லங்குமிச் சினக ரம்மெலா, முன்ன ருள்ளன வேனு மொய்
[யொளிப்
பொன்னின் மாமணியாற்புதுக்குவித், தன்னரும்பலபணியுருற்றினான்.

மாதர் சூழ்பரி வார தேவர்தஞ், சேதி மங்களுந் திகழ வாற்றியிவ்
வாதியாகவா வரண மேழுமெண், மாதிரங்களின் வயங்க வாற்றினான்.

உலவையொன் றனீளொகரமுந்திரண், டலர்பதத்தன்மூன் றம்பகத்தனான்
மலர்மறைக்கணை மைந்து னாறுசேர்ந், திலகெ பூச்சியோ ரெவர்க்கு மெ
[ட்டொண.

நிலையி னிற்பினு நவபு ரிக்கணோர்ந், துலகு பத்திரின் றய்ய மேவுகைக்
கலைய ரன்சிவ காமி சண்டனைந் தலைவ ருந்திர தம்மைந் தாற்றினான்.

சலசைமேவுசீ தளிப்பைஞ் சூழியைக், கலச மாநநிற் கெளரி யாதியாக்
குலவு மாறிரு குணித ராதிநாட், டலைமை சாலபி தானத் தாற்றிய.

பன்னி ரண்டெனப் பரவு தீர்த்தமு, மன்னு தண்டறை வயங்க வாற்றுபு
சொன்ன நீசோ பான மேனைய, தன்னுருழெலாந்துலங்க யாத்தனன்

களது

திருப்புத் தூர்ப்புராணம்.

சைவ மாதவர் தாயி லாகமத், துவ்வ ழிக்கணின் றுயர்ப் ரார்த்தமா
தெய்வபூசையான்மர்த்தஞ்செய்துசெய்தைவிகத்தர்வான் சதன மாலகன்

எழு நூறுமே லெண்ணு மாயிரம், வாழி யந்தணர் மதிய மாற்கரு
ளாழி யான் தளிக் கவாசியாசையி, லாழின த்தொகை மனையு ஞற்றினான்.

கோதி லேனெழுக் குலத்தி னோர்கள்வாழ், மாதர்நீடுப வனத்தனென்ன லு
மோது மேனெழு மயக்கி னுற்றுள, சாதி யாகர நியம சாலமும். (கக௩)

பொதியின் மன்றின் பொங்கர்ந்தனம், கதிர்க்கெயோதிமங்கழகமாவணம்
புதுகிலக்கொடேர்பொழி லுய்யானங்களை திமடாலயமேல்வைவா விகள்

தெற்றியம்பலஞ்செல்லுறங்குபொற்பொற்றையன்னகோபுரங்களாதியா
வெற்றிறங்கொண்மாத்கரிக்கேய்வன, முந்துமுற்றினுனுவணை மோகுற.

இன்ன வாறெலா மியைத்த னந்தர, நன்ன ராகமத் தொடர்பு நாடியே
சொன்னவானியஞ் சபமு கூர்த்தநா, டன்னின் மேவுசீ தனிய ரற்கரோ.

வேறு.

கரையற்றிடுகின்றகலப்பைப்பொருளினிரைபற்பலவுரிமிரக்கொணர்வித்
துரைமுத்தையுமோருணர்விற்பெருகாசிரியத்திறலோர்சிவவேதியரால்.

சாற்றும் பெருமா சாத்திச் செயலாங், சீகற்றங்கொளுமாரிம்பர்த் தலமுந்
தேற்றத் தாமார்கவர்க்கத் தலமும், போற்றும்பரிசாற் புரிவித் தனனால்.

அதமுற் தியபின் மறையோர்க் கமைத்த, புதுமைச் சதனந் தொறுங்
[புனிதர்
வதிவுற் றிடுதா பனாமான் செயலும், விதியிற் புரியா விழைவுற் றனனால்.

மறையோ ருணவு மாகே சார்தந், உறைபு சனையு ிகமா கமஞ்சொன்
முறைவிப்புரிந்தான்முதமேவுளமோ, டறைபு ரியதெக்கணை தந்தனனால்

அக்கான் முதலா உரசக் ககரிற், நன்னு கரமாய்ச் சமைவுற் றுனரின்
பொன்னு மனமா னிகையிற் பொலியப், பன்னுண் மருவாப் பகர்தான்
[முறையே.

* செய் ஒதிமம்—செய்துண்டு.

o கலப்பை—யாகபுஜாத்திரவியங்கன்.

கோலெண்டிசைசெங்கோல்சென்றுலவ, ஞாலம்புரவாஞாலஞ்சடைகோ
பாலன் கரகா பாலன் புரிகா, பாலன் ஹமையும் பாலன் புரமும். (௨௦௨)

கோபாலன் கண் துதலன். புரிகாபாலன். செய்கின்ற காபால மெ
ன்னுங் கூத்துடையான். உமையும் பாலன் புரமும் என்பதில் பாலன்
நடுநிலைத் தீபகம்.

நவமாபுரியன்னவமாருருவன், னவையுங்கடந்தோனவையும்பயில்வோன்
புவனம் முடியன் புவனம் முழுதார், பவனென் றிலுஞ்சேர் பவனன்
நெனுமுன்.

நாகப் பணியன் னாகப் பணியன், மாகண் னுளனார் மாகண் னுளனார்
வேகத் தபனன் வேகத் தபன, னேகத் துடையா னேகத் துடையான்.

நாகப்பு அணியல் நாகப்பணியன், மாகண் உளன் நார்மா கண்ணுள
ன் ஆர்வேகு அ தபனன் வேகதபனன் ஏகு அத்துஉடையான். ஏகத்து உ
டையான் என்க. கண்-இரக்கம். கண்ணுள்-கூத்து. தபனன்-அக்கினி
சூரியன். அத்து-செந்நிறம். ஏகத்தன்மையின் நீங்கான்.

தளியா ருட்டி தளியா யகற்கா, ரளியோ டானீ யவிழா வார
மொளியார் பக்க மாசோற் சவமுற், களிகூர் தருமா கவினப் புரியா.

சாற்றுந் தகைவைசாகம் மதியிற், போற்றும்புணர்த்தத் திருநாட்புனைசெய்
தேற்றின் றுவசமேற்றா விதியின், வீற்றெண்டினவிம் மிதவுற் சவமும்.

நவமா தினமா ரதவுற் சவமுஞ், சிவமா ரொருபான் றினமே தசைய
கவினாத்தீர்த்தோற் சவமுங் களிகூர், புவிவான் பரவப் புரிவித் தனஞல்.

வேறு.

சுநாகிசுனுவின் றுன்பறுத்தி ன்பமே, யநாளி னல்கியவாவதுத் தாரணன்
பருக பூடணன் காரி பைரவன், னெனுவ முத்தெம் பிரான்வடுகேசனை.

தாரை சித்திரை மாதஞ்சயித்திரத், தாருமானியத் தான்ற பொருட் குவை
சேர நல்குபு செல்வச் சிறப்புறச், சாரு மன்பிற் சபரியை யாற்றி னுன்.

கௌரி மாவுட் களிப்பமுற் காணுறக், குவலை யத்தர் குளிப்ப வருட்கட
னவிழைமெந்தொழினட்டவீற்றியாங், கவிர்சபேசனுக்காதிரைவின் மதி.

ஆனியுத்திர மாகி திநேறஞ்சவ, மேனை மூர்த்திகட் கேயும் விழாக்களு
மேனி லத்தின் விதித மதியெனு, மாண மிக்க வழுதி யியற்றினுன்.

திருத்த லத்தம லன்முனஞ் செப்பியாக், கருத்தி யோடெழு நூற்றொ
ன் றடுக்குமா, யிரத்தொ கைக்கொன்பு, தானமு மீந்தன, னுரைத்த வம்ம
[ஹையோர்க்கு மொருவற்கும்.

இன்ன வானிவை யாதி யியற்றியத், தென்ன னைதரச் சீதளி நாதனா
மன்னு கோயின் மூன்றங்கம் வயங்கிய, நன்ன ராகம நீதி நடாத்துபு.

உரிய காலங்க டோறு முனநிறை, பரிவு கூரப் பணிந்தப் பரமனை
விரியு மாமனு தானெறி மேதினித், தெரிவை யாதரத் திண்புய பூதரம்.

தன்னில் வாழ்வுறத் தாங்கின னிம்பரின், மன்னி நான் பல வாழ்ந்தனன்
[மைந்தனைப்
பொன்னின் மாமுடிசூட்டிப் பூதர, மன்னவன்புயத் தாற்றவளித்தனன்.

மாநிலத்தை விடுத்து மறைமுனி, தானளித்தமுற் சாபத் தணந்துபோ
யானெ டுத்த கமலத் தமலனா, கான டுத்த மலர்க்கழல் கைகொழா.

அன்ன சீதளி நாத னருடரத், தன்ன வாழ்பதந் தன்னின் மருவுபு
வென்ன வாழ்வு மிதற்கிணை யின்றென, மன்னி வாழ்ந்தனன் மாமதி
வேந்தென.

வேறு.

பூதலமு மீதலமும் போற்றறுமிச் சீதலத்தின் புராணந் தன்னைக்
கோத்தமெய்ம் மாதவனா குறுமுனியன் புறுமுனிவர் குலவு காதன்
மீதெழமுற் றேதுதலும் வ்னவுமவர் மனமொழிமெய் வேறின் ருகி
மேதகைய வாதாமே விளங்குருவா யுளங்குளிர்தார் விழிநீர் பெய்தார்.

விழியொழுது மாணந்த வென்னமதி னுள்ளுடலம் விரவ நின்றார்
பொழியமுத மழலைமொழிப் புனிதைசைவ காமிடம் புரியெய் மீசன்
வழியருணன் மலரடிகண் மனத்திருத்திச்சிரத்திருக்கை வயங்கச்சேர்த்தி
மொழியமுதுண் டமாரென்பேர்முகமனறவடைந்துபர முத்தரானோம்
மலையமலை சிலையமலை மன்னமலை தன்னமலை மலையக் கோமா
னிலையமலை விலையமுறுத் தின்னருளே மன்னுயிர்க்கீர் திடச்செய்ச
னிலையமலை தலையொழிகென்னுமுனிவர் மன்னுவந்துநின்றபோற்றுங்
சிலையமலைத் தெழுமடிகேள்சுரோத்திரத்தினேத்திரமுங்களித்தல்வேட்
[டேம்.

மலையமலையானது, சிலை அமலைக்கு மன்னுடைய அமல் 33 துன்
னு அ மலையேயாம். மலையக்கோமான், இலையத்தை மன்னுயிர்க்கு
அலை இலையமுறுத்த இன்னருள்கீர்திடச் செய்சனேயாம். (இதுவே)
நிலை (இதில்) அ மலைதலை ஒழிக என்னுமுனிவர்.....போற்றும் அடி
கேனென்க. இலையம்-கடனம். அலை-ஒற்று இரட்டிக்காமல் நின்
பது. இலையமுறுத்து-கெடுத்தது. அ-இரண்டும் சுட்டு. சிலையம்-
கலகம். அலைத்து-உடைத்து.

எனமுனிவ ரிறைஞ்சியினி தியம்புமொழி யெழி ன்மலயத் திறைவன்
நனியுவகை யுளந்துரப்ப நற்றவத்தீர் நமதுளமு நயந்தவாறே [கேளா
யினிதுரைத்தீ ரெனத்தவத்தே ரிவர்த்துவிசம்பாறாக வெழுந்துடோந்தம்
முனிவரொடு நவபுரியின் முன்னுபசீ தளியின்முறை முழ்கி னாறல்.

அனந்தரமக் குறுமுனியோடு முருனிவ ராலயத்து ளணைந்து போய்த்தா
மினந்தரமுன் கேட்டுவகை யெய்துமுரைப் பொருள்வெளியி னெதிரே
மனந்தழலி னீழுதாக மலர்விழிநீ ராறாக மாறா தோடக் [கண்டு
கனந்தருமா மிடற்றனைய சீதளிநா தனைப்பணிந்து கரைந்து போற்றி.

உரியசிவா கமமரபா லுடையானே யிடையாமெய் யன்பி னோடு
மரியவுபு கரணமெலா மவணீட்டிச் சபரியைநன் றுற்றி யந்நாட்
பிரியமுள நிறையவுபு வாசிகளாய் வீற்றிருந்து பிற்றை நாளுந்
துரியநிலை கடந்தபாஞ் சோதிசீ தளிநாதத் ரெழுது முன்போல்.

பூசனைநற் றைலமுதற் பொற்பமரும் பற்பலமாண் பொருளி னாட்டித்
தூசணிபைந் தொடைநறிய தூபமொளிர் சுடர்வகைய சொன்றி யாதி
யாசகல வணிந்துவளைத் தழுதுசெய்வித் திம்மரபி னாற்றி யாவு
நேசமுறச் சமர்ப்பணஞ்செய் தங்கனெதிரின் னுதுதி நிகழ்த்துவாரால்.

திருக்கைலைதனிவிடப்பாற்செல்விநடம்வினாயவனி சேர்ந்து நோற்றீண்
டிருக்கவெதிர்போந்தவன்பேரிலையமகிமாதவன்முன்னிமையோர்காணக்
கருக்கழலும் பிருகுமுனி கட்செவிமுன் னோருவகைக் கடலின் மூழ்க
வுருக்கமுள நிறைந்தவடா னுவந்தருளப் புரிந்தருளு மொருவ போற்றி.

கண்டிமொல் பின்றணிப்பாற் கடலினெழுந் தஞ்சலித்த காட்சினோக்கிப்
பண்டிவனோற் றமர்ந்திருந்தபதுமைமுளம்புதுநடஞ்செய்பரமபோற்றி
திண்டிறல்சேர் பரியங்க சிவயோகஞ் செய்வடுகச் செம்மற் கந்நா
ளண்டர்விறை சீதளிபா லனம்புரியுங் கனம்புரிந்த வரசே போற்றி.

சீதனியெண் டிசையினிலுந்திசைபாலர்தினைத்திழந்ததிறன்முற் சேர்ந்து
காதரமற் றுலகளிப்பக் கருணைபுரிந் தருணயனக் கடவுள் போற்றி
யாதிசந்தி ரப்பெயரி னவனிபன்றே ரச்சிறுவித் தவனை யீண்டு
பாதியற வெதிர்த்தகைந்து பணிபுரிவித் தருள்புரிந்த பகவ போற்றி.

பெருகுதவப் பிருகுமுனி பிரியாம வருகமர்ந்து பேணி நாளு
முருகுமனத் துடன்பூசை யுவந்துசெய நிவந்தமருமொருவ போற்றி

திருமணஞ்செய்வித்தரி தன் திருத்தனியுத்தாத்திருப்பச்செய்தாய்போற்றி
யருமுனியை யிகழ்ந்தமணிப் பிரகாசற் கருளுருவ மனித்தாய் போற்றி.

அரசன்வெருண்டகாமதிலடையாமலகற்றுவிப்பவருண்முழ்கும்[ற்றி
புரைகொள்கிருட்டினசன்மாப்புனிதமுநீ இப் புருதவருள்புரிந்தாய் போ
பாவரீய சீதனியெம் பரம்பரனே நிரம்பருள்பா லிப்பாய் போற்றி
விரவுமலர்க் குழலிசுவ காமசௌந் தரியொருபால் விமல போற்றி.

என்றினைய துதிகன்பல வியம்பிமுனி வார்யாரு மிறைஞ்சி யன்பு
துன்றுமுளஞ்சீதனியான் றுணையடிக்கீழிருத்துபுயின்றெலவில் சீர்த்தி
மன்றன்மலர்ப்பொழின்மலயமாதவனைவணங்குபுதம்வனத்திற்சென்றார்
பின்றனியக் குறுமுனிதன் பெயரிலங்கு சிவலிங்கப் பெருமான் பாதம்.

தனையுமருச் சனைபுரிந்து தன்மலய மலையதனிற் சார்ந்தா னென்னு
வினையதுறைமிசமெனும்பேர்விபினமதிற்சூழ்ந்திருந்துவிரும்பிக்கேட்ட
முனிவருளங் கனி தூங்கி முதமிதும் புதமடைய முதிர்பே ரன்பாற்
புனிதநிறை குதமுனி புகன்றுரைத்தான் திருப்புத்தூர்ப்புராணமீதே.

வேறு.

மாதிருப் புத்தூர் வாழி மன்னிரு தீர்த்தம் வாழி
சீதனிநாதர் வாழி சிவகாம வல்லி வாழி
யாதா வகென் வாழி டகம்படித் தொண்டர் வாழி
யோதுமிப் புராணம் வாழி யுலகெலா மென்றும் வாழி. (௨௩௨)

ஆதிசந்திரபாண்டியச் சருக்கமுற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-௧௩௨௮.

திருப்புத்தூர்ப்புராணம்

முற்றிற்று.

